

OKTÓBER 22., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

4. A fejlődő országok egyes oltóanyagokhoz való korlátozott hozzáféréseinek problémája (vita)

Elnök. – Az első napirendi pont a Goerens úr által, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport nevében, a Bizottsághoz intézett szóbeli kérdés a fejlődő országok egyes oltóanyagokhoz való korlátozott hozzáféréseinek problémájáról (O-0100/2009 – B7-0214/2009).

Charles Goerens, szerző. – (FR) Tisztelt elnök úr! Ezzel a Bizottsághoz intézett kérdéssel szeretném feltárni azon lehetséges módokat, amelyek véget vethetnek annak az igazságtalanságnak, hogy a világ lakosságának 80%-a nem jut hozzá nevezetesen az A típusú (H1N1) influenza elleni vakcinához, és általában véve bármely vakcinához.

A probléma nem új keletű. Ez a kérdés valójában minden évben előkerül az influenzaszезon kapcsán. Általánosságban elmondható, hogy a szezonális influenzavírusok először a fejlődő országokban jelennek meg. Ettől kezdve pedig a fejlett országok megkezdik az új vakcina gyártását. Csak abban az esetben tudják elkezdni a gyártási folyamatot, ha előzetesen beszerezték a vírustörzset abból az országból – általában egy fejlődő országból – ahol az új típusú influenza először megjelent. Kifejlesztése után csak annyi vakcina áll rendelkezésre, amennyi a fejlett országok lakosságának védelméhez elegendő. Ez azt eredményezi, hogy a déli országok lakossága védtelen marad a világméretű járvánnyal szemben.

Azzal a kérdéssel fordulok a Bizottsághoz, hogy milyen lépéseket kíván tenni ezen igazságtalanság megszüntetésére? Védhető-e morálisan az a tény, hogy a lakosság számára elérhető egészségvédelem szintje attól függ, hogy az adott ország milyen pénzügyi eszközökkel rendelkezik? Ezért azt szeretném megtudni, hogy a Bizottság meg tudja-e mondani, milyen forrásokat tud mozgósítani ezen szakadék áthidalására? Mi lenne a Bizottság stratégiája – amennyiben szükségessé válna –, és milyen kapcsolatot építene ki a szóban forgó országokkal és az ENSZ rendszerébe tartozó intézményekkel vagy a magánszektorral annak érdekében, hogy a fejlődő országok polgárai is hozzájuthassanak a vakcinához?

Akadályt jelent-e a WHO szellemi tulajdonvédelmi rendszere – amit az írásban feltett kérdésemben nem is említettem – a fejlődő országok vakcinagyártásában? Amennyiben igen, felkészült-e arra az Európai Unió, hogy vitát kezdeményezzen a WHO-val az akadály megszüntetésének érdekében?

Szeretnék még egy utolsó kérdést feltenni. Meg tudná-e fogalmazni a Bizottság azokat a meghozandó intézkedéseket, amelyek a fejlődő országok egészségügyi infrastruktúrájának javítását célozzák, ami pedig a jobb vakcinaellátás elengedhetetlen előfeltétele?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Szeretném megköszönni a nagyra becsült európai parlamenti képviselő úrnak, Charles Goerensnek ezt a kérdést, amely alkalmat ad arra, hogy az A típusú (H1N1) világméretű influenzajárvány mindkét szempontjával foglalkozzunk, illetve átfogóbb szempontjaival, amelyek az Európai Bizottságnak a fejlődő országok egészségügyi infrastruktúrája fejlesztéséhez való hozzájárulását érintik.

A Közösség tett intézkedéseket az A típusú (H1N1) világméretű influenzajárvány ellen, a Közösségen belül és kívül egyaránt. Valójában egy olyan válsággal állunk szemben, amely mind hatékonysági okokból – állampolgáraink védelme szempontjából –, mind pedig a kevésbé fejlett országokkal vállalt szolidaritási megfontolások miatt globális megközelítést igényel.

Hatékonyaságról beszélünk a gyorsriasztási rendszer szempontjából – a világjárvány terjedésének és magának a vírusnak a szoros ellenőrzéséről –, csakúgy, mint az azon országok által alkalmazott megelőző és gyógyászati intézkedések hatékonyságának értékelése kapcsán, ahol a járvány először jelent meg; ezek mind létfontosságú tényezők saját lépéseink kidolgozásához és alkalmazásához. Ugyanakkor szolidaritásról is beszélünk, mivel az Európai Uniónak mint az állami fejlesztési segély fő finanszírozójának és mint számos fejlődő ország kulcsfontosságú partnerének, kötelessége segíteni ezeket az országokat az új veszélyek elleni küzdelemben.

A Bizottság és az Európai Unió egésze nem az alapokról kezd a fenyegetések ellen tett lépések kidolgozására vonatkozó erőfeszítéseket. A H5N1 vírus okozta madárinfluenza példáját alapul véve az EU más nemzetközi szervezetekkel együttműködésben – mint az Egészségügyi Világszervezet, a Világbank és más szervezetek – képes volt az információcseréhez és a szakmai segítségnyújtás koordinációjához hatékony eljárásokat kialakítani, valamint olyan pénzügyi eszközöket létrehozni, mint a Világbanknál vezetett vagyonkezelői alap. Ahogy Chen Asszony, az Egészségügyi Világszervezet főigazgatója mondta: a világ még soha nem volt ilyen felkészült egy világméretű járvány fogadására. A Bizottság eddig is és ezután is különösen fontos szerepet játszik majd ezekben a mára már kiterjedt rendszerekben, amelyek minden influenzatípus által jelentett veszélyt kezelni tudnak.

Ami a fejlődő országok vakcinákhoz való hozzáférést illeti, az új világméretű influenzajárvány felelevenítette azt a már több mint két éve húzódó vitát a WHO-n, illetve az indonéz döntés után az Egészségügyi Világgögyűlés kérése alapján a pandémiás influenzajárvány elleni felkészülés érdekében létrehozott munkacsoporton belül, amelyre Goerens úr is utalt.

A WHO ezen a héten hozza nyilvánosságra a csoport első ajánlásait Genfben, amelyek kialakításában a Közösség is aktívan részt vett. A Világkögyűlés állásfoglalása alapján a végső ajánlásokat a WHO január végén ülésező Végrehajtó Tanácsa elé kell terjeszteni. Ebben a kritikus pillanatban meg kell találnunk a lehető legjobb egyensúlyt egyrészt az új gyógyszerek kifejlesztésének fellendítése – amelyek főként a magánszektor kutatásaiból származnak, akik számára manapság a szellemi tulajdonjog a legfontosabb ösztönző eszköz –, másrészt pedig az e kutatások eredményeként kifejlesztett termékek igazságos hozzáférhetőségének biztosítása szempontjából.

Az Európai Közösségnek fenntartásai vannak a vonatkozó kutatási tevékenységekhez szükséges biológiai anyagok cseréjének bármilyen jellegű korlátozásával kapcsolatban. A világjárvány elleni megoldások gyors kifejlesztésében és elosztásában döntő szerepe van az átlátható alapokon nyugvó, aktív nemzetközi együttműködésnek, amelyet olyan legitim szervezetek koordinálnak, mint a WHO és hálózata.

Az A típusú (H1N1) influenza speciális esetében, ahol nem volt rendelkezésre álló vakcinaállomány, a gyártási kapacitás is kérdés; kinek van elsődleges lehetősége erre a kapacitásra akkor, amikor azok az országok adnak fel hatalmas megrendeléseket, akik rendelkeznek a szükséges erőforrásokkal. A globális szolidaritás biztató jele az a néhány vakcinagyártó és újabban néhány ország által tett kötelezettségvállalás, amelynek értelmében elkülönítik gyártásuk vagy megrendeléseik 10%-át, és azt vagy adományként ajánlják fel, vagy csökkentett áron adják el a fejlődő országok számára.

Ami pedig a Bizottságot illeti, a harmadik országok világjárvány elleni küzdelemben történő segítségnyújtás létfontosságú, és nem szabad, hogy csak a rendelkezésre álló vakcinakészletekhez való hozzáférésre korlátozódjon. Kiemelkedően fontos, hogy a Bizottság és a tagállamok továbbra is többféle módon támogassák a partnerországokat, de még a nemzetközi szervezeteket is; célként tűzve ki az egészségügyi infrastruktúra megerősítését a projektekben történő segítségnyújtással együtt, valamint ágazati vagy általános költségvetés támogatását.

Az országok saját fejlődésükért vállalt felelősségének és a hatékony támogatás iránti elkötelezettségének alapulvételével azzal kell biztosítanunk, hogy figyelmünket továbbra is a fő betegségekre és beavatkozásokra összpontosítsuk. Egy világjárvány elleni küzdelem sikeressége elsősorban egy jobban felszerelt egészségügyi infrastruktúrán múlik, és azon, hogy időben képes-e cselekedni, annak érdekében, hogy – mindenki számára igazságosan – igénybe vehetők legyenek a megelőzésre szánt források, amennyiben rendelkezésre állnak.

Súlyos krízis esetén az Európai Bizottság mozgósítani tudja humanitárius és vészhelyzeti beavatkozásra elkülönített forrásait, és rugalmasan tudja ezeket kezelni, minthogy már különített is el erőforrásokat a támogatást igénylő partnerországok számára. Ilyen komoly vészhelyzetekben a nem kormányzati szervezetek és valójában a nagyobb intézményi hálózatok határozottan fontos szerepet játszanak. A Bizottság ezért tudja, hogy számíthat ezen szervezetek hatékony fellépésére.

Gay Mitchell, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! A világméretű influenzajárvány elkerülhetetlen megjelenése és kiújulása előtérbe helyezte a vakcinázás kérdését a médiában. Jóllehet ez már egy régóta és folyamatosan fennálló probléma a fejlődő országokban. A ma reggel elhangzott szóbeli kérdés remekül rávilágított a nyugati világ képmutatására és igazságtalanságára, amely a fejlődő országoktól kér anyagokat ahhoz, hogy saját gazdag állampolgárai számára vakcinát gyártson, majd aztán arcátlanul eladja ezt a teljesen megegyező vakcinát a szegényeknek.

Mindazon túl, hogy a fejlődő országok ugyanolyan eséllyel jussanak vakcinához, törekednünk kell egy olyan rendszer létrehozására is, ahol a világ legszegényebb emberei számára – akik mindig jobban ki vannak téve a megbetegedés lehetőségének – is biztosított legyen az a lehetőség, hogy megóvják magukat a megelőzhető betegségektől, amit mi itt nyugaton olyan természetesnek veszünk. A tuberkolózis jó példa köztünk és a fejlődő világban élő szomszédaink közötti kontraszt személtetésére. Európában a gyerekek automatikusan megkapják a BCG-oltást, amelynek hatékonysága meghaladja a 80%-ot. Ez azt eredményezte, hogy Európában a tuberkolózis már nem jelent olyan állandó veszélyt, mint valaha.

Ezzel szemben a fejlődő világban az elkerülhető halálozások 26%-át a tuberkolózis okozza. Ezekben az országokban a TBC hatását tovább súlyosítja, hogy ez a rendkívül fertőző, légi úton terjedő betegség könnyen terjed az olyan zsúfolt területeken, mint a fejlődő országokban oly gyakori koszorúviskókból álló városokban. Ehhez még hozzájön, hogy Afrika Szaharától délre fekvő részein, ahol a HIV/AIDS igen elterjedt, az AIDS-betegek 50%-a TBC-vel is megfertőződik; mi pedig láthatjuk, hogy milyen szerencsések is vagyunk, amiért egy viszonylag ellenőrzött, immunizált területen élhetünk és ilyen programjaink lehetnek.

A védőoltások és fejlesztési segélyprogramok csillogó sikertörténetét semmi nem példázza jobban, mint a kanyaró Afrikában, ahol főleg a védőoltási programoknak köszönhetően a járvány okozta halálozás aránya a 2000 és 2006 közötti időszakban 90%-ról visszaesett.

Elnök úr! Tisztán látszik, hogy a vakcinázás hatékony, és világos, hogy felelősséggel tartozunk azokért az emberekért, akik a védőoltások hiányától szenvednek. Nyomatékosan javasolom, hogy ne engedjünk a nyomásból ebben a Házban annak biztosítása érdekében, hogy a szegények legszegényebbekének is elérhető legyen ez az eszköz.

Lenne még egy kérésem, mielőtt leülök: kérem, csináljanak valamit a liftekkel ebben a Házban! Fel-le lifteztem, mire a lift ajtaja végre kinyílt, és alig értem ide időben erre a vitára. Mindenki erről panaszkodik. Valamit tenni kell.

Elnök. – (ES) Mitchell úr! A liftekkel kapcsolatos kérésére válaszolva szeretnék felfedni valamit, ami lehet, hogy az Elnökség vitáinak titkos részét képezi. A legutóbbi Elnökségi ülésen éppen az ön által vázolt helyzetet kritizáltam, ami szégyenletes módon nem csak Strasbourghban probléma. Brüsszelben is voltak hetek, amikor egyszerűen lehetetlen volt a parlamenti épületek labirintusában közlekedni a liftek működésképtelensége miatt.

Az Elnökségnek továbbítania kell ezt a problémát a megfelelő szolgálathoz ahhoz, hogy a lift-szolgáltatás így vagy úgy, de javuljon.

Michael Cashman, az S&D képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Szeretném visszaterelni a Ház figyelmét a liftekről az életmentő vakcinákra. Úgy vélem, pontosan erre kell koncentrálnunk. Természetesen támogatnunk kell az A típusú (H1N1) vírussal kapcsolatos felhívást, de távolabbról szeretném áttekinteni a problémát: biztos úr, valójában vannak működő rendszerek, és a védőoltások tényleg hatékonyak. De vegyük a pneumococcus fertőzéseket. Ez egy bakteriális fertőzés, amely tüdőgyulladást, agyhártyagyulladást és vérmérgezést okoz, de viszonylag kevésbé ismert, annak ellenére, hogy világszerte élen áll az oltással megelőzhető halálos fertőzések között az öt évnél fiatalabbak elhalálozásának okaként.

A pneumococcus baktérium a tüdőgyulladás fő kórokozója, amely évente kétmillió gyermek életét követeli. Ez egy globális kihívás, amelyre van megoldás. Talán érdekli önt, hogy a Bizottság és számos tagállam felajánlotta, hogy támogatja a világ legszegényebb országainak immunizálását a GAVI (Oltóanyag- és Védőoltási Világszövetség), a nemzetközi védőoltási pénzügyi mechanizmus és a pneumococcus elleni előzetes piaci kötelezettségvállalás (AMC) támogatásán keresztül, amit ön nem említett.

De tudunk és kell is nagyobb elsőbbséget biztosítanunk a pneumococcus fertőzéseknek a meglévő egészségügyi és fejlesztési erőfeszítések között, és együtt kell működnünk a fejlődő országokkal ennek érdekében. A pneumococcus elleni előzetes piaci kötelezettségvállalás (AMC) példa nélkül álló lehetőséget kínál az országoknak, hogy megvédhessék gyermekeiket ettől a megelőzhető halálos fertőzéstől. A szomorú

tény viszont az, hogy a 71 támogatható országból kevesebb mint 20 vette igénybe az AMC sok életet megmentő támogatását.

Szeretném emlékeztetni a Házat arra, hogy az alapvető védőoltásokhoz való hozzáférés kiterjesztése ösztönző erő a negyedik milleniumi cél eléréséhez: a gyermekhalálozások kétharmados csökkentéséhez a 2015. évre. Biztosnak kell lennünk abban, hogy a vakcinák azokba az országokba kerülnek, ahol arra a legnagyobb szükség van. Ez egy egyszerű lépés, amely meglehetősen könnyedén mentheti meg több millió gyermek életét. Itt fekszik a Ház előtt a témával kapcsolatos írásbeli nyilatkozat, amely a szabadalmakkal is foglalkozik. Arra biztatom a képviselőket, hogy írják alá a nyilatkozatot, és tegyenek olyat, ami számít.

Frédérique Ries, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Mint tudjuk, ez az a hét, amikor a legtöbb tagállamban forgalomba hozzák az A típusú influenza elleni védőoltások első adagját, ugyanakkor azzal kell szembesülnünk, hogy ugyanezen a területen nagyon gyenge előrehaladás tapasztalható a fejlődő országok vakcinához való hozzájutása tekintetében.

Épp az imént hangzott el, hogy emberek milliói, főleg gyerekek, halnak meg minden évben ezekben az országokban betegségek egész serege miatt – ahogy arra képviselőtársam, Michell úr korábban rámutatott.

Nem állítom, hogy a megoldás egyszerű, különösen – nem kizárólag, de különösen – azért, mert a vakcinához való hozzájutás kérdése semmilyen szinten sem hasonlítható össze a gyógyszerekhez való hozzájutás kérdésével, mégpedig két sajátos okból: a gyártók kis létszáma és a hűtlánc szabályozása miatt, ami még mindig nehézkes. Azért vannak pozitív elemek is: a tény, hogy a vírus létezése óta nem mutálódik, és hogy a bejelentés szerint évente hárommilliárd dózis áll rendelkezésre a vakcinából. Ezek nyilvánvaló tények, amelyek megkövetelik és ösztönzik egy világméretű stratégia bevezetését.

A rendelkezésre álló idő miatt azzal kell befejeznem, elnök úr, hogy véleményem szerint az Európai Uniónak teljes meggyőződéssel kell támogatnia a WHO felhívását a vakcinák igazságos elosztásáról – először és első sorban ott, ahol a halálozási arány a legmagasabb – és a köz- és magánszféra együttműködésének ösztönzéséről és feltételeinek megteremtéséről, hogy az egész világon hatékonyan küzdhessünk az oltóanyaghiány ellen.

Marisa Matias, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, biztos úr, először is szeretném kiemelni a Goerens úr által feltett kérdés fontosságát, ami az alapvető igazságosság kérdése. Mindannyian tökéletesen tisztában vagyunk azzal, hogy egy világméretű A típusú influenzajárvány esetén nem az északi, hanem a déli országok viselik a problémák oroszlánrészét és a vírus terjedésének következményeit. Minden évben ölbe tett kézzel nézzük végig több ezer állampolgár olyan világjárványok okozta halálát, amelyeknek már véget vetettünk, vagy létezik rá kezelési módszer az északi országokban; itt egy nagyon hosszú lista: malária, dengue-láz, sárgaláz, tuberkulózis. A lista vég nélküli, és mégsem teszünk semmit a probléma ellen.

Valójában az új vírustörzsek beszállítójaként használjuk a déli országokat, teljesen ingyen, hogy aztán gyógymódot fejlesszünk ki az északi országok számára, de mégsem kínálunk hatékony megoldást a problémára. Ezért szeretnék a már feltett kérdésekhez még néhányat hozzátenni.

Ténylegesen közegészségügyi problémaként vagy inkább gazdasági problémaként akarjuk kezelni ezt a helyzetet? Ha ténylegesen közegészségügyi problémának tartjuk, a világ minden régiója számára egyenlő hozzáférést kell biztosítanunk a kezelésekhöz, és ezért erőfeszítéseinket sokkal hatékonyabbá kell tennünk. Fel szeretném tenni a már korábban elhangzott kérdést – és remélem, nem erről van szó –, hogy tényleg arra várunk-e, hogy végre vakcinafelesleg keletkezzen Európában, vagy hogy kiderüljenek a túl súlyos mellékhatások, mielőtt kimutatjuk nagylelkűségünket, és hirtelen megkezdjük a szükséges vakcinák déli országokba szállítását.

Utoljára pedig szeretném megkérdezni, hogy az Európai Unió, mi, európaiak és a Bizottság meg van-e elégedve egy olyan rendszerrel, ahol az északi országok megelőzési modellekkel küzdenek a világjárványok ellen, míg a déli országoknak csak csillapítókat és maradékokat adnak.

Elnök. – Most pedig Guerrero Salom úré a szó, és szeretném megjegyezni, hogy nagyon örülök, és egy kicsit megható is, hogy először adhatom a szót egy olyan embernek, aki évek óta jó barátom és kollégám.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Köszönöm kedves szavait, elnök úr! Megtiszteltetés egy olyan intézményben dolgozni, ahol jelenleg ön az alelnök.

Azért kértem szót, hogy támogassam a felvetett ügyet, nevezetesen a fejlődő országoknak a világméretű H1N1 influenzajárvány ellen és annak megelőzéséért folytatott küzdelméhez nyújtott támogatást.

Mindemellett a világjárvány kérdésén túl szeretnék rámutatni, hogy más olyan betegségek is léteznek jelenleg, amelyek sokkal nagyobb hatást gyakorolnak a fejlődő országokra, mint a fejlettekre. Sok az olyan betegség, amely a fejlett országokban már kiirtásra került, a fejlődő országokban viszont még mindig tízmilliók életét követeli.

Ezeknek az országoknak védelmezniük kell lakosaik, állampolgáraik egészségét, de eszközök híján vannak. Az AIDS, a tuberkolózis, a malária és más fertőző betegségek elleni küzdelemhez védőoltásokra van szüksége ezeknek az országoknak, amelyekhez jelenleg nem jutnak hozzá, és nem tudják megvenni sem ezeket.

Arra szeretném ösztönözni a Bizottságot – ahogyan azt a biztos úr is felvázolta – hogy keressenek szövetségeseket, segítsék a programokat, motiválják a donor országokat és dolgozzanak annak érdekében, hogy a fejlődő országok polgárai olyan áron juthassanak hozzá a generikus gyógyszerekhez, amelyet ki tudnak fizetni.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Az első beszédem elején elhangzottakon túl szeretném méh kihangsúlyozni a következőket. Az Európai Bizottság folyamatosan nyújt támogatást számos fejlődő országnak egészségügyi vonatkozású ügyekben, projektek, programok és költségvetési támogatás formájában.

Annak érdekében, hogy összhangban legyen a nemzeti vagyonnal, a Bizottság partnerivel együtt meg fogja vizsgálni, hogy milyen módon tudja hasznosítani ezeket az erőforrásokat a világjárvány elleni küzdelem módszereinek támogatására; az Európai Bizottság nem rendelkezik sem technikai, sem pénzügyi eszközökkel ahhoz, hogy a vakcinákat megvegye.

Mindazonáltal az Egészségügyi Világszervezettel való együttműködéssel, szövetségek létrehozásával és különböző érdekelt felekkel való megállapodások aláírásával együtt fogunk működni az ezen tárgyban beérkező kérelmekre adandó válaszok kidolgozásában..

Elnök. – A vitát lezárom.

5. A pénzügyi és gazdasági helyzet Moldovában (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a moldovai gazdasági és pénzügyi helyzetről.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) A Moldovai Köztársaságban július 29-én megismételt választások erőpróbáját jelentették az ország azon képességének, hogy képes-e megerősíteni demokratikus fejlődését és továbbhaladni az Európai Unióhoz való közeledés útján. Örülünk annak, hogy a választások nyugodt, fegyelmezett légkörben zajlottak, valamint annak, hogy az új kormány nemcsak hogy kifejezte azon határozott szándékát, hogy előnyben részesíti az Európa-barát utat, de elfogadott számos, ebbe az irányba mutató intézkedést is.

Másrészről, a Moldovai Köztársaság új hatóságai óriási nehézségekkel néznek szembe. Az egyik legsúlyosabb válságot és legnagyobb nehézséget az jelenti, hogy meg kell birkózni a gazdasági és pénzügyi válság következményeivel. Az Európai Unió keleti szomszédjai közül valószínűleg a Moldovai Köztársaságban a legbizonytalanabb a gazdasági helyzet. A kereskedelem és az ipari termelés összeomlott, ami nemcsak a válságnak, de az áprilisi parlamenti választások által kiváltott politikai nyugtalanságnak is következménye.

A moldovai állampolgárok által külföldről átutalt pénz összege, amely egészen a múlt évig az ország GDP-jének több mint egyharmadát tette ki, jóval a szokásos szint alá esett. Az export és import is drámai mértékben csökkent. Ugyanez vonatkozik a hazai keresletre és az ipari termelésre. 2009-re erőteljes visszaesést jósolnak, amely akár a GDP több mint 10%-át is meghaladhatja.

Mivel a Moldovai Köztársaság már most is Európa legszegényebb országa, ez a visszaesés különösen erőteljesen fogja sújtani, és még tovább fogja súlyosbítani azokat a nehézségeket, amelyekkel a lakosságnak, különösen a társadalom legsérülékenyebb tagjainak meg kell küzdenie. Annak érdekében, hogy a Moldovai Köztársaság és lakossága támogatáshoz jusson, az Európai Unió készen áll arra, hogy makroszintű pénzügyi támogatást ajánljon fel az ország megsegítésére azon felül, amit a Nemzetközi Valutaalap biztosít, a Valutaalappal összehangolt erőfeszítés részeként. Ezen túlmenően szakértői segítséget fogunk nyújtani, az országnak rendszeresen nyújtott támogatás kifizetését pedig fel fogjuk gyorsítani.

Ami a makroszintű pénzügyi támogatást illeti, mint ahogy az ilyen támogatási formák esetében szükséges, a támogatás a Moldovai Köztársaság és a Nemzetközi Valutaalap között létrejött támogatási programról szóló megállapodás véglegesítésétől fog függni. Az IMF képviselői jelenleg Kisinyovban vannak, és érdeklődve

várjuk jelentésüket. Nem folytathatjuk egy makroszintű támogatási program előkészítését az előtt, hogy ne indítanánk be a programot az IMF-fel. Ezért most még túl korán van ahhoz, hogy meg tudjuk mondani, milyen formát fog öltetni az Európai Bizottság által nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatási program.

Számítunk arra, hogy az ország hatóságai devizatartalékuk konszolidálása mellett a költségvetési hiány fedezéséhez is segítséget fognak kérni. Azt is meg kell említenem, hogy a Moldovai Köztársaság egyaránt jogosult segélyekre és kölcsönökre is. Ennek a támogatási csomagnak a végső összetétele természetesen a majdan megállapított szükségletek függvényében fog kialakulni.

Időközben az Európai Bizottság már Kisinyovba küldött egy szakértőkből álló missziót a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóság, a DG ECFIN vezetésével, hogy segítséget nyújtson a Moldovai Köztársaság hatóságainak gazdasági programjuk kidolgozásában. A missziónak a hatóságokkal a közelmúltban Kisinyovban tartott találkozókból következően az a célkitűzése, hogy segítsük őket annak felmérésében, hogyan reagáljon az ország a jelenlegi gazdasági helyzetre. Ennek kapcsán a bizottsági szolgálatokat arra használtuk fel, hogy összegyűjtsük a makroszintű pénzügyi támogatási program elkészítéséhez szükséges adatokat.

A Bizottság továbbra is kész arra, hogy a kisinyovi hatóságoknak folyamatos szaktanácsadást nyújtson ezen a területen. Ezzel egy időben igyekszünk felgyorsítani a költségvetési támogatási műveletek kifizetéseit, ami részét képezi az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközöknek. Szeptemberben az Európai Bizottság jóváhagyta az erre az évre szóló költségvetési támogatásra fordítandó kifizetések felső határának 30,5 millió euróról 34,5 millió euróra történő emelését. Természetesen a költségvetési támogatás formájában nyújtott támogatás célja mindenekelőtt az, hogy ösztönözzük a reformokat a vonatkozó ágazatokban, és ne csak a költségvetési lyukakat tömjük be.

Ugyanakkor a jelenlegi helyzetben ez több mint pusztán egy eszköz a szűkös költségvetési források kiegészítésére. Ez annak is egy módja, hogy segítsük a Moldovai Köztársaság lakosságát az előttük álló valódi nehézségek leküzdésében.

Különösképpen üdvözljük azt, hogy az Európai Parlament képviselői sürgős támogatást kértek a Moldovai Köztársaság számára. Az elkövetkező hónapokban arra fogjuk önöket kérni, hogy támogassák az ezen a területen tett erőfeszítéseinket. Biztosak vagyunk abban, hogy a Parlament haladéktalanul jóváhagyja majd a Moldovai Köztársaságnak szánt makroszintű pénzügyi támogatási csomagot, amint azt a Parlament elé terjesztjük. Ezzel lehetséges lesz annak biztosítása, hogy kellő időben nyújtsuk ezt a támogatást.

Mielőtt befejezném beszédem, hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy röviden érintsem a Dnyeszteren túli helyzetet. Először is szeretném hangsúlyozni, milyen fontos az, hogy ne feledkezzünk meg erről a problémáról a Moldovai Köztársaságban jelenleg végbemenő jelentős politikai változások miatt. A konfliktus megoldását célzó tárgyalásokat mielőbb folytatni kell az „5+2” formában. Optimisták vagyunk ezzel kapcsolatban, mivel az új kormány megerősítette programjában ezen elv támogatását. Az Európai Unió egyre nagyobb jelentőségű befolyással bír ebben a folyamatban.

Arra számítunk, hogy az új kisinyovi kormány proaktív megközelítést fog alkalmazni ennél a problémánál, ami elősegíti a konfliktus megoldását. Ami minket illet, a közelmúltban indítottunk el két projektcsomagot az Európai Bizottság finanszírozásával annak érdekében, hogy megerősödjön az egészségügyi, a környezetvédelmi, a társadalmi és gazdasági ágazatokba vetett bizalom. Ez a lépés részét képezi a konfliktus megoldását célzó folyamatos, szélesebb körű erőfeszítéseinknek.

Hölgyeim és uraim! A Moldovai Köztársaság válaszut előtt áll, mind politikailag mind gazdaságilag. Teljes egészében elköteleztettek vagyunk amellett, hogy támogassuk az ország jövőbeni fejlődését. Továbbra is minden tőlünk telhetőt megteszünk ebben a különösen kritikus helyzetben annak biztosítása érdekében, hogy támogatásunk jelentős és hatékony legyen és a megfelelő pillanatban érkezen.

Marian-Jean Marinescu, a PPE képviselőcsoport nevében. – (RO) A Moldovai Köztársaság súlyos gazdasági, pénzügyi és intézményi válságon megy keresztül, amely a globális gazdasági és pénzügyi légkör és főleg a nyolc éves kommunista kormányzás következtében alakult ki.

A 2009 júliusában tartott előrehozott választások és a Szövetség az Európai Integrációért győzelme fontos lépést jelent annak irányába, hogy teljesüljenek a moldovai polgárok európai törekvései. A győzelmet azzal sikerült a Szövetségben részt vevő pártoknak kivívnia, hogy felléptek a kommunista módszerek, valamint a Dnyeszteren túli helyzet befolyása és az Orosz Köztársaság befolyása ellen. Csodálattal kell adóznunk azok előtt, akik szinte segítség nélkül vívták ki ezt a győzelmet azzal, hogy sikeresen elnyerték a moldovai polgárok bizalmát.

Moldovának segítségre van szüksége. A kisinyovi új kormány stabilitása függ ettől, mint ahogy ettől függ ennek a korábbi szovjet államnak a nyugat vagy kelet irányában való jövőbeni fejlődése is. Határozottan hiszem, hogy Moldova számos irányból fog támogatást kapni. Nekünk is ezek között kell lennünk.

Az Európai Unió számára csak egyetlen lehetőség létezik, mégpedig az, hogy pozitívan reagáljon a moldovai Szövetség az Európai Integrációért erőfeszítéseire. Ez különösen azt jelenti, hogy mielőbb tárgyalásokat kell folytatni egy, az Európai Unió és Moldova közötti társulási megállapodásról, hogy sürgősen kezdeményezni kell egy olyan konstruktív párbeszédet, amelynek célja a moldovai állampolgárok vízummentességének bevezetése, valamint a Moldovai Köztársaságnak olyan pénzügyi támogatást kell nyújtani, amellyel fedezni tudja költségvetési hiányát. Az Európai Bizottságnak mielőbb meg kell adnia Moldovának azt a makroszintű pénzügyi támogatást, amelyre olyan nagy szüksége van.

Biztos úr, nagyon figyelmesen hallgattam végig mindazt, amit mondott, és elégedett vagyok azzal, hogy a Bizottság figyelmet szentel a Moldovai Köztársaságnak, és hogy kidolgoznak egy makroszintű pénzügyi csomagot, csak azzal nem, hogy mindez az IMF-fel folytatott együttműködéstől is függ. Azt szeretném öntől kérni, hogy a Bizottság és az IMF ne párhuzamosan, hanem egymással együttműködve foglalkozzon Moldovával, hogy végül ne alakulhasson ki egy olyan helyzet, amelyben az IMF a Bizottságtól várja azt, hogy lépjen és fordítva.

Kristian Vigenin, az S&D képviselőcsoport nevében. – (BG) Különösen nagy élvezettel hallgattam Orban urat az Európai Bizottság Moldovával kapcsolatos szándékairól és hozzáállásáról. Úgy gondolom, hogy az európai intézmények és az egész Európai Unió részéről is nagyon egyértelmű jelzést kell küldenünk Moldovának, és biztosítanunk kell a szükséges pénzügyi és politikai támogatást is. Ugyanakkor hangsúlyoznom kell, hogy politikai támogatásra is szüksége van a jelenlegi kormánynak, többek között azon célkitűzéseiben is, hogy megpróbálja kimozdítani Moldovát jelenlegi nehéz helyzetéből. Két egymást követő választás után ez a kormány nyilvánvalóan törekedni fog a lakosság valódi problémáinak megoldására, ami az elmúlt néhány hónapban, sőt akár években, szemmel láthatóan a háttérbe szorult. Ezen túlmenően nem szabad megelégednünk arról, még ha pillanatnyilag stabilabbnak és kedvezőbbnek tűnik is Moldovában a politikai helyzet, hogy nagyon gyorsan irányt válthat. Úgy hiszem, még mindig egyáltalán nem világos, vajon Moldovának sikerül-e elnököt választania, és amennyiben ez nem történik meg, akkor jövőre nyilvánvalóan új választásokat fognak tartani az országban. Ez lenne a lehető legrosszabb fejlemény, nemcsak maga az ország, de Moldova lakossága szempontjából is.

Ezért támogatjuk a Bizottság erőfeszítéseit. Úgy gondolom, hogy képviselőcsoportunk és a Parlament is támogatni fogja az Európai Bizottság szándékait. Emellett világosan figyelmeztetnünk kell Moldovát, annak kormányát és a jelenlegi ellenzéket is arra, hogy itt az ideje annak, hogy Moldova szembenézzen a lakosság valódi problémáival, és nem lehet több politikai játszmát folytatni a polgárok rovására. Úgy tűnik számomra, hogy egy ilyen nyomatékos figyelmeztetést most a moldovai ellenzék is meg fog érteni. Támogatjuk továbbá a társulási megállapodás mielőbbi aláírásának gondolatát is, amelynek, ahogy azt Marinescu úr említette, tartalmaznia kell a vízummentességet – ez egy komoly probléma, amely feszültségekhez vezet Moldova és Románia között – és rendelkeznie kell egy szabadkereskedelmi övezet létrehozásáról is. Úgy gondoljuk, hogy a Bizottság által javasolt sürgős intézkedések mellett hozzá kell látnunk az év közepén elindított keleti partnerség megfelelő működtetéséhez. Valódi eredményeket is fel kell mutatnunk, melyek összhangban vannak ezzel az európai uniós politikával.

Cristian Silviu Bușoi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (RO) A Moldovai Köztársaság rendkívül nehéz gazdasági helyzetben van. Az Európai Unió pénzügyi válsága a velünk szomszédos országokat is érintette, és kötelességünk segíteni nekik.

A moldovai gazdasági válság nemcsak a globális válságnak, hanem elődlegetesen annak a következménye, hogy elmaradtak azok az azonnali lépések, amelyekre akkor lett volna szükség, amikor a Moldovai Köztársaságban kiobbant ez a válság. Valójában, a választások miatt, a korábbi kommunista kormány szétzilálta a helyi költségvetéseket azzal, hogy kedvezményes támogatásban részesítette a kommunisták irányítása alatt álló hatóságokat. Ezen túlmenően döntés született arról, hogy a lej és az euro közötti mesterséges árfolyamot olyan szinten tartsák, amely biztosította, hogy ennek a szomszédunkban lévő országnak a lakosságát ne érintse a válság. Így most, a tél közeledtével a helyi hatóságokat az a veszély fenyegeti, hogy nem tudják kifizetni a hőenergiát, és a kormánynak is gondjai lesznek a fizetések és a nyugdíjak folyósításával.

Üdvözljük a Moldovai Köztársaság kormánya, az IMF és a Világbank közötti tárgyalásokra tett kezdeményezést. Biztos vagyok abban, hogy ezek olyan megállapodással fognak zárulni, amely figyelembe

veszi majd a Moldovai Köztársaság gazdasági, politikai és társadalmi körülményeit. A Moldovai Köztársaságnak nincs szüksége arra, hogy teljesíthetetlen feltételeket támasszanak vele szemben, ismerve az ország kényes politikai és gazdasági helyzetét.

Áprilisban néhány alkalommal lehetőségünk nyílt a Moldovai Köztársaságról beszélni az Európai Parlamentben. Valamennyien egyetértettünk abban, hogy az Európai Uniónak pénzügyi támogatást kell nyújtania. Ez még fontosabb most, amikor a liberális, Európa-barát erők vannak hatalmon. Ezért a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja nevében, egyértelműen arra kérem a Bizottságot, gondoskodjon arról, hogy az általa elkészítendő javaslat a makroszintű pénzügyi támogatásra vonatkozó konkrét ajánlatokat tartalmazzon, mert a Moldovai Köztársaságnak azonnali segítségre van szüksége ahhoz, hogy képes legyen a költségvetési hiány fedezésére, ami 2009 végére valószínűleg eléri az ország GDP-jének 14%-át.

Középtávon a keleti partnerség fontos eszközként szolgálhat, de mielőbb működőképessé kell tenni, és elegendő pénzeszközöket kell számára elkülöníteni. Kérjük továbbá, hogy egy olyan javaslat is kerüljön be a jövőbeni társulási megállapodásba, amely egy kiterjesztett, átfogó és közös szabadkereskedelmi övezet létrehozására irányul, egy olyan javaslattal egyetemben, amely a moldovai állampolgárok vízummentességéről szól.

Werner Schulz, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Talán holnapra lecsillapodik a moldovai politikai helyzet, ha egy olyan elnököt választanak meg, akit a Koalíció az Európai Integrációért támogat. Ellenkező esetben, ahogy azt hallottuk, új, előrehozott választásokat kell tartani, és amennyiben ez történne, akkor az EU-nak konstruktív segítséget kell nyújtania.

Ez természetesen nem korlátozódhat a választások megfigyelésére, és itt érinteni szeretném azt a problémát, hogy hogyan lehet a választási részvételt növelni, illetve az eredményeket átláthatóbbá tenni. Körülbelül egy millió moldovai dolgozik és él nyugaton, elsősorban Olaszországban, Portugáliában és Ausztriában. A legutóbbi választásokon való részvételi arányuk nem érte el a 10 százalékot, és ennek logikus okai vannak. Olaszországban például csak Rómában és Bolognában lehetett szavazni, és az országban szétszórta élő moldovaiak nem éltek ezzel a lehetőséggel, az ezzel járó költségek miatt.

Nekünk, az Európai Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak, valamint a moldovai kormánynak is gondoskodnunk kell arról, hogy több szavazóurnát és speciális szavazófülkéket állítsanak fel a következő választásokon, hogy a külföldön élő moldovaiak részt vehessenek ezeken, mert ők azok, akiktől egy Európa melletti egyértelmű elkötelezettségre számíthatunk, és ezért szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy nemcsak gazdasági és pénzügyi támogatást, de tudatos és konstruktív politikai támogatást is nyújtanunk kell.

Charles Tannock, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Moldova Európa legszegényebb országa, és nincs tengerpartja, viszont a közelmúltban volt egy sikeres demokratikus választása. Az új parlamentnek most bölcsen kell megválasztania elnökét.

Ugyanakkor vitathatatlanul sikeresebb és biztonságosabb lenne, ha nem szenvedne mesterséges területi megosztottságtól. Nagyon csekély előrelépés történt a Dnyeszteren túli befagyott konfliktus megoldása terén – amely egy 17 évre visszanyúló probléma. Ennek jelentős mértékben az az oka, hogy Oroszország pénzeli a tirszpoli törvénytelen rezsimit és továbbra is csapatokat állomásoztat a Dnyeszteren túli térségben.

Oroszország ouszintességét általában annak alapján tudjuk megítélni, hogy milyen mértékben elkötelezett egy ehhez hasonló konfliktus megoldása mellett, valójában azonban sem a Dnyeszteren túlra, sem Grúziában, sem Ukrajnában nem képes lemondani arról, hogy beavatkozzon. Oroszország továbbra is fenntartja, hogy Moldova mint volt szovjet köztársaság az érdekszférájába tartozik. Az ilyen elképzelések elavultak. Moldova mint nyilvánvalóan szuverén és európai ország egy nap még csatlakozhat a NATO-hoz, sőt akár az EU-hoz is.

Az EU-nak most kétszer annyi erőfeszítést kell tennie a moldovai vitás kérdések megoldása érdekében, és olyan megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtania, amilyenre Moldovának szüksége van, de ne gondoljuk azt naiv módon, hogy ez pusztán a Kremlllel való kapcsolat helyreállítása révén megvalósulhat.

Jiří Maštálka, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (CS) Szeretnék mindkét problémáról, illetve az ezután következő, Grúziáról készült jelentésről is beszélni. Túl kevés időt kaptunk ahhoz, hogy ilyen átfogó kérdéseket értékeljünk. Kötelességemnek érzem elmondani, hogy a cseh államfő, Václav Klaus sem a moldovai helyzet, sem pedig a Grúzia és Oroszország közötti határkonfliktussal kapcsolatos nyilatkozata esetében nem tévedett.

Ez már természetesen mind a múlté, miközben ma már új problémákkal szembesülünk, annak ellenére, hogy új bizottsági elnökünk van, de Bizottságunk még a régi.

Elismeréssel adózom a grúz-orosz konfliktusról szóló jelentés és azon törekvése előtt, hogy objektív értékelést adjon az egész helyzetről. Meghirdettük az ambiciózus keleti partnerségi programot, és néhány rövid javaslatot szeretnék tenni mind Moldova, mind Grúzia vonatkozásában. Először, a keleti partnerség projektje nem tekinthető egy Oroszország ellen irányuló politikai eszköznek, hanem olyan eszköznek kell tekinteni, amely által a problémák Oroszországgal közösen kerülnek megoldásra. Másodszor, mind Moldova, mind Grúzia területi integritásának kérdését a nemzetközi joggal összhangban kell megoldani, és nem az úgynevezett szaloniki-koszovói változat keretében. Harmadszor, mindkét ország kifejezésre juttatta az Európai Unióval folytatott szorosabb együttműködés iránti igényét, amelynek ki kell terjednie a megfelelő pénzügyi támogatásra, valamint a ténylegeses politikai támogatásra is, mint amilyen a vízumrendszer enyhítése. Negyedszer, mindkét országnak sok segítségre van szüksége a tanácsadás területén, különös tekintettel a közintézmények működtetésére, mint amilyenek az elnöki hivatalok, a parlament, az ügyészség és így tovább. Ötödszor, mindkét országnak sürgősen szüksége van segítségre, különösképpen a szólásszabadság jogi kereteinek kialakításához és a szabad média megteremtéséhez, amelyek révén megerősíthetik saját állampolgáraik bizalomérzetét.

Annak érdekében, hogy mindez teljesüljön, az Európai Uniónak készen kell állnia és képesnek kell lennie azon feladat teljesítésére, hogy politikai és pénzügyi támogatáson és egyéb mechanizmusokon keresztül integrálja ezen országokat az új Európába. Amennyiben ezt nem tesszük meg, akkor a keleti partnerséget egyszerűen egy geopolitikai manővernek fogják tartani, és üres elképzelés marad. Amennyiben ezt nem tesszük meg, akkor fennáll annak a veszélye, hogy egyszerűen csalódást okozunk, és hogy a választási időszak lejártakor még több szó fog esni egy új narancssárga, rózsaszín vagy akármilyen más forradalom szükségességéről. Nyújthatunk ezekhez pénzügyi támogatást, de az nem fogja a helyzet valódi megoldását, vagy a lakosság életének javulását eredményezni.

Bastiaan Belder, az EFD képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! A moldovai pénzügyi és gazdasági helyzetet néhány szóban össze lehet foglalni. Az egy teljes katasztrófa, ahogyan azt tegnap Dr Aneli Gabani, Európa egyik vezető Moldova szakértője közölte velem. Jóllehet szeptember 25-én új kormánycsapat lépett hivatalba, ígéretes néven és programmal – Szövetség az Európai Integrációért – de a Kommunisták Pártja továbbra is erős, és új választások kikényszerítésével már készíti elő a hatalomra való visszatérését, mint ahogy az várható volt.

Amennyiben az Európai Unió támogatni kívánja a jelenlegi moldovai kormány európai felzárkózását, akkor Brüsszelnek nagyon gyorsan foglalkoznia kell ezzel. Éppen ezért, a Tanácsnak és a Bizottságnak arra kell az IMF-et ösztönöznie, hogy a lehető legrövidebb időn belül nyújtson segítséget Moldovának anélkül, hogy azonnali szociális megszorításokat követelne. Tegyük lehetővé a reformgondolkodású kormány számára, hogy politikai lélegzethez jusson. Magától értetődő, hogy magának az Európai Uniónak is nagyvonalú pénzügyi támogatást kell ez esetben nyújtania. Végül is, Moldova politikai jövője szerepel ma itt, az európai napirenden.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Én is üdvözölni kívánom a Bizottság azon szándékát, hogy támogatni kívánja a Moldovai Köztársaságot. A Moldovai Köztársaságnak olyan támogatásra van szüksége, amely az ország lakosságára irányul. Ez az egyetlen módja annak, hogy a Moldovai Köztársaság lakossága képes legyen megszerezni azt a bizalmat, amire szüksége van ahhoz, hogy megtalálja a stabilitáshoz és növekedéshez vezető utat.

Nyilvánvaló, hogy a makroszintű pénzügyi csomagot, amelyről itt megállapodtunk, a lehető legrövidebb időn belül össze kell állítanunk. Ezzel a lépéssel nem szabad tovább késlekedni, mert ha nem sikerül időben lépniünk, akkor azzal azt fogjuk elérni, hogy a bizalom helyett a csalódottság lesz úrrá Moldovában. Ezen túlmenően úgy gondolom, hogy politikailag is támogatnunk kell a kisinyovi kormányt, mert hosszú idő után az ország végre valóban nyit az Európai Unió felé. Biztos, hogy a kormánykoalíció által választott név sem véletlen. Olyan pártok alkotják, amelyek igazán másfajta lehetőséget akarnak, mint amit Moldova ez idáig választott.

Annál is inkább létfontosságú ez a politikai támogatás, mivel fennáll annak a veszélye, és ezt most nyomatékosan hangsúlyozom, hogy Moldovát helyi problémának, vagy az Európai Unión belül a románok problémájának fogják tartani. Ez még csak távolról sem igaz. Ez egy európai probléma, és örülök annak, hogy vannak olyan képviselők, akik a legkülönbözőbb perspektívából beszélnek erről a kérdéssel. Végül is Moldova közel van Európához, és akkor kell támogatni, amikor kézzelfogható részükről ez a nyitás. Ellenkező

esetben fennáll annak a veszélye, hogy visszakerülnek a halogatások és a késlekedések körforgásába, amely oly jellemző volt a Voronin-féle kormányra.

A demokratikus fejlemények és az EU-tól érkező támogatás valójában elvezethet a Dnyeszteren túli helyzet megoldásához is, mivel ez a térség patthelyzetben volt. Ennek az volt az oka, hogy a kisinyovi kormány vonakodott lépéseket tenni a patthelyzet feloldására, és ezzel kapcsolatban egy ellentmondásos, szembenálló álláspontra helyezkedett.

Végezetül pedig, Moldova polgárainak szükségük van vízumra. Az ottani helyzet semmilyen értelemben sem rosszabb, mint a nyugat-balkáni helyzet, és ezért a Moldovai Köztársaság állampolgárai számára is biztosítani kell a szabad mozgást.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Mint ahogy azt hétfőn is elmondtam itt az Európai Parlamentben, Moldovának konkrét intézkedésekre, nem pedig ígéretekre van szüksége. Pontosán ezért kell az Európai Unió intézményeinek megoldásokat kidolgoznia a Moldovai Köztársaságnak nyújtandó azonnali makrosztintű pénzügyi támogatásra.

A támogatás célja az, hogy fedezze a GDP 14%-ának megfelelő költségvetési hiányt. Már régóta szükség van arra, hogy tárgyalásokat kezdeményezzünk egy Moldovával kötendő új megállapodásról. Ezekre most megvan a lehetőség, és reméljük, hogy a lehető leggyorsabb ütemben le is fognak zajlani. Ugyanakkor a kisinyovi parlament nehéz helyzetben van. Az új választások veszélye még mindig fennáll. Az új elnök megválasztását, amit eredetileg holnapra tűzték ki, további 10 nappal el kellett halasztani.

Örülök annak a lelkesedésnek, amellyel a Bizottság bejelentette ezen tárgyalások megkezdését, és remélem, hogy ez a lelkesedés nem fog alábbhagyni. Nem engedhetjük meg, hogy csalódást okozzunk a moldovai embereknek. Szükségük van ránk, szükségük van Európára.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Elnök úr! A Moldováról, itt ebben a Házban folytatott vitánk során nagy figyelmet szenteltünk az ország igen rossz gazdasági helyzetének, de őszintén szólva, a mai helyzet sokkal jobb, mint amilyen egy évvel ezelőtt volt. Látjuk, hogy Moldova egyértelműen egy olyan gazdaság irányába halad, amely biztosítani képes polgárai jólétét. Paradox módon Moldova most jobb helyzetben van, mint egy évvel korábban, miközben Ukrajna, amely mindenki számára követendő példaként szolgált, rosszabb helyzetbe került.

Előrelépést láthatunk abban, amit Moldova és kormánya tesz. Az Európai Uniónak egy világos európai perspektívát kell az ország számára felkínálnia, és szilárd támogatást kell nyújtania a jelenlegi hatóságoknak ahhoz, hogy megakadályozzák a korábbi politikai rémálom visszatérését. Moldova jelenlegi helyzete a kommunisták nyolc éves uralmának a következménye, és ha nem akarjuk, hogy szerepünk legyen abban, hogy ez az alkalmatlan csapat újra hatalomra kerül, akkor segítsünk a jelenlegi moldovai kormánynak és a moldovai embereknek.

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – Elnök asszony! Szeretném megköszönni a biztos úrnak és a Bizottságnak is a Moldovával kapcsolatban tett nyilatkozatokat, és azokat a lépéseket, melyeket a Bizottság a jövőben kíván tenni. Mivel Lengyelországból jövök, tudom, hogy mennyire fontosak az ilyen lépések és az átalakulóban lévő gyenge demokráciák megerősítését célzó nyilatkozatok az adott országokban. A moldovai fejlemények fontosak az ország népe, de nagyon fontosak az egész térség számára is. Ez az, amit nyomatékosítani kívánok.

Az átalakulási folyamat során a reformok több posztszovjet tagállamban is nagyon sérülékenyek, és a Moldovában elért sikerek fontos példaként és fontos jelzésként szolgálnak majd a posztszovjet térség reformokat támogató többi csoportja számára.

A kormány jelenlegi sérülékenységről és a moldovai helyzetről beszélve nem szabad megfeledkeznünk az országban az 1990-es évek elején történelekről, amikor a nehéz gazdasági helyzet ahhoz vezetett, hogy nem fizették ki a nyugdíjakat és a fizetéseket, és a reformok megrekedtek. Most a gazdasági helyzet megsegítéséről beszélünk, de nem szabad megfeledkeznünk az intézmények megerősítésének szükségességéről sem. Minden demokrácia középpontjában az intézmények állnak: a politikai intézmények, a jogállamisággal, az igazságszolgáltatási rendszerrel, valamint a sajtószabadsággal kapcsolatos intézmények.

Lengyelország a közelmúltban sokat tett azért, hogy segítse Moldovát a választások alatt és azt megelőzően is, de úgy gondolom, hogy különösen a keleti partnerséget kell megfelelő eszközként felhasználnunk, mert sok lehetőséget rejt magában. Úgy gondolom, hogy nemcsak a Bizottság tesz fontos lépéseket, de nekünk itt a Parlamentben – amikor valamennyi dokumentumot kézhez kapunk – szintén fel kell gyorsítanunk a folyamatokat és döntéseinket, hogy elősegíthessük a helyzet megoldását.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Elnök asszony! Nem engedhető meg, hogy a Moldovai Köztársaság Európa-barát kormánya a súlyos gazdasági helyzet áldozatául essen. Több jelentős támogatást kérek annál, mint amit a Bizottság által már jóváhagyott csomag tartalmaz, és ehhez ragaszkodom.

A pénzügyi segítségnyújtásnak a lakosságot és az ország által végrehajtandó reformokat kell támogatnia, amelyeket az Unió is ösztönöz. Ezekhez a reformokhoz fokozott és gyors pénzügyi támogatásra van szükség az Unió részéről, amelyhez egy ellenőrzési mechanizmusnak is társulnia kell, ami biztosítja és támogatja a pénzügyi alapok megfelelő kezelését. Végezetül pedig, a Moldovai Köztársasággal kötendő új megállapodásnak egy társulási megállapodásnak kell lennie, úgy, mint az európai szomszédságpolitika keretébe tartozó többi ország esetében. A vízumliberalizációról is tárgyalni kell, és elő kell segíteni annak megvalósulását.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) A gazdasági válság a Moldovai Köztársaságban is erőteljesen érezhető. Románia és a Moldovai Köztársaság között különösen szoros gazdasági kapcsolat van. Hazám a moldovai export első számú rendeltetési helye és importjának második legnagyobb forrása. Ezt a kereskedelmi csereforgalmat komolyan sújtotta a korábbi kommunista kormány által bevezetett kártékony vízumrendszer. Ennek a vízumrendszernek az eltörlését követően azonban újraindult ez a csereforgalom.

A Bizottság által megígért 100 millió eurós hitel nyújtását fel kell gyorsítani. Mindezt szem előtt tartva lehetséges, hogy a közeljövőben egy IMF misszió fog Kisinyovba látogatni. Lengyelország is jelentős támogatásnyújtásra tett ígéretet. Az Európai Uniónak figyelembe kell vennie, hogy a Moldovai Köztársaságban júliusban tartott választások eredménye a polgárok szavazatai alapján megmutatta, hogy nyitnak Európa felé.

Jelentős beavatkozásra van most szükség az Európai Unió részéről, még a tél beköszönte előtt, hogy még csak esélyük se legyen az Európa-ellenes erőknél arra, hogy kihasználhassák a Moldovai Köztársaság jelenlegi nehéz helyzetét. Ez idáig egyetlen egy euro sem érkezett meg a Moldovai Köztársaságba.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) A moldovai polgárok akarata radikális változáshoz és egy olyan Európa-barát kormányhoz vezetett Kisinyovban, amely őszintén el kívánja magát kötelezni egy, a Moldovai Köztársaság számára megfelelő projekt mellett, egy európai projekt mellett.

Moldova jelenleg súlyos gazdasági és társadalmi problémákkal néz szembe, és az Európai Uniónak most kell megmutatnia, hogy az a szimbolikus szó, hogy „szolidaritás” nem csak a választási kampányok idejére vonatkozik. Meg kell mutatnunk, hogy mi, az Európai Unió képesek vagyunk megfelelni a polgárok elvárásainak ebben az országban. Tekintettel a katasztrofális helyzetre, melyet a Voronin rendszer hagyott maga után, a gazdasági válság hatásaira, nem beszélve a tél beálltáról, a Moldovai Köztársaságnak most van szüksége segítségre. Amikor az IMF-ről beszélünk, nem szabad megfélemlenünk arról, hogy több európai uniós tagállam fontos szerepet tölt be a Nemzetközi Valutalapban, és a döntést most kell meghozni.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Én valójában megfigyelőként követtem a választásokat Moldovában, és ismerem ezt a helyzetet. Ez egy meglehetősen bonyolult történelmi múlttal rendelkező állam – itt van a Dnyeszterentúl, Gaugazia, Moldova és sok más kérdés is. Szinte az összes posztszovjet államnak először egy bizonyos összegű pénzügyi támogatásra van szüksége. Ezért valóban arra szólítom fel önöket, hogy mielőbb kezdjék meg a tárgyalásokat és kezdeményezzenek tárgyalásokat a Nemzetközi Valutaalappal, mivel valamennyiünknek valóban támogatnia kell ezt az államot és ezt a kormányt, amely a választások óta alakult meg, és amely a demokráciához vezető úton halad. Úgy gondolom, hogy képviselőtársaimnak igazuk volt abban, amit a jövőre vonatkozó konkrét lépésekkel, azaz egy szabadkereskedelmi övezet lehetőségének megteremtésével és a vízumrendszerrel kapcsolatban mondtak. Ezek olyan mindennapos ügyek, amelyeket a jövőben szintén meg kell oldanunk.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Elnök asszony! Jegyzőkönyveztetni szeretném a szavazatom indokait.

Támogatom, hogy az Európai Unió támogatást nyújtson Moldovának egy kritikus helyzet megoldásához. Támogatom, hogy a Nemzetközi Valutalap és az Európai Unió pénzügyi támogatást, nevezetesen sürgős támogatást és pénzügyi segítséget nyújtson a moldovai lakosságnak. Támogatom, hogy politikai támogatást

nyújtunk a kisinyovi koalíciós kormánynak, mivel ezzel a lépéssel megnyílnak a reményhez vezető kapuk. Ezeket a kapukat pénzügyi támogatással kell nyitva tartani.

Lehetővé kell tenni, hogy Moldova lakossága elhagyhassa hazáját és utazhasson, ezért érték egyet egy megfelelő vízümpolitikával. Jelentős mértékben és határozottan támogatom, hogy a megállapodás társulási megállapodás legyen. Elnök asszony, a 100 millió euro nem tűnik elegendő összegnek. Mindenképpen szükség van arra, hogy azonnali és sürgős segítséget nyújtunk.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Azokat az egyre bátorítóbb üzeneteket, melyeket az Európai Unió a közelmúltban Kisinyovnak küldött, óriási lelkesedéssel fogadták. Ennek az az oka, hogy az ország polgárainak többsége nagy reményeket fűz ahhoz, hogy Európa részévé váljon. Ezeket a törekvéseket könnyű megérteni.

Az Európai Unió több alkalommal is megmutatta, hogy képes kisegíteni tagjait a nehéz gazdasági helyzetekből, és hogy rendelkezik az ehhez szükséges mechanizmusokkal. Vannak azonban olyan tényezők is, amelyek bizonyos aggodalomra adnak okot azzal összefüggésben, hogy elképzelhető a moldovaiai lelkesedésének csökkenése. Ennek az az elsődleges oka, hogy a Moldovának javasolt megállapodás modellje nem nyújtja ugyanazokat az integrációval kapcsolatos garanciákat, mint amelyeket a stabilizációs és társulási megállapodás nyújtott a Nyugat-Balkán államainak. Másrésről, a megállapodással kapcsolatos tárgyalásokhoz hosszabb időre lesz szükség, amit már kezdettől fogva mondtunk.

Véleményem szerint az Európai Uniónak sürgősen javasolnia kell egy alternatív megoldást is, mint amilyen például egy nagyszabású gazdasági segítségnyújtásról szóló terv, vagy akár egy mini Marshall-terv lenne Moldova számára.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Egy rendkívül fontos észrevételt tettem: a Parlamentben megvan a politikai támogatás arra vonatkozóan, hogy szorosabbra fonjuk kapcsolatainkat a Moldovai Köztársasággal, és hogy közelebb hozzuk ezt az országot az Európai Unióhoz.

Konkrétan kell válaszolnom néhány imént felvetett kérdésre. Ezek közül az egyik legfontosabb a makroszintű pénzügyi támogatásnyújtást érintő, az Európai Bizottság és a Nemzetközi Valutaalap közötti koordinációval függ össze. Ahogy azt a korábbiakban is elmondtam, az IMF-fel szoros együttműködésben végezzük a segítségnyújtási eljárások koordinálását. Még túl korai lenne megmondani, milyen formát öltenek majd ezek a megállapodások, de úgy gondoljuk, hogy az Európai Unió biztosítani kívánja majd, hogy a kiigazítási program egy sor olyan reformot is tartalmazzon, amelyeket a jó kormányzás és a fenntartható növekedés jövőbeni biztosítása szempontjából alapvetőnek tartunk.

A többi országnak nyújtott makroszintű pénzügyi támogatási programok alapján szerzett tapasztalatokból kiindulva lehetséges, hogy ennek a segítségnyújtásnak a pontos eljárásait érintő tárgyalások részeként felmerülnek majd bizonyos feltételek, amelyek például kifejezetten a számos felszólaló által említett jó kormányzáshoz, illetve az európai szomszédságpolitika harmonizációjához kapcsolódnak. Ismételten hangsúlyozni kívánom a következő tényt: a követendő szabályok értelmében mi egyedül nem nyújthatunk makrogazdasági támogatást. Ezért megállapodást kell kötni a Moldovai Köztársaság hatóságai és a Nemzetközi Valutaalap között. E nélkül a megállapodás nélkül, nem nyújtható az a makroszintű pénzügyi támogatás, amelyről itt kifejezetten beszéltünk.

Másrésről, biztosítani kívánom önöket arról, hogy fellépésünket összehangoljuk a Nemzetközi Valutaalappal. Egy IMF küldöttség jelenleg is Kisinyovban tartózkodik. Mint ahogy azt már elmondtam önöknek, kollégáink a DG FIN-től szintén Kisinyovban vannak, és koordinálják a Nemzetközi Valutaalappal, valamint a Moldovai Köztársaság hatóságaival folytatott párbeszédet.

Egy további kérdés arra vonatkozott, hogy az Európai Unió milyen egyéb, a lakosságra irányuló segítséget tud nyújtani a Moldovai Köztársaságnak ahhoz, hogy megmutassuk, valójában nemcsak a Moldovai Köztársaság hatóságait akarjuk támogatni, hanem a lakosságot is. Engedjék meg, hogy említsek néhány példát. A közösségi támogatás, ahogy eddig is, ezután is különleges előnyöket jelent majd a lakosság számára.

Társfinanszírozásban valósítjuk meg a közúti infrastruktúra projektjeit, a kisinyovi repülőtér korszerűsítését, a kisinyovi Köztársasági Klinikai Kórház bővítését, amely az ország legnagyobb kórháza, valamint az orvosi alapellátás megerősítését. Idén tavasszal 4,5 millió euro értékben küldtünk orvosi berendezéseket a Moldovai Köztársaság 60 klinikájának.

Ez az ország a palesztin területek után a közösségi támogatások második legnagyobb egy főre jutó kedvezményezettje. Az európai szomszédságpolitika részeként a segítségnyújtásra szánt költségvetés, amely 2007-ben 40 millió euróra, idén 62 millió euróra növekedett, várhatóan tovább fog növekedni.

Jelenleg nem tudjuk pontosan számszerűsíteni a pénzügyi támogatási csomag méretét, amely részét képezi a makrogazdasági támogatásnak és a többi, általunk nyújtandó támogatási programnak és támogatási típusnak. Akkor tudunk majd erre konkrét számot adni, amikor elérkezünk ahhoz a ponthoz, hogy megállapodásra jussunk a Moldovai Köztársaság hatóságaival, egy olyan megállapodásra, amely pontosan megfelel az ország igényeinek.

További két kérdés merült fel. Az egyik a Moldovai Köztársasággal kötendő új társulási megállapodásra vonatkozó tárgyalások menetrendjével kapcsolatos. Szeretném elmondani önöknek, hogy a múlt héten az Európai Bizottság küldöttséget küldött Kisinyovba, hogy technikai konzultációt folytasson a hatóságokkal az új megállapodással kapcsolatos tárgyalásokról.

Ezen tárgyalások menetrendje tartalmazza a tárgyalások formáját, célkitűzését és menetét, valamint a jövőbeni megállapodás alkotóelemeit. E kérdéstről tehát már jelenleg is tárgyalunk.

Az utolsó téma, amelyet érinteni szeretnék, a vízummentesség kérdése. A 2009. május 7-én kiadott közös nyilatkozat értelmében, amely útnak indította a keleti partnerséget, az Európai Unió olyan intézkedéseket fog elfogadni, amelyek fokozatosan a vízumok eltörléséhez vezetnek, azzal a hosszú távú célkitűzéssel, hogy ezt minden olyan ország esetében sikerüljön megvalósítani, amely tagja ennek a partnerségnek. Ennek az a feltétele, hogy teljesüljenek a jó kormányzással és biztonsággal, valamint a mozgás biztonságának garantálásával kapcsolatos követelmények.

Ebben a kritikus helyzetben az Európai Bizottság különös érdeklődéssel néz a Tanács azon tárgyalása elé, ahol strukturált párbeszédre tesznek kezdeményezést a Moldovai Köztársaság vízummentességéről. Addig viszont, ahogyan már eddig is, most is erőteljesen arra ösztönözzük a Moldovai Köztársaság hatóságait, hogy folytassák a reformokat a jog érvényesülése, a szabadság és a biztonság területein, ami kétségtelenül elősegíti majd a vízumrendszer könnyítésével kapcsolatos tárgyalásokat.

.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Az Európai Bizottság jelentése a Moldovai Köztársaság gazdasági és pénzügyi helyzetéről teljesen egyértelmű. A kisinyovi kormány nehéz időszakon megy keresztül, melynek oka nemcsak a világméretű gazdasági visszaesés, hanem az előző kormány hibás vagy túlságosan megkésve meghozott gazdasági döntései is. Ettől eltekintve, jelen helyzetben biztosak lehetünk afelől, hogy a Moldovai Köztársaság egyértelműen az európai út mellett tette le voksát, és sokkal több kíván lenni, mint egyszerűen egy Európai Unióval határos állam.

Moldova jelenleg szövetségeseket és támogatást keres ahhoz, hogy kikerüljön a gazdasági visszaesésből. Moldova szerves része Európának és a Közösség részéről nyújtott segítség egyedi intézkedésekben is megnyilvánulhat amellet, hogy bátorítjuk őket, illetve a támogatással és közeledéssel kapcsolatos nyilatkozatokat teszünk. Egy összefonódó és globális Európában élünk, ahol egyetlen kormány sem képes egyedül csodákat tenni, főleg ha azokra egyik napról a másikra számít egy olyan nép, amelyről saját vezetői túl hosszú időn keresztül megfélemltek.

Amennyiben Európa együttműködő kezet nyújt Moldovának, és nagyobb közeledés megy végbe Kisinyov és Brüsszel között, az növelni fogja a befektetők bizalmát az ország iránt. Ez pedig hosszú távon stabilitást és növekedést fog eredményezni.

George Sabin Cutaş (S&D), írásban. – (RO) A Moldovai Köztársaság demokráciához vezető útja nehéz volt, és most Európa felé fordult. Ugyanakkor a kisinyovi új kormánytöbbség törekény helyzetben van, mivel most heveri ki a moldovai elnök kinevezéséről tartott parlamenti szavazás elhalasztását is.

Ugyanakkor az új kormány előtt álló nehéz gazdasági helyzetnek súlyos társadalmi és politikai hátulütői lehetnek. Ilyen körülmények között az Európai Unió részéről sürgős és hatalmas támogatásra van szükség több területen is, idesorolva a jövőbeni társulási megállapodás három alkotóelemét: a politikai megállapodást, a szabadkereskedelmi megállapodást és a vízummentességet.

A pénzügyi támogatás kulcsfontosságú az állam stabilitásának biztosításához és a demokratikus és gazdasági reformok ösztönzéséhez. Valóban, az EU-nak és az IMF-nek jelentős makrogazdasági támogatást kell nyújtania az elkövetkező időszak költségvetési hiányának és szociális költségeinek fedezéséhez.

Reményemet fejezem ki azzal kapcsolatban, hogy a moldovai elnökválasztások és az Európai Bizottságon és EU-elnökségen belül bekövetkező változások nem változtatnak annak az európai támogatásnak a prioritásán, amelyet ennek a közvetlen szomszédságunkban lévő államnak kell nyújtanunk, melynek területén jelenleg az EU határaihoz legközelebb eső megoldatlan konfliktus zajlik. Nem szabad megfélemlenünk erről a tényezőről, mert ez közvetlen hatással van Kelet-Európa stabilitására és Európa határainak biztonságára.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), írásban. – (PL) A Moldovai Köztársaság nagyon fontos partner az Európai Unió számára, és az országban kialakult helyzet kihat az egész térség stabilitására. Az új kormány a jövőben csatlakozni szeretne az Európai Unióhoz, és ezért támogatnunk kell abban, hogy az országban végbemenő változások továbbra is a helyes irányba haladjanak. Ezzel összefüggésben nagyon fontos, hogy kihasználjuk a Keleti Partnerség keretei között folytatott együttműködésben rejlő lehetőségeket, amelyek egy társulási megállapodás aláírását és a vízünpolitika liberalizációját jelentenék. Az Európai Uniónak nem szabad megfélemlennie arról, hogy milyen fontos azon posztszovjet államoknak a támogatása, melyek megpróbálják politikai életüket demokratizálni.

Iuliu Winkler (PPE), írásban. – (RO) A svéd elnökségnek az a bejelentése, hogy a Moldovai Köztársasággal kötendő, a jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lépő új megállapodásról mielőbb tárgyalásokat kell kezdeményezni, rendkívül üdvözlendő, tekintettel az országban kialakult új politikai helyzetre. A Moldovai Köztársaság európai sorsát megerősítette a kisinyovi parlamentben megalakult Európa-barát többségi kormány.

Úgy vélem, hogy főleg most, amikor erőteljesen érezhetőek a gazdasági válság hatásai, az Európai Uniónak támogatnia kell a Moldovai Köztársaságot, pénzügyi értelemben is, és olyan mechanizmusokat kell meghatározni, amelyek ösztönzőleg hatnak majd a reformokra az országban, amelyeknek következtében az állam egyre közelebb kerül ahhoz, hogy valóra váltsa óhaját, és csatlakozzon az EU-hoz. A gazdasági együttműködést és kereskedelmi megállapodásokat tartalmazó mechanizmusok hathatós eszközöket jelentenek ahhoz, hogy beteljesülhessen a Moldovai Köztársaság európai sorsa.

Az Európai Unió által 2006 elején nyújtott kedvezményes kereskedelmi feltételek és az, hogy Moldova 2007 óta részt vesz a CEFTA-ban az összes többi nyugat-balkáni állammal együtt, amelyek között EU-tagjelölt államok is vannak, az európai egységes piachoz köti ennek az országnak a gazdaságát. Ez az a pont, ahol számíthat az Európai Unióhoz való csatlakozás lehetőségére. Úgy gondolom, hogy az európai intézményeknek különös fontosságot kell tulajdonítaniuk nemcsak a Moldovai Köztársasággal folytatott politikai, de a gazdasági és kereskedelmi kapcsolatoknak is.

6. A grúziai konfliktussal foglalkozó független nemzetközi vizsgálóbizottság jelentése (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a grúziai konfliktussal foglalkozó független nemzetközi vizsgálóbizottság jelentéséről.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Elnök asszony! Egy ügyrendi kérdést illetően tiltakozni kívánok az ellen a manipuláció ellen, amit valaki a titkárságon belül folytat. A grúziai vizsgálóbizottságról szóló vitához elkészült egy lista, amelyről egyes felszólalók nevét, beleértve az én nevemet is, kihúzták. Ezért a felszólalási időmet annak megfelelően kérem, ahogy azt az utolsó percig biztosították. Kasoulides úr után kérek szót.

Elnök. – Landsbergis úr, úgy tűnik, hogy csak a képviselőcsoportok nevében tudjuk megadni a szót, és a PPE képviselőcsoport nevében már van felszólalójuk. Azt azonban fel tudom önnek ajánlani, hogy a „catch-the-eye” eljárás keretében szót adok önnek.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Örülök, hogy lehetőségem van ma megvitatni önökkel Grúzia kérdését. Nem egészen egy évvel az Oroszországgal folytatott fegyveres konfliktus után Grúzia számos olyan kihívással néz szembe, melyek közvetlen jelentőséggel bírnak az Európai Unió számára, és osztatlan figyelmet kell szentelnünk ennek az országnak.

A svájci nagykövet, Heidi Tagliavini vezette grúziai konfliktussal foglalkozó független nemzetközi vizsgálóbizottság jelentése a Tanács határozata alapján az Európai Unió megbízásából készült el. Ugyanakkor teljes mértékben független, és az Európai Unió semmilyen módon sem vett részt a jelentés elkészítésében, és semmi köze sem volt annak tartalmához. Következésképpen, nem fogok részletesen kitérni az eredményeire.

Úgy hisszük, hogy a jelentés megvalósította fő célját, azaz magyarázatot adott a 2008 augusztusában bekövetkezett eseményekre, valamint a konfliktus fő okaira. A jelentés világosan feltárja, ahogy konfliktushelyzetekben az gyakran előfordul, hogy mindkét fél hibáztatható a konfliktusért. Egyaránt bírálja Grúziát és Oroszországot is lépéseiért. A jelentésben megállapított másik tanulságot az jelenti, hogy olyan rendkívül feszült helyzetek esetén, amelyek erőszakhoz vezethetnek, gyorsabb és határozottabb fellépésre van szükség a nemzetközi közösség részéről.

Az Európai Unió határozottan fenntartja Grúzia területi integritásával kapcsolatban vállalt kötelezettségeit. Erőfeszítéseinket most arra kell összpontosítanunk, hogy elkerüljünk minden jövőbeni konfliktust, és békés úton oldjuk meg a még fennálló feszültségeket, mivel ez az egyetlen módja annak, hogy hosszú távú jólét és stabilitás legyen a térségben.

Hölgyeim és uraim, a háború mély nyomokat hagyott a grúz lakosságon és az ország még mindig alapvető problémákkal küzd, mint amilyen a több ezer kitelepített személy alapvető szükségleteinek kielégítése. Következésképpen örömmel mondhatom el, hogy az Európai Bizottság által, a tagállamok és a többi fél támogatásával készített konfliktus utáni támogatáscsomag végrehajtása jól működik. Mint ahogyan azt önök is tudják, az Európai Bizottság csomagja legfeljebb 500 millió eurós támogatást nyújt a 2008-2010-es időszakra. A csomag által kiemelten kezelt területek közé tartoznak az országon belül kitelepített személyek szükségletei, valamint a gazdasági növekedést élénkítő és munkahelyteremtést ösztönző gazdasági intézkedések. Ezen túlmenően, az Európai Bizottság javaslatot tett arra, hogy Grúzia részesüljön egy legfeljebb 46 millió eurós makroszintű pénzügyi támogatásban, amely segítené az országot a pénzügyi és gazdasági válság hatásainak leküzdésében.

Jelenleg, az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója még mindig az egyetlen olyan nemzetközi jelenlét, amely figyelemmel kíséri az ország helyzetét. Ez a misszió fontos szerepet tölt be, de azt szeretnénk látni, hogy tevékenysége az egész területre kiterjed. Az Európai Unió, az EBESZ és az ENSZ társelnöklétével tartott genfi tárgyalások egyedülálló lehetőséget kínálnak az összes fél részvételével zajló politikai párbeszédre. Továbbra is minden erőfeszítést megteszünk annak érdekében, hogy előmozdítsuk a konkrét eredményekhez vezető konstruktív megbeszéléseket.

Jelenleg az országon belül kitelepített személyekkel és humanitárius szempontokkal foglalkozó, az Európai Bizottság és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága társelnöklétével működő munkacsoport egy sor olyan intézkedésről tárgyal, amelyek elfogadásának célja az országon belül kitelepített személyek és menekültek, valamint más kitelepített személyek visszatelepítése. Ugyanakkor Abháziában és Dél-Osztetiában, a megelőző, valamint az eseményekre reagáló két mechanizmus már kedvező eredményeket hoz az incidensek számának csökkenése és ezen személyek határátkelésének megkönnyítése terén.

Tekintettel a közelmúlt eseményeire, fontos, hogy megerősítsük Grúzia stabilitását, biztonságát és jólétét. Ebben az országban most nagyobb szükség van gazdasági és politikai reformokra, mint korábban bármikor. A májusban, Prágában elindított keleti partnerség fontos keretet biztosít a Grúziának nyújtott támogatás megerősítéséhez, kétoldalúan, valamint a térség többi partnerével folytatott többoldalú együttműködésen keresztül is. Kulcsfontosságú elemet jelent az erősebb politikai és kereskedelmi kapcsolatok kialakítására tett javaslat. A keleti partnerséggel összhangban a Külkapcsolatok Tanácsa abban állapodott meg szeptemberben, hogy az új megállapodásokra vonatkozó tárgyalásokról szóló irányelveket a Dél-Kaukázus mindhárom országa számára el kell készíteni, beleértve Grúziát is.

Politikai kapcsolataink megerősítése mellett javasolni fogjuk, hogy a Grúziával kötött új megállapodás tartalmazzon egy széleskörű, átfogó szabadkereskedelmi térség létrehozását. Fontos megemlíteni, hogy egy ilyen térség biztosítaná Grúzia gazdaságának fokozatos igazodását az Unió belső piacához. Természetesen ez az ambiciózus, hosszú távú cél továbbra is szükségessé teszi, hogy Grúzia támogassa a reformok végrehajtására tett erőfeszítéseket. A széleskörű és átfogó szabadkereskedelmi térségről szóló tárgyalások csak azt követően fognak megkezdődni, miután a szükséges feltételek teljesültek.

Hadd tegyem hozzá, hogy ami a Grúziával fenntartott kapcsolatokat illeti, a polgárok közötti kapcsolatteremtés érdekében tett intézkedés terén is haladás tapasztalható. A Bizottság lezárta a vízummentesség megkönnyítéséről és a visszafogadás biztosításáról szóló megállapodásról folytatott tárgyalásokat, ennek szövege a Tanácsban található. Reméljük, hogy az eljárásokat a lehető legrövidebb időn belül véglegesíteni lehet.

Hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, valamennyien egyetértünk abban, hogy Grúzia kulcsfontosságú szereplő a szomszédságunkban. Következésképpen rendkívül fontos, hogy ebben az országban eleget tegyünk kötelezettségeinknek annak érdekében, hogy segítsük az előtte álló számos kihívás megoldásában, különös

tekintettel reformprogramjának végigvitelére. Amennyiben Grúzia valódi haladást ér el a politikai és gazdasági reformok végrehajtása terén, az az Európai Unió és Grúzia közötti kapcsolatok elmélyülését és erősödését fogja eredményezni.

Ioannis Kasoulides, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Először is tudomásul vesszük a független nemzetközi vizsgálóbizottságról szóló, imént kézhez kapott jelentést. Nagyon nehéz ilyen körülmények között megmondani, hogy ki kezdte a dolgokat, és ki folytatta. Ami fontos, az az, hogy a tények egy évvel a konfliktus után sem változtak, és számos olyan elvet sértenek meg, amelyeket az Európai Uniónak támogatnia kell.

Először is, ahogyan azt mondta, biztos úr, itt van a Grúzia területi integritásának támogatásáról szóló elv. A diplomáciai vagy bármilyen más jellegű fellépés sohasem bátoríthatja az egyoldalúan kikiáltott függetlenségeket vagy szeparatizmusokat. Az erőszak alkalmazásával létrejött kész helyzetek elfogadhatatlanok és sohasem lesznek elfogadhatóak.

Másodszor, itt van a kitelepített személyek azon joga, hogy visszatérjenek lakhelyükre és tulajdonukba: a mozgás alapvető szabadsága, ahogy ön mondta, hogy átléphessék az elválasztó határokat. Politikánk középpontjában a tulajdonjognak és a rendezésnek kell szerepelnie és kezdeményezéseket kell tennünk ezen humanitárius és emberi jogi problémák megoldására, függetlenül bármilyen politikai rendezés kimenetelétől.

Harmadszor, a Dél-Oszétiában meglévő ellenségeskedések bebizonyították, nem létezik olyan, hogy befagyott konfliktus. A befagyott kifejezés egyfajta megalkuvásra utal. A nemzetközi közösség teljes érdektelensége krónikus állapothoz vezethet, és egy rendezetlen konfliktus potenciális veszélyt jelent a békére és a stabilitásra. Egy évvel a konfliktus után ismételt kiemelem az Európai Uniónak és a francia elnökségnek a gyors tűzszünet és az azt megfigyelő misszió létrehozásában játszott sikeres szerepét. Az európai megfigyelők jelenléte garanciát jelent arra nézve, hogy mostantól kezdve egyik fél sem állíthatja önkényesen, hogy a másik fél kezdte az ellenségeskedést. Most a politikai rendezés irányában kell erőfeszítéseket tennünk, bármilyen nehéz legyen is ez, és ösztönözni kell a Genfben, közvetlenül az ellenségeskedések után elindított politikai tárgyalások folytatását.

Támogatjuk a keleti partnerség keretében megvalósuló olyan új társulási megállapodásra irányuló erőfeszítéseket, amely túlmutat a kereskedelmi és beruházási lehetőségeken. Támogatunk továbbá egy olyan megállapodást is, amely megkönnyíti az Európai Közösség és Grúzia közötti rövid távú tartózkodásra jogosító vízumkibocsátási eljárásokat és visszafogadást, és elégedettek vagyunk a konfliktus utáni támogatási csomaggal, amely jól működik.

Zoran Thaler, az S&D képviselőcsoport nevében. – (SL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a Bizottság képviselői! Üdvözljük a pártatlan és független vizsgálatot, és az ezt követő jelentést a 2008-as grúziai konfliktusról, amelyet a független nemzetközi vizsgálóbizottság a svéd diplomata, Heidi Tagliavini vezetésével végzett. Azt megelőzően, hogy Dél-Oszétiában 2008. augusztus 7-ről 8-ra virradó éjszaka kitört az ellenségeskedések, amelyek számos emberáldozatot követeltek, hónapokon keresztül mindkét oldal részéről elkövetett provokációknak voltunk szemtanúi. Az orosz katonai beavatkozás, beleértve Grúzia megszállását, aránytalan volt és minden jogalapot nélkülözött. A konfliktus mindkét oldalán állók megszegtek a nemzetközi humanitárius jogot, amit ez a jelentés és különféle szervezetek, mint például a Human Rights Watch is megerősít.

Mit kell most tennünk? Oroszországnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a békemegállapodást. Először is vissza kell vonulnia a 2008. augusztus 7-e óta elfoglalt területekről. Az EU megfigyelő misszió és a nemzetközi ügynökségek, köztük az ENSZ tagjai számára is biztosítania kell a haladéktalan, szabad és korlátlan belépést Dél-Oszétiába, hogy felügyelhessék a tűzszünetet és eljuttathassák a humanitárius segélyeket. Megközelítőleg 25-30 000 grúz kitelepített van még mindig Dél-Oszétiában, és a dél-oszét *de facto* hatóságoknak meg kell könnyítenie a lakóhelyükre való visszatérésüket.

Grúzia területi integritását továbbra sem lehet megkérdőjelezni. Ugyanakkor az önkényuralom aggasztó jelei tapasztalhatók Grúziában. Szaakasvili elnök jogrendszerrel való visszaélése, a más véleménnyel szemben egyre erősödő ellenségeskedés, a folyamatosan visszaszorulóban lévő szólásszabadság és az esetenkénti ellenséges nemzeti retorika mind kedvezőtlen hatással van Grúziára. Grúzia csak abban az esetben lesz képes visszatérni az Európa-barát és demokratikus útra és vonzóvá válni a térség többi országa számára, ha kiáll a rózsás forradalom alatt képviselt eszmények mellett. Minden szereplőnek *jóhiszeműen* élnie kell a genfi tárgyalások kínálta lehetőségekkel. A kaukázusi helyzetnek komoly figyelmet kell szentelni a következő EU-Orosz csúcstalálkozón.

Kristiina Ojuland, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (ET) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja nevében beszélek, és alkalmam nyílik arra, hogy elismerésemről biztosítsam az előadót. A jelentésnek rendkívül fontos szerepe van, még ha mindössze azt a széles körben elterjedt hamis állítást cáfolja is meg – egy olyan hamis állítást, melyet az Orosz Föderáció terjeszt –, hogy Grúzia kezdte a háborút. Ugyanakkor a jelentés kiegyensúlyozott és a konfliktusban részt vevő mindkét felet bírálja, sőt még azt is állítja, hogy már nem tudták elkerülni a konfliktust. A jelentés feltétlenül jelentős azért, mert világosan leszögezi azt a tényt, hogy az Orosz Föderáció – a konfliktus elejétől kezdve – kiképzéseket szervezett Dél-Oszétia területén, valamint katonai technológiával és egyéb katonai felszerelésekkel látta el a dél-oszétokat.

Ami szintén alapvetően fontos ebben a jelentésben, az egyértelműen az „útlevélesítés” kérdése, amit az Orosz Föderáció sok éve folytat, mind Abháziában, mind Dél-Oszétiában is, ellentétbe kerülve ezáltal a nemzetközi joggal, nem beszélve a jószomszédi kapcsolatok aláásásáról. Habár a jelentés nagyon világosan kimondja, hogy ezzel az útlevélesítéssel a Dél-Oszétiában vagy Abháziában élő emberek nem váltak az Orosz Föderáció állampolgárává, és csak *de jure* továbbra is grúz állampolgárok, többek között emiatt az az állítás, hogy az Orosz Föderáció megvédte, illetve embereket küldött a Dél-Oszétiában élő polgárainak védelmére egyértelműen nem állja meg a helyét. A jelentés egy másik fontos része egyértelműen az a tény, hogy beszél a Dél-Oszétia területén lévő grúz falvakban folytatott etnikai tisztogatásról. Ez egy nagyon fontos pont. Ugyanakkor a jelentés sajnos nem foglalkozik azzal az etnikai tisztogatással, melyet az Orosz Föderáció 1991 óta Abháziában folytatott, amikor Grúzia függetlensége következtében közel negyedmillió grúz kényszerítettek saját hazájuk, Abházia elhagyására.

Elnök asszony, végül azt szeretném elmondani, hogy a jelentésben a legfontosabb természetesen az az utalás, amelynek értelmében Grúzia függetlenségét, autonómiáját, szuverenitását és területi integritását tiszteletben kell tartani. Számunkra ma az a kérdés, hogy ezt valóban meg lehet-e valósítani, és ha mi most, hamarosan a berlini fal leomlásának 20. évfordulóját ünnepeljük, akkor azt szeretném megkérdezni, hölgyeim és uraim, mikor tudjuk majd megünnepelni azt a napot, amikor Abházia és Dél-Oszétia egyesül Grúziával?

Ulrike Lunacek, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Csatlakozni szeretnék az előző felszólalóhoz, és őszintén gratulálok Tagliavini asszonynak és csapatának ahhoz a jelentéshez, melyet összeállítottak.

A jelentés nagyon világossá tette, hogy mindkét oldal felelős volt a 2008 augusztusában bekövetkezett konfliktus eszkalálódásáért. Egyértelmű, hogy Oroszország katonai jelenlétét építette ki Dél-Oszétiában, amely grúz terület volt. Ugyanakkor az is világos, hogy ezek a provokációk túlzott reakciókat váltottak ki Szaakasvili grúz elnök részéről. Fontos, hogy kimondták, hogy mindkét oldal felelős volt, és most azt kell megnéznünk, hogyan alakulhatnak a dolgok a jövőben. Ez volt ennek a jelentésnek a legfőbb eredménye. Tökéletesen egyetértünk mindazokkal, akik azt mondták, hogy Grúzia és minden egyes ország területi integritását tiszteletben kell tartani. A nemzetközi jogot tiszteletben kell tartani.

Ugyanakkor más okokat is fontos megvizsgálni: az agresszív nyelvezetet, az idegengyűlölő és nacionalista nyelvezetet, amely részben hozzájárult ennek a konfliktusnak a kialakulásához. Egy másik dolog feltenni a kérdést, mit fog most tenni az EU. Van egy megfigyelő missziónk, ami fontos, de ennek Grúzia minden területére el kell jutnia annak érdekében, hogy a kitelepített személyeket és másokat is támogathasson.

A vitában mostanra – a Bizottság tagja javasolta, hogy létesítsünk egy szabadkereskedelmi övezetet Grúziával, a Parlament pedig meg fogja vitatni a Grúziának nyújtandó mikroszintű pénzügyi támogatást – világossá vált, hogy az EU-nak azt is meg kell vizsgálnia, milyen feltételeket szabjon Grúzia számára ahhoz, hogy például katonai költségvetése nagyságát csökkentse. Grúziában a védelmi költségvetés az elmúlt évek során megnövekedett, más területeken, például a szociális kérdések, a civil társadalom és a médiaszabadság területén pedig hiány van. Az EU-nak nagyon szorosan figyelemmel kell ezt kísérnie. Röviden, fontos, hogy az EU olyan erőfeszítéseket támogasson, amelyek tompítják ezt az agresszív nyelvezetet, a pénzügyi támogatásnyújtást pedig feltételekhez kell kötni.

Milan Cabrnoch, az ECR képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Az ECR képviselőcsoport nevében, valamint az EU-Grúzia Parlamenti Együttműködési Bizottságokba delegált küldöttség nevében, amelynek elnöke is vagyok, üdvözlöm a Bizottság által benyújtott jelentést. A jelentés hiteles, és a konfliktusban érintett egyik fél sem kérdőjelezte meg. Szorosan figyelemmel követjük a grúziai helyzetet, és figyelemmel kísérjük Grúzia NATO-tagságra való felkészülésének részleteit. Teljes mértékben támogatjuk Grúziának mint független államnak a területi integritását és szuverenitását. Nem tudjuk elfogadni azt az elképzelést, hogy Grúzia az Orosz Föderáció vagy bármely más ország kizárólagos érdekszférájába

tartozzon. Az egy évvel ezelőtt Grúziában lezajlott katonai konfliktussal összefüggésben komoly aggodalommal figyeljük különösképpen a Dél-Oszétiában kialakult helyzetet. Aggódunk a tűzszüneti megállapodások betartásával kapcsolatos helyzet miatt, és különösen nyugtalanít bennünket a menekültek helyzete, akik lakóhelyük elhagyására kényszerültek, és nem tudnak oda visszatérni. Az EU humanitárius segítségnyújtása jelenleg sajnos nem jut el Abháziába és Dél-Oszétiába. Jelenleg a grúz etnikumú lakosok és a lakosság többi része is szenvedésben él ezeken a területeken. Azt is nagyon sajnálatosnak tartjuk, hogy az EU által Grúziába küldött független békemegfigyelők nem tudnak ezeken a területeken dolgozni.

A jelentés megállapítja, hogy a konfliktusban részt vevő mindkét fél megsértette a nemzetközi jogot. A bíraskodás nem a mi feladatunk, de ennek ellenére a jelentésből egyértelműen kiderül, hogy az Orosz Föderáció részéről tett lépések jóval túlnyúlnak a szükséges védelem általános elképzelésén. Rendkívül aggasztónak találjuk az etnikai tisztogatásról és a civil lakosság ellen elkövetett erőszakról szóló információkat, amelyekre a jelentés szerint mind a konfliktus alatt, mind pedig azt követően is sor került. Az interparlamentáris bizottság jövőbeni munkája során támogatni fogjuk az erőszak azonnali beszüntetését, és minden olyan blokádfeloldását, amely megakadályozza, hogy a humanitárius segély eljuthasson az arra valóban rászorulókhhoz, valamint a nemzetközi békemegfigyelők hozzáférését és azt, hogy a lehető legnagyobb mértékben enyhítsük a konfliktusnak az ártatlan civil lakosságra gyakorolt hatását. Támogatni fogunk minden olyan lépést, amely a konfliktus lezáráshoz és Grúzia területi integritásának és szuverenitásának helyreállításához vezet.

Bastiaan Belder, az EFD képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony! „Nincsenek nyertesek” mondja a Grúziában, 2008 nyarán kirobbant fegyveres konfliktust vizsgáló bizottság figyelemreméltó jelentése. Én nem osztom ezt a következtetést.

Természetes, hogy volt és van is egy nyertes: Oroszország. A grúz elnök segítségével a Kreml eltökélten és katonai eszközökkel véglegesíti Abházia és Dél-Oszétia politikai annektálást. A vesztes a grúz állam, amely egyébiránt az orosz ortodox egyház támogatásával vigasztalhatja magát, amely továbbra is állítja, hogy az abházok és a dél-oszétok grúz állampolgárok. Szeretném hangsúlyozni a moszkvai pátriárkának ezt a dicséretes hozzáállását, amelyről úgy gondolom, az ingadozó tagállamok egyértelműen példát vehetnek.

A Tagliviani bizottság jogosan bírálja azt, hogy Abháziában és Dél-Oszétiában a grúz állampolgárokat tömegesen látták el orosz útlevéllel, ami ellentétes a nemzetközi joggal. A grúz szuverenitás ilyen módon való csorbításával megegyező folyamat megy végbe jelenleg az ukrán nemzeti szuverenitás megsértésével a Krímben, ahol Oroszország nagyszámban ad ki új útleveleket ukrán állampolgároknak.

Ezért az Európai Uniónak azt a fontos politikai tanulságot kell levonnia a Tagliviani jelentésből, hogy aktívan támogatnia kell Kijevet abban, hogy bármely szomszédos országgal szemben megvédhesse nemzeti függetlenségét. Ehhez kiváló lehetőséget teremtenek a Krímben zajló európai projektek, és ugyanez érvényes Grúziára is.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Elnök asszony! A 2008-as kaukázusi konfliktus, amelyet ötnapos háborúnak is hívnak, egy sajnálatos fegyveres katonai konfliktus volt Grúzia és Oroszország között grúz területen, ami Dél-Oszétia és Abházia úgynevezett „szakadár tartományait” is érintette.

Mivel a háborúval kapcsolatos tényekről és háttéréről sajnálatos módon sok esetben egyoldalúan tudósított a nemzetközi média, néhány pontosítást kívánok tenni: az USA élesen elítélte Oroszország katonai beavatkozását, amely véleménye szerint pusztán megfélemlítés és erőfitogtatás volt, és Grúzia álláspontját vette védelmébe. Az első dolog, amit itt el kell mondani az az, hogy nem Oroszország volt a támadó fél, és a Szaakasvili által megindított háborúra reagált. Ő pontosan tudta újraegyesítési programjának végrehajtásakor, hogy egy mindenható ellenséggel áll szemben, de arra számított, hogy a NATO és az USA majd mögé áll, és ezért döntött úgy, hogy erőszakkal szerzi vissza a szakadár tartományokat.

Oroszország reakciója kétségtelenül túlzott volt, de összhangban állt az úgynevezett önvédelmi helyzetben alkalmazandó nemzetközi joggal. Így tehát az Egyesült Államok részéről a Grúziának nyújtott támogatásnak nyilvánvalóan nemcsak az volt a célja, hogy megvédje az önmeghatározás demokratikus jogát, hanem – ki kell mondani – katonai és politikai célkitűzései is voltak, különösképpen mivel Grúzia stratégiai fontosságú vazallus államként működött a Kaukázusban, az orosz határ mentén.

A grúzoknak nagyon óvatosan kell bánniuk az USA által felajánlott segítséggel. Gondoljanak csak Magyarországra 1956-ban, amikor az USA szintén felajánlotta segítségét, mint ahogyan azt tudjuk. Mindenesre katasztrofális következménnyel járt: a nyugati világ magára hagyta a magyarokat a szabadságért vívott harcukban.

Végezetül, utalni szeretnék a 2009. szeptember 30-i jelentésre, melyben az EU Miniszterek Tanácsa által felállított vizsgálóbizottság részletesen taglalta, hogy a grúzok részéről a támadás alátámasztásaként a nemzetközi jogra való hivatkozás nem állja meg a helyét.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Elnök asszony! Heidi Tagliavini, a misszió vezetője a következő megjegyzéseket írta egy külön a sajtó számára készült összefoglalóban: „Meg kell állapítani, hogy a 2008-as konfliktus előrelátható volt és megelőzhető lett volna”; „De a nemzetközi közösség elfordította a fejét, mintha nemcsak a meglévő konfliktus megoldásáról, de az egyre törekényebb tűzszünet fenntartásáról is lemondott volna.” Ki szeretne olyan növekvő bizonytalanságot és fegyveres erőszakot támogatni, amelynek nyilvánvalóan látható a tragikus kimenetele?

Tagliavini asszony három jogi személyiséget emelt ki, mint amelyek meghatározzák a közömbös nemzetközi közösséget: az Egyesült Nemzeteket, az EBESZ-t és az Európai Uniót. Mi, az Európai Parlament is most a közé a három nagy képmutató közé tartozunk, akik látták, tudták és nem akarták megakadályozni a 17 éves háború közelmúltban bekövetkezett véres szakaszát.

A misszió további főbb következtetései szintén globális jelentőséggel bírnak. Ezek a következők: a szomszédos országokból nem érkehetnek újabb békefenntartók, mivel ezek általában különleges területi státust védnek, és nem a békét. Számolni kell azzal, hogy milyen hatást gyakorolhat egy nagyhatalom kényszerítő politikája és diplomáciája egy kis és alárendelt szomszédországra, nem beszélve arról, hogy a fokozatosan véghezvitt annektálás végső soron fontos területrészek elvesztését jelenti. Nincsenek nyertesek ebben a konfliktusban. Amikor a nemzetközi közösség a nagy veszteségek között van, akkor az együttműködés politikai kultúrája sérült.

További két idézet: „semmibe vették a nemzetközi jogra vonatkozó elveket, mint amilyen az államok szuverenitásának és területi integritásának a tiszteletben tartása”; „ennek egy következménye a politikai együttműködés civilizált normáitól való eltérés Európában”.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Elnök asszony, biztos úr! Alkalmam volt tavaly szeptemberben személyesen Tbiliszibe látogatni. Grúzia területi integritásának és stabilitásának kérdése jelentős mértékben kihat az egész térség stabilitására, amelynek történelmére sajnos mindvégig a bizonytalanság jellemző. Nem létezik egyetlen igazság, számos igazság létezik, és ezek gyakran ellentmondanak egymásnak. Amikor a döntéshozó politikusok elvesztik józan ítélőképességüket, annak kiszámíthatatlan és messze ható következményei vannak. A közvetlen és közvetett kár hatalmas, de a következmények mindenekelőtt az ártatlan embereket fogják érinteni.

Sem a nagyhatalmak beavatkozása, sem pedig az egyik vagy másik oldal részére nyújtott támogatás nem vezethet sikerre. Olyan lépésre van szükség, amely helyreállítja és megerősíti a bizalmat, ami jelenleg nem létezik. A Kaukázus egy komplex térség, amely a Balkánhoz hasonlóan nagyobb történelemmel rendelkezik, mint amelyet képes feldolgozni, és mint amellyel képes megbirkózni. A gyors kiigazítások és az idegengyűlölet sohasem jelentik majd a sikerhez vezető utat. Ugyanakkor, miközben a konfliktus fő oka a jogok és a kisebbségeket jogosan megillető szabadságjogok megsértése, az okok köre ennél jóval szélesebb, és ebbe beletartoznak gazdasági természetű, elsősorban energiaügyi és geopolitikai okok is. Ugyanakkor a geopolitika megköveteli azt, hogy a nagyhatalmak felelősségteljesen lépjenek fel, mert a fű mindig ritkán nő ott, ahol elefántok döngöttek. Be kell láttatnunk az elefántokkal, hogy sem most, sem pedig a jövőben nem lesz az összes fű az övék.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Elnök asszony! Úgy gondolom, hogy a jelen vita beleesett abba a sémába, hogy elsősorban a Grúziában kialakult súlyos helyzetből eredő jelenségek orvoslására összpontosít. Grúzia jelenleg olyan ország, ahol eldőlhet az Európai Unió meghatározó erőként való elismerése a nemzetközi szinten. Valójában az a helyzet, hogy senki sem fogadta el Sarkozy úr tervét, amely már be is került a történelmi levéltárakba; hogy Oroszország továbbra is folytatja Abházia és Oszétia katonai integrációját, és az Európai Unió nem lesz képes arra, hogy olyan hatalmi státust építsen ki önmaga számára, akinek a szava a grúziai helyzetet illetően tiszteletet követel. Ennek az a legjobb bizonyítéka, hogy Ferrero-Waldner biztos asszony nincs jelen a mai vitán, és csak Orbán úr terjeszti elő a Bizottság álláspontját. Wallis asszony nyilvánvalóan nem tartja az ügyet kellőképpen fontosnak, azok alapján a szigorú korlátozások alapján, amelyeket a kérdéssel kapcsolatos engedélyezett felszólalási idők esetében érvényesített.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Nagyhatalmi kérdés, pedig emberjogi helyzet. Mindig a nagyhatalmak játékszeréül a civilek, a kisebbségek és a demokrácia esik áldozatul. Ahol válás és szakadás van, ott a biztonság helyett a bizalmatlanság, a tárgyalás helyett a fegyverek beszélnek. Mit lehet tenni? Az Európai Uniónak hitelesnek kell lennie. Olyan kisebbségpolitikája kell, legyen az EU-nak, ami Franciaországban is, Romániában, Görögországban és Szlovákiában is garantálja az anyanyelvehez, kultúrához és autonómiához való jogokat. Oroszország, Grúzia, Dél-Oszétia és Abházia helyzetének a kulcsa az EU-ban van. Itt kell megoldani és itt kell tudni példát mutatni ezeknek az országoknak.

Charles Tannock (ECR). – Elnök asszony! Habár tényszerűen igaz, hogy Szaakasvili elnök 2008-ban valóban támadást intézett Dél-Oszétia ellen, ezt azonban provokáció, többek között súlyos gazdasági szankciók előzték meg, valamint az, hogy orosz csapatokat vonultattak fel a megszállt területeken.

Véleményem szerint a jelentés nem tükrözi teljes egészében azt a tényt, hogy aránytalan mértékű volt az orosz csapatok reagálása, ebbe beletartozott Grúzia civil területeinek, mint például Gorinak a bombázása, valamint hogy megengedték azt, hogy a grúzok ellen szisztematikus etnikai tisztogatás folyjon Dél-Oszétiában, illetve a grúz területek abház erők által való megszállása.

Szaakasvili véleményem szerint valóban gátlástalanul törekedett a szuverén grúz terület feletti ellenőrzés visszaszerzésére, és szörnyű politikai hibát követett el – annak ellenére, hogy végül is ez grúz szuverén terület volt. Ugyanakkor Oroszország most jogalap nélkül, elszántan törekszik egy befolyási övezet kiépítésére a szomszédságában lévő többi országban, az úgynevezett „közel-külföldön”, amelyek természetesen olyan szuverén területek, amelyeket a nemzetközi jog alapján tiszteletben kellene tartani.

Tunne Kelam (PPE). – Elnök asszony! Van egy tanulság, amelyet levonhatunk ebből a konfliktusból, nevezetesen az, hogy a nemzetközi közösség túl sokáig és túlságosan készségesen egyezett bele az úgynevezett befagyott konfliktusok fennmaradásába, amit képviselőtársam, Kasoulides úr úgy fogalmazott meg, hogy a megalkuvással egyenlő. A konfliktus középpontjában az áll, hogy Grúzia nem támadott meg orosz területeket, miközben Oroszország komoly katonai erőkkel támadott meg grúz területeket és a grúz főváros elfoglalására készült. Ez a nemzetközi jog példátlan megsértését jelentette, és aláássa Oroszországnak mint megbízható partnernek a hitelességét.

Mivel a támadással kapcsolatos nemzetközi reakció továbbra sem egyértelmű, ezért Oroszország győztesnek érezheti magát, ami azt jelenti, valószínűsíthető, hogy hasonló agressziókra kerülhet sor például a Krímben, sőt akár a Balti-Tenger térségében. Ezért egyértelmű kötelezettségvállalásra van szükség az EU részéről arra vonatkozóan, hogy jelen lesz Grúziában és garantálja az ország szabad választását és területi integritását. Rendkívül fontos, hogy jelen legyünk ott.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Nagyon rövid szeretnék lenni, és azzal szeretném kezdeni, ahogyan azt nagyon sok felszólaló is említette, hogy Grúzia területi integritásának elve kulcsfontosságú az általunk megtett lépések vonatkozásában. Ez egy olyan alapvető fontosságú kérdés, amelyet minden meghozott intézkedésünknel szem előtt tartunk.

Ezt nagyon egyértelművé kívánom tenni annak leszögezésével, hogy a Bizottság számos különböző területen továbbra is támogatni fogja a Grúziával folytatott együttműködést és kapcsolatokat, lehetővé téve az ország számára, hogy előrehaladjon és közelebb kerüljön az Európai Unióhoz. Ez a támogatás és ezek az erőfeszítések, ahogyan az már elhangzott, több területen is megvalósulnak majd.

Továbbra is jelen leszünk a genfi tárgyalásokon, ahol politikai párbeszéd folyik az összes érintett fél részvételével. Ez alapvető jelentőségű a helyzet megoldása szempontjából. Továbbra is támogatást fogunk nyújtani a kitelepített személyeknek. Kezdeményezéseket teszünk a társulási megállapodásra vonatkozó tárgyalások megkezdésére is, amelybe beletartozik egy szabadkereskedelmi megállapodás, amely természetesen a vízumrendszer könnyítésével kapcsolatos kérdéseket is érinti.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy ezen tárgyalásokra való felkészülés során természetesen elvárjuk a grúziai hatóságoktól, hogy teljesítsék a jogállamiságból és az emberi jogok és alapvető jogok tiszteletben tartásából eredő feltételeket és kötelezettségeket, illetve egyéb, a kereskedelmi forgalomhoz kapcsolódó gazdasági feltételeket.

Elnök. – A vitát lezárom.

(Az ülést 10.55-kor felfüggesztik és 11.05-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR*elnök********

Ana Gomes (S&D). – (PT) Elnök úr! Az Eljárási Szabályzat személyes nyilatkozatokról szóló 151. cikke értelmében azt szeretném elmondani, úgy érzem, hogy visszaéltek a nevem használatával a kényszerabortusz költségvetésére vonatkozó, Deva úr és Szymański úr által benyújtott módosítások esetében. A módosítás, amelyre utalnak, és amelyet a „Gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című jelentésről készült vélemény formájában terjesztettem be, a következőket mondja, idézem:

– „Felszólítja az EU-t, hogy határozottan kövessen el mindent a lányokkal szembeni mindenfajta megkülönböztetés megszüntetése érdekében (a fogantatástól kezdve), és biztosítson megfelelő forrásokat az ebből következő aszimetriák leküzdéséhez”.

– (PT) Szövegem a lányok születés előtti diszkriminációja ellen irányul, nevezetesen a nemek szerinti szelektív terhességmegszakítás ellen, de nem célja, hogy megakadályozza a terhesség megszakításával kapcsolatos valamennyi tevékenységet.

Az én szövegem mind megfogalmazásában, mind pedig szándékában eltér attól, ami Deva és Szymański urak költségvetési módosításában szerepel. Ezért nem helyes párhuzamot vonni közöttük, és még kevésbé helyes az, hogy megemlítik a nevem ezzel kapcsolatban, amit én egy politikai manipulációra tett elítélendő kísérletnek érzek.

A Deva úr és Szymański úr által benyújtott 727., 732. és 734. módosítások ellen fogok szavazni.

7. A 2009. évi Szaharov-díj

Elnök. – Néhány, a 2009. évi Szaharov-díjjal kapcsolatos fontos információval szeretném kezdeni. A ma délelőtt megtartott Elnökök Értekezlete úgy döntött, hogy a 2009. évi Szaharov-díjat a Memorial elnevezésű, Oleg Orlov, Szergej Kovaljev, Ludmila Alekszejeva és az emberi jogok védelméért harcoló összes többi személyiséget képviselő, Oroszországban működő szervezetnek ítéli. Az idei díjat tehát a Memorialnak íteltük. Őszintén reméljük, hogy ezzel sikerül hozzájárulunk annak a félelem, bizonytalanság és erőszak által teremtett ördögi körnek a megszüntetéséhez, amelyben az emberi jogok védelmezői az Orosz Föderáció területén munkájukat végzik.

Reméljük továbbá, hogy sikerül nyilvánvalóvá tennünk azt az üzenetet, amelynek értelmében a civil társadalom aktivistái mindenhol szabadon kell gyakorolják a szabad gondolat- és véleménynyilvánításhoz, valamint az írott szó szabadságához fűződő legalapvetőbb jogait. Saját gondolataink kifejezéséhez szabadságra van szükségünk, mert ez elengedhetetlen feltétele annak, hogy megtaláljuk az igazságot.

Szeretném megosztani önökkel a fölötti örömet, amelyet e díj bejelentőjeként és az Európai Parlament Elnökeként, különösen pedig olyan emberként érzek, akinek múltja a Szolidaritásban gyökerezik. Annak idején nekünk is voltak komoly problémáink, hasonlóak azokhoz, amelyekkel ma az Orosz Föderáció területén kollégáink és partnereink kerülnek szembe. Nagy örömmre szolgál, hogy az igazság és szabadság végül mindig győzedelmeskedik. Így történt ez Közép- és Kelet-Európa számos országában is. Egész Európa számára komoly problémát, az érintettek számára pedig személyes tragédiát jelent, hogy azok az orosz állampolgárok, akik ma az igazságot keresik, ezt a tevékenységet nem képesek szabadon folytatni. E díjnak az a célja, hogy mi, az Európai Parlament tagjai, erőteljes támogatásunkról biztosítsuk a jogvédők tevékenységét.

(Taps)

Szeretnék néhány általános jellegű megjegyzést tenni: 1988 óta – tehát több mint 20 éve – az Európai Parlament bevezette az egyes személyeknek vagy szervezeteknek a személyiségi jogok és alapvető értékek ügyében folytatott tevékenységük kapcsán évenként odaítélt, a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjat.

Nem szabad megfeledkeznünk azokról a kiváló emberekről sem, akik önállóan, odaadó magatartásukkal képesek voltak szembeszegülni az elnyomás, üldöztetés és száműzetés kegyetlen realitásával. Olyan „mindennapi” emberek ők, akiknek bátorsága és odaadó magatartása egyedülálló. Akik gyakran igen sokat kockáztatnak, akár az életüket is. Az eddig odaítélt díjakat a munkához való jog szabadságáért harcoló írók,

újságírók, egyetemi tanárok, ügyvédek és szervezetek, sőt nőszervezetek kapták, akik az egyes személyek erőszakos eltűnése ellen küzdenek. A gondolat szabadsága egyetemes értéknek számít.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy elmondjam: az a két jelölés, amely az idén nem kapta meg a Szaharov-díjat, teljes támogatásunkat élvezi, meg kell említenünk nevüket, hiszen olyan emberek ők, akik különösen nagy hatást gyakoroltak ránk. Azáltal, hogy néven neveztük őket, és az a tény, hogy számos vita során beszéltünk róluk, sokat mond arról, milyen komolyan támogatjuk tevékenységüket. Tiszteletünk és legmélyebb elismerésünk nemcsak azoké tehát, akik a díjat elnyerték, hanem azoké is, akiket jelöltek a díjra.

(Taps)

A díjátadó ünnepség december 16-án, szerdán lesz Strasbourgban.

8. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

8.1. Általános költségvetés-tervezet - 2010-es költségvetési év (szavazás)

- A szavazás előtt:

László Surján, előadó. – Elnök úr, a Költségvetési Bizottságban a 2010. évi költségvetés-tervezettel összefüggésben több mint 1100 módosító indítványról szavaztunk. Az a kérésem tehát, hogy néhány elkerülhetetlen technikai jellegű módosítást bocsássunk szavazásra a plenáris ülésen.

Ami az európai gazdaságélénkítési tervet illeti, a bizottság két újabb bekezdést csatolt a 06041401, 06041402 valamint a 06041403 szám alatt szereplő költségvetési tételekhez. Ezek kiegészítik a meglévő megjegyzéseket, egy technikai hibának köszönhetően azonban úgy értelmezhető, mintha azokat helyettesítenék. A 832. módosítást tehát ehhez kell igazítani.

A tartalékok jóváhagyását követően a bizottsági szavazás jóváhagyott egy 1 millió 775000 eurós tartalékot a 3b címsor alatt. Javaslatom az, hogy ezt az összeget az Európa a polgárokért program számára utaljuk ki. Ez azt jelentené, hogy a 150666 szám alatti költségvetési tételre vonatkozó 889. módosítást oly módon kell megváltoztatni, hogy a kötelezettségvállalási előirányzatok összesen 32255000 eurót tegyenek ki, így az újra előterjesztett 547. módosításnak meglesz a fedezete.

A „fennttartható és környezetbarát intézkedések (Green New Deal)” kifejezést a megjegyzések részben helyettesíteni kell a „Green New Deal” kifejezéssel ott, ahol az alábbi költségvetési tételekhez megjegyzések kapcsolódnak:

040217 ESZA – Konvergencia

040219 ESZA – Versenyképesség

130316 ERFA – Konvergencia

130318 ERFA – Versenyképesség

Ugyanígy a 130320 számú ERFA költségvetési tétellel összefüggésben – működési és műszaki segítségnyújtás az Európai Regionális Fejlesztési Alapnak, a két első új bekezdés helyére a következő kerüljön:

„Az előirányzat egy része azoknak a fennttartható és környezetbarát intézkedéseknek (Green New Deal) finanszírozását szolgálja, amelyek a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi fejlesztési igények összehangolását, valamint az egyes európai régiók gazdasági és pénzügyi válság utáni élénkítését segítik.”

A kísérleti projekt keretén belül zajló, a hatóságok, kereskedelmi cégek és non-profit vállalkozások közötti, az emberek társadalmi integrációját és a foglalkoztatást célzó teljes körű együttműködés költségvetési tételének számát technikai okokból 040312-re kell módosítani.

Az „előkészítő intézkedés – Erasmus az újságírókért” cím alatti költségvetési tétel számát technikai okokból 090605-re kell módosítani.

Amennyiben a 260120 számú EPSO költségvetési tétel 943. módosítása elfogadásra kerül, az ehhez kapcsolódó költségvetési mellékletet is ennek megfelelően kell módosítani.

Kérem az ülések jegyzőkönyveit vezető kollégákat, hogy a szükséges változtatásokat hajtsák végre a jegyzőkönyvekben – amennyiben a plenáris ülés támogatja javaslatomat. Köszönöm figyelmüket.

Elnök úr, engedje meg, hogy néhány szóban köszönetemet fejezzem ki a Titkárságnak az elvégzett hatalmas mennyiségű munkáért. A módosítandó tételek listája általában minden évben előkerül, és azt jelzi, hogy a Titkárság jó munkát végez. Beszéltünk erről a képviselőcsoportokkal és koordinátorokkal, és támogatásomról biztosítottak a változtatással összefüggésben, amely az általános javaslat szellemét tükrözi.

A lényeg az, hogy a Költségvetési Bizottság egységesnek bizonyult abban, hogy minden rendelkezésre álló jogi lehetőséget ki kell használni azért, hogy a szinte minden címsorban meglévő tartalékot kiegészítsük, ami azt jelenti, hogy bármely olyan szavazás, amelynek célja, hogy ezt az összeget meghaladó pénzüsszeget utaljon ki, kockáztatja a költségvetés jogszerűségét. Felhívom erre a figyelmüket, és remélem, hogy az együttműködés szelleme megmarad. Nézeteinkben vannak bizonyos eltérések, de ez normális.

(Taps)

(A szóbeli módosításokat elfogadják.)

- A 870. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Elnök úr, a szavazólisták szerint a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által benyújtott 464. módosítás érvényét veszti abban az esetben, ha a Költségvetési Bizottság 870. módosítását elfogadják. A szavazólista a Thomas von der Vring általi formában bevezetésre került szabályt követi, amely szerint a Költségvetési Bizottság által elfogadott módosításokról először a plenáris ülésen szavaznak, és amennyiben elfogadják azokat, minden, a kérdéses költségvetési tételre vonatkozó módosítás érvényét veszti.

Ugyanakkor ezt a gyakorlatot – amely nem szerepel a parlamenti eljárási szabályzatban – kizárólag azért vezették be, hogy így a Parlament által a költségvetés tárgyában elfoglalt álláspont az Európai Parlament számára meghatározott pénzügyi kereteken belül maradjon. Mivel a 464. módosítás csupán a pénzeszközök tartalékolására tesz javaslatot, költségkeret túllépése egyáltalán nem jelenthet problémát. A két módosítás semmi esetre nem zárja ki egymást, ezért mindkettőt egyértelműen szavazásra lehet bocsátani.

Ezért kérem önöket, hogy az eljárási szabályzat 161. cikkének alkalmazásával tegyék lehetővé a 464. módosításról szóló szavazást.

(Taps)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, a sorrendet előzetesen megállapítottuk és körültekintően leellenőriztük, most mégis az előadónak adom meg a szót. Arra kérem, hogy mint az ügyről a legtöbb információval rendelkező képviselő, szóljon néhány szót az kérdésről.

László Surján, előadó. – Elnök úr, általában nem az előadó dönti el, helytelennek kell-e tekinteni valamit vagy sem. Van erre bevett gyakorlat és szokás. El kell mondanom a plenáris ülés résztvevőinek, hogy amennyiben először a Költségvetési Bizottság módosításairól szavazunk – amelyet a Verts/ALE képviselőcsoport nem ellenzett, akkor az ő későbbi módosításuk az Európai Regionális Fejlesztési Alap kifizetéseit 300 millió euróval csökkenti.

Ez tehát egy létező ellentmondás. Egyfelől növelés, másfelől csökkenés. Tartanunk kell magunkat határozatunkhoz, mivel a 464. módosításból nyilvánvalóan kiderül, hogy a kifizetések nem nőnek. Nulla a növekedés. Ezért tehát itt ellentmondás van – 300 millió eurós növekedés és ugyanakkor nulla növekedés egyszerre nem lehetséges.

Elnök. – (...) hogy a szavazással folytathassuk. Ez az ülések jegyzőkönyveit vezető kollégák véleménye, akik utána néztek a dolognak és az előadónak. Javaslom tehát, hogy szavazással folytassuk.

- A 812. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Elnök úr, szót kérek az eljárási szabályzat 173. cikke értelmében, amely az eljárási szabályzat be nem tartásával foglalkozik. Szeretnék módosítást kérni a szavazási sorrend tekintetében, mivel szerintem a szavazási lista szerinti sorrend ellentétes az eljárási szabályzat 161. cikkével.

Ezért azt kérem, hogy a 70. módosításról, amely a köztudomásul rendkívül nehéz helyzetben lévő tejágazat támogatásának érdekében 600 millió eurós előirányzatra tesz javaslatot, közvetlenül a 300 millió eurós előirányzatot betervező 812. módosítás előtt szavazzunk. Szeretném hangsúlyozni, hogy a 600 millió eurós előirányzatot egyhangúlag elfogadta a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, és azt a szeptember 17-i utolsó ülésen a Házban is kényelmes többséggel megszavazták, amikor a tejágazat és az azt sújtó válság kapcsán az ágazatnak nyújtandó támogatást célzó határozatról szavaztunk.

Elnök. – Köszönöm. Ez nyilvánvalóan a rendelkezésre álló pénzforrások függvénye, ami azt jelenti, hogy az ebben a tárgyban meghozandó döntésnek komoly jelentősége van. Valóban szeretnék támogatást nyújtani, tisztában kell lennünk ugyanakkor a rendelkezésre álló forrásokkal. Az itt elhangzott javaslat értelmében először a 812. módosításról kellene szavaznunk, ez tehát a javaslat. Először átadnám a szót az előadónak. Milyen a pénzügyi helyzet, milyenek a pénzügyi lehetőségek?

László Surján, előadó. – Elnök úr, a szavazási sorrend megint nem az én döntésem. Kollégám, Trüpel asszony néhány perccel ezelőtt elmondta, hogy létezik egy úgynevezett informális szabály, amelynek értelmében először a Költségvetési Bizottság módosításáról kell szavazni. Miért? Mert a Költségvetési Bizottság az a parlamenti testület, amelyen keresztül lemérhető, van-e mozgásterünk, avagy nincs.

Nem áll érdekünkben a szavazási eljárás alatt megváltoztatni a szavazás szabályait, én ezt ellenzem. A szavazási listát kiosztottuk. A frakciók döntöttek, hogyan szavazzanak. Bármely változtatás zavart idéz elő, ami később számos komplikációt eredményez. Ha egy ügy kapcsán bármilyen okból megváltoztatjuk a szabályokat, elvesztünk. Minden testület köteles tartani magát saját szokásaihoz, szabályaihoz és szabályzatához.

– A 445. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Elnök úr, valami technikai hiba történt. Én ugyanis a 444. módosítás ellen akartam szavazni.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr, tökéletesen megértem az előadó érveit, amelyeknek értelmében először a 812. módosításról kell szavaznunk.

Ha azonban a vita kizárólag az eljárásról szól, a 812. módosítás melletti szavazás nem feltétlenül jelentette, hogy a 70. módosítás érvényét veszítette.

A parlamenti viszonyok között megszokott jelenség, hogy – amint Capoulas Santos úr erre vonatkozó kérése elhangzott – először az eredeti szövegtől leginkább eltérő módosításokról szavaznak először. Jelen esetben az előadó által felvázolt okok miatt teszünk kivételt.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. – Köszönöm. Értjük. Van tehát egy határozott szavazási eljárásunk. Megadom a szót az előadónak. A jegyzőkönyvvezetők és a mi véleményünk egyaránt az, hogy a második módosítás érvényét veszti. Meg tudja ezt erősíteni az előadó?

László Surján, előadó. – Még a szavazást követően sincs okunk újratekinteni a vitát. A szavazás mellett vagyunk.

– A 603. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Michael Cashman (S&D). – Elnök úr, csak segíteni szeretnék. Néhányan nem ugyanazokat a számokat hallottuk. A félreértések elkerülése érdekében megoldható, hogy a monitort nézzük? Ha esetleg nem halljuk jól a számokat, vagy a rendszer nem működik tökéletesen. Senkit nem hibáztatok emiatt, de tegyük egyértelművé a dolgot és nézzük inkább a képernyőt.

Elnök. – Rendben. Akkor a képernyő alapján haladunk. Lehet, hogy túl gyorsan olvasom a számokat. Innentől kezdve lassabban olvasom őket. Köszönöm.

– A 937. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Godfrey Bloom (EFD). – Elnök úr, nagyon röviden ügyrendi kérdésben mondanék valamit. Néhány perccel ezelőtt elnök úr azt mondta, hogy kötik a szabályok, és hogy mit tehet olyan esetben, amikor kötik a szabályok? Tökéletesen értem elnök urat, akárcsak a Tisztelt Ház.

Értelmezhetem – értelmezhetjük-e úgy, hogy önt egész hivatali ideje alatt kötni fogják a szabályok? Az ön hivatali elődje ugyanis úgy gondolta, őt nem kötik a szabályok, és a szavazással kapcsolatos magyarázatokra alapozva semmibe vette a szabályzatot, mivel nem érezte, hogy az kötelezné őt. Önre bízom, elnök úr.

Elnök. – Köszönöm szépen. Hölgyeim és uraim, csak az kaphat szót – különösen a szavazás alatt – aki ügyrendi javaslattal kíván előállni. Kérem, kizárólag ügyrendi javaslatokkal álljanak elő, ellenkező esetben nem tudunk szavazni. Ez pedig mindnyájunkat igen kellemetlenül érintene.

(Taps)

8.2. 2010-es általános költségvetéstervezet (III. szakasz - Bizottság) (A7-0038/2009, László Surján) (szavazás)

8.3. 2010-es általános költségvetéstervezet (I., II., IV., V., VI., VII., VIII., IX. szakaszok) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (szavazás)

8.4. Az Europol alkalmazottaira alkalmazandó alapfizetések és juttatások kiigazítása (A7-0040/2009, Claude Moraes) (szavazás)

8.5. Az 1234/2007/EK rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) módosítása (szavazás)

- A 79. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Syed Kamall (ECR). – Elnök úr, először is szeretnék elnézést kérni kollégáimtól, amiért közbeszólok, de szeretném, ha valaki megmagyarázná, mit is jelent a „CMO” rövidítés.

Elnök. – „Egységes piacszervezést” jelent bár a különféle nyelveken a megfogalmazás némileg eltérő.

8.6. A SIS II és a VIS jelenlegi állása (szavazás)

8.7. A demokratikus kormányzás támogatása a külkapcsolatok keretében (szavazás)

8.8. Európai Külügyi Szolgálat létrehozásának intézményi szempontjai (A7-0041/2009, Elmar Brok) (szavazás)

- A 3. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Elmar Brok, előadó. – (DE) Elnök asszony, szeretnék a zöldeknek szóbeli módosítást javasolni. Amennyiben elfogadják, én az „igen” szavazást javasolnám. Amennyiben a következő mondatot beillesztenénk „Sem a Tanácsban, sem pedig az Európai Tanácsban ne legyen megkettőzött külső szolgáltatás”, javasolnám, hogy a plenáris ülés szavazza meg.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

- A 56. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Elnök úr, együttes szavazást is tarthatnánk. Javaslom, hogy az 56-tól a 28-ik tételig együttesen szavazzunk.

(Taps)

(A Parlament elutasítja a javaslatot)

8.9. A CET (Transzatlanti Gazdasági Tanács) és AZ EU/USA csúcstalálkozó előkészítése (2009. november 2. és 3.) (szavazás)

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

alelnök

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- A 2010-es pénzügyi év

Daniel Hannan (ECR). – Elnök úr, olyan időszakban, amikor az egyes országok kormányai kénytelenek megnyirbálni saját költségvetésüket, és amikor a választókerületekben a saját költségvetése kapcsán mindenkinek takarékoskodnia kell, az Európai Unió másoktól eltérő módon azt fontolgatja, hogy nagymértékben növeli saját költségvetését.

Egy ilyen lépésnek azonnali és érezhető pénzügyi következményei lesznek a tagállamokban. Ami saját országomat illeti, a költségvetési hozzájárulás az elkövetkező 12 hónap során 60 százalékkal nő. Hogy érthetőbb legyen, miről beszélek, saját pártom azon a konferencián, amelyet legutóbb tartott, a kormány teljes költségvetése viszonylatában évi 7 milliárd fontos megtakarításra tett ígéretet. Az EU költségvetéssel összefüggő bruttó hozzájárulásunk egyetlen tétele kapcsán ennek az összegnek a kétszeresét költjük el.

Lehet persze úgy tenni, mintha ez gazdaságélénkítő kiadás vagy akár a hitelválságra meg az összes többire adott válasz lenne, de önök is jól tudják, hogy ez nem igaz. Nem teszünk mást, minthogy kivesszük a pénzt az emberek zsebéből és pénztárcájából, amelyet azután a nevükben a bürokrácia segítségével elköltünk. Ha a források elkülönítésének ez lett volna a hatékonyabb módja, elvesztettük volna a hidegháborút. Ma már látjuk, mi az igazság, az, hogy az EU leglényegesebb funkciója saját alkalmazottainak alkalmazása, emiatt nő állandóan a költségvetés.

Diane Dodds (NI). – Elnök úr, szeretném világossá tenni, hogy én támogattam a 732. és 733. módosítástervezetet, amelyeket a Ház sajnálatos módon nem fogadott el. Örömmel veszek minden olyan lépést, amely megakadályozza minden olyan családtervezési program finanszírozását, amelyhez terhességmegszakítási programok, valamint a kényszerű meddővé tétel kapcsolódik.

Emellett üdvözölni kell azok tevékenységének az engedélyeztetését, akik pénzbeli támogatást kapnak a bizonyos ázsiai országokban meglévő, a megszületett csecsemők nemek szerinti számarányában megmutatkozó szelektív különbségek elleni küzdelemhez. Ez a módosítás alkalmat adott volna az EU-nak arra, hogy az elítélő szavakat pozitív lépésekkel egészítse ki, valamint, hogy az ilyen típusú projektek esetében megtagadja a támogatást.

- Jelentés: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Elnök úr, én is szeretnék hangot adni afeletti bosszúságomnak, hogy ma nem sikerült megegyeznünk azokban a feltételekben, amelyek esetén a fejlesztési segélyre szánt költségvetésből például nem kívánunk Európai Unió pénzbeli támogatást nyújtani olyan családtervezési programoknak, amelyek kényszerű terhességmegszakításra illetve kötelező meddővé tételre alapulnak. Szeretnék tiltakozni azok ellen a módszerek ellen, amelyeknél – különösen számos ázsiai országban – a nőket terhesség megszakításra kényszerítik, különösen a születendő leánygyermek esetében. Ezzel a módszerrel állítólag 35 millió leánygyermek megszületését akadályozták meg. Nem szabad támogatnunk azokat, akik ilyesmiben vesznek részt, minden Európából származó pénzbeli támogatást le kell állítanunk. Az a tisztességtelen szavazás, amelyet a költségvetés mai elfogadásakor a liberálisoknál, kommunistáknál és bizonyos szocialistáknál láttunk, ezt megakadályozta.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) A módosító indítványok sokaságában volt egy szövegszerű módosítás, amely a lényegét érintette. Így hangzik: visszautasítja a közösségi költségvetés igénybevételét egy mind inkább militarizálódó és egyre neoliberalisabb Európai Unió finanszírozására. A Parlament ezt a módosítást elvetette. Ezzel azt igazolta, hogy nem tanult az elmúlt évek kríziséből, nem tanult abból, amit már a liberális piac hajdani apostolai is levontak következtetésként, hogy ma ezt az utat tovább nem lehet folytatni. Az Európai

Unió költségvetése változatlanul a liberális piac mindenhatóságában bízunk, ezzel Európa lakosságának olyan súlyos károkat okoz, amelyeket a közelmúltban tapasztalhattunk.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr, miközben számos intézet és program – amelyek mind a kommunikáció, a lakossági oktatás és átképzés politikai értelemben meghatározó irányvonalában vannak – eurómilliárdokat kaptak, egy eljárási trükk megfosztotta tejtermelőinket az őket megillető támogatástól.

Valójában két módosítást terjesztettek be hozzánk: a 812. módosítást, amely talán a Tanács támogatásával jött létre, és amely csupán 300 millió euróról szól, valamint a 600 millió eurós 70. módosítást. Annak lenne értelme, hogy először a 70. módosítást szavazzuk meg. Egyébként erről az Eljárási Szabályzat 161. cikkének (2) bekezdése igen egyértelműen rendelkezik: „Amennyiben két vagy több egymást kizáró módosítás került egy adott szöveg azonos részébe, a szövegtől nagyobb mértékben eltérő módosítás élvez elsőbbséget, tehát azt kell először megszavazni.”

Az előadó informális szabályra hivatkozott, a formális szabály azonban elsőbbséget élvez a feltételezett informális szabályokkal szemben, és ennek az eljárásnak az alapján lett semmis a második módosítás, amely az elkülönített források összegét 600 millió euróra emelte.

Ez botrány!

- Jelentés: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Én megszavaztam a 2010-es költségvetést, mert az abban elkülönített források kis mértékben tényleg enyhítik a gazdasági, társadalmi és pénzügyi válság által érintett EU-tagállamok polgárainak helyzetét. Emellett a költségvetésben több társadalmi célú forrást különítettek el, ami a jelen körülmények között különösen fontos. Támogattam azokat a rendelkezéseket is, amelyek munkahely-teremtési és munkahely-megőrzési céllal további forrásokat biztosítanak. Nagyon fontos az is, hogy a tejágazat számára forrásokat különítsünk el. Természetesen biztosíthatunk volna több forrást is a tejágazat számára, amint azt a Szociáldemokrata Párt képviselői javasolták, ugyanakkor jó, hogy a tervezetben legalább valamennyi forrást sikerült ilyen célra elkülöníteni.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Elnök úr, én a költségvetés ellen szavaztam, mivel az összes tételt vagy változatlanul hagyták, vagy megnövelték, miközben az összes tagállam csökkenő bevételekkel küszködik. Mi itt Európában eközben több pénzt költünk! Ez fölfoghatatlan számomra.

Azért is nem szavaztam, mivel ma már rendelkezés van arról, hogy fizetése, utazási hozzájárulása, illetve egyéb költségtérítései mellett minden európai parlamenti képviselőt általános jellegű kiadásokra 4202 euró illet meg. A képviselők ezt a jelentős összeget kötelesek például a hivatali és telefonnal kapcsolatos tevékenységekre fordítani, de egyikük sem köteles elszámolni az elköltött pénzüsszeggel. Ez pedig azt jelenti, hogy minden képviselő havonta akkora biankó csekket kap, ami még a télapót is meglepné.

Ezt rendkívül visszataszítónak tartom. Ha a Ház komolyan veszi magát, ennek a gyakorlatnak véget kell vetni. Ez úgy kivitelezhető, hogy a képviselők velem együtt a költségvetés ellen szavaznak, ezen felül felszólítanak minden képviselőt arra, hogy saját maga ellenőrizze, mire fordítja ezt a 4202 eurónyi összeget.

- A 1234/2007/EK tanácsi rendelet (egységes piacszerzés) módosítása

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Természetesen megszavaztam a tejágazat válságát enyhíteni hivatott javaslatot, hangsúlyozom ismét, hogy mindössze csak könyörödésként van szó, ami még tűzoltásnak sem elég, mindazonáltal helytelennek tartottam volna nemmel szavazni. Felháborít és elszomorít, hogy nem kaptam választ, többszöri nekifutásra sem három kérdésemre. Az első úgy szólt, hogy mit óhajt tenni az Európai Unió az ellen, hogy a továbbiakban is válságról válságra haladjon, és akár a tejágazatban, akár máshol hasonló válságokra kerüljön sor. Milyen tanulságot szűrt le az Európai Unió ebből a tragikus válságból, amely számos családnak az életét tette és teszi tönkre. A második kérdésem az lett volna biztos asszonyhoz mikor itt volt, illetőleg a Bizottság előtt is, hogy hogyan lehet ezeket a pénzeket úgy elosztani a tagállamoknak, vagy lehet-e, hogy elsősorban a kistermelők kapják, akiknek a megélhetésük van veszélyben. A harmadik, nem kaptam választ arra, hogy mit óhajtanak tenni az új tagállamok diszkriminált helyzete ellen a piacaink 100%-át kellett.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Elnök úr, a tejágazat kapcsán hozott határozattal kapcsolatban három megjegyzést szeretnék tenni: először, kifejezetten örülök annak, hogy a Bizottság ma már gyorsabban reagál a tejágazat

piaci viszonyai kapcsán tapasztalható működési zavarokra. Másodszor, rendkívül örülök annak, hogy sikerült az európai tejtermelőknek pénzügyi segítséget nyújtanunk. Harmadszor – éppen azért, mivel a pénz nem minden –, ki kell használnunk a rendelkezésre álló időt, hogy felkészülhessünk a tejkvóta utáni időszakra. Ezért reménykedem abban, hogy intenzív párbeszéd alakul ki a politikusok és az iparág képviselői között, tekintve hogy a mai napig megválaszolatlan az a kérdés, hogyan fogjuk a tejtermelők számára a tejágazatban a 2015 utáni időszak piaci viszonyait átalakítani, és nézetem szerint ez itt a fő probléma.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Teljes mértékben támogatom a 186. cikk hatályának kiterjesztését oly módon, hogy az magában foglalja a tej- és tejtermékeket előállító ágazatot. Ezáltal lehetővé válik, hogy rugalmasan reagáljunk a világ és Európa tejpiaci változásaira, ami segít abban, hogy a negatív hatások elkerüljék a termelőket, vagy a piaci verseny terén torz helyzet alakuljon ki. Vannak ugyanakkor kétségeim a tejágazat válságának megoldása érdekében az egyes tagállamok költségvetéséből finanszírozandó kvóták megvásárlásának hatékonyságát illetően. A finanszírozást illetően nem minden EU-tagállam esetében azonosak a lehetőségek. Véleményem szerint ez aláássa az ilyen országok termelőinek versenyképességét, ezzel együtt persze a gazdasági versenyt is. A Cseh Köztársaság parlamenti képviselőjeként ezért ebben az esetben jobb megoldásnak tartanám, ha a kvóták megvásárlását a közösségi költségvetésből finanszíroznánk, így ezzel a lehetőséggel az összes tagállam egyenlő módon élhetne. Ezért tartózkodtam a szavazástól.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Elnök úr, a várakozás hosszú hónapjai után, a Mezőgazdasági Bizottságban lefolytatott hosszas viták után, azután, hogy számos tagállamban tömegesen tiltakoztak a mezőgazdasági termelők, a tejtermelőknek nyújtandó támogatás újabb formái elfogadásra kerültek. De ez nem elég, mivel ezeket a termelőket komoly veszteségek érték, sokan közülük a tönk szélére sodródtak, ez pedig aláásta mind az Európai Unió, mind pedig az EP-képviselők tekintélyét.

Vajon így kellett-e ennek történnie? Mi az oka a Bizottság megkésett válaszában? Arról van szó, hogy nem figyelünk oda megfelelő módon a piacra? Ha így van, ez bizony rossz képet fest az Európai Unióban zajló adminisztratív munkáról. Mi magunk, EP-képviselők hónapok óta folyamatosan beszélünk erről a problémáról.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a megkésett beavatkozás sokkal kevésbé hatékony, és végeredményben drágább is. Ebből a jövőre nézve le kell vonnunk a tanulságokat. A nehéz, munkaerő-igényes, költséges tejtermelés biztosításához hosszú távú stabilitásra van szükség. Tartozunk ennyivel a kenyérüket kemény munkával kereső termelőknek.

Elnök. – Köszönöm, Siekierski úr. Két további szavazatindoklás jutott el hozzám, mindkettő új képviselőtől jött. Ki szeretném hangsúlyozni, hogy az Eljárási Szabályzat 170. cikke értelmében onnantól kezdve, hogy az első szavazatindoklás elkezdődött, további szavazatindoklási kérelmek elfogadása nem lehetséges. Ezt a két indoklást kivételesen engedélyezem, de arra kérem az jegyzőkönyvvezető kollégákat, megfelelő módon ismételtlen hívják föl erre a frakciók figyelmét. Ha soha nem a szabályoknak megfelelően járunk el, áttekinthetetlenül válnak az ügyek.

Seán Kelly úré a szó.

Seán Kelly (PPE). – Elnök úr, mindenekelőtt én is szeretném elmondani, mennyire örülök annak, hogy ma megszavaztuk a tejágazat költségvetési támogatását, ez pedig azt jelzi, hogy az Európai Unió figyel és – nyilvánvalóan a saját költségvetési kereteihez alkalmazkodva – reagál. Jobb lenne, persze, ha több pénzt adhatnánk a tejágazatnak, remélem azonban, hogy a jövőben haladást érünk el ebben az ügyben. A fél cipő is jobb, mint ha egyáltalán nincs kenyér.

Másodszor szeretném kihangsúlyozni, hogy a mai angol nyelvű fordítás számos hibát tartalmazott. Buzek úr nagyon kedvesen úgy fogalmazott, lehet, hogy ez azért történt, mert ő túl gyorsan beszélt. Nem számít, nem arról van szó, hogy bárkit hibáztatni kellene, de a 908-ból 909 lett, a 444-ből 445, a 440-ből pedig 444, tehát amennyiben utólag kérdések merültek föl, ezt is figyelembe kell venni. Sajnos persze a monitor sem működött egy darabig, ami azonban elektronikus, nem pedig emberi hiba volt.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Elnök úr, megszavaztam a mezőgazdasági piacok közös szervezését végző szervezet felállítását, bár vannak kétségeim afelől, vajon a nemzeti kvóták túllépéséért kiszabandó büntetések új kiszámítási módját tényleg ez év április elsejétől kellene-e hatályba léptetni. Ugyanis visszamenőleg kellene jogszabályokat eltörölni, ami viszont aláássa a jogbiztonság elvét. Ezzel együtt a javaslat mellett szavaztam, mivel a módosítás 280 millió eurót juttat a tejtermelőknek, és így megvan rá a remény, hogy sikerül átvészelniük a vihart.

Az Európai Unióban folyó tejtermelés jövőjét illető alapvető kérdés ugyanakkor megoldásra vár, ezen belül pedig a legfontosabb probléma a tejkvóták jövője. Jelenleg a Bizottság intézkedései e téren ellentmondásosak. Egyfelől létezik egy, a kvóták 2015-ben történő emelését, illetve eltörlését célzó javaslat. Másfelől a mai indítvány szerint a leszállított mennyiséget kell csökkenteni. Valamilyen irányban döntenünk kell. Én a kvóták fönntartása mellett vagyok.

- RC-B7-0118/2009. számú indítvány

Daniel Hannan (ECR). – Elnök úr, René Descartes francia filozófus elhíresült megállapítása szerint lehet, hogy minden érzékszervünket gonosz démon uralja.

Néha, amikor ezeket a beszámolókat hallgatom, az a benyomásom, hogy ebben a karteziánus univerzumban élünk, olyan világban, amelyben az Európai Unió csak a demokrácia, szabadság és igazság értékeit képviseli, és ezeket az értékeket háborúk helyett kereskedelmi megállapodásokon keresztül terjeszti. Ezzel szemben a valóságos világban mit tesz az Európai Unió? Lepaktál a pekingi zsarnokokkal és elszigetelt Tajvant. Nem áll szóba a Castro-ellenes kubai belső ellenzékkel. Hízélgéssel próbálja az ayatollahokat rávenni nukleáris hatalmi ambícióik feladására. Ő a Hamas által ellenőrzött Palesztina főpénztárnoka.

Nincs összefüggés a demokráciát terjeszteni kívánó beszámoló és intézményeink tényleges viselkedése között. Nem állítom, hogy az Európai Unió képmutató lenne, mivel saját határainkon belül természetesen ugyanezeket a módszereket alkalmazzuk, gond nélkül félretoljuk a népszavazások eredményeit, amikor úgy ítéljük meg, azok rossz irányba mennek. Országainkon kívül és belül egyaránt lenézzük a képviseleti alapú kormányzást és megvetően tekintünk a demokratikus akaratra. Hadd ismétljem meg, hogy a Lisszaboni Szerződésről népszavazásnak kellene döntenie. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Elnök úr, nem hinném, bárki vitathatná annak szükségességét, hogy a demokráciát világszerte erősítsük és támogassuk, az Európai Uniót kívül és belül egyaránt. Ugyanakkor, ha megnézzük, mit tanulhatunk a történelemből, én emlékszem azokra az időkre, amikor az Egyesült Államok világszerte terjesztette a demokráciát, az emberek pedig azt mondták „És a saját házatok táján mi a helyzet, mi van az afro-amerikaiakkal, akik nem tudnak szavazni, vagy éppen nem szavazhatnak?” Évekkel ezelőtt Nagy-Britannia és más gyarmatosítók mondogatták a gyarmatokon: „Engedjétek, hogy terjesszük a demokráciát”, miközben a nőknek nem adtak szavazati jogot.

Nézzék meg, mit csinál az Európai Unió. A demokrácia európai uniók terjesztéséről beszél, kollégám, Hannan úr pedig számos példát sorolt fel, amelyek a képmutatásról szólnak. Van azonban valami, amit nem szabad elfelejtenünk. Amikor a demokrácia terjesztéséről beszélünk, előbb tegyünk rendet a saját házuk táján. Amikor a franciák és a hollandok az alkotmányos szerződéssel kapcsolatos népszavazáson nem szavaztak, azt mondtuk, adjunk magunknak némi gondolkodási időt, majd ezután figyelmen kívül hagytuk a népszavazások eredményeit. Amikor az írek először nem szavaztak, mi azt mondtuk nekik „Figyeljete ide, mi egyetértünk a demokrácia elvével, de csak akkor, ha úgy szavaztok, ahogy kell. Kaptok még egy esélyt.” Ideje lenne rendet rakni a saját házuk tájékán.

- Jelentés: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Elnök úr, ismét kénytelen vagyok emlékeztetni kollégáimat arra, hogy az Európai Alkotmány illetve a Lisszaboni Szerződés technikai értelemben nincs érvényben. Minden, a Brok-jelentésben előforduló klauzula vagy cikk úgy kezeli a Lisszaboni Szerződést, mintha az már érvényesíthető lenne, ami természetesen nem igaz.

Azt kell mondanom, van abban valami kissé gyanús, hogy mindaddig visszatartották a jelentést, ameddig az összes szavazat megszámlálása után nem lehettek biztosak az ír népszavazás eredményében, majd ekkor hirtelen előjöttek azzal a javaslattal, hogy az unió nagykövetségei világszerte a Parlament, illetve egyetlen európai diplomáciai testület alá tartozzanak.

Tudjuk persze, hogy valójában *de facto* létezik EU külpolitika, még ha az nem is *de jure*. Szerke a világban vannak küldöttségeink, amelyek mellett eltörlül bármely nemzet önálló missziója; névleg ugyan nem, de egyébként vannak EU nagykövetek; most pedig ismételt az látni, hogy a jelentés szabályoz valamit, ami az Európai Unióban hosszú évek óta gyakorlat.

Most tehát, amikor ez ellen tiltakozunk, azt mondják, semmi értelme panaszkodni, mivel ez már évek óta bevett gyakorlat. Az Európai politikák az elképzelhetetlen felől eljutnak az elkerülhetetlenig anélkül, hogy lenne egy közbeeső stádium, amikor lehetséges a beavatkozás?

- RC-B7-0095/2009 számú indítvány

Zigmantas Balčytis (S&D). – Elnök úr, azért támogattam ezt az indítványt, mert nagy jelentőséget tulajdonítok a közelgő EU-USA csúcstalálkozóknak. A G20-tagállamok legutóbbi ülésén számos olyan ígéret hangzott el, amely az egyes országok önálló cselekvése esetén nehezen teljesíthető.

Ebben a vonatkozásban mind az EU-nak, mind az USA-nak kezdeményezőként kellene fellépnie a G20 vállalások teljesítésében. Ezért jobb és hatékonyabban működő összhangra van szükség az USA, illetve az EU által tett lépések tekintetében. Nincs szükség stratégiai partnerségre az EU és az USA között. Remélem, hogy a Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament erre irányuló kérését.

Syed Kamall (ECR). – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani mindenkinek a türelméért, a tolmácsokat is beleértve, akik csodálatos munkát végeznek. Mindnyájan egyetértünk abban, mennyire fontos az EU-USA kapcsolatrendszer, és gondolom, üdvözljük a Transzatlanti Gazdasági Tanács keretében lebonyolítandó csúcstalálkozókat és megbeszéléseket, továbbá a különböző egyéb transzatlanti párbeszédet. Rendkívül fontos azonban annak felismerése, hogy az egész világ figyeli ezeket a csúcstalálkozókat és az ott kifejeződő erkölcsi tartást, nem csak az EU, hanem az Egyesült Államok kormányzatának viszonylatában is. Gazdaságaink élénkítésének nyilvánvalóan egyik legjobb módja az – különösen válság idején –, ha tartjuk magunkat ígéreteinkhez, akkor, amikor nyílt kereskedelemről beszélünk.

Nagyon aggaszt, amikor saját közös agrárpolitikánk esetében azt látjuk, hogy a közös agrárpolitika helyett nő a protekcionizmus, ami nagy kárt okoz a fejlődő világ mezőgazdasági termelőinek. Ugyanígy, ha megnézzük az Obama-kormány által a kínai abroncsokra kivetett legutóbbi vámokat, azt látjuk, hogy egyre inkább belekerülünk a protekcionizmus spiráljába. Ideje visszatérni a nyílt kereskedelem elvéhez és így ösztönözni a világgazdaságot.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- 2010-es pénzügyi év

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) A gazdasági növekedést, versenyképességet, kohéziót valamint a munkahelyek védelmét célzó 2010-es európai költségvetési hozzájárulás kulcsfontosságú válasz a jelenlegi gazdasági válságra.

Az európai gazdaság számára különleges ösztönzővel bíró tényezőként kiemelném az európai gazdaságélénkítő tervet, amely többek között ösztönzőleg hat az energiaszektor projektjeire (villamosenergia-hálózat, földgázhálózat, szén-dioxid-leválasztással és -tárolással kapcsolatos projektek), finanszírozza a szélessávú internethez kapcsolódó intézkedéseket, kiterjeszti az úgynevezett információs csatornákat a vidéki településekre, a közös agrárpolitika új kihívásaként pénzalapot hoz létre a tejtermelő ágazat számára és egyéb közösségi segélyprogramokra, amilyen az iskolák gyümölcs- és tejellátása.

Különösen szeretném felhívni a figyelmet az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) által a 2010-es költségvetés-tervezetre beterjesztett módosításra, amely a pályakezdő fiatalokat vállalkozásokkal, szakképzési és vállalkozási kurzusokkal – az Erasmus program további célkitűzéseként – a képzés terén megvalósuló együttműködés keretében kívánja támogatni.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Az EU 2010-es költségvetésére vonatkozó 3. rovatban szereplő módosítások olyan beavatkozásokat és támogatási intézkedéseket tartalmaznak, amelyeket elvi alapon ellenzek. Ilyenek a tárolással kapcsolatos különféle intézkedések például az alkohol esetében, valamint a bortermelő ágazat nagymértékű EU támogatása. Ilyen emellett az iskolák tej- és gyümölcscsel történő ellátásának EU általi támogatása, ami fontos lehet ugyan, de nem olyan ügy, amelyben az EU-nak kellene döntéseket hoznia. Ugyanakkor a szóban forgó módosításcsomag tartalmaz például számos állatjóléti beruházást, valamint az állatok szállításának ellenőrzését, amit üdvözlök. Azonban – mivel a szavazási eljárás kötelez arra, hogy a módosító csomagot egységesként kezeljem, úgy döntöttem, tartózkodom a 3. rovatval kapcsolatos szavazásnál.

A 886. módosításban megfogalmazott cél – sportberuházások – dicséretes. A kérdéssel ugyanakkor nem EU-szinten kell foglalkozni. Ezért tehát ellene szavaztam.

A 905. módosítás olyan magatartást tükröz a migránsokkal szemben, amelyet elvi okokból nem tartok elfogadhatónak. Például arra kíván alapokat biztosítani, hogy az afrikaiaknak el lehessen magyarázni, milyen veszélyeket rejt magában az Európába történő utazás. Nem kellene fallal körülvennünk kontinensünket. Ezért a módosítás ellen szavaztam.

A 909. módosítás az európai polgárok ellenőrzésére szánt forrásokat tartalmaz. Ezt elfogadhatatlannak tartom, ezért ellene szavaztam.

Nigel Farage (EFD), írásban. – A UKIP-tagok a módosítások mellett szavaztak elsősorban azért, mivel ellenezzük a költségvetés BÁRMILYEN növelését, és mert az Európai Konzervatívok és Reformerek javaslata értelmében a költségvetési tételek felhasználásának korlátozása csökkentheti a költségvetést terhelő kifizetéseket. Szeretnénk ugyanakkor hangsúlyozni, hogy az EU-pénzeket, amelyek egy jelentős hányada a brit adófizetőktől származik, nem olyan politikák végrehajtására kellene használni, mint amilyen a kisebbségekkel és egyéb, antidemokratikus rendszerekben sínylődő embercsoportokkal szemben alkalmazott kötelező terhelésmegszakítás. Az ilyesmi az Egyesült Királyságban törvénybe ütközik. Törvényellenes más EU-tagországokban is, ellentmond az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának, amelynek az Egyesült Királyság az egyik aláírója, ellentmond továbbá az Egyesült Királyság által szintén aláírt emberi jogokról szóló európai egyezménynek. Függetlenül attól, hogy a szóban forgó összegek milliókat tesznek-e ki, a helyi szinten érintett embercsoportok joggal tettek volna egyenlőségi jelet a UKIP és saját zsarnok kormányaik közé, amennyiben a UKIP képviselői a módosítások ellen szavaztak volna.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), írásban. – (FR) A 3. rovat 812. módosítása mellett szavaztam, mivel nem akartam kedvezőtlenül befolyásolni a tejtermelőknek nyújtandó támogatást, bármilyen nevetséges összegről legyen is szó (280 millió euró). Elfogadhatatlan ugyanakkor, hogy a kérdéses módosítás elfogadása semmissé tegye a 70. módosítást, amely 280 millió euró helyett a Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága által kért 600 millió eurós támogatást biztosítaná. Tiltakozom ez ellen a legalacsonyabb költségvetési javaslatra vonatkozó szabály ellen, ami így a termelőket sújtaná.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), írásban. – (PT) Nem tartom megfelelőnek a Fischer Boel biztos által a Mezőgazdasági Miniszterek Tanácsa luxemburgi tanácskozása végén, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság strasbourgi ülése során október 19-én bejelentett intézkedéseket. Az intézkedéscsomag – amelyet november 19-én az ECOFIN-Tanácsnak még jóvá kell hagynia, 280 millió eurót tesz ki – pénzügyi keretösszeg formájában, termelési és éves kvóták alapján kerül kifizetésre a tagállamok számára. A számítások szerint Portugália a termelői árak zuhanása miatti helyzet kezeléséhez 6-7 millió eurós pénzügyi kerethez jut, mivel az áresés a 2007-es és 2008-as árakat figyelembe véve több mint 50 százalékos. Véleményem szerint Portugáliában a tej literenkénti előállításához biztosított 0,003 euró (a számítások a termelőktől származnak) eltörpül, ha figyelembe vesszük, hogy egy hosszú hónapok óta meglévő problémáról van szó, különösen akkor, ha a mezőgazdasági miniszter – amint ezt már be is jelentette – az elvárt reformlépések végrehajtására szánja ezt a pénzügyösszeget.

Ez a 280 millió eurós összeg fontos jelzés az Európai Bizottságtól, de nem elégséges, ha figyelembe vesszük a termelőknek a válság leküzdéséhez szükséges valós igényeit.

Nuno Teixeira (PPE), írásban. – (PT) A költségvetés tárgyalása az egyik leglényegesebb közösségi folyamat, amelynek során a Parlament, a Bizottság és a Tanács között oszlik meg a döntéshozatali jogkör. Az első olvasatot követően a Parlament a Tanács javaslatával összefüggésben, a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok sikeres növelésével ma ismételten megerősíti költségvetési hatóságként betöltött szerepét, jóllehet ez még mindig nem éri el az általunk kívánt mértéket. A növekedést és elsősorban a munkahelyteremtés fő motorjának számító kis- és középvállalkozások versenyképességének javítását célzó kohéziós politika hangsúlyosabbá tételével támogatást kaptak azok az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) által támogatott fontos kérdések, amelyek a jelenlegi válság körülményei között az európai gazdaságok élénkítését célozzák.

Portugál szociáldemokrata EP-képviselőként okkal vagyok különösen elégedett egy, a saját képviselőink által benyújtott módosítással, amely nagy többséggel kapott támogatást, és amelynek célja a pályakezdők számára létrehozandó Erasmus program – a javaslat egyike azoknak, amelyeket a legutóbbi európai választások során nyújtottunk be. Biztosítva van a tejtermelők támogatása és a polgárok nagyobb mértékű biztonsága – többek közt az energiaellátás terén. Ez még nem a folyamat vége, mivel a három intézménynek olyan közös álláspontot kell kialakítania, amelyről decemberben második olvasatban szavazunk.

- Jelentés: László Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), írásban. – (PT) A jelenlegi gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság körülményei között a 2010-es költségvetés szempontjából lényeges volt, hogy külön hangsúlyt fektessünk a jelenlegi helyzetre, amelyben a költségvetés a válság kezelésének hatékony eszköze lehet. Ezért a 2010-es költségvetés-tervezet mellett szavaztam, mivel meggyőződésem, hogy az átfogó választ ad a megoldandó kérdésekre.

A Parlament feltett szándéka, hogy a rendelkezésére álló eszközök segítségével minden, a gazdasági növekedést és munkahelyteremtést célzó, valamint minden, az európai polgárok problémáira megoldást kínáló politikát igyekszik megfelelő módon finanszírozni. Ez konkrétan javuló energiabiztonságot, valamint a kutatás és innováció erőteljesebb támogatását jelenti, különös tekintettel a biotechnológiákra, a kis- és középvállalkozások támogatására, valamint az élethosszig tartó tanulás erőteljesebb ösztönzésére. Ebben a vonatkozásban, az említett célok eléréséhez történő hozzájárulást szem előtt tartva – a portugál szociáldemokrata EP-képviselők javaslatának értelmében – szeretném aláhúzni az Erasmus foglalkoztatási program létrehozásának jelentőségét, amely a pályakezdő fiatalokat célozza meg.

Végezetül kénytelen vagyok hangsúlyozni, hogy nem értek egyet a Tanács által a lisszaboni stratégiával összhangban a költségvetési tételekben eszközölt további csökkentésekkel, az ilyen lefaragások ugyanis ellentétesek a gazdasági növekedés ösztönzésével és a gazdaságélénkítéssel.

Sophie Briard Auconie (PPE), írásban. – (FR) Miközben a kohéziós politika központi szerepet kap a gazdasági válság és a klímaváltozás elleni küzdelemben, a Tanács a 2010-es költségvetési előirányzatok jelentős csökkentésére tett javaslatot. Jóllehet tisztában vagyunk az európai uniós alapok jelentőségével, valamint a meglévő általános elvárásokkal, szükséges volt, hogy az Európai Bizottság által előzetesen javasolt összegeket mi, EP-képviselők megerősítsük, illetve esetenként növeljük.

A mostani szavazásban kifejeződik egy olyan politikai gondolkodású Európa, amelyenre szükségünk van, és amely képes olyan költségvetési döntéseket hozni, amelyek az európai polgárok érdekében lehetővé teszik, hogy a szolidaritásnak, versenyképességnek és a növekedésnek legyen perspektívája. Az EP-képviselők ma megerősítették, hogy olyan európai kohéziós politikát támogatnak, amely valóban rendelkezik a törekvései megvalósításához szükséges forrásokkal. Egyetértve a Surján és Maňka urak által elkészített, az Európai Unió 2010-es pénzügyi évére vonatkozó költségvetés-tervezetről szóló beszámoló általános irányvonalával, kellő meggyőződéssel szavaztam azok elfogadása mellett.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) Támogatom a Surján-jelentést, amely az EU költségvetés kapcsán kompromisszumos megoldást jelenthet. Sajnálom, hogy a Tanács további szűkítette a Bizottság előzetes költségtervezetét, amely véleményem szerint már eredeti formájában sem felelt meg a tényleges igényeknek. Sovány, nyilvánvalóan nem elégséges költségvetés esetén nem lehet gyarapodó Európáról beszélni. Különösen azokkal a megszorításokkal nem értek egyet, amelyeket a költségvetési tételek kapcsán a lisszaboni stratégiával összhangban hajtottak végre. Akkor a különbség a gazdasági válság, valamint a „növekedést és foglalkoztatást célzó versenyképesség” elsődleges fontosságú problémaként történő kezelését ígérő nyilvános megnyilatkozások, illetve az ezekre a célkitűzésekre biztosított előirányzatok között, hogy nagyobb nem is lehetne. Örülök a szabadság, biztonság és igazságosság területén biztosított nagyobb előirányzatoknak és hangsúlyozni szeretném, hogy amennyiben olyan Európát akarunk építeni, amely a polgároké, ennek sikere attól is függ, hogyan használjuk föl a költségvetési tételeket.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), írásban. – (RO) Nem szavaztam meg a 300 millió eurós alap létrehozását és a tejtermelőknek nyújtandó azonnali támogatást, mivel az a véleményem, hogy a tejtermelőket az árak összeomlása sújtja, ami bizonytalansághoz vezet. A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja által képviselt 600 millió eurós alap létrehozásáról szóló álláspont elfogadásával gyorsabban és hatékonyabban lehetett volna felvenni a harcot azokkal az okokkal és hatásokkal, amelyek jelentős áreséshez vezettek a tejpiaci termékek esetében, amely a jelenlegi gazdasági válság alatt sem szűnt meg. Úgy gondolom továbbá, hogy az Európai Bizottság által elfogadott támogatási intézkedéscsomag túl későn jött. A válsággal küszködő tagállamok számára a 600 millió eurós alap jelentett volna igazi segítséget.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt és Cecilia Wikström (ALDE), írásban. – (SV) Az EU 2010-es költségvetésére vonatkozó 3. rovatban szereplő módosítások olyan beavatkozásokat és támogatási intézkedéseket tartalmaznak, amelyeket elvi alapon ellenzünk (hasonlóképpen kritikus szemmel nézzük – és nem szavazzuk meg – a dohánytermesztés EU-támogatását). Ilyenek a tárolással kapcsolatos különféle intézkedések például az alkohol esetében, valamint a bortermelő ágazat nagymértékű EU támogatása. Ilyen emellett az EU az iskolák tejjel- és gyümölcscsel történő ellátásának támogatása, ami fontos ugyan, véleményünk szerint azonban ezt az ügyet az egyes országoknak kell kezelniük. Ugyanakkor a szóban forgó módosításcsomag tartalmaz például számos állatjóléti beruházást valamint az állatok szállításának ellenőrzését, amit elvben üdvözlőlnénk, mivel az ilyen ügyeket más vonatkozásban erőteljesen támogatjuk, ugyanakkor – mivel a szavazási eljárás kötelez bennünket arra, hogy a módosító csomagot egységesként kezeljük, úgy döntöttünk, tartózkodunk a 3. rovatval kapcsolatos szavazásnál.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Meggyőződésem, hogy azok többletforrások, amelyeket a Parlament a különféle költségvetési fejezetek esetében biztosít, valamint az európai gazdaságélénkítési terv finanszírozására javasolt 1,5 milliárd euro elkülönítése kulcsfontosságú az EU gazdasági válságból történő kilábalásához, valamint ahhoz, hogy nemzetközi szinten megerősíthessük az Európai Unió szerepét.

Amint korábban már utaltam rá, véleményem szerint rendkívül fontos, hogy azok, akiket a válság a leginkább sújt, többek közt a kis- és középvállalkozások, megkapják azokat a támogatásokat, amelyek segítenek nekik abban, hogy túléljék a jelenlegi válságot. A versenyképességi és innovációs keretprogram keretében nyújtandó többlettámogatás kapcsán lehetővé válik a vállalkozó szellem és innováció további erősítése, amely a világgazdaságon történő stabilabb pozíció megszerzésének, valamint a belső piac társadalmi-gazdasági fejlődésének szempontjából különös jelentőséggel bír az EU számára.

Sajnálom ugyanakkor, hogy a tejágazat számára csak 300 millió eurónyi forrást biztosítottunk. Véleményem szerint az ágazatot sújtó jelenlegi válság ennél nagyobb – eredetileg 600 millió – eurós támogatást tenne szükségessé annak érdekében, hogy a termelők leküzdhessék a jelenlegi nehézségeket. Ezért úgy vélem, hogy a 300 millió eurónyi támogatás nem elégséges; remélem tehát, hogy – figyelemmel a mostani döntésnek az érintett felekre gyakorolt hatására – van még lehetőség ezen összeg jelentős felülvizsgálatára.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Ami a Parlament álláspontját illeti, a következőkre szeretném föl hívni a figyelmet: a) a Bizottság által előterjesztett, majd a Tanács által visszavont pénzeszközök újraelosztását célzó módosítások; b) az Európai Parlament egyik fő céljaként megjelölt európai gazdaságélénkítési terv, amelynek finanszírozásához „friss” pénzüsszegekre van szükség; c) az energiabiztonság, a kutatásfejlesztés, a kis- és középvállalkozások, valamint az élethosszig tartó tanulás nagyobb mértékű finanszírozására tett javaslatok; d) a tejágazatot segítő 300 millió eurónyi forrás biztosítása – ez az összeg nem elégséges ugyan, de a legtöbb, amire lehetőség van (szerintem rendkívül fontos, hogy legyen egy, a tejkötőket szabályozó mechanizmus); e) a vidéki térségek szélessávú internet-lefedettségének finanszírozása a 2. fejezetben biztosított hozzájárulást véve alapul; f) az előterjesztett költségvetési módosítás, amelynek célja az Erasmus program elősegítése és megváltoztatása oly módon, hogy segítségével munkahelyek teremthetők a pályakezdő fiatalok számára.

Remélem, hogy a 127 milliárd eurós teljes költségvetés felhasználásra kerül, tekintettel arra, hogy késik a pénzügyi évben rendelkezésre álló pénzeszközök felhasználása.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) A gazdasági és társadalmi válság körülményei között, amelyek igen komoly kihatásai vannak a munkahelyekre és az emberek életkörülményeire, a 2010-es közösségi költségvetési tervezet, amelyet ma tárgyalunk, jóval kevesebben nyújt annál, mint amire szükség lenne, és ismét megmutatja, mit is jelent valójában az „európai szolidaritás” kifejezés. A költségvetés, ahelyett, hogy a meglévő társadalmi válságra reagálna, jelentős összegeket fordít a megnövelt katonai kiadásokra és bizonyos gazdasági és pénzügyi csoportok támogatására, összhangban az Európai Unióban egyre markánsabban megjelenő militarista, illetve neoliberális törekvésekkel.

A Parlament javaslata – jóllehet a Tanács és az Európai Bizottság költségvetési tervezeténél több forrást biztosít – még mindig körülbelül 6 milliárd euróval kevesebb annál, mint amit a 2007-2013 többéves pénzügyi keret biztosított, miközben a végleges összeg – amelyről decemberben születik döntés – a mai napig nem ismert. Ugyanakkor örülünk annak, hogy elfogadták a textil- és cipőiparral összefüggő intézkedések megtételéhez szükséges új költségvetési fejezet létrehozására tett javaslatunkat, amely az iparágat segítő közösségi program kialakítását célozza. A mostani javaslat célja az iparágban a harmadik országokból származó import exponenciális növekedése miatt előállt válság kezelése, különösen azokban a térségekben, amelyek nagymértékben függnek ettől az ipárgtól.

Gunnar Hökmark (PPE), írásban. – (SV) Ami az EU 2010-es költségvetését illeti, támogatjuk az alapvető költségvetési elveket és hangsúlyozni kívánjuk, hogy fontos a megfelelő költség-haszon arány. A pénzügyi terv részeként megállapított kerethez alkalmazkodnunk kell, ezért tehát üdvözljük a tényt, hogy a költségvetés jócskán a meghatározott kereten belül marad. Jelentősen csökkenteni kívánjuk a mezőgazdasági és regionális támogatást, továbbá a költségvetés egészét tekintve is annak csökkentése a célunk. Közös erőforrásaink nagyobb hányadát szándékozunk kutatásfejlesztésre, növekedésre, infrastruktúrára és biztonságra fordítani.

Paulo Rangel (PPE), írásban. – (PT) Azzal szeretném kezdeni, hogy sajnálkozásomnak adok hangot, amiért a Tanács tovább csökkentette a Bizottság előzetes költségvetés-tervezetét és, amiért – annak ellenére, hogy a 2010-es költségvetés elsődleges fontosságot tulajdonít a polgároknak, valamint a gazdasági válság kezelésének – az 1a fejezet (Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért) nem tartalmaz elégséges

finanszírozást. A Tanács által végrehajtott költségvetési szigorítások pénzeszközöket vesznek el a lisszaboni stratégia megvalósításától, ami ellentétes a jelenlegi gazdasági válság kezelésének elvével.

Ezzel együtt örömmel nyugtázom, hogy sikerült elfogadni a portugál szociáldemokrata EP-képviselők által a portugál szavazóknak tett választási ígéretként előterjesztett módosító indítványát, amely az Erasmus pályakezdőket segítő koncepciót tartalmazza, és amely a fiatalok álláshoz jutását hivatott megkönnyíteni, illetve a gazdasági válság kezelését kívánja segíteni.

Végezetül nem értek egyet a Tanács által az 1b fejezetben – Kohézió a Versenyképességért és Foglalkoztatásért – végrehajtott költségvetési szigorításokkal, amelyekre olyan időszakban kerül sor, amikor a strukturális és kohéziós alapok fontos szerepet kapnak a növekedés és a gazdasági fellendülés ösztönzésében, továbbá azért sem, mert jó néhány, a klímaváltozás elleni, növekedést és foglalkoztatást segítő lényeges politika finanszírozásáról is ez az alfejezet rendelkezik.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – (RO) A tejtermékek támogatását célzó olyan új pénzalap létrehozása mellett szavaztam, amely segíti a termelőket abban, hogy az ágazati válságot képesek legyenek leküzdeni, jóllehet sokkal hamarabb kellett volna gondolni erre a támogatásra. Sajnálom, hogy nem lehetett azt a 600 millió eurós támogatást megszavazni, amely a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által szeptember 1-jén megszavazott saját kezdeményezésű jelentésében körvonalazódott, és amely megegyezett volna a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja elképzelésével. Az, hogy az EU-ban a mezőgazdasági termelők nem kaphatnak több közösségi támogatást, ennek oka az európai jobb oldal ellenséges magatartásában keresendő.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – A helyi igényeket figyelmen kívül hagyó EU-költségvetés minden vonatkozásban tükrözi annak reakciós voltát, újfent igazolva, hogy az EU transznemzeti imperialista unió, amely a tőke érdekeit szolgálja. A kapitalizmus válságát arra használják föl, hogy a dolgozó osztályok kárára mélyreható, reakciós, kapitalista átalakításokat hajtsanak végre, valamint, hogy a monopol vállalkozások profitját növeljék. Olyan programokat finanszíroznak, amelyek rontják a munkaiügyi kapcsolatokat, lábbal tiporják a munkajogot és szociális jogokat, a munkavállalás rugalmas formáit támogatják és rontják a kollektív szerződési feltételeket.

Erősödnek azok a rendszerek, amelyekre az álláslehetőségek helyett a bizonytalan munkalehetőség és a fiatalokat túsul ejtő átképzések, valamint az élethosszig tartó tanulás jellemző. Az élelmiszeripar és élelmiszer-kereskedelem erősödése érdekében tovább folyik a földterületek kevés kézben történő koncentrálódása, valamint a mezőgazdasági termelők közös agrárpolitika általi ellehetetlenítése. Azok az eszközök és mechanizmusok, amelyek a különféle munkavállalói mozgalmak üldözését és elnyomását célozzák – ilyen többek közt a Frontex, az Europol és az Eurojust – tovább fokozódnak és erősödnek, akárcsak azok a személyi adatbázisok és más mechanizmusok amelyek az EU imperialista politikáját, a közös kül- és biztonságpolitikát, valamint a katonai infrastruktúrák létrehozását igyekeznek megvalósítani.

Az EU költségvetésnek az Európai Parlament jobbközép és balközép párházi általi megszavazása a dolgozó osztályok ellen irányuló frontális támadást jelenti. Az EU költségvetés ellen szavaztunk, mert az a nagyvállalkozókat szolgálja, és az eddigieknél is jobban megnehezíti a népek életét.

- Jelentés: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Robert Atkins (ECR), írásban. – A brit konzervatívok továbbra is az Európai Parlament költségvetésében meglévő komolyabb érték és nagyobb mértékű megbízhatóság elvében hisznek.

Ugyanakkor a Parlament ezúttal ismét a Miniszterek Tanácsa által megállapított költségvetés nagymértékű növelésére törekedett. Ezért a konzervatívok az EU kiadásainak számos területen történő csökkentése mellett szavaztak.

Továbbra is támogatjuk azokat a területeket, ahol az EU valóságos értékeket fektet be, ilyen az új technológiák kutatása, az uniós polgárok információhoz történő hozzáférése, az európai ombudsman és az Európai Számvevőszék intézménye. Ugyanakkor számos olyan költségvetési tételt nem szavaztunk meg, amelynek létjogosultságát semmi nem igazolja, és amely egy olyan időszakban pazarló, amikor gazdasági értelemben mindnyájunknak megfontoltnak kéne lennünk.

Konkrétabban: nem szavaztuk meg a Régiók Bizottsága finanszírozását, támogattuk ezen kívül azokat a kezdeményezéseket, amelyek néhány különösen pazarló költségvetési tétel eltörlését célozzák – ilyen a dohányipari szubvenció, valamint számos mezőgazdasági támogatás és projekt, illetve pazarló adminisztráció.

Martin Callanan (ECR), írásban. – Az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoportja az Európai Parlament költségvetésében meglévő komolyabb érték és nagyobb mértékű megbízhatóság elvében hisz.

Ugyanakkor a Parlament ezúttal ismét a Miniszterek Tanácsa által megállapított költségvetés nagymértékű növelésére törekedett. Ezért a konzervatívok az EU kiadásainak számos területen történő csökkentése mellett szavaztak.

Továbbra is támogatjuk azokat a területeket, ahol az EU valóságos értékeket fektet be, ilyen az új technológiák kutatása, az uniós polgárok információhoz történő hozzáférése, az európai ombudsman és az Európai Számvevőszék intézménye. Ugyanakkor számos olyan költségvetési tételt nem szavaztunk meg, amelynek létjogosultságát semmi nem igazolja, és amely egy olyan időszakban pazarló, amikor gazdasági értelemben mindnyájunknak megfontoltnak kéne lennünk.

Konkrétabban: nem szavaztuk meg a Régiók Bizottsága finanszírozását, támogattuk ezen kívül azokat a kezdeményezéseket, amelyek néhány különösen pazarló költségvetési tétel eltörlését célozzák – ilyen a dohányipari szubvenció, valamint számos mezőgazdasági támogatás és projekt, illetve pazarló adminisztráció.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió általános költségvetéséről zajló jelenlegi vitában én amellettt vagyok, hogy amikor arról vitatkozunk, hogy az európai gazdaság különböző ágazataihoz milyen forrásokat rendeljünk, vegyük figyelembe a válság speciális körülményeit.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy tekintettel a termelők nehéz helyzetére, a tejágazatnak nagy szüksége lenne forrásokra, remélem továbbá, hogy az ágazat megsegítésére hatékony támogatási intézkedések születnek.

Elengedhetetlenül szükséges, hogy azok, akiket a válság a leginkább sújt, többek közt a kis- és középvállalkozások, megkapják azokat a támogatásokat, amelyek segítenek nekik abban, hogy túléljék a jelenlegi válságot. A versenyképességi és innovációs keretprogram erőteljesebb támogatása lehetővé teszi a vállalkozó szellem és innováció ösztönzését, amely a világpiacra történő stabilabb pozíció megszerzésének, valamint a belső piac társadalmi-gazdasági fejlődésének szempontjából különös jelentőséggel bír az EU számára.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Örömmre szolgál, hogy elfogadták a parlamenti ciklusok kezdetén alkalmazandó zéró alapú költségvetés-tervezés elvéről szóló, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) nevében általam benyújtott indítványt. Ennek eredményeképpen a parlamenti költségvetésben valós igények jelennek meg, erősödik továbbá az átláthatóság, a költségvetési fegyelem és a hatékonyság. Támogatom az állandó és változó költségek megkülönböztetését, utóbbi létjogosultságát a költség-haszon elemzés igazolja. Olyan területek esetén, mint a kommunikációs politika, a jobb eredmények és forrásgazdálkodás szempontjából nagy jelentőséggel bír a költség-haszon elemzés.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a jelenlegi költségvetés-tervezet nem veszi figyelembe a Lisszaboni Szerződés életbe lépéséből következő kötelezettségeket, amely elképzelhető, hogy költségvetési módosítást tesz szükségessé. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Parlament feladata továbbra is a lehető legjobb jogalkotás kell, hogy legyen, amihez szükség van forrásokra. Arról is meg vagyok győződve, hogy szükség van hosszú távú ingatlanpolitikára, amely során figyelembe kell venni az ingatlanok fenntartási költségeit.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) A 2010-es költségvetés első olvasatában szereplő 127,5 milliárd eurós kiadási összegre igennel szavaztam, remélem ugyanakkor, hogy a második olvasatban még ambiciózusabb eredményeket tudunk elérni, figyelembe véve, hogy a rendelkezésre álló források olyan gazdaságélénkítési terv megvalósításához szükségesek, amely arányban áll a munkahelyek, a társadalmi kohézió, a klímaváltozás és a szegénység elleni harc általi kihívások leküzdése során előttünk álló kihívások mértékével. Számomra mindenekelőtt a szocialisták számára kiemelt jelentőségű területnek számít, a mikrohitel szociális gazdaság számára biztosítandó források általi támogatásának védelme volt a lényeg, oly módon, hogy eközben a Progress program egésze megmaradjon. A megvalósításhoz korlátozott költségvetési források állnak rendelkezésre, elsősorban annak a szigorú pénzügyi tervnek köszönhetően, amelynek egy részét ezek a kiadások képezik. Komoly erőfeszítésekre lesz szükség az új költségvetési terv tárgyalásakor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), írásban. – (PT) Örömmel látom, hogy a Parlament költségvetésének teljes összege a többéves pénzügyi keret 5. fejezetében (adminisztratív kiadások) önkéntesen meghatározott 20 százalékos határ alatt van. A válság évében lényeges, hogy a Parlament fegyelmet sugározzon és odafigyeljen a kiadásokra.

Az elfogadott költségvetés nem tartalmazza a Lisszaboni Szerződés életbe lépéséből következő esetleges módosításokat, különös tekintettel a jogalkotásra. Ebben a vonatkozásban tehát elképzelhető, hogy a Lisszaboni Szerződés életbe lépése költségvetési kiigazítást tesz szükségessé. Fontos megjegyezni, hogy a Parlament elsődleges feladata (az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) szerint) a jogalkotás, és hogy a Parlamentnek szüksége van a magas színvonalú munkához elengedhetetlen forrásokra.

Ami az információs politikát illeti, örülök az európai szintű pártfinanszírozási és politikai célú finanszírozási megállapodásnak, amelynek célja a polgárokkal való kommunikáció, valamint a polgárok Európa politikai életében való részvételének javítása. Ez az irányvonal az e területet érintő hosszú távú költségvetési elvek alaposabb megvitatását is szükségessé teszi.

A jelentés elfogadása mellett szavaztam.

Paulo Rangel (PPE), írásban. – (PT) Szeretnék hangot adni afeletti örömömnek, hogy a Parlament költségvetésének teljes összege a többéves pénzügyi keret 5. fejezetében (adminisztratív kiadások) önkéntesen meghatározott 20 százalékos határ alatt van. Fontos megjegyezni ugyanakkor, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése és ebből következően a Parlament felelősségi körének kibővülése a költségvetés módosítását teszi szükségessé, az adminisztratív kiadások esetében megállapított 20 százalékos határt nehéz lesz tartani. A Parlament feladata a lehető legjobb jogalkotás, viszont ahhoz, hogy ez a valóságban is így történjen, meg kell teremteni a megfelelő körülményeket.

Szeretném elismerésemet kifejezni ugyanakkor José Manuel Fernandesnek, az Európai Néppártot (Kereszténydemokraták) képviselő árnyékelőadónak, aki fontos szerepet játszott abban, hogy a Parlament elé kerülhetett ez a rendkívül fontos dokumentum. Külön kiemelném a parlamenti ciklusok kezdetén alkalmazandó, zéró alapú költségvetés-tervezés elvéről szóló, most elfogadott javaslatot, amely lehetővé teszi, hogy a parlamenti költségvetés csak valós kiadásokat foglaljon magában, és amely fokozza az átláthatóságot, a költségvetési fegyelmet és hatékonyságot.

- Jelentés: Claude Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) 1998 óta a Parlament következetesen elvetette minden, az Europol-hoz kapcsolódó részletes kérdés tárgyalását, fő szempontként azt tartva szem előtt, hogy az Europol tevékenysége maradjon továbbra is kormányközi szinten, és azt semmilyen demokratikus, illetve jogi ellenőrzésnek alávetni ne lehessen. Most, hogy egyfelől határozat született az Europol uniós ügynökséggé történő átalakításáról, amelynek működését a közösségi költségvetésből finanszírozzák, másfelől a Parlament erősebb felügyeleti jogkört kapott, ez a korábban folytatott gyakorlat szükségtelenné vált.

Éppen ezért a Cseh Köztársaság kezdeményezése mellett szavaztam, amelynek célja egy adminisztratív kérdés megoldása, nevezetesen az Europol alkalmazottait érintő alapbérek és járulékok megemelkedett hollandiai megélhetési költségekhez történő igazítása. Felhívnam ugyanakkor a figyelmet arra, hogy bármely, az Europol alkalmazottaira vonatkozó béркиigazítás végrehajtásához egyhangú tanácsi határozatra van szükség.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) Az Europol alkalmazottak alapbérének és járulékának kiigazítását célzó javaslat mellett szavaztam. Ez a mostani jelentés tehát az alkalmazottak javadalmazását a hollandiai megélhetési kiadások növekedéséhez, illetve a tagállamok közfeladatokat ellátó alkalmazottai fizetésében végbement változásokhoz kívánja igazítani. A támogatás annál inkább fontos, mivel az Europol mára közösségi költségvetéséből finanszírozott európai uniós ügynökséggé alakult.

- A 1234/2007/EK tanácsi rendelet (egységes piacszerzés) módosítása

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) A szavazás során arra voksoltam, hogy a tejkérdés kerüljön be a 186. cikkbe azért, hogy Bizottság válsághelyzetekben gyorsan tudjon reagálni, tekintve, hogy a szóban forgó cikk alapján fontos eszköz kerül bevezetésre. Ugyanakkor ennek az eszköznek az alkalmazása nem távolíthatja el a Parlamentet magától a folyamattól, annál is inkább, mivel az együttdöntés közeledtével ezeknek a lépéseknek a Bizottság általi ellenőrzése kucsfontosságuá válik.

Ami az önkéntes kiegészítő illeték – közismertebb nevén a „bírságok” – változását illeti, amelynek célja a tejtermelő ágazat átalakításához szükséges belső finanszírozás biztosítása, véleményem szerint erre az intézkedésre nemzeti szinten reagálnak az egyes országok, bár véleményem szerint célszerűbb lenne európai szinten reagálni egy egész Európát érintő válságra.

Végezetül úgy vélem, miután az elmúlt hónapokban keményen küzdöttünk azért, hogy a Bizottság megfelelő intézkedéseket hozzon, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bármilyen, az európai tejtermelőknek és családjaiknak szánt hozzájárulást egy ilyen rendkívül nehéz időszakban visszautasítsunk.

Richard Ashworth (ECR), írásban. – Az egységes közös piacszervezéssel kapcsolatos változások mellett szavaztam, mert véleményem szerint reális a 280 millió eurós csomag, és pozitív fogadtatásban részesül majd a tejiparban. Meggyőződésem tehát, hogy a 186. cikk értelmében a támogatás megszervezéséhez szükség van az egységes közös piacszervezéssel foglalkozó irányítóbizottság ideiglenes hatáskörökkel történő felruházására. Úgy gondolom azonban, hogy a csomag zökkenőmentes célba juttatása érdekében a bizottság legfeljebb két évig gyakorolhatja ezeket a hatásköröket

Nem tudom ugyanakkor támogatni a Bizottság által úgyszintén javasolt nemzeti szintű kvóta-visszavásárlási programot, amelyben szerepel a kvótát túllépő termelőkre kirótt kiegészítőilletékek bevezetésére tett javaslat. Nem kellene a hatékonyan működő termelőket büntetnünk, azokat, akik az iparág jövőjét jelentik. A jelenlegi támogatási csomag rövid távú intézkedés, amely rövid távú megoldást kínál, az iparágban azonban világos, hosszú távú stratégiára van szüksége.

Anne Delvaux (PPE), írásban. – (FR) Ami a tej 186. cikk alá történő besorolását, valamint a kvóta visszavásárlási, örömmre szolgál, hogy ennek a döntésnek a végrehajtását nem halasztották egy későbbi időpontra, egy adott pillanatban ugyanis joggal tarthatunk attól, hogy egyesek erre törekednek majd, mivel a tejév (amely április 1-től március 31-ig tart) már javában tart. Miközben támogatom a javasolt intézkedéseket, szeretnék többet: ezek az intézkedések még mindig messze nem elegendők, különösen azért, mert a visszavásárlási kvóta kapcsán a labda ismét az egyes tagállamok térfelén pattog, és nemzeti szintű finanszírozást tesz szükségessé. Mi több, közép- és hosszú távú intézkedésekről beszélünk.

Ugyanakkor rövid távon sürgős közösségi intézkedésekre van szükség. Ez elengedhetetlenül szükséges. Az érintettek részéről hatalmas a várakozás. Végezetül, a 186. cikkre vonatkozóan a jövőben szükség lesz az egyes mechanizmusok évenkénti megújításának ellenőrzésére, valamint arra, hogy a Bizottság évenként automatikusan megújíthassa ez irányú intézkedését. Emellett így a Parlament és a Tanács is erőteljesebb nyomást képes gyakorolni a Bizottságra.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az „egységes közös piacszervezésről” szóló rendelet mellett szavaztam, tekintettel ugyanis az európai tejágazatot sújtó komoly válságra, sürgős intézkedésekre van szükség a piaci egyensúly helyreállításához, valamint ahhoz, hogy a Lisszaboni Szerződés által megerősített közös agrárpolitikai célkitűzésekkel összhangban biztosítva legyen a mezőgazdasági termelők megfelelő jövedelme.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ezek a javaslatok beismerik a Bizottság tejágazati politikájának kudarcát. Számos oka van annak, hogy ellene szavaztunk: 1) a Bizottság által javasolt, a tejpiac stabilizálását célzó összeg nyilvánvalóan nem elégséges, ezen kívül csak 2010-től lenne hozzáférhető, ami azt jelenti, hogy ezt a nyilvánvalóan sürgős megoldást igénylő helyzetet, különös tekintettel a kis- és középvállalkozó termelőkre, nem lehet a kívánt mértékben kezelni; 2) a tej és tejtermékek 186. cikk alá történő besorolása, amely megjelenik a javaslatban, anélkül ad a Parlament és a Tanács által jóváhagyott hatáskört a Bizottságnak, hogy konkrétan meghatározná, milyen intézkedések megtételére kerül sor; 3) a javasolt intézkedések nem változtatják meg a legutóbbi egységes közös piacszervezésnek a piac teljes liberalizációjára és szabályozó mechanizmusaira, valamint a kvóták és a termelési jogok megszüntetésére irányuló célkitűzéseit – a jelenlegi válságot okozó irányelvekről van szó; 4) a jóváhagyott forrásokat elsősorban egy olyan ágazat szerkezeti átalakítására szánják, amely a Bizottság szemszögéből nézve a tevékenységüket beszüntető termelők ezreit jelenti, ennek minden társadalmi és környezeti következményével; 5) a javaslat növeli a termelőknek és országoknak juttatott források elosztásánál meglévő egyenlőtlenségeket, ami számtalan termelő szempontjából csak súlyosbítja a helyzetet.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) A tejárra vonatkozó legutóbbi válságellenes intézkedések elfogadása mellett szavaztam azért, hogy támogatást kaphassanak a termelők, akik ebben a különösen nehéz környezetben védik szakmájukat. Ezek az intézkedések nehezen születtek meg, jóllehet a tejtermelők ez év tavasza óta beszélnek az őket sújtó problémákról. A tagállamok által javasolt 280 millió eurós költségvetési összeg nem elégséges; meg kell mutatnunk, hogy ennél ambiciózusabbak vagyunk és támogatjuk a 600 millió eurós segélycsomagot, amely lehetővé teszi termelőink számára, hogy kimásszanak abból a gödörből, amibe kerültek. Engem kiváltképpen aggaszt az ágazat jövője, mivel semmit nem teszünk azért, hogy a termelőket kiszabadítsuk a piaci hatások szorításából, azzal együtt, hogy az Európai Számvevőszék kijelentette, szükség van olyan eszközökre, amelyek kezelik a tejpiaci helyzetet, kockáztatva, hogy ezt számos érzékeny

területen megszenvedi a tejtermelés, miközben elkerüli a figyelmüket, hogy Európa a nagy hozzáadott értékű termékekkel vívhat ki jó helyet magának a világpiacra.

Alan Kelly (S&D), írásban. – Ma igen komoly teher nehezedik a tejtermelőkre. Írországban, ahol tejipar stratégiai fontossággal bír, 2009-ben szinte minden tejtermelő veszteségek könyvelhet el. Ez a helyzet a kulcsfontosságú ágazatok esetében nem fenntartható Európában. Azért szavaztam meg a mai módosító indítványt, hogy ezáltal megmutathassuk, válság idején szolidárisak vagyunk a mezőgazdasági termelőkkel. Egyedül azt sajnálom, hogy a 300 millió eurós támogatás helyett nem a Ház eredeti javaslataként fölmerült 600 millió eurós támogatásról szavazunk. Az ügyben azonban a szavazást bizottsági szinten a Parlament jobbközép pártjai megakadályozták. 300 millió euró több, mint a semmi, de az iparág támogatásához a jövőben határozottabb lépésekre van szükség.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – Tartózkodtam az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet végső szavazásánál (Eljárási Szabályzat 142. cikke), mivel a Bizottság által javasolt intézkedések véleményem szerint nem mennek elég messzire.

A tejágazat válsága olyan probléma, amely sürgős intézkedést tesz szükségessé, ezért szavaztam az Eljárási Szabályzat 142. cikke értelmében sürgősségi eljárás keretében végrehajtandó, az egységes közös piacszervezésről szóló módosítások mellett. A jelenlegi bizottsági javaslat ugyanakkor túl erőltlen, én viszont már a nagyon közeli jövőben olyan hatékony támogatási intézkedéseket szeretnék látni, amelyek eredményesen veszik föl a harcot a tejágazatot sújtó válsággal. A javaslat megszavazása a jövőre nézve kizárná a hatékonyabb intézkedéseket.

Astrid Lulling (PPE), írásban. – (DE) A tejipar válsága számos termelőt a csőd szélére sodort. Hónapok teltek el azzal, hogy várták a kedvezőbb tejáratokat, míg végül az Európai Bizottság rendkívüli intézkedésekre szánta rá magát.

A magántermelőknél lévő sajtkészletek támogatása 15 millió euróra emelkedik, ami főleg az olaszoknak kedvez.

A tejpor és vaj esetében az intervenciós időszak hosszabb lesz, növekszik az export-visszatérítés. Ezek a lépések középtávon kell, hogy stabilizálják a tejáratokat.

Egy, a nemzeti szintű támogatási intézkedések finanszírozását célzó, körülbelül 280 millió eurós tejalap kerül szétosztásra a tagállamok között. Ez azonban alig több, mint csepp a tengerben.

A Bizottság önkéntes kvóta-visszavásárlási programot ajánl a tagállamoknak, amely arra próbálja ösztönözni a tejtermelőket, hogy részlegesen vagy akár teljesen hagyjanak fel a tejtermeléssel. A megengedettnél nagyobb mennyiséget eredményező termelőtevékenységet végzőknek mélyebben kell a zsebükbe nyúlniuk. Ezek az intézkedések nemzeti szinten magas költségeket jelentenek, mert általános gazdasági válság idején nem marad tartalék az egyes országok költségvetésében. Nem fűzök nagy reményeket a dologhoz.

A válságsomag legkézzelfoghatóbb intézkedése a tejnek az 1234/2007/EK rendelet 186. cikke alá történő besorolása, amelynek értelmében a Bizottság gyors intézkedéseket hozhat a válság leküzdése érdekében. Ugyanakkor kétségeim vannak az intézkedés időkorlátok közé szorítását illetően. Fenntartásommal együtt a Parlament álláspontja mellett szavaztam.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) A tejágazattal kapcsolatos határozati javaslat ellen szavaztam, mivel véleményem szerint a Bizottságnak az a javaslata, amelynek értelmében 280 millió eurót juttatnának az ágazatnak, túl későn jött ahhoz, hogy még az idén megvalósítható legyen, maga az intézkedés pedig egyébként sem elégséges. Emiatt támogattam tehát az ágazat számára elkülönítendő 600 millió eurónyi forrást tartalmazó javaslatot. Másrészről az a körülmény, hogy a tejjel és tejszármazékokkal a 186. cikk foglalkozik, az Európai Parlament által kreált bizonyos hatásköröket ruház a Bizottságra és a Tanácsra, jóllehet a gyakorlati lépésekkel összefüggésben semmilyen konkrét jelzés nem történt. Ugyanakkor a megtett intézkedések nem változtatják meg a KAP legutóbbi reformjának célját, nevezetesen a tejpiac teljes liberalizációját, amit képviselőcsoportunk ellenez. Ezek az intézkedések az élelmiszeriparnak és a jelentős értékesítési láncoknak kedveznek a kis- és középvállalkozói termelők kárára, valamint hozzájárulnak a termelés koncentráltságához és az iparág növekvő profitjához, amely egyébként a tejtermelői árak csökkenésének és a vételár növekedésének köszönhetően nőtt az elmúlt évek során.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) A válságban lévő ágazat megsegítése érdekében támogattam a „tejalap” létrehozását, különösképpen pedig a legegyszerűbb problémákkal küszködő mezőgazdasági termelők megsegítését. Konkrétan megszavaztam az Európai Bizottság által bejelentett támogatást 20 millió euróval

meghaladó összegre vonatkozó módosítást, amely az eredeti támogatási összeget 300 millió euróra módosította. A módosítás az egységes közös piacszervezéssel összefüggő szabályozásra vonatkozik, és elsősorban az Európai Bizottságot ruházza föl azzal a joggal, hogy saját hatáskörében rendkívüli intézkedéseket tegyen abban az esetben, ha a tejpiac komoly működési zavarokkal küzdene, amint az néhány hónapja tapasztalható. Az erre a célra rendelkezésre álló költségvetési összegek nyilvánvalóan nem elegendőek ahhoz, hogy az összes termelőt kihúzzák a csapdahelyzetből. A költségvetési korlátok ismeretében ugyanakkor felelőtlenség lett volna ennél többet kérni. Ráadásul, ha többet kérünk, ez azzal a kockázattal járt volna, hogy végül semmit nem kapunk. Szeretném kihangsúlyozni, hogy itt pusztán a lefektetett alapokról van szó. A vita a 2013 után életbe léptetendő szabályozási szerkezetről folyik tovább, és az ügyben az Európai Parlament folytatja erőfeszítéseit, a cél pedig hatékony, felelős keretben működő mezőgazdasági piacok kialakítása. A Lisszaboni Szerződés pedig az ehhez szükséges eszközöket biztosítja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), írásban. – (PT) A Parlament strasbourgi plenáris ülésén elfogadtak néhány jelentést, amelyek három konkrét intézkedést tartalmaztak (280 millió eurós közvetlen támogatás a termelőknek, a visszavásárlási kvóták átmeneti szabályozása, valamint a tej 186. cikk alatti egységes közös piacszerzés alá történő besorolása (különleges intézkedések)). Meggyőződésem, hogy ezek az intézkedések fontosak, ugyanakkor nem elégséges, egyszeri intézkedések egy olyan probléma megoldására, amelynek már igen komoly szerkezeti kihatásai vannak. Az ágazatnak hasznos, hatékony irányítási mechanizmusokra van szüksége ahhoz, hogy amikor kell, beavatkozhaszon a piaci folyamatokba, szemben az Európai Bizottság által javasolt módszerrel, amely a liberalizációt és a deregulációt támogatja.

A tejágazat jelenlegi válsága egyértelműen bebizonyította, ahhoz, hogy kezelni lehessen a piaci egyenlőtlenségeket, a tejtermékekre irányuló egységes közös piacszerzéshez még hiányoznak bizonyos eszközök, különösen a kvótamechanizmus.

A csomag, amelyet az Ecofin-Tanácsnak november 19-én még jóvá kell hagynia, eléri a 280 millió eurót, és a tagországok pénzügyi keretösszeg formájában juthatnak hozzá, amely összeg a termelési és éves kvótákon alapul. A számítások szerint Portugália 6-7 millió eurós pénzügyi kerethez jut, amelyet az 2007-2008-as árszint 50 százalékan lévő termelési árak összeomlása elleni küzdelemre használ föl...

(A szavazatok indokolását az eljárási szabályzat 170. cikkének megfelelően lerövidítik.)

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az állattenyésztési ágazatot sújtó válság kapcsán hozott bizottsági és kormány szintű intézkedések összhangban vannak az általánosabb jellegű, helyi igényeket figyelmen kívül hagyó közös agrárpolitikával, és ami ennél is fontosabb, az Európai Uniónak a tejipar teljes liberalizációját célzó határozatával. A legaggasztóbb az, hogy a javasolt költségvetési fejezeteket olyan szerkezeti átalakításokra használják, amelyek az élelmiszeripar profitját növelik, így az állattenyésztők kárára erősítik a tejágazatban működő üzleti köröket. Az intézkedések nem oldják meg azokat az akut problémákat, amelyek ellen a kis- és középvállalkozásként működő tejüzem-tulajdonosok tiltakoznak: nevezetesen a magas termelési költségeket és a neveléses termelői árakat.

Konkrétabban: nem foglalkoznak az állattenyésztőknek a szarvasmarha-tenyésztés, a hústermelés valamint a juh- és kecsketenyésztés területén meglévő akut problémáival. Az ipar és kereskedelem haszna megkétszereződött, egyrészt a nevelésesen alacsony termelői árak, másfelől a fogyasztók által ezekért az alapélelmiszerekért fizetett igen magas árak miatt. Mi a javaslat ellen szavaztunk, mert annak célja az ágazati termelés egyre koncentráltabbá tétele. A szegényebb kis- és közepes gazdaságok számára a megoldás az EU monopóliumbarát politikája elleni küzdelem, valamint harc egy más típusú fejlődési út eléréséért, amely megszabadítja az állattenyésztőket a kizsákmányolástól, ahol biztosított a tenyésztők jövedelme és jövője, általában véve pedig az emberek táplálkozási és egyéb igényeit szolgálja.

- B7-0097/2009 számú indítvány

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, valós problémával kell szembenéznünk annak következtében, hogy az Európai Unió belső határait anélkül törölték el, hogy ezzel párhuzamosan – vagy akár ezt megelőzően – megerősítették volna a külső határok ellenőrzését, illetve, hogy az eredeti elképzelésben szereplő biztonsági mechanizmusok – bármennyire minimálisak is ezek – teljesen működőképesek lennének. Bár kénytelenek vagyunk figyelembe venni a realitásokat, nem szavazunk egy olyan indítvány ellen, amelyben kifejeződik a bűnözéssel és vízumügyekkel kapcsolatos információcsere kapcsán használandó új rendszerek által okozott késedelem fölötti aggodalom. Mindez ugyanakkor álprobléma: az igazi probléma maga Schengen, azok az álvívmányok, amelyek mára már bekerültek a szerződésekbe, valamint a vízummal, a bevándorlással és az egyes személyek mozgásával kapcsolatban folytatott brüsszeli politika...

Ma Európát előzönlük a legális és illegális bevándorlók, az egyre erőszakosabb formát öltő bűnözés pedig rohamosan nő, mivel az egyes országokat megfosztották attól a joguktól, hogy ellenőrizzék saját határaikat. Schengen hatására megnövekedett a határokon átnyúló bűnözés és az illegális ember- és árumozgás, amely időnként legális, időnként nem legális formát ölt anélkül, hogy a jelenség maga bármilyen tényleges előnyt jelentene az európaiaknak. Ezért mindaddig, amíg ezek a rendszerek nem válnak teljesen működőképessé, legalább terjesszék ki a védzáradék alkalmazási jogát és állítsák vissza a határellenőrzést!

Joanna Senyszyn (S&D), írásban. – (PL) A SIS II és a VIS kapcsán hozott döntést minden vonatkozásban támogatom. Késik a SIS II fejlesztése, ezen kívül számos olyan műszaki probléma állt elő, amely már eddig is késleltette újabb tagállamok schengeni rendszerbe történő beléptetését. Ez a helyzet arra kényszeríti az Európai Parlamentet, hogy folyamatosan ellenőrizze a SIS II és a VIS rendszerbe állításának folyamatát.

A SIS II az egész Európai Unió szempontjából kulcsfontosságú politikai projekt. A rendszer régóta várt megvalósítása és megfelelő működtetése a schengeni térség bővítésének szükséges előfeltétele, nélkülözhetetlen továbbá a rendszerhez a következő körben csatlakozó államok (Bulgária, Románia, Ciprus és Liechtenstein) polgárainak az Európai Unión belüli szabad mozgásához. A SIS II emellett a bűnüldözés, illetve az illegális bevándorlás elleni küzdelem egyik fontos eleme. Annak köszönhetően, hogy Lengyelország csatlakozott a schengeni térséghez, a lengyel határőrség (a lengyel belügyminisztérium egyik 2008-as jelentése szerint) 2008 első felében 50 százalékkal több illegális bevándorlót vett őrizetbe, mint az előző év ugyanabban az időszakában.

Az európai elfogatóparancs alapján körözés alatt álló több mint 350 embert tartóztattak le lengyel területen, ezen kívül pedig a lengyel igazságügyi szervek által körözött mintegy 600 személyt vettek őrizetbe külföldön. Különösen fontos az a SIS I rendszerből korábban hiányzó adatbázis, amely az eltűnt gyermekeket regisztrálja, és amelyet be kívánnak vonni a SIS II rendszerbe. Az, hogy az uniós polgárok szemében mennyire vagyunk megbízhatók, az ilyen és ehhez hasonló jelentős projektektől függ. Az egyesült Európa nem engedhet meg magának további késlekedést és nemtörődömséget. .

- RC-B7-0118/2009 számú indítvány

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Bár az indítványt elfogadták, ez nem lehet ok arra, hogy annak célját és tartalmát illetően ne tegyünk néhány megjegyzést. Először: az Európai Unió ahelyett, hogy a demokrácia bajnoka lenne – nem az –, továbbá ahelyett, hogy „gyakorlati ajánlásokat” fogalmazna meg más országok számára, elsősorban a demokrácia EU-n belüli állapotával kellene, hogy törődjön. A Lisszaboni Szerződés ratifikálási folyamata friss példa – talán más esetekkel együtt –, és azt demonstrálja, hogy az úgynevezett „európai projekt” zsarolással, nyomásgyakorlással és a közös jövőt illető elképzeléseik teljesüléséhez szükséges út megválasztásával összefüggő döntéseik semmibe vételével miképpen akadályozza az európai népek demokratikus folyamatokban történő részvételét, azok érdekeit, kívánságait és törekvéseit. Másodszor: ami az EU külső kapcsolatait illeti, a fegyverkezési verseny és a nemzetközi kapcsolatokban bekövetkező militarizálódás újraélesztése helyett az EU országoknak olyan komoly békepolitikával, továbbá a nemzetközi együttműködés erősítésével kellene hozzájárulniuk a demokráciához, amelynek alapját az egyes országok szuverenitásának tiszteletben tartása, a be nem avatkozás elvének betartása, továbbá a nemzetközi jog és az Egyesült Nemzetek Alapokmányának tiszteletben tartása képezi. Sajnos hosszú még az út idáig. Egy olyan Európai Unió, amely egyre komolyabb demokratikus deficittel rendelkezik, példamutatásra képtelen, a világ demokráciáinak „megerősítésére” pedig még inkább az, emiatt szavaztunk az indítvány ellen.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a szóban forgó indítvány szokás szerint nyilvánvalóvá teszi a Ház emberjogi kérdésekben tanúsított úgynevezett jó szándékát: Az Európai Unió szerepe láthatóan az, hogy az emberiség egészét felvilágosítsa saját demokráciafelfogásával kapcsolatban, hogy a világ összes országában finanszírozza a demokratikus folyamatokat és így tovább. Hova lesz a szavahihetőség, amikor ugyanez az Európai Unió ennyire kényszeredetten alkalmazza – ha egyáltalán alkalmazza – a kereskedelmi megállapodásokban mégiscsak meglévő védzáradékokat, hiszen bármi történjék is, tovább folytatja a kereskedést és finanszírozást?

Hova lesz a szavahihetőség, ha figyelembe vesszük, mi történik Európában, ahol a közben Lisszaboni Szerződésre keresztelt európai alkotmányt próbálják ráerőltetni olyan nemzetekre, amelyek egyértelműen jelezték, hogy ebből nem kérnek? Hova lesz az önök – a Parlament bal szárnyán ülő hölgyek és urak – szavahihetősége a tegnapi szörnyűséges komédia után, amikor az olasz kérdésben eddig példátlan módon szektás és pártpolitikai szellemiségről tettek tanúbizonyságot?

- Jelentés: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az Európai Külügyi Szolgálat (EEAS) felállításának intézményi vonatkozásairól szóló Brok-jelentés elfogadása mellett szavaztam. A szolgálat kiemelt fontosságú lesz, amennyiben az Európai Unió külkapcsolataiban a nagyobb mértékű összehangoltság és nagyobb hatékonyság kap szerepet. Fontos annak biztosítása, hogy a Lisszaboni Szerződés által bevezetett újításoknak köszönhetően felállított EEAS lehetővé teszi a közösségi modell megőrzését és továbbfejlesztését az Unió külső kapcsolatainak terén, valamint az Európai Unió intézményközi egyensúlyának fenntartását.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Külügyi Szolgálat felállítása közvetlen következménye annak a folyamatnak, amelynek során az Európai Unió egyre több EU-n kívüli kérdés megoldásában vállal szerepet. A szolgálat koordináló mechanizmusként fontos szerepet tölthet be, lényeges funkciója lehet továbbá az EU külső szerepének erősítésében, amennyiben képes ellenállni az igazgatóságok felől megnyilvánuló nyomásoknak, tevékenységét pedig a tagállamok diplomáciai képviselőivel történő együttműködés, nem pedig az azokkal szembeni rivalizálás határozza meg.

Sajnálom, hogy nem sikerült megszerezni a Külügyi Bizottság támogatását egy általam javasolt módosítás ügyében, amely az Európai Külügyi Szolgálat jövőbeni belső nyelvhasználatára kapcsán az európai világnyelvek figyelembe vételét szorgalmazta volna.

A javaslat gondolatmenete nyilvánvaló, hiszen az Európai Külügyi Szolgálat számára elsődleges fontosságú a világ többi részével történő összeköttetés és kapcsolatok rendszerének kiépítése, ehhez a közvetlen kapcsolatépítéshez szükséges munkához pedig a legalkalmasabb nyelveket lenne célszerű kiválasztani. Ezért érthetetlen tehát, hogy a probléma tárgyalásakor a Parlament inkább nem veszi figyelembe a többnyelvűség külső körülményeit és a szóba jöhető nyelvek stratégiai fontosságát, amelyet nemcsak maga a Parlament, hanem az Európai Bizottság is elismert.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Támogattam az Európai Parlamentnek az Európai Unió jövőbeni diplomáciai szolgálatával kapcsolatos állásfoglalását. Remélem, hogy az Európai Külügyi Szolgálat lényegét tekintve olyan, közösségi alapokon nyugvó álláspontot fog megtestesíteni, amely képessé teszi az EU-t arra, hogy hatékonyan és demokratikus módszerekkel fejtsen ki hatását a diplomácia területén. Adminisztratív és költségvetési ügyekben az Európai Külügyi Szolgálatot a Bizottságnak kell alárendelni, emellett hivatalosan a Bizottság részeként kell működnie. Remélem továbbá, hogy a fejlesztésért felelős új uniós biztos teljesen függetlenül tud majd dolgozni, képes lesz megvédeni a szolgálat jellegéből adódó előjogait, szemben azzal az elképzeléssel, amely szerint koncentrálná az Európai Unió külső intézkedéseihez kapcsolódó hatásköröket, többek közt az EU kereskedelmi politikáját és az uniós bővítést. Fontos, hogy a Tanács – amely a 2009. október 29. és 30. között tartandó ülésén lefekteti az új testület működésével összefüggő irányelveket – meghallja a Parlament hangját.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Nem szavaztam meg Brok úr Európai Külügyi Szolgálatról (EEAS) szóló jelentését, szerintem ugyanis a jelentés az Európai Unió militarizálásának legnyilvánvalóbb példája. A szolgálat, amelynek felállítása a Lisszaboni Szerződés elfogadását követően történik meg, az Európai Unió biztonság- és védelmi politikájának minden vonatkozását magában foglalja. A jelentés szerint az Európai Külügyi Szolgálat és annak főképvisele (valamint az Európai Bizottság alelnöke) feladata lesz az EU külső képviselője, munkáját egy 5000 köztisztviselőből álló hálózat segíti, és vele szemben a Parlamentnek semmilyen felügyeleti jogköre nem lesz. A főképvisele a válsághelyzetek nyomán kialakult helyzet civil és katonai szempontból történő kezeléséért lesz felelős, hatáskörébe tartoznak ezen felül az emberjogi kérdések, tevékenységét ugyanakkor nem a tagállamok felügyelete alatt végzi. Emellett az Európai Külügyi Szolgálat a Tanács döntése alapján, a Bizottság jóváhagyásával alakul meg. A Parlament csupán konzultációs szerephez jut, ami az elképzelés antidemokratikus jellegét mutatja. Véleményem szerint az Európai Külügyi Szolgálat nem az európai projekt szellemiségét tükrözi, amelyet frakciónk védelmezni kíván – vagyis egy olyan Európát, amely saját polgáraiért és azok által jön létre – szemben egy olyan Európával, amelyet jelenleg olyan gazdasági modellre építenek, amely kerül mindenféle beavatkozást a gazdaság területén.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Külügyi Szolgálat (EEAS), amelyet a reakciós Lisszaboni Szerződés részeként hoztak létre, az imperialista agresszió fokozását és az EU helyi érdekeket semmibe vevő stratégiájának erősítését szolgáló mechanizmus. Az a sietség, amellyel a törke Európai Parlamentben ülő képviselők – konzervatívok, szociáldemokraták, liberálisok és zöldek – megszavazták az Európai Külügyi Szolgálat létrehozását, jól bizonyítja az európai méretű tőkekoncentrációra alapuló gazdaságpolitika és katonai megoldások iránti elkötelezettségüket:

? az EU-nak a tagállamoktól nem függő független képviselte minden nemzetközi szervezetben a Lisszaboni Szerződésben meghatározott módon;

? a civil és katonai jogkörrel rendelkező, önálló EU szolgálatként működő, a KKBP és az APCA utasításai alapján működő és a főképviseelő utasításainak megfelelően intézkedő, magas beosztású civil és katonai EU hivatalnokok által irányított EEAS felállítása;

? az EEAS-nak az EU imperialista politikája végrehajtását elősegítő, a tagállamoktól független, saját külképviseletekkel és diplomáciai mozgástérrel rendelkező eszközként történő felhasználása. Ezeket az eseményeket a KKBP-t és az APCA-t létrehozó Maastrichti Szerződés alapozta meg, és amely a katonai agresszió eskalációját, valamint az EU militarizálódását jelezte.

A görög kommunista párt a jelentés ellen szavazott, amelyen a Lisszaboni Szerződés minden vonatkozása, továbbá mindazok a veszélyek érződnek, amelyek a szerződés megvalósulása esetén azokra leselkednek, akik harcolnak az EU nevű transznacionális tőkeegyesítő unió és annak helyi érdekeket semmibe vevő politikája ellen.

- RC-B7-0095/2009 számú indítvány

Françoise Castex (S&D), *írásban*. – (FR) Nem vettem részt a szavazáson, mivel nem értek egyet azzal az elképzeléssel, amelynek értelmében ismételtlen erősíteniénk gazdasági kapcsolatainkat az Egyesült Államokkal. Európa számára nem az EU és az USA közötti partnerség a legfontosabb, és a dohai forduló kapcsán sem erre van szükség: az Európai Uniónak többféle partneri viszonyra kell törekednie, ha a lehető legtöbbet meg kíván őrizni függetlenségéből. Ehhez a fejlődő országokkal az eddiginél több megállapodást kell kötnie. Az európai normák amerikanizálása helyett olyan többpólusú fejlődési modell bevezetését kell szorgalmaznunk, amelynek segítségével Európa végre megtalálja az őt megillető helyet és értelmet.

Carlos Coelho (PPE), *írásban*. – (PT) Az EU és az USA közötti kapcsolatok kétséget kizáróan az EU legfontosabb stratégiai partnerségi viszonyát jelentik. Közös a felelősségünk az olyan közös értékek előmozdítása terén, amilyen az emberi jogok tiszteletben tartása, a demokrácia, a stabilitás és a béke, de ilyenek azok az eddigieknél jobb megoldások is, amelyekre a különféle globális veszélyek és kihívások kapcsán van szükség, amilyen többek közt a gazdasági és pénzügyi válság, az atomfegyverek elterjedése, a nemzetközi bűnözés és terrorizmus elleni harc, vagy a szegénység leküzdése.

Ami az igazságügyi, rendvédelmi, bel- és külbiztonsági területekkel összefüggő együttműködést illeti, szeretném kihangsúlyozni, hogy a jövőbeni tárgyalások sikeréhez elengedhetetlen, hogy a biztonsággal összefüggő intézkedések sem állampolgári jogokat, sem alapjogokat nem sérthetnek, a magánszféra tiszteletben tartásáról és az adatvédelemről nem is beszélve.

Megismételném, hogy az európai polgárok személyi adataival összefüggő információkat csak abban az esetben lehet harmadik országok számára hozzáférhetővé tenni, ha ennek során két alapelv teljesül: a szükségszerűség és az arányosság. Teljes mértékben meg kell felelni továbbá az európai és nemzeti szintű jogalkotás előírásainak, valamint biztosítani kell a megfelelő eljárási garanciákat.

Edite Estrela (S&D), *írásban*. – (PT) A közös állásfoglalásra irányuló javaslat mellett szavaztam az EU és az USA közötti közelgő csúcstalálkozóról, illetve a Transzatlanti Gazdasági Tanács ülése kérdésében, mivel mindez ráirányítja a figyelmet a transzatlanti kapcsolatok megerősítésének szükségességére olyan időszakban, amikor a nemzetközi szinten jelentkező komoly kihívások összehangolt globális választ sürgetnek. Szeretném kiemelni a Transzatlanti Gazdasági Tanácsnak a globális pénzügyi válság kapcsán adott összehangolt válaszból, valamint a transzatlanti kapcsolatoknak a koppenhágai COP 15 nemzetközi megállapodás létrejöttében játszott szerepét, amely utóbbi egyezmény megfelelő pénzügyi csomag révén a fejlődő országoknak nyújt támogatást a klímaváltozás elleni küzdelemben, mind a kockázatsökkentési, mind pedig az alkalmazkodást segítő intézkedések vonatkozásában.

Diogo Feio (PPE), *írásban*. – (PT) Tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok és az EU kölcsönösen stratégiai jelentőségűek egymás számára, szükség van a transzatlanti partnerség erősítésére a következő csúcstalálkozón annak érdekében, hogy hatékonyabban lehessen fellépni a bennünket érő kihívások kezelésében, a jelenlegi súlyos gazdasági és társadalmi válságtól kezdve egészen olyan kérdések megoldásáig, amilyen a leszerelés, a terrorizmus elleni harc, a klímaváltozás, az emberi jogok tiszteletben tartása stb.

Azért is nélkülözhetetlenek az USA és az EU közötti összehangolt intézkedések, mert így lehet magasabb szintre eljutni a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok terén, ami 2015-re elvezethet a de facto transzatlanti

piac megteremtéséhez, ahol kisebb lenne a bürokrácia, és ennek eredményeképpen üzleti szempontból stabilabb és vonzóbb környezet jönne létre mindkét piacon, amely viszont alacsonyabb működési költségeket tesz lehetővé.

Emellett, ha – kiváltképpen a pénzügyi szabályozás terén – az Egyesült Államokban nem történnek az EU-hoz hasonló intézkedések, az EU versenyhátrányba kerül, ami az európai gazdaságnak rendkívüli károkat okoz.

Ismételten hangsúlyozom tehát, hogy az EU érdekeinek védelme számos közös érdekeket szolgáló területen koherens és összehangolt politikát tesz szükségessé az EU és az Egyesült Államok között.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) A Egyesült Államok és az Európai Unió közötti hamarosan létrejövő transzatlanti csúcstalálkozó ellen szavaztam, mert a vérmes remények ellenére, amelyek a Fehér Házba történő bekerülése és egy olyan országban lezajlott, történelmi jelentőségű elnökké választása ellenére, amelyben az etnikai kisebbségek máig hátrányos megkülönböztetésnek vannak kitéve, Obama elnök eddig csupán szimbolikus gesztusokat tett. Az Egyesült Államok jelenlegi elnöke ugyanabban a be nem avatkozás politikájára alapuló gazdasági modellben gondolkodik, mint az előző amerikai kormányzat, ugyanazt a katonapolitikát folytatja, mint elődje (még több csapatot küldött Afganisztánba és új támaszpontokat állít föl Kolumbiában) és még nem zárta be a guantánamói fogolytábort, valamint nem oldotta föl a Kubával szembeni embargót. Nem gyakorol nyomást Izraelre és Marokkóra, hogy tartsák be a nemzetközi előírásokat. Az Egyesült Államok 38 államában a mai napig létezik halálbüntetés. Még nem ratifikálta a fegyverkereskedelem kapcsán megkötött Ottawai Szerződést és a Kyotói Egyezményt. Ezen okok miatt szavaztam a határozat ellen.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) Azért szavaztam a határozat mellett, mert nagy jelentőséget tulajdonítok a november elején az Európai Unió és az Egyesült Államok részvételével megtartandó csúcstalálkozónak. A G20-tagállamok legutóbbi csúcstalálkozásán számos olyan ígéret hangzott el, amely az országok önálló cselekvése esetén nehezen betartható. Ebben a vonatkozásban az EU és az Egyesült Államok vezető szerepet kell kapjon a G20-tagállamok által tett vállalások teljesítésében. Következésképpen az Egyesült Államok és az EU által megtett intézkedések közötti nagyobb összhangra van szükség. Ezért szorgalmazom az európaiak és amerikaiak közös találkozóit, konkrétan a Transzatlanti Gazdasági Tanácsban megtartandó tanácskozásokat.

10. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.25-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

12.1. Guinea

Elnök. – A következő napirendi pont a Guineára vonatkozó hat állásfoglalási indítványról szóló vita.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, úgy gondolom, hogy ennek az ügynek a jelentősége messze meghaladja a ma délután a Tisztelt Házba özőnlő tömeg nagyságát, aminek kapcsán újból sajnálatomat kell kifejeznem saját képviselőcsoportom és a többi képviselőcsoport tekintetében is.

Elnök úr, Conakry Guineának szüksége van a nemzetközi közösség támogatására. Conté elnök halálát követően a hatalmat katonai junta ragadta magához. A nemzetközi közösség bírálata ellenére a junta élvezte az ország lakosságának támogatását, mivel megígérte, hogy szabad választásokkal gyors átmenetet biztosít a polgári rendszer felé. Dadis Camara kapitány, a junta vezetője, határozott kötelezettséget vállalt arra, hogy nem indul az elnökválasztásokon; az ország katasztrofális irányítása után azonban – melyet nemlétező költségvetés, a közbeszerzések és a lakosoknak nyújtott alapszolgáltatások teljes hiánya jellemzett – belekóstolt a hatalomba, amelyhez olyannyira ragaszkodik, hogy most már jelölteti magát a választásokon. Választási hadjárata során az ország minden szervezeti, gazdasági és médiaforrását beveti. A junta által előzőleg tett ígéretek ezen megszegése láttán az ellenzék tüntetést szervezett, melyet az elnöki gárda durván elfojtott. A mérleg: 150 halott, több mint 1000 sebesült, sok nőt megerőszakoltak és kibelegtek.

Az Európai Parlament és reményeim szerint az Európai Unió reagálása is egyértelmű lesz. Követeljük az Európai Unióval kötendő halászati megállapodás felfüggesztését. Felszólítjuk az Afrikai Uniót, hogy foganasítsa büntetőintézkedéseket a katonai junta ellen, és békéltető bizottság keretében szervezzon párbeszédet. Követeljük az elnökválasztás és a törvényhozási választások előkészítésével megbízandó átmeneti kormány felállítását, mivel a junta véglegesen kirekesztette magát a nemzetközi közösségből.

Remélem, hogy a lezajlott tragédiához fogható ezen reagálás precedens értékű lesz, és az emberi jogok más kirívó megsértésének eseteiben az Európai Uniónak lesz mersze ugyanilyen gyorsan fellépni.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, a guineai helyzet láttán és az ott az elmúlt hónapokban lezajlott kegyetlenkedések hallatán az első jogos kérdés, amelyet fel kell tennünk, az, hogy mindennek miért volt olyan gyér a médiavisszhangja. Csak szórványosan kaptunk erről szűkszavú híreket, mintha nem is gyilkolták volna le emberek százait, nem történtek volna borzalmas kínzások és az emberi méltóság megsemmisítését célzó iszonytató nemi erőszak.

Igaz, hogy különböző nemzetközi intézmények elítélték az államcsíny útján hatalomra jutott katonai juntát, ámde úgy gondolom, sokkal többet kellett volna tenni annak érdekében, hogy az egyszerű polgárok, köztük az európai polgárok ingerküszöbét átlépje a hír. Ezért örülök, hogy legalább a minket ideküldő polgárok nevében nyilatkozó Európai Parlament megfelelően reagál, és a ma szavazásra bocsátandó állásfoglalás kellő teret szentel ennek a problémának.

Ugyanakkor úgy vélem, rendkívül fontos, hogy ne csak bíráljuk és elítéljük a jelenlegi rezsimet, hanem ki is zárjuk minden lehetőségét annak, hogy a guineai nép megsegítésére szánt európai pénzeszközöket eltérítsék valódi céljuktól.

Cristian Dan Preda, szerző. – (RO) Szeptember 28. fontos dátum a guineai nép számára, mivel ezen a napon zajlott le a függetlenségről szóló népszavazás. Ettől az évtől kezdve azonban szeptember 28. az a nap lesz, amelyen a Conakryban erőszakkal megalakult kormány tömegmészárlást követett el az ellenzékkel szemben.

A katonai junta hatalomban tartása nem elfogadható lehetőség. A hatalmat gyakorló Dadis Camara kapitány ugyanis egész idő alatt azt hangoztatta, hogy kiszáll a versengésből, és nem jelölteti magát. Az erre adott határidő már lejárt, és hamarosan az Afrikai Unió által adott ultimátum is le fog járni.

Nyilvánvalóvá vált, hogy a hatalmon lévő katonák hazudnak, és szavuknak nem szabad hitelt adni. Ezért van szükség választásokon alapuló demokratikus kormányra, és a nemzetközi közösségnek ennek érdekében nyomást kell gyakorolnia.

Marie-Christine Vergiat, szerző. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, két héttel ezelőtt már felszólaltam a brüsszeli mini ülészakon, ezért nem kívánom megismételni a beszédemet.

Képviselőtársaim már kifejtették a véleményüket egy sor kérdésről. A magam részéről szeretném kifejezni, mennyire örülök, hogy valamennyi parlamenti képviselőcsoport ma együttesen képes válaszolni a guineai civil társadalom által kibocsátott felhívásra azzal, hogy elítéli a Guinea függetlenségére történő megemlékezésre szervezett békés tüntetésnek a múlt év decembere óta hatalmon lévő katonai junta általi elfojtását.

A guineai civil társadalom segélyért kiált hozzánk, és tényleg teljesen elfogadhatatlan lenne, ha az Európai Unió a halászati megállapodás keretében olyan összegeket folyósítana, melyekről ma már nagyon is jól tudjuk, hogy egyenesen a hatalmon lévő katonai junta zsebébe vándorolna ahelyett, hogy a guineai halászok részesednének belőle, miként ezt a megállapodás előírja.

Ma a guineai rezsim a világ legkorruptabb rendszere. Amit nem én állítok, hanem a kérdés ellenőrzésével megbízott szervezetek.

Ezért őszintén kívánom, hogy mindannyian együtt megszavazhassuk a közös állásfoglalás teljes szövegét, ideértve a halászati megállapodás felfüggesztésére felszólító bekezdést is, és remélem, hogy e kérdésben a Tanács és a Bizottság is mellénk áll.

Adam Bielan, előadó. – (PL) Elnök úr, amikor a múlt év végén Conté elnök halála után Camara kapitány annak a katonai juntának az élére állt, amely Guineában magához ragadta a hatalmat, a nemzetközi közösség sajnos naiv módon elhitte, hogy Camara kapitány szabad és demokratikus elnökválasztásokat fog tartani, amelyeken nem fog részt venni. Márpedig tudjuk, hogy amikor szeptember 28-án 50 000 ellenzéki tüntető gyűlt össze a nemzeti stadionban, hogy tiltakozzék Camara kapitány pálfordulása és ígéretszegése ellen, a

junta vezetője katonai erőt vetett be ellenük. Az összecsapásban több mint 150 ember lelte halálát, több mint 1200-an megsebesültek, és sok nőt megerőszakoltak.

Örülök, hogy Javier Solana, az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője olyan hamar felemelte a szavát. Szeretnék köszönetet mondani a francia kormánynak azért, mert felfüggesztette a Guineával fennállt katonai együttműködését. Ugyanakkor már három hét telt el a mészárlás óta, és ezek a fellépések még nem hoztak kézzelfogható eredményt. Ezért úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval karöltve fokozott nyomást kell gyakorolnia Guineára, és a lehető legkeményebb szankciókkal kell sújtania az országot. Csak ekkor beszélhetünk majd a Camara kapitány általi hatalomátadásról.

Isabella Lövin, szerző. – (SV) Elnök úr, üdvözlöm a halászati biztos, Joe Borg által néhány nappal ezelőtt bejelentett döntést, miszerint a Bizottság visszavonja a Guineával kötendő halászati megállapodásról szóló javaslatát. A Halászati Bizottság már leszavazta a megállapodást. Két nappal a conakry-i mészárlás után határozottunk így, amelynek során a Moussa Camara ellenőrzése alatt álló kormánycsapatok több mint 150 személyt lőttek agyon.

Remélem, hogy ez az első lépés afelé, hogy az Európai Unió felülvizsgálja a fejlődő országokkal folytatott kereskedelempolitikáját. A világ egyik legnagyobb és legjelentősebb szereplőjeként kereskedelmi és fejlesztési ügyekben is hatalmas a felelősségünk. Kereskedelmünknek és az effajta rezsimekkel fennálló kapcsolatainknak összhangban kell lenniük. Évek során próbáltunk javítani a halászati megállapodáson azzal a felkiáltással, hogy az ott előírányozott pénz egy részét a helyi halászati tevékenységek támogatására kell fordítani. Azonban magának a Bizottságnak az értékelései azt mutatják, hogy a pénzt ténylegesen nem a megállapodásban rögzített célokra használják fel, hanem egyenesen az effajta rezsim támogatására folyik el. Az Európai Uniónak be kell szüntetnie az ilyen támogatásnyújtást.

Filip Kaczmarek, a PPE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, két héttel ezelőtt már volt szó a guineai helyzetről, ám az országban fennálló viszonyok folyamatos figyelmünket és válaszunkat igénylik. E hét hétfőjén a Fejlesztési Bizottság meghallgatta egy szemtanút, az előző miniszterelnök és a „Guineai demokratikus erők szövetsége” nevű ellenzéki párt vezérének, Diallo úrnak a szeptember 28-án lezajlott eseményekről szóló beszámolóját.

Számomra úgy tűnik, nem lesz elegendő, ha csak felszólítjuk a katonai juntát, hogy tartsa tiszteletben a szólásszabadságot, a gyülekezési szabadságot és általában az emberi jogokat. Ha a junta ezeket az elveket és értékeket tiszteletben tartaná, akkor már nem is lenne junta, így aztán nem is várhatjuk, hogy eleget tesz majd a felszólításoknak. A tettek emberét – márpedig Dadis Camara kapitány határozottan ebbe a kategóriába tartozik – csak tettekkel állíthatjuk meg, a szavak vajmi keveset érnek. Ezért cselekvésre szólítom fel az Európai Bizottságot.

Patrice Tirolien, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, Guineát jelenleg olyan drámai események rázzák meg, amelyek megdöbbennek a nemzetközi közvéleményt, és a jog arcucslapásának számítanak.

2009. szeptember 28-án ugyanis a Dadis Camara kapitány által vezetett katonai junta vérbe fojtotta az összes ellenzéki pártot tömörítő békés tüntetést.

Márpedig a cotonoui megállapodások az Európai Unió és AKCS-partnerei közötti kapcsolatokat az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartására alapozzák. Ezért Dadis Camara kapitánynak a választások elodázására, valamint arra irányuló egyoldalú döntése, hogy nem hajlandó felvetni a guineai elnökségre való jelöltesének kérdését, a szabad és átlátható választások egy éven belüli megrendezésére tett ígéreteinek súlyos megszegését jelenti.

Az Európai Uniónak tehát az emberi jogok megannyi megsértésének minősülő erőszakos cselekmények beszüntetése érdekében és az Unió fellépésének alapjául szolgáló alapelvek és örök értékek mentén haladéktalanul cselekednie kell.

Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, örülök, hogy a kompromisszumos állásfoglalás teljes mértékben összhangban van az általunk vallott értékekkel és elvekkel, most mégis különösen szeretném kiemelni a szöveg 10. cikkét, amely az Európai Unió és a Guineai Köztársaság közötti halászati megállapodás jegyzőkönyvének felfüggesztését célozza mindaddig, amíg meg nem indul a demokratikus folyamat.

Hallok olyan hangokat, melyek felvetik, hogy vajon egy ilyen döntésnek nem lesz-e katasztrofális társadalmi-gazdasági következménye a lakosságra nézve. A szeptember 28-i erőszak láttán azonban be kell

látnunk, hogy a guineai hatalmat vajmi kevésbé érdekli polgárainak az életszínvonala, és számunkra más lehetőség nem maradt, mint a kemény fellépés.

Egyébként 1958-as függetlenné válása óta Guineának eddig még csak önkényuralmi rezsimek voltak.

Carl Haglund, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, nem fogom megismételni a képviselőtársaim által már elmondott összes okos és értelmes megjegyzést. Először is le szeretném szögezni, mennyire örülök annak, hogy ezt a kérdést ma itt megvitadjuk. Néhány szót szólnék röviden arról a vitáról, amelyet szeptember 30-án a bizottságban a halászati megállapodásról folytattunk. Amikor ugyanis erről a kérdéssel vitatkoztunk, a kívülállónak az lehetett volna az érzése, mintha az EU egy régi nyugati demokráciával kötendő megállapodás tárgyalási folyamatában lenne. A vita folyamán vagy a dokumentumokban semmikor és sehol sem merült fel, hogy az előttünk fekvő megállapodást egy olyan országgal kötnénk, amelyben a helyzet ma olyan, amilyen, és amely helyzetet a Tisztelt Házban már igen jól érzékeltettek.

Sokan talán azt gondolták, hogy a halászati politika és az emberi jogok két teljesen különálló téma, és a kettőt nem szabad összekevernünk. Én személy szerint képtelen vagyok megérteni, hogy politikusként hogy gondolkodhat valaki így. Hogy a bizottságban a megállapodás meg nem kötése melletti szavazati arány 11 volt 9 ellenében, szintén felettébb aggasztó. Ez azt jelenti, hogy a Parlamentben – legalábbis ebben a szakaszban – egy igen jelentős csoport úgy vélte, hogy tökéletesen rendben van kereskedelmi megállapodást kötni egy olyanfajta rezsimmal rendelkező országgal, mint Guinea. Örömmel állapítom meg először is azt, hogy ma már sokkal nagyobb egyetértés van közöttünk a Guineához való egyértelmű viszonyulás tekintetében, másodszor pedig azt, hogy a megállapodás visszavonására irányuló tanácsi döntés ma már széles körű támogatást élvez. Ennek rendkívül örülök.

Egyesek esetleg azt gondolhatják, hogy a megállapodás visszavonása mellett kardoskodók megfélemlítenek az intézkedés által sújtott halászhajókról, ámde ez egyáltalán nem így van. Természetesen kell találnunk valamilyen tartós megoldást a számukra, de az emberi jogokat nem söpörhetjük a szőnyeg alá csak azért, mert van egy sor halászhajó, amelyekről gondoskodnunk kell.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy részt vehettem a Halászati Bizottságnak azon az ülésén, amelyen – jóllehet nagyon szűk többséggel – pontosan a vérfürdők, a nemi erőszak és az emberi jogok valamennyi elkövetett és kivizsgálandó megsértése miatt leszavazták a Guineával fennálló halászati megállapodás megújítását.

Szeretném, ha az Európai Parlament mai plenáris ülésén elfogadná ezt az állásfoglalást. E lépésnek az lenne a világos üzenete mind az európai intézmények, mind a guineai kormány felé, hogy nem vagyunk hajlandók az adófizetők pénzét egy büncselekményekben részt vevő korrump kormány hatalomban tartására fordítani.

Boldog lennék, ha egyszer már az emberi életet és az emberi jogokat a gazdasági megállapodásoknál fontosabbnak tekintnék, és remélem, hogy ezzel precedenst teremtünk. Egy ilyen eljárás annál is inkább elnyerné a tetszésemet, mivel a Bizottság és a Halászati Bizottság már megtette ezt a lépést. Épp ideje, hogy ezt a döntést az Európai Parlament is megerősítse a plenáris ülésén.

Ennélfogva itt van számunkra a ragyogó alkalom, és remélem – miként már említették is –, hogy a 10. cikk érintetlenül marad.

(Taps bizonyos padosorokból)

Tomasz Piotr Poręba, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a guineai hadsereget bevetették a conakry-i stadionban szeptemberben lezajlott békés ellenzéki tüntetés ellen, a mérleg: legalább 157 halott és több mint 1200 sebesült. Guinea 1958-as függetlenné válása óta ez volt a legszörnyűbb vérfürdő.

Amikor Camara elnök múlt év decemberében hatalomra jutott, ígéretet tett a korrupció és az anarchia megfékezésére, és arra, hogy ezek után demokratikus választások útján átadja a hatalmat. Ma még mindig a katonai junta irányítja az országot, amely fittyet hány a jogállamiság alapelveire és az alapvető jogokra. Katonabandák garázdálkodnak, rendszeresen támadások, rablások és a nemi erőszakkal összefüggő cselekmények.

A demokratikus országok képviselőiként követelnünk kell a juntának a hatalomból való azonnali visszavonulását, és azt, hogy a civilek véres lemészárlásáért, a tömegsortüzekért és a nők nyilvános megerőszakolásáért felelősök bíróság előtt feleljenek tetteikért. Jóllehet Guineának hatalmas gazdasági tartalékai vannak, ez a világ egyik legszegényebb országa és az egyik legkorruptabb afrikai állam. A katonai junta további önkényuralma polgárháborúhoz és egész Nyugat-Afrika destabilizálásához vezethet.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Elnök úr, 1 50 halott, és mennyi szexuális bántalmazás, amelyek pontos számát még ma sem ismerjük. Szeptember 28-án a guineai civilek példátlan erőszak áldozatául estek. A hatalmon lévő katonai junta hallatlan mértékű megtorlást alkalmazott, a tanúk beszámolója semmi kétséget sem hagy efelől.

Ilyen kegyetlenséggel szemben rendkívül határozottan kell fellépünk, ezért üdvözlöm a Moussa Dadis Camara kapitány juntája ellen az EU tagállamai által tegnap elhatározott célzott szankciókat. Ugyanakkor nem elég elítélni az eseményeket: követelni kell, hogy a történteke valódi nemzetközi vizsgálóbizottság derítsen fényt, és azt, hogy az elkövetett gaztettek ne maradjanak büntetlenül.

Ezen túlmenően a maradék harminc másodpercben saját részemről fel kívánom szólítani az Uniót, hogy vessen be a rendelkezésére álló minden eszközt a szexuális erőszak hadviselő eszközként történő felhasználása ellen. Ez a jelenség ugyanis rohamosan terjed számos fegyveres konfliktustól sújtott övezetben. Az áldozatok a nők, akik között néha hajlott korúak vagy kisgyermek is vannak. Mindenesetre a célpontot mindig a sebezhető személyek alkotják.

Amikor lándzsát törünk a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás mellett, ennek automatikusan az emberi jogok és a nemek egyenlőségének tiszteletben tartásával, valamint a legsebezhetőbb személyek védelmével kell együtt járnia, amely kikötések minden újabb együttműködési megállapodás – bármilyen jellegű legyen is az – minimumfeltételeit alkotják.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Elnök úr, biztos úr, tisztelt képviselőtársaim, szeptember 28-án a guineai nép az utcákra vonult, és követelte a kötelezettségvállalások, valamint a szabad és demokratikus választások összehívására vonatkozó ígéret betartását.

A tüntetők a legszörnyűbb megtorlás áldozatává váltak, amelyet egy már eleve minden legitimitást nélkülöző rezsim követett el, és amely ezen a napon minden méltóságát elveszítette. A férfiakat leöldösték, a nők hasát szuronnal felhasították és megerőszakolták őket, a politikai és szakszervezeti ellenzékieket megkínózták és megcsönkítették.

Az Európai Uniónak ma fel kell sorakoznia az Afrikai Unió, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) és az Egyesült Nemzetek mellé, és nem szabad hagynia, hogy ez a gaztett büntetlenül maradjon, és főként: ki kell állnia a guineai nép mellett. Ez az erőforrásokban bővelkedő ország ugyanis soha nem fogja tudni ezeket saját fejlődésére fordítani, ha korrump diktatúrák a gazdagságot egy klán javára kaparinthatják meg.

Ezért üdvözlöm az Európai Bizottság által bejelentett határozott fellépést, amelyről ma Parlamentünk is bizonyosságot tehet. Szűk gazdasági érdekeink könnyűnek találatnak akkor, amikor a mérleg másik serpenyőjében ott vannak az Európai Unió partnerei, konkrétan a cotonoui megállapodást aláíró országok által vállalt kötelezettségek: az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartása. Ma nekünk van kötelezettségünk a guineai nép felé: mellé kell állnunk a szabadságért és a demokráciáért folytatott harcában.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Elnök úr, csak azért kértem felszólalási lehetőséget, hogy egy megjegyzést tegyek az EU és Guinea között érvényben lévő halászati jegyzőkönyv felfüggesztésére vonatkozó javaslatról. Kétkedem abban, hogy egy ilyen kegyetlen rezsimet, amely nem habozik 156 polgárának életét kioltani, és oly sok más kegyetlenkedésért is felelős, meghatna a szóban forgó kérdéssel összefüggő, az eseményekhez képest eltörpülő szankció. Azt is szem előtt kell tartanunk, hogy a megállapodás jogi kötelezettségeket tartalmaz a guineai halászati ágazatban foglalkoztatottak vonatkozásában, akiknek a durva rezsimhez semmi közük. Az Európai Néppárt ezért habozik támogatni a javaslatot.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr, Conakry Guinea története egy lesújtóan ismerős afrikai forgatókönyv szerint zajlik: egy diktátor; egy katonai puccs; egyik önkényuralmi rendszer a másik után; és az emberek többsége még mindig a legmélyebb nyomorban él. A jelentős ásványi és kőolajforrások Guineát Afrika legvirágzóbb nemzetévé tehetnék. Ehelyett a gazdagság háborút és nyomort szül nemcsak Guineában, hanem az egész régióban, ahol az elmúlt 20 év alatt rémisztő vérfürdők történtek, és állandósult a politikai bizonytalanság.

A múltban sürgettem az Európai Bizottságot, hogy segítsen kialakítani valamiféle kimberley-i folyamatot, mely a gyémánttól különböző forrásokra irányulna annak érdekében, hogy a bányászati társaságok tevékenysége ne a polgárháborút vagy a guineai Camara kapitányhoz hasonló kíméletlen diktátorokat támogassa. Ezért különösen aggaszt a Guinea és a kínai vállalatok között létrejött hatalmas üzlet, és remélem, hogy a Bizottság és a Tanács kifejezésre fogja juttatni a pekingi vezetés felé azon elvárásainkat, hogy a

Guineában folytatott kínai üzleti tevékenység nem szíthat belviszályt, és nem áthatja alá még jobban az emberi jogokat. Ugyanakkor Kasoulides úrhoz hasonlóan attól tartok, hogy az uniós halászati megállapodás befagyasztását célzó javaslatok csak a helyi közösségeket, nem pedig a katonai juntát sújtják.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Elnök úr, minthogy folyamatosan dicsérjük a Bizottságot a guineai halászati jegyzőkönyvvvel kapcsolatos, különösen az emberi jogok megsértése miatti döntéséért, szeretném megkérdezni a Bizottságtól, hogy ezentúl szándékában áll-e más hasonló helyzetek rendszeres áttekintése, vagy legalább készül-e arra, hogy következetesen és ugyanilyen határozottan lépjen fel, ha másutt súlyosan sérülnek az emberi jogok.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr, egy finn választó nemrég azt kérdezte tőlem, miként határoznám meg az emberi jogokat. Azt válaszoltam, hogy nem fogok saját definíciót adni, mert ennek semmi értelme sem lenne, ugyanis ezek csak saját bejáratú meghatározások lennének, hiszen az emberi jogokat már definiálták, és az országok kötelesek az emberi jogokat tiszteletben tartani. Az emberi jogok kötelező erővel bírnak a nemzetközi közösségre nézve, ezért hivatkozunk rájuk.

Guinea aláírta a cotonoui megállapodást, amely megköveteli az emberi jogok és a demokrácia tiszteletben tartását. Ez egy alapvető kiindulási pont. Ténylegesen meg kell követelnünk, hogy egy ország demokratikus fejlődése rendszeren előrehaladjon ahhoz, hogy Cotonou alapján további együttműködési megállapodásokat kössünk vele. Miként hallottuk, a jelenlegi guineai helyzet tűrhetetlen, és gyors reagálást, valamint adott esetben szankciókat követel. Guineának jelentős érc tartalékai vannak, következőképpen hatalmasak a fejlődési lehetőségei. Ugyanakkor ez a világ egyik legkorruptabb országa. Rendkívül sajnálatos, hogy a Guineában befektető, állami tulajdonban lévő kínai gazdasági társaságok és vállalkozások semmilyen hangsúlyt nem fektetnek az emberi jogok iránti kötelezettségekre.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) A Bizottság gyorsan reagált, és erőteljes szavakkal, valamint nem egy alkalommal elítélte *(az elnök félbeszakítja a felszólalót)* a 2009. szeptember 28-án elkövetett mérszárlást, valamint az emberi jogok kirívó megsértésének azóta is bekövetkező eseteit.

A Guineával foglalkozó nemzetközi kontaktsz csoportban való részvételén keresztül a Bizottság jóváhagyta az október 12-i tanácskozáson elfogadott következtetéseket, amelyek az emberi jogok tiszteletben tartását támogató különböző intézkedések foganatosítását irányozzák elő.

Mindenekelőtt humanitárius szinten követeljük, hogy minden egyes önkényesen letartóztatott személyt bocsássonak szabadon, az áldozatok testét adják ki a családjuknak, és minden sebesült, főként a megerősített nők, részesüljön orvosi ellátásban. Csak megdöbbenésünknek és aggodalmunknak adhatunk hangot amiatt, hogy úgy látszik, ezen intézkedések közül egy sem valósult meg.

A Bizottság másodsorban üdvözlí az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárának arra vonatkozó döntését, hogy álljon fel egy nemzetközi bizottság, amelynek feladata a cselekmények elkövetőinek törvényszék elé állítása céljából a szeptember 28-i mérszárlások kivizsgálása lesz. Számunkra létfontosságú, hogy véget vessünk az elkövetők büntetlenségének és a guineai emberi jogi helyzet romlásának. A Nemzetközi Büntetőbíróóság által folytatott előzetes nyomozás, valamint a nemzetközi vizsgálóbizottság hozzá fog járulni az emberi jogi helyzet e tekintetben történő javításához.

A Bizottság ebben a helyzetben hajlandó megvizsgálni a nemzetközi megfigyelő misszió pénzügyi támogatásának, valamint a bizottsági tagok és a tanúk megfélemlítés elleni védelmének a lehetőségét, és kész segítséget nyújtani a biztonságos légkör megteremtéséhez a guineai lakosság körében.

Másrészt a teljes fegyverembargón túlmenően a Bizottság hajlik afelé, hogy megvizsgálja a biztonság területén végrehajtandó reform támogatásának lehetőségét a hadsereg megreformálása és hivatásossá tétele érdekében, hogy a stabilitást helyre lehessen állítani Guineában.

Végezetül le szeretném szögezni, hogy a cotonoui megállapodás 96. cikkének értelmében megkövetelt intézkedések 2009. július 27-én már meghozatalra kerültek.

Szeretnék még egy dolgot megemlíteni, amely előzőleg hangsúlyosan merült fel. A következetesség, valamint a katonai juntára gyakorolt nyomás fokozása érdekében Borg úr, a halászati és tengeri ügyekért felelős biztos bejelentette, hogy a Bizottság vissza kívánja vonni a halászati ágazatban javasolt, Guineával aláírandó partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatban lévő javaslatot. Egyelőre ugyanis nem fogjuk kifizetni *(taps)* a vonatkozó pénzügyi hozzájárulást.

A más alkalmakkor feltett kérdésre válaszolva: a Bizottság eseti alapon egészen bizonyosan fel fog lépni, és szintén eseti alapon meg fogja vizsgálni az előfordult helyzeteket.

Köszönöm.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), írásban. – (PT) Az EU és Conakry Guinea közötti új partnerségi megállapodás fő célkitűzése az Európai Unió és a Guineai Köztársaság közötti együttműködés erősítése, olyan partnerség kialakításának az ösztönzése, amely mindkét fél számára előnyös módon fenntartható halászati politika kialakítását, valamint a guineai felségvizek halászati erőforrásainak felelős kiaknázását célozza.

A jegyzőkönyv értelmében a pénzügyi hozzájárulás mértéke évi 450 000 euro a hosszú távon vándorló fajok kategóriájára vonatkozó halászati lehetőségekre. A teljes összeg rendeltetése szerint a felelős halászaton és a guineai felségvizek halászati erőforrásainak fenntartható kiaknázásán alapuló nemzeti halászati politika kialakítását célozza.

A fentiek összhangban vannak a Portugál Kommunista Pártnak a harmadik országokkal kötött halászati megállapodásokra vonatkozó javaslatával, ezért szavaztam meg ezt a dokumentumot.

12.2. Irán

Elnök. – A következő napirendi pont az Iránra vonatkozó hét állásfoglalási indítványról szóló vita.

Ana Gomes, szerző. – (PT) Elnök úr, Iránt nyelvi, vallási, etnikai és politikai sokféleség jellemzi. A síita többség szunniták, zoroasztriánusok, keresztények, zsidók és a Baha'i vallás követőinek szomszédságában él. A perzsa többség számtalan etnikai kisebbséggel osztozik az országon, amelyek a lakosságnak majdnem a felét teszik ki: azeriekkel, arabokkal, kurdokkal, balochokkal és másokkal. A városok lakossága jellemzően modern középosztálybeliekből és fiatalokból tevődik ki, akik egy XXI. századi Iránban akarnak élni. Mindez a nyüzsgés és összetettség félelmet kelt a rezsim képviselőiben, akik egy egyszerű Iránt szeretnének: egyszerűt a vallási fanatizmus, az ország elszigeteltsége értelmében, és egyszerűt az erőszakos elnyomással rettegésben tartott közvélemény értelmében.

Az állásfoglalás leírja az emberi jogok rendszeres megsértését, amelynek az irániak saját országukban ki vannak téve, ideértve a még gyermekekkel szemben is gyakran alkalmazott halálbüntetést, férfiak és nők megkövezését, a szólásszabadság széles körű korlátozását, valamint a vallási és etnikai kisebbségek üldözését. Ezzel az állásfoglalással a Parlament két eltérő üzenetet küld a külvilág felé. Az első az iráni népnek szól: Európa az irániakban, és különösen a fiatalokban, a jövő reménységét látja, amikor az ország majd rátér a demokrácia és a szabadság útjára, és a régióban a méltán megérdemelt fontos szerepet fogja játszani. A második címzettje az iráni rezsim: azt üzenjük neki, hogy Irán soha nem fogja tudni kihasználni kétségtelen tartalékait mindaddig, amíg a politikai rendszer legfőbb jellemzői az erőszak és az obskurantizmus, és amíg a rezsim csupán a retorika szintjén tartja tiszteltben az igazságosság és a béke értékeit, valamint továbbra is kíméletlenül elnyomja a saját népét.

Marietje Schaake, szerző. – Elnök úr, legitimitását minden kormány a saját polgárai jólétének biztosításából meríti. Az a rendszer, amely nem tesz eleget ennek a legalapvetőbb kötelezettségének, elveszíti a legitimitását a nemzetközi közösség szemében.

Irán jelenlegi elszigetelődése az ország pusztulásához vezet, és kártékony hatással van a szomszédos országokra, valamint az egész világra. Nem nézhetjük ölbe tett kézzel azt, hogy kisebb törvényszegésekért embereket akasztanak fel, hogy embereket erőszakolnak meg, hogy a rezsim a saját polgárait önkényes erőszaknak veti alá. Most azért emeljük fel szavunkat, hogy újra leszögezzük: nem lehet, és nem is lesz szó büntetlenségről az emberiség elleni bűntettek elkövetőinek esetében, és továbbra is kiállunk a szólásszabadság jogát, valamint a szabadságért és a demokráciáért való békés tüntetés jogát gyakorló irániak mellett.

Az Európai Unió felelőssége, hogy ezeket az egyetemes jogokat napirenden tartsa, még akkor is, amikor az iráni nukleáris program vagy kereskedelmi érdekek vannak terítéken. Az iráni rezsim csak akkor válhat szavahihető szereplővé a nemzetközi közösségben, ha polgáraitól szerzi meg a legitimitását.

Tunne Kelam, *szerező*. – Elnök úr, a helyzet gyökere az igen sajátos vallási önkényuralomban keresendő, amely közismert az emberi jogok és a polgári szabadságok különbségtétel nélküli elnyomásáról. A helyzet a júniusi választások óta csak romlott. Nőtt a fiatalok és a nők sérelmére elkövetett letartóztatások, kínzások és kivégzések száma: a világon ma Kína után Iránban végzik ki a legtöbb embert.

Az állásfoglalás-tervezetben nem tükröződő legfrissebb információ az, hogy a tegnapi napon az iráni rezsim a teheráni Evin börtönben fogva tartott öt foglyot végzett ki, köztük Soheila Ghadirit, egy 28 éves nőt. Ő az elmúlt hónapokban a rezsim által felakasztott negyedik nő.

Az ilyen barbár ítéleteknek semmi közük a fogvatartottak által állítólag elkövetett bűncselekményekhez, hanem elsődlegesen az országban uralkodó rettegés fokozására, elsősorban pedig a nők és a fiatalok megfélemlítésére irányulnak, akik kinyilvánították eltökéltségüket a demokrácia megteremtésére, és határozottan szembeszálltak a választások eredményével.

Rui Tavares, *szerező*. – (PT) Függetlenül attól, hogy hányan vagyunk itt ma a Tisztelt Házban, amikor a Parlamentben szóvalunk fel, azon több milliónyi iráni mellett is szót emelünk, akik az utcára vonultak, s életüket és biztonságukat kockára tették, hogy tiltakozzanak a szerintük csalással megnyert választások ellen.

Ez az országon belül és azon kívül élő sok millió iráni vár tőlünk valamit, ezért a kiindulópontunk csak azon irániak millióival való szolidaritás és a segítségnyújtásban való együttműködés lehet, akik a demokráciáért és az emberi jogokért harcolnak, és akik – ezt ki kell emelni – sokkal nagyobb veszélynek teszik ki magukat, mint amitől a diplomácia rendes esetben tarthat.

Így azután a kiindulópont nem lehet más, csak ez. Igaz, hogy a Nyugat politikája felettébb gyakran az iráni valóságot nem ismerő, túlegyszerűsítő politika volt. Igaz, hogy Európa túlságosan is gyakran csak passzív, és a későbbiekben rossznak bizonyult iráni politikát folytatott. Az is igaz, hogy sokszor nem akartuk elfogadni, hogy Iránnak meg kell kapnia azt a tiszteletet a nemzetközi közösségtől, amelyre meghatározó regionális hatalomként méltán áhítozik.

Miként egy, a megmozdulások után száműzött iráni művész megfogalmazta: a Nyugat nem kért az iszlám köztársaságból, most aztán még köztársaságunk sincs. Ámde mindezek nem mentik fel a szabadságot elnyomó rezsimet, amely ma a csalással megnyert választások és a saját népe elnyomásának egyre ingoványosabb talajára támaszkodik. Az iráni nép szolidaritást és támogatást vár a Parlamentiől, és mi ezzel a szöveggel ezt igyekszünk nyújtani neki.

Fiorello Provera, *szerező*. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, tudjuk, hogy az Iráni Iszlám Köztársaság polgárai milyen politikai és társadalmi viszonyok között élnek.

Tudatában vagyunk annak, hogy a vallás milyen jelentős mértékben beleszól a politikai döntésekbe, és mennyire beleavatkozik az alapvető emberi jogok körébe. A legutóbbi példa erre Behnood Shojaee meggyilkolása, azé a fiatalemberé, akit nemrég kivégeztek, noha a bűncselekmény idején még fiatalos volt. Ez az emberi jogok súlyos megsértése láncolatának legutolsó epizódja, amelynek során politikai ellenzékiet, homoszexuális személyeket, újságírókat, értelmiségieket nyomtak el, és mindenkit, aki Irán társadalmi és polgári fejlődéséért küzd.

A helyzet Mahmoud Ahmadinezsád uralma alatt romlott; ő azzal kezdte az elnökségét, hogy folyamatosan tagadta a holokausztot és Izrael létezéshez való jogát. A kivégzések száma Iránban 2005 óta megnégyesződött, és Irán a világ egyetlen olyan országa, ahol bűncselekményekben részt vett fiatalokat végeznek ki. Köztudott, hogy a börtönökben rendszeresek a kínzások, hogy olyan középkori büntetéseket alkalmaznak, mint a megcsonkítás és a megkövezés; ámde a rezsim bajban van, amit bizonyít az a több tízezernyi tüntető, akikben volt annyi bátorság, hogy a legutóbbi választások után tiltakozásul az utcára vonultak.

A fiatal nő, Neda Agha-Soltan, akit a női és polgári jogaiért való kiállás során gyilkoltak meg az utcán, nemcsak az elnyomás jelképévé, hanem egy olyan nép szabadság iránti vágyának a szimbólumává is vált, amelyet Európának meg kell segítenie. Hogyan tudunk segíteni? Ennek egyik módja a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze útján történő segítségnyújtás. Másik kézzelfogható javaslat az, hogy városi utcákat vagy tereket nevezzünk el Neda Agha-Soltanról. Így nemcsak az ő áldozatvállalásáról emlékeznénk meg, hanem

szolidaritásunkat is kifejeznénk az iráni ellenzékkel, az európai polgárokat pedig jobban tájékoztatnánk a helyzet súlyosságáról, figyelmüket erőteljesebben felhívánk erre. Szeretném, ha Neda Agha-Soltan képe az Európai Parlament brüsszeli épületének egyik falán ott függne Aung San Suu Kyi képe mellett.

Az utolsó megjegyzésem: Ahmadinezsád elnöknek miként lehet bárminemű szavahihetősége a nukleáris kérdéssel folytatott tárgyalásokon, amikor üldözi a nagyobb demokráciát, nagyobb szabadságot és az emberi jogok fokozottabb tiszteletben tartását követelő saját népét, és saját népére támad?

Struan Stevenson, szerző. – Elnök úr, miközben mi itt ülünk a Tisztelt Házban, és nagyban vitázunk, az iráni hóhérok túlórásznak. Miként Tunne Kelamtól hallottuk, tegnap megint öt személyt akasztottak fel, köztük egy fiatal nőt is, annak ellenére, hogy a nő áldozatának a szülei megbocsátottak neki. Azaz valójában felmentették a halálos ítélet alól, minekutána mégis felakasztották.

Ámde az EU-ban enyhülési politikát folytatunk. Csak ezen a héten megállapodtunk abban, hogy ösztönözzük az oroszokat, hogy Ahmadinezsád számára dúsítsanak nukleáris fűtőelemeket, annak fejében, hogy Ahmadinezsád garantálja, hogy leállítja saját atomdúsítási programját. Ámde Ahmadinezsád nem adott ilyen értelmű garanciát, és a vizsgálódó ellenőrök sem engedte be az atomlétesítményeibe. Az enyhülési politika további folytatásával csak tovább szítjuk a mollahok tüzét. Kemény szankciókat kell foganatosítanunk, mert a mollahok csak a kemény beszédet értik.

Barbara Lochbihler, szerző. – (DE) Elnök úr, ennek az ülésnek az elején Buzek elnök úr kiemelte, hogy a halálbüntetés eltörlése az Európai Parlament számára alapvető kérdés. A világ minden tájára vonatkozik, hogy ezt az embertelen és kegyetlen büntetést el kell törölni.

Az elnök utalt az Iránban zajló kivégzésekre. Az előttünk lévő állásfoglalási indítvány konkrétan négy halálos ítéletet említ. A szóban forgó személyeket azért ítélték halálra, mert állítólag részt vettek a választások elleni tiltakozó megmozdulásokban, valójában viszont az állítólagos bűncselekmény elkövetésének idején valamennyien vizsgálati fogságban voltak. Vagyis még fellebbezhetnek, ezért a szemünket rajta kell tartanunk ezeken az ügyeken.

Felmerült az a kérdés is, hogy Iránban a bűncselekmény elkövetése idején még fiatalkorúakat is kivégeznek még manapság is. Irán az egyetlen ország, ahol a bűncselekmény elkövetése idején még fiatalkorúakat kivégeznek. Irán ratifikálta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, valamint a gyermekek jogairól szóló egyezményt, ezért köteles a fiatalkorúak kivégzését megtiltó hazai jogszabályt hozni. Már az iráni parlament előtt van egy törvénytervezet, ezért nekünk fel kell hívnunk ottani képviselőtársainkat, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg annak érdekében, hogy e törvénytervezet elfogadása elé ne gördüljön több akadály. Ezt nagyon fontos feladatnak tartom.

Végezetül szeretném kifejezni legmélyebb tiszteletemet mindazon iráni férfiak és nők iránt, akik oly sokat kockáztatnak, akik kivonulnak az utcára, akik különféle tevékenységekbe fognak az iráni alkotmány által számukra biztosított jogok tiszteletben tartatása érdekében. Elszántságuk, elkötelezettségük és bátorságuk méltó feltétlen szolidaritásunkra.

Martin Kastler, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, ez év október 2-án az iráni rendőrség az utolsó pillanatban meggátolt egy férfit abban, hogy repülőre szálljon. A szóban forgó férfi egy ügyvéd, Abdolfattah Soltani volt, akinek szülővárosomban, Nürnbergben kellett volna átvennie a 2009-es Nemzetközi Emberi Jogi Díjat a politikai üldöztetés áldozataiért végzett áldozatos munkájáért. Jóllehet Soltani úrnak volt érvényes útlevele, az iráni hatóságok mindenféle jogi indokolás nélkül nem voltak hajlandók kiengedni az országból. A felesége elmehetett. Ő joggal állapította meg, és most őt idézem: „Fájdalommal tölt el, hogy egy olyan országban, amely saját magát teokráciának nevezi, olyan tetteket követnek el, amelyeknek semmi köze Istenhez.”

Irán az ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának ratifikálásával nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt; ez rendelkezik arról az emberi jogról, amelynek értelmében bárki szabadon elhagyhat bármely országot, ideértve a sajátját is. Felháborítónak tartom, hogy Irán ezt a jogot lábbal tiporja. Ennélfogva azért lobbizok, hogy a Soltani-ügy bekerüljön mai közös, Iránról szóló állásfoglalásunkba, és ehhez kérem az önök támogatását.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a felszólalásra kapott időben szeretném kifejezni az iráni helyzettel, és különösen az Irakban található asrafi menekülttáborban élő iráni ellenzékiek helyzetével kapcsolatos aggodalmunkat, amely tábor az iráni nép számára az ellenállás jelképévé vált.

Az iraki kormánynak be kell szüntetnie a teheráni mollahok utasításainak való engedelmeskedést. Iraknak meg kell értenie, hogy az iráni rezsimnek, amely a hatalomhoz a megtorlások és a kivégzések miatt ragaszkodik, semmi jövője sincs. Ha tehát Irak szuverén állam, tiszteletben kell tartania és végre kell hajtania az Asrafról szóló 2009. április 24-i európai parlamenti állásfoglalást, mely felszólítja Irakot, hogy hagyjon fel az asrafi tábor lakóinak Irakon belüli kényszeráttelepítésével. A teheráni mollahok le akarják rombolni az asrafi táborn, és nekünk, európaiaknak, a védtelen iráni menekültek mellé kell állnunk. Ez erkölcsi kötelességünk.

Fel kell kérnünk az EU elnökséget és a Bizottságot, hogy kérje fel az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy egy állandó csoportnak, sőt békefenntartó erőkné a helyszínre történő küldésével az ENSZ vállaljon ebben nagyobb részt a támadások megelőzése és annak kivédése érdekében, hogy ezeket az embereket erőszakkal Irak más részeibe telepítsék.

Bastiaan Belder, az EFD képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, kétség nem fér ahhoz, hogy az utóbbi hónapokban az Iráni Iszlám Köztársaságban rohamosan romlott az emberi jogi helyzet. Ékes bizonyítékot szolgáltatnak erre az Ahmadinezsád elnök által az elnyomó gépezetben jelenleg eszközölt változtatások, amelyek célja az, hogy az elnyomó gépezet a kétséges legitimitással bíró kormányzat elleni bármilyen ellenállás-kezdeményt csírájában fojtsa el. A Basij név alatt elhíresült banditákat besorozták a másik hírhedt szervezetbe, az Iráni Forradalmi Gárdába.

Mit tud még tenni itt az Európai Unió? A válasz: különösen két dolgot. Az Egyesült Államokkal egységben nekünk, a nyugati világnak, az emberi jogok súlyos iráni megsértéseinek egyedi eseteire kell összpontosítanunk (utalok itt az állásfoglalásunkra is). Ezzel közvetlen összefüggésben pedig egyértelművé kell tennünk Teherán számára, hogy az emberi jogi sérelmeket nem fogjuk eltűnri, és ezeknek komoly következményeik lesznek.

Amikor nemzeti érdekek, és különösen gazdasági természetű érdekek kerülnek előtérbe, az iráni pragmatisták önszántukból fognak jelentkezni, és eközben még a néhai Khomeini ayatollahra, az Iráni Iszlám Köztársaság megalapítójára is hivatkozhatnak. Amikor ugyanis arról volt szó, ő is úgy döntött, hogy a nemzeti érdekek előbbre valók a vallási előírásoknál. A Bizottságot és a Tanácsot sürgetem, hogy kutassák ki az ayatollahok gyenge pontjait elsősorban az iráni nép elviselhetőbb életminősége érdekében, de az izraeli zsidó állam biztonsága érdekében is, az arab világról és az Európai Unióról nem is beszélve.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Néhány nappal ezelőtt Barroso elnök úr volt itt, és azt kérdeztem tőle, mit lehetne tenni a 2006 ősze óta folyamatosan tartó emberi jogi válsághelyzet megoldására egy európai uniós tagállamban, Magyarországon. Többedszerre mondtam el, hogy sok száz embert ért olyan durva rendőri brutalitás, hogy komoly sérüléseket szenvedtek el, több száz ember került önkényes letartóztatás alá, több százan szenvedtek el hosszan tartó büntetőeljárásokat ártatlanul. Akkor az elnök úr azt mondta, hogy ezek belügyek, és belügyekben nem tud beavatkozni az Európai Unió. Szeretném megkérdezni, hogy mi ez a kettős mérce, mi a jogi alapja az Európai Uniónak a beavatkozásra egy Unión kívüli országban, amikor az Unión belüli országban nem hajlandó megvédeni az emberi jogokat. Ezúton is kérem az iráni barátainkat, az ellenzékhez tartozókat, de akár a kormánypártiakat is, hogy segítsenek a magyarok emberi jogainak megvédésében.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr, Iránnak fontos szerepe lenne a közel-keleti béketárgyalásokon, de legnagyobb sajnálatunkra úgy tűnik, hogy az ország egyre távolodik a demokratikus jogállamiságtól. Először is joggal merülnek fel komoly kétségek a júniusi választási eredmények kapcsán, melyek lehetővé tették Ahmadinezsád elnök hivatalban maradását. A választások óta az általános emberi jogi helyzet csak rosszabbodott. Ráadásul Ahmadinezsád 2005-ös hatalomra kerülése óta megnégyszereződött a kivégzések száma, olyannyira, hogy Kína után Iránban végzik ki a legtöbb embert. Másodsorban a vallásszabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága romokban hever. Például hét Baha'i vezető csupán vallási meggyőződése miatt raboskodik még mindig.

Állásfoglalásunkban az iráni hatóságokhoz fordulunk, s én remélem, hogy egyúttal kifejezhetjük támogatásunkat és tiszteletünket azon elszántság iránt, amelyről az alapvető szabadságokért és a demokratikus elvekért küzdő oly sok iráni tanúbizonyságot tesz. Külön tiszteletünket tolmácsoljuk azon hősiessz iráni nők iránt, akiknek döntő szerep jutott a teheráni választásokat követő megmozdulásokban.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Elnök úr, Iránt egy, az iszlám és a Korán radikális értelmezésére támaszkodó kemény rezsim igazgatja. Iránban azok, akik ebből nem kérnek, kegyvesztettek lesznek. Irán ijesztő ország, főként az ott élő keresztények számára. Iránban szó szerint nincs élet a kereszténységre áttért muzulmánok számára, múlt évben ugyanis az iráni parlament olyan értelmű törvényt fogadott el, amely a hitehagyó muzulmánokat halálbüntetéssel sújtja.

Iránban a tüntetők számára sincs élet. Nemrég halálra ítélték három személyt, akiket az elnökválasztás eredménye elleni megmozdulások során tartóztattak le. Érthetetlen, hogy egy törvényszék miként hozhat ilyen alapvetően téves ítéletet. Az ítélet ellen elvben még elképzelhető a fellebbezés, azonban mindenki számára világos, hogy Iránban még a tüntetőknek is rettegniük kell az életükért.

Felszólítom a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a továbbiakban erőteljesen támogassa a tüntetőket, különösen pedig határozottan szálljon szembe a durva iráni rezsimmel.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Iránban egyértelműen romlik az emberi jogi helyzet. Az idén lezajlott kétséges legitimitással bíró elnökválasztások és a választásokat követő tömegtiltakozások tükrözték az egyre feszültebb és riasztóbb iráni politikai és társadalmi helyzetet.

Emlékeztetnék arra, hogy a Riporterek határok nélkül szervezetnek a sajtószabadságot értékelő idei jelentésében Irán a lista végén kullog, a 175 országból a 172., és csak Eritreát, Észak-Koreát, valamint Türkmenisztánt előzi meg.

Az iráni újságírók a világon az egyik legrosszabb helyzetben vannak: az internetes szabad tájékoztatást cenzúrázzák, és a blogolók üldöztetésnek vannak kitéve. Sajnos közismert a neves blogoló, Fariba Pajooh története, akit a napokban letartóztattak, és akinek a jövője bizonytalan.

Az Európai Bizottsághoz fordulok. Biztos úr, a lehető leghamarabb bizottsági képviselőt kell felállítanunk Teheránban abból a célból, hogy meginduljon a párbeszéd az iráni kormánysszervekkel az ország romló emberi jogi helyzetéről.

Jim Higgins (PPE). – Elnök úr, teljesen egyetértek Czarnecki úr észrevételeivel. Az Irakban fekvő asrafi PMOI-tábor júliusi megrohamozását csak ádáz és barbár támadásnak lehet minősíteni. Ebben tizenegy személyt ölt meg, de sokkal több is halálát lelhetette volna; számosan súlyos sérüléseket szenvedtek – csak meg kell nézni a videókat ahhoz, hogy rádöbbenjünk, milyen kegyetlenkedések zajlottak le ott. A hadsereg és a katonák a legszadistább atrocitásokra ragadtatták magukat. A mérleg: 36 személyt őrizetbe vettek, akiknek nem maradt más választása, mint az éhségsztrájk. Két héttel ezelőtt nemzetközi nyomásra engedték el őket, 72 órás éhségsztrájk utáni nemzetközi nyomásra: a Malaki-kormányt ez kényszerítette térdre. Így ezek az emberek ma menekültek; joguk van este biztonságban lefeküdni és reggel biztonságban felkelni. Miként Czarnecki úr is mondta, két dologra van szükségünk: mindenekelőtt az Egyesült Államokat a helyszínen felváltó állandó ENSZ-jelenlétre, másodsorban pedig feltétlen garanciára abban a tekintetben, hogy az érintetteket nem kényszerítik lakóhelyük elhagyására.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, három kisebb megjegyzéssel szeretném kiegészíteni azt, amit képviselőtársaimtól hallottunk.

Először is – és itt Gomes asszony szavaira utalok – a történetek dacára, az Iránban megtörtént tragédiák és a rezsimm ellenére továbbra is maradéktalanul hiszünk az ország politikai jövőjében és civil társadalma életében.

A második dolog: nem kapott elég hangsúlyt, hogy elítéljük a Sistan-Baluchistan tartományban a közelmúltban történt öngyilkos merényleteket, még ha a Forradalmi Gárda tagjai ellen irányultak is, amelyek sajnos több tucatnyi civil áldozatot is szedtek. Ellenezzük az effajta erőszakot, még akkor is, ha jól értjük a mögötte meghúzódó okokat, de ekkor a rezsimm ellenzékének oldaláról kell szemlélnünk a dolgokat.

Végül úgy gondolom, hogy Parlamentünk elítéli a halálbüntetést, legyen szó fiatalkorúakról, nőkről, felnőttekről, vagy legyen szó a világ bármely országáról.

Cristian Dan Preda, szerző. – (RO) Én is szeretném kifejezni megdöbbenésemet amiatt, hogy a júniusi elnökválasztás nyomán mennyire megromlott az emberi jogi helyzet Iránban. A helyzet rosszabbodását egyértelműen jelzi az a hatalmas letartóztatási hullám és erőszak, amelynek a rezsimm ellenzői áldozatul esnek.

Ráadásul – miként már elhangzott – a tájékoztatás szabadsága súlyos fenyegetésnek van kitéve, és fennáll az újságírók üldöztetésének a veszélye. Az egyik legnagyobb aggodalomra okot adó fejlemény az, hogy Irán-szerte széles körben alkalmazzák a kínzást és a halálbüntetést egyaránt. Az Amnesty International ugyanis nemrégiben nyomatékosan rámutatott arra, hogy a választásokat követően jelentősen megnőtt az elítélt, valamint az ítéletet követően kivégzett személyek száma.

Végül szeretném támogatásomról biztosítani a teheráni európai uniós képviselet felállításának elképzelését. A képviselet a helyszínen együtt tudna dolgozni a civil társadalommal, támogatva ezáltal a szabadságért küzdő aktivisták jogait.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, van önök számára egy javaslatom: az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság túl jelentős és túl sürgős kérdések ahhoz, hogy egy csütörtök délutáni ülésen foglalkozzunk velük. Sajnos most csak kevesen vagyunk az ülésteremben.

Egy hónappal ezelőtt újságírók meggyilkolásáról tartottunk vitát. Ma a guineai, iráni és srí lankai szörnyűséges emberi jogi helyzet van napirenden. Tudom, hogy önök közül sokan osztják a véleményemet. Találjunk ehhez a fontos vitához egy másik – megfelelőbb – időpontot.

Elnök. – Asszonyom, a témáról a „catch-the-eye” eljárás keretében kell beszélnie. Más képviselők felszólalási idejét veszi el.

A catch-the-eye eljárást lezárom.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Hadd kezdjem felszólalásomat azzal, hogy részvétünket fejezzük ki az iráni Sistan-Baluchistan tartományban elkövetett terrorista merénylet áldozatai családjinak. A Bizottság elítéli a világ bármely részén végrehajtott, emberéleteket követelő terrorista támadásokat.

Az Európai Bizottságot mélyen aggasztja az emberi jogok és alapvető szabadságok jelenlegi iráni állapota. Amikor ez a kérdés merül fel, olyan példákat említhetünk, mint fiatalkorúak kivégzése, különböző kisebbségekhez tartozó személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés, a szólásszabadság és a gyülekezési szabadság jelentős megkurtítása, a fogvatartottak bántalmazása, a méltányos bírósági eljáráshoz való jogtól való megfosztás, valamint az emberi jogi aktivisták és a politikai ellenzék tagjainak széles körű elnyomása és megfélemlítése.

Az Európai Unió fenntartotta a közvetlen kapcsolatokat Iránnal, és nyíltan tudatta az országban zajló fejleményekkel kapcsolatos álláspontját az iráni hatóságokkal.

Az Európai Unió támogatja az alapvető szabadságokat és az ezek alapját képező egyetemes értékeket, és kötelességének érzi, hogy kifejtse az álláspontját mindannyiszor és mindenütt, amikor és ahol ezeket az elveket semmibe veszik. Az Európai Unió és a nemzetközi közösség által kiadott számos felhívás és elítélő nyilatkozat dacára a 2009. júniusi iráni elnökválasztás óta az emberi jogi helyzet sajnálatos módon még inkább rosszabbodott.

Iránban még az elmúlt hetekben is sok embert akasztottak fel. Az egyiküket, akiről már volt szó, Behnoud Shojaee-t, aki a bűncselekmény elkövetésének idején még fiatal volt, annak ellenére végezték ki, hogy az EU ismételt felszólított az ítélet megváltoztatására. A közeljövőben valószínűleg több más fiatalkorút is ki fognak végezni. Hét iráni Baha'i vezető sorsa is aggodalomra ad okot, akik már több mint 17 hónapja vannak fogságban, és akik ellen olyan súlyos vádpontokat hoznak fel, mint a kémkedés és az államellenes propaganda. A legutóbb október 18-ára tervezett tárgyalást megint elnapolták, ami azt jelenti, hogy azóta ennek a hét személynek semmilyen kilátása sincs rendes igazságszolgáltatási eljárásra.

Az elnökválasztás után emberek százait vették őrizetbe azért, mert részt vettek a választásokat követő tüntetéseken, és bíráló megjegyzéseiknek adtak hangot. Ma is folynak az események résztvevői ellen indított perek. A múlt héten például négy személyt ítélték halálra azért, mert részt vettek a választásokat követő összecsapásokban.

Végül hangsúlyozni szeretném, hogy osztjuk a tisztelt képviselők által kifejtett aggályokat az emberi jogok iráni helyzetét illetően. A Bizottság szorosan nyomon követi a helyzet alakulását, és továbbra is minden alkalmat megragad arra, hogy felszólítsa az iráni hatóságokat nemzetközi emberi jogi kötelezettségvállalásaik betartására, ideértve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának, valamint az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának való megfelelést is. Az iráni emberi jogi helyzet javulása kulcsfontosságú tényező ahhoz, hogy az Európai Bizottság a jövőben erősítse a Teheránnal folytatandó politikai párbeszédet és együttműködést.

A feltett kérdésre válaszul: úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi iráni körülményekre tekintettel most nem a legmegfelelőbb a pillanat egy európai bizottsági képviselet teheráni felállítására.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Bogusław Sonik (PPE), írásban. – (PL) Tisztelt képviselőtársaim, felhívom az Európai Uniót, hogy ne nézze ölbe tett kézzel az emberi jogok sárba tiprását Iránban. Az Európai Uniónak sokkal határozottabban ki kell állnia az országban hozott, és különösen a fiatalok és kiskorú bűnelkövetőkre kiszabott halálos ítéletekkel és kivégzésekkel szemben. A ma Iránban zajló eseményekre való reakálás nyugati világunk hatékonyságának egyik legjelentősebb mércéje.

Az Európai Bizottságnak ezért az iráni vezetőkkel és a civil társadalommal folytatandó párbeszéd támogatására és erősítésére, és különösen a fiataloknak, a politikai elítélteknek és az újságíróknak nyújtandó támogatás céljából a lehető leghamarabb fel kell állítania az Európai Unió teheráni képviselőjét. Az Európai Bizottságnak sokkal tevékenyebb szerepet kell vállalnia az ENSZ emberi jogi főbiztosa különmegbízottjának kiküldésében, akinek a feladata a politikai foglyok helyzetének figyelemmel kísérése, valamint annak biztosítása lesz, hogy az iráni hatóságok betartsák a nemzetközi eljárási normákat és az emberi jogokra vonatkozó jogszabályi kötelezettségeket.

Az Európai Unió mindig a polgári szabadságok és közös európai demokratikus értékeink élharcosa lesz, még határainkon túl is. Ezért a politikai vezető körökkel folytatandó intenzív párbeszéd útján mindent meg kell tennünk azért, hogy a XXI. századi Irán tiszteletben tartsa az alapvető emberi jogokat és az élethez való jogot.

12.3. Sri Lanka

Elnök. – A következő napirendi pont a Srí Lankára vonatkozó hat állásfoglalási indítványról szóló vita.

Geoffrey Van Orden, szerző. – Elnök úr, Srí Lanka lakossága – a szingalézok és különösen a tamilok – az elmúlt 30 évben rengeteget szenvedett az LTTE által folytatott könyörtelen terrorista hadviselésből. Most, hogy az LTTE a harcmezőn vereséget szenvedett, Srí Lanka kormányának és népének szüksége van a mi együttérző megértésünkre, és mindenekfelett segítségnyújtásunkra az ország újbóli talpraállításához, a jólét felé vezető útra való rálépéshez, és a terrorizmus bármiféle újraedzésének a megelőzéséhez.

Vannak olyanok, köztük az LTTE védelmezői, akik újabb csapást akarnak mérni a srí lankai népre azzal, hogy aláássák az EU-val kötött GSP+ preferenciális kereskedelmi megállapodásokat. Remélem, a Bizottság megérti, hogy nem a segélyek, hanem a kereskedelem kínálja a legjobb utat a gazdasági talpraállítás felé. A srí lankai hatóságoknak pedig kezelniük kell a nemzetközi közösségbeli barátai által kifejezett aggályokat, ezért nincs mentség a GSP+ státus veszélyeztetésére.

Az azonnali prioritás természetesen a konfliktusba belekeveredett több ezernyi, jelenleg táborokban, siralmas körülmények között élő tamil letelepítése. Helyzetüket a legsürgősebben kezelni kell, és ehhez segítséget kell kérni a nemzetközi közösségtől.

Proinsias De Rossa, szerző. – Elnök úr, támogatom az állásfoglalást, még akkor is, ha úgy gondolom, hogy nem fogalmaz meg kellően erős bírálatot a srí lankai kormány irányában. Ez év során tanúi lehettünk a tamil tigrisek által ellenőrzött terület elleni félelmetes katonai támadásnak, melynek során semmilyen tekintettel nem voltak a véleményem szerint mindkét fél által bábuknak tekintett polgárok életére vagy jóllétére, és amelyben 90 000 ember halt meg. A világ elszörnyedve és tehetetlenül nézte a vérfürdőt, és még ma is több mint negyedmillió srí lankai polgár él menekülttáborokban megfelelő orvosi ellátás, tiszta víz, higiénia vagy élettér nélkül.

A mai állásfoglalás viszonylag enyhe felhívást tartalmaz a srí lankai hatóságok felé polgáraik jogainak tiszteletben tartására. Saját véleményem szerint, ha ezen állásfoglalás követeléseinek nem lesz hamarosan mérhető foganatja, az Európai Uniónak gazdasági és politikai nyomást kell gyakorolnia a srí lankai rezsimre.

Srí Lanka gazdasági talpraállása a közvetlen külföldi befektetésektől és az EU gazdasági támogatásától függ. Ezt az ösztönzést ki kell aknáznunk a srí lankai lakosok érdekében, ideértve a tamilokat is.

Thomas Mann, szerző. – (DE) Elnök úr, két percem van. Úgy tűnik, hogy véget ért a 25 éve Srí Lankán dúló polgárháború. Májusban a kormánycsapatok elfoglalták az LTTE által ellenőrzött északi területeket. Az újrakezdet remélhetőleg békét, és a békével együtt szabadságot hoz.

A lakosság nemcsak a polgárháború folyamányaitól szenved, hanem a cunami és más természeti csapások következményeitől is. Az EU fokozta külkereskedelmét, és nagyobb tarifális preferenciákat nyújt, mint

bármely más délkelet-ázsiai országnak. A nemzetközi segítség a srí lankai politikai erőik számára az emberi jogok megvalósításának kötelezettségével jár. Kétszázötvenezer ember zsúfolódik össze menekülttáborokban, ahol nincs tiszta ivóvíz, és gyatrák az egészségügyi viszonyok. A segélyszervezeteket nem engedik be a menekülttáborokba. A kormánynak saját érdeke lenne, hogy mihamarabb megszervezze az embereknek szülőfalujukba történő visszatérését. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja azért jár közben, hogy a Nemzetközi Vöröskereszt ebben kulcsszerepet kapjon.

A másik terület, ahol változásra van szükség, a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága. Véget kell vetni az újságírók elrablásának és börtönbe vetésének. Véget kell vetni annak, hogy a rendszert bíráló cikkeket börtönnel torolják meg. A SAARC-küldöttség tagjaként számos alkalommal járhattam Srí Lankán. Meggyőződés, hogy az ország számára az újrakezdés a lehetőségek gazdag tárházát tartogatja, amennyiben a tamil vezetőket konstruktív módon bevonják a folyamatba. Ez azonban a terrorizmus és az erőszak minden formájának elutasítását, valamint az emberi jogok megvalósítását célzó stratégiában való együttműködést feltételezi. A srí lankai polgárok érdekében azt kívánom, hogy az a kifejezés, amelyet ott időről időre hallottam – „a háború, az egy intézmény” – végleg eltűnjön a történelem süllyesztőjében.

(Taps)

Joe Higgins, szerző. – Elnök úr, a Rajapaksa elnök kormánya által a tamil néppel szemben folytatott politika Srí Lankán mind a szingaléz, mind a tamil népesség számára rémálomba torkolt, a srí lankai állam tömegesen elnyomja az állami sovínizsma politika ellen fellépő egyéneket és csoportokat.

A tamil tigrisek veresége után a tamil nép számára folytatódik a rémálom, főként Srí Lanka északi részén, ahol 300 000 embert – közöttük 31 000 gyermeket – tartanak erőszakkal fogva olyan táborokban, ahol betegség és alultápláltság pusztít.

Most újabb szörnyűség fenyeget, a jelentések szerint ugyanis a Rajapaksa-kormány azt tervezi, hogy szingalézeket telepít Srí Lanka keleti és északi vidékeire – vagyis elfoglalja azokat a területeket, ahol a tamil nyelvű népesség van többségben. Ez jövőbeli helyi viszályok csíráját hordozza magában.

A Rajapaksa-kormány valójában önkényuralmi rendszer, hajszálvékony demokratikus mázzal. Üdvözlöm, hogy az állásfoglaláson keresztül lehetőség nyílik ennek a diktatúrának az elítélésére. Erőtlen fenntartásaim vannak a 4. bekezdéssel kapcsolatban, ugyanis a fő terrorizmust valójában a Rajapaksa-kormány gyakorolja a saját népével szemben. Miközben szocialistaként meggyőződés, hogy a srí lankai viszonyok között a gerillaháború nem vezet eredményre, le kell szögezmem, hogy a tamil népnek igenis joga van megvédeni saját magát a katonai elnyomással szemben.

A tamil nép megvédésének legjobb módja az lenne, ha a tamil és szingaléz munkások és szegények egyesült erővel harcolnának a jelenlegi kormány és annak neoliberális politikája ellen, valamint ha a srí lankai társadalom szocialista átalakuláson menne keresztül, amely társadalomban az ország csodálatos erőforrásait az egész lakosság javára lehetne fordítani. Büszke vagyok arra, hogy azonosulhatok az Ír Szocialista Párt testvérpártjával, a Srí Lankai Egyesült Szocialista Párttal, amely a tamil és a szingaléz nép jogaiért, valamint a tamil nép önrendelkezési jogáért hőiesen dacol a kormányzati sovínizmussal.

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Elnök úr, mindaz, amiről képviselőtársaim itt a srí lankai helyzet kapcsán tanúságot tettek, megerősítést nyert akkor, amikor az Emberi Jogi Albizottság nemrég meghallgatást rendezett erről a rémálomba illő helyzetről.

Valóban meg tudjuk erősíteni, hogy a 260 000 tamil mozgásszabadságát minden nemzetközi jogi norma dacára még mindig korlátozzák, jóllehet maga a háború már hónapokkal ezelőtt véget ért. Megerősíthetjük, hogy a sajtószabadságot súlyosan korlátozzák. Tegnap a Riporterek Határok Nélkül sajtószabadság-indexe Srí Lankát 175 ország közül a 162. helyre tette.

Márpedig követelnünk kell, hogy valamennyi kiküldött ENSZ-szerv képviselőit engedjék be a táborokba. Az állásfoglalás említést tesz helyi választások szervezéséről; mi, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja sokkal kevésbé erősen fejezzük ki magunkat, és remélem, hogy ez támogatásra lel majd. Mi csak azt szeretnénk rögzíteni, hogy a választásokat épp most szervezik.

Ami a kereskedelempolitikát illeti, nagyon örülök, hogy a Bizottság most megvizsgálja, hogy Srí Lanka miként hajtja végre a különböző emberi jogi megállapodások előírásait. Azt várom a Bizottságtól, hogy nagyon objektíven és pártatlanul járjon el, és időben vonja le a következtetéseket arra vonatkozóan, hogy Srí Lanka valóban kiérdemli-e a GSP+ szerinti kivételes bánásmódot.

Bernd Posselt, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, a győzőknek nagylelkűeknek kell lenniük, márpedig azt hiszem, hogy Srí Lankán ezt sokan még mindig nem értették meg. A feladat a borzalmasan elmérgesedett etnikai konfliktus megoldása. Egyszerűen rá kell döbbernünk arra, hogy nem létezik olyan terv, amely szavatolná a tamilokat megillető jogokat. Mindkét félnek közelednie kell egymáshoz, ha politikai megoldást akarnak találni.

Az erőszakot joggal verték le, az erőszakot elkövetők vereséget szenvedtek, és az erőszakra kár is több szót fecselni. Az igazi feladat az erőszak okainak a felszámolása. Könnyebb egy háborúnak véget vetni, mint a békét megteremteni. Példa erre ma Bosznia esete, ahol jóval a háború befejezése után még mindig nincs tartós megoldás a békére.

Aggódom Srí Lanka stabilitása miatt, mert a kisebbségi probléma már évszázadok óta fennáll, a gyarmatosítás ezt csak fokozta, és nekünk ezért kell mindent megtennünk a két fél közötti közvetítés és mindkét fél megbékélése érdekében.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, miután a kormánycsapatok ez év májusában levertek a tamil tigriseket, úgy tűnt, hogy sok-sok év után végre befejeződött a srí lankai polgárháború. Valójában azonban az országban sajnos még sok megoldandó probléma maradt.

A kormány több mint 250 000 embert tart gyűjtőtáborokban politikai alapon, ahová még a humanitárius szervezeteket sem engedi be, a médiát pedig elnyomja. Ez év szeptemberében a colombói legfelsőbb bíróság egy újságíró 20 év szabadságvesztésre ítelt, amit az EU elnöksége a szólásszabadság elleni fenyegetésnek minősített, és kategorikusan elítélt.

Az ország fejlődésének egyik óriási gátja az emberi életet és egészséget veszélyeztető taposóaknak. Srí Lanka még nem csatlakozott a taposóaknak betiltásáról szóló ottawai egyezményhez. E dokumentum aláírása egészen bizonyosan segítene a probléma megoldásában, és ezzel egyidejűleg lehetővé tenné az ország számára, hogy segítségért folyamodjon a gyalogsági aknáknak áldozatai számára, valamint a 2003 óta kevés eredménnyel zajló aknamentesítési program felgyorsítása érdekében.

Srí Lanka polgárai valódi demokráciát és normális életet érdemelnek.

Karima Delli, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a srí lankai kormány már hónapok óta konokul hallgat a tamil polgári lakosság helyzetéről, a külföldi médiát és a humanitárius szervezeteket pedig nem engedi a közelükbe. 2009 márciusa óta Colombo a nemzetközi jog és az emberi jogok súlyos megsértésével tart fogva a hadsereg és a tamil tigrisek közötti összecsapások elől menekülő majdnem minden polgári személyt.

Júliusban a srí lankai kormány több mint 280 000 embert tartott fogva a hadsereg által őrzött 30 táborban a sziget észak-keleti részén. Csak a sürgős orvosi ellátásra szoruló menekültek hagyhatják el a táborot, és az esetek többségében ők is csak katonai kísérettel. A legtöbb táborban hetente több mint 1 000 ember hal meg, főként vérhasban. Az életkörülmények rettenetesek. Rajapaksa elnök a múlt héten bejelentette, hogy csak 100 000 tamil menekültet fognak elengedni.

A tragédia mérete láttán az Európai Uniónak fokoznia kell a srí lankai kormányra nehezedő nyomást az összes polgári személy azonnali és feltétel nélküli elengedése, az újságíróknak a táborokba való bejutása, valamint a gyors humanitárius segítségnyújtás érdekében.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr, London, egy olyan város képviselőjeként, amely az elmúlt 40 évben folyamatosan terroristák célpontja volt, nagy együttérzéssel viseltetem a srí lankaiak iránt, bármely etnikai csoporthoz tartozzanak is. A tamil tigrisek által viselt kíméletlen terrorista hadjárat kerékbe törte e gyönyörű ország fejlődését.

Rajapaksa elnök azzal az eltökélt szándékkal jutott demokratikus úton hatalomra, hogy leveri az LTTE-t, és sikeréhez mindannyiunknak, akik megvetjük a terrorizmust, gratulálnuk kell. A kormányra most az a felelősség hárul, hogy egy háború utáni, minden srí lankai számára szabadságot, igazságot és egyenlőséget hozó társadalmat építsen fel. Most a kormánynak a saját hazájukon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek hazatelepítését, valamint a háborús bűnösök felelősségre vonását kell elsődleges feladatának tekintenie.

Miközben elismerem, hogy Rajapaksa elnök a konfliktust követő időszakban foganatosított sürgős intézkedései miatt veszíthetett valamennyit a nemzetközi közösség jóindulatából, meggyőződésem, hogy a leginkább

előrevívó út a biztonságos és virágzó Srí Lanka fejlődésének szavatolása, valamint demokratikus módon megválasztott vezetőjének és kormányának a támogatása. Az EU-nak fenn kell tartania a GSP+ kereskedelmi megállapodásokat, amelyeknek a visszavonása közvetlenül egy millió munkahely megszűnéséhez vezetne, közvetetten pedig gazdaságilag kihatna két és fél millió ártatlan srí lankai polgár életére.

Seán Kelly (PPE). – Elnök úr, ír európai parlamenti képviselőként felettébb örülök annak, hogy írországi képviselőtársaim, Joe Higgins és Proinsias De Rossa felvázoltak különböző aggályokat Srí Lankával és Iránnal kapcsolatosan, amelyekkel egyetértek. Helyes, hogy Írországot foglalkoztatják ezek a kérdések, hiszen Észak-Írország hosszú időn keresztül megtapasztalhatta a diszkriminációt és az embervesztést. Mindazonáltal a végszó mindig az, hogy csak diplomáciai és tárgyalásos úton lehet megoldást találni. Ezért szeretném remélni, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az elnök és a főképviselet új hatásköréit és jogállását remélhetőleg arra fogja felhasználni, hogy ezekben a régiókban józan belátásra és kölcsönös megértésre vegye rá a feleket hozzáállásuk javítása, valamint annak érdekében, hogy a felek elkötelezzék magukat a diplomáciai megoldások és a demokratikus életfelfogás mellett.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr, számos alkalommal követtük figyelemmel a srí lankai helyzetet, amellyel kapcsolatban számos alkalommal tettünk észrevételeket, és néha szinte teljesen felhagytunk a megoldás reményével. Ámde a 25 évig tartó konfliktus idén a tamil tigrisek vereségével véget ért. Az elnyúló háborúskodás – mint általában – sok áldozatot követelt, és sokakat kényszerített hazájukon belül menekülésre, ezen felül pedig problémákat okozott a gazdaságban, valamint a jogállamiság fejlődésében. Az ország ma reménnyel kecsegtető, ámbátor kritikus szakaszba lépett.

A felszólalók említették, hogy aggasztja őket a táborokban élők sanyarú sorsa. Miként az állásfoglalásban leszögezzük, reméljük, hogy a hatóságok hamarosan elfogadják a nemzetközi segítségnyújtást, és megnyitják a táborokat a humanitárius segélyek és a képzett konfliktuskezelő személyzet előtt. Ezzel egyidőben szükségünk van a nemzetközi közösség kötelezettségvállalására is, hogy beszáll az ügybe, és segít tartós békét kiépíteni ezen a gyönyörű szigeten. A segítségnyújtásnak a Bizottság által az aknamentesítés céljára folyósítandó újabb összegekre is egyértelműen ki kell terjednie.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Elnök úr, felszólalásomban mindenekelőtt alá kívánom húzni a képviselőtársam, Hautala asszony által mondottakat. Nem szabad szem elől téveszteni azt a szerepet, amelyet nemcsak a Vöröskereszt, hanem az Egyesült Nemzetek Szervezete is játszik ebben a folyamatban, és amelyet játsznunk is kell.

Ugyanakkor Van Orden úr szavaira is szeretnék reflektálni, mert úgy vélem, egyáltalán nem helyénvaló, ha minket, akik a GSP+ kereskedelmi megállapodásokat célravezető eszközként igyekszünk felhasználni, az LTTE szimpatizánsainak vagy támogatóinak titulálnak. Ez egész egyszerűen hamis beállítás.

Tudjuk, hogy jelenleg folyamatban van egy vizsgálat arra vonatkozóan, hogy a srí lankai hatóságok megtesznek-e minden tőlük telhetőt az emberi jogi szabályozásnak a nemzeti jogba való beépítése érdekében.

Ha ez nem történik meg megfelelően, akkor teljesen természetes és szükséges, hogy fel kell lépünk a GSP+ rendszer meghosszabbítása ellen. Ezért szerintem nincs igazuk azoknak, akik a hosszabbításra vonatkozó kérésünkkel vagy beadványunkkal összefüggésben az LTTE támogatásáról beszélnek.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Az Európai Bizottság továbbra is folyamatosan figyelemmel követi a srí lankai helyzetet, és kezdeményezi az ország kormányával folytatandó megfelelő párbeszédet, amelynek célja olyan újfajta kapcsolatok alapjának megteremtése, amelyeknek keretében mindkét fél erőfeszítéseket tesz a problémás fő kérdések megoldásában való együttműködés érdekében.

Mélyen aggaszt bennünket a saját hazájukon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek internáló táborokban uralkodó kritikus humanitárius helyzet. Ezen személyek válogatás nélküli fogva tartása Srí Lankán a nemzetközi jogi normák kirívó megsértésével ér fel. Haladéktalanul és sürgősen biztosítanunk kell, hogy a táborokban rekedt valamennyi személy visszakapja mozgásszabadságát, és a humanitárius ügynökségek teljesen szabadon bejuthassanak oda, beleértve az ottani információszerzést is, mert csak így lesznek képesek humanitárius segélyt és védelmet nyújtani.

A Bizottság ezen felül az ítélet nélküli kivégzések, emberrablások és a média súlyos megfélemlítése okán folyamatos aggodalmának ad hangot a srí lankai emberi jogi helyzet miatt. Addig, amíg nem vesznek tudomást a tamilok elégedetlenségéről, és amíg a büntetlenség légköre uralkodik, a sziget megbékélése elé akadályok gördülnek. Az Európai Bizottság határozott meggyőződése, hogy a megbékélési folyamat kulcsa az, ha a felek felelősséget vállalnak saját tetteikért.

Az Európai Bizottság nemrégiben alapos vizsgálatot végzett az emberi jogok srí lankai állapotáról. E misszió azt a megbízatást kapta, hogy vizsgálja meg, vajon az ország betartja-e, vagy sem az általa akkor vállalt kötelezettségeket, amikor az Európai Unió által odaítélt GSP+, a fenntartható fejlődést és a felelősségteljes kormányzást ösztönző különleges program kedvezményezettje lett, és különösen betartja-e az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi szabályoknak való megfelelésre vállalt kötelezettségeit.

A vizsgálat jelentős hiányosságokat állapított meg az emberi jogokat szabályozó három ENSZ egyezmény tekintetében: ezek a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a kínzás elleni egyezmény, valamint a gyermekek jogairól szóló egyezmény. Ez azt bizonyítja, hogy Srí Lanka jelenleg nem alkalmazza ezeket az egyezményeket.

Ez a helyzet elkerülhetetlenül továbbra is veszélyezteti a GSP+ részeként odaítélendő további kereskedelmi előnyöket, mivel ez ahhoz a feltételhez van kötve, hogy a program valamennyi résztvevőjének ratifikálnia kell, és ténylegesen be kell tartania e három egyezményt.

Köszönöm.

Elnök. – A vitát lezárom.

A következő napirendi pont a szavazás.

13. Szavazások órája

Elnök. – Köszönöm, Orban biztos úr. A vitát lezárom. A szavazásra a vita után kerül sor.

Megragadnám ezt az alkalmat, hogy megemlítsék valamit, ami felmerült ma délután a szavazatok indokolása során, valamint a „catch-the-eye” eljárás folyamán is. Az eljárási szabályzat értelmében a szavazatok indokolásának vagy a „catch-the-eye” eljárásnak a megkezdését követően további beadvány nem fogadható el. Felkértem a szolgálatokat, hogy ezt még egyszer legyenek szívesek mindenki tudomására hozni. Ma ezt esetileg megoldottuk, de a jövőben vigyáznunk kell, mert különben kifutunk a képviselőknek megszabott időből.

A következő napirendi pont a Guineára vonatkozó hat állásfoglalási indítványról szóló szavazás. Először hat képviselőcsoport közös állásfoglalási indítványát nézzük meg, amely az e tárgyban benyújtott valamennyi állásfoglalási indítványt váltaná fel.

13.1. Guinea (szavazás)

13.2. Irán (szavazás)

13.3. Sri Lanka (szavazás)

Thomas Mann, szerző. – (DE) Elnök úr, azt javaslom, hogy az állásfoglalásból hagyjuk ki a harmadik preambulumbekendést, ugyanis Ti Sei Nayagam újságíró helyzetét a szöveg csak az elején említi, az állásfoglalás rendelkező része nem. Közös tárgyalásainkon kivettük ezt a pontot a napirendünkből. Ezért javaslom, hogy ezt a kérdést töröljük innen. Biztos lesz még alkalmunk a kérdést egy későbbi időpontban újra megvitatni.

(A Parlament hozzájárul a szóbeli módosítás elfogadásához)

14. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

15. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, elnézést kérek, de az egész nap folyamán minden egyes napirendi pont kapcsán egy szélsőjobboldali magyar képviselő felszólalását kell hallgatnom, aki Magyarországról beszél. Kérem, szögezze le, hogy most más kérdések vannak napirenden. Lehet, hogy a képviselőben ez nem tudatosult.

(Taps)

Elnök. – Sajnos az illető képviselő jelenleg nem tartózkodik az ülésteremben. Feltételezem, hogy tudomásul fogja venni az ön észrevételét.

16. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

**17. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

18. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

19. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

20. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését elnapolom.

(Az ülést 16.35-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

10. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0331/09)

Tárgy: Az EU 2014–2021-es időszakra szóló pénzügyi terve

Felvázolná-e a Tanács az EU következő, a 2014 és 2021 közötti időszakra szóló pénzügyi tervére vonatkozó tárgyalások lezárásának valószínűsíthető időkeretét?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Tekintettel arra, hogy a jelenlegi pénzügyi terv a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozik, a három intézmény a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban megegyezett abban, hogy a Bizottság „2011. július 1-je előtt” javaslatokat fog benyújtani az új pénzügyi keretre.

Ezért a Tanácsban folytatandó tárgyalások pontos időszaka részben attól is függ, hogy a Bizottság pontosan mikor terjeszti elő javaslatát, és az elnökség akkor hogyan kívánja megszervezni a Tanács munkáját.

Természetesen, amint a Bizottság megteszi javaslatát, a Tanács annak elfogadása érdekében, jóval a jelenlegi pénzügyi keret lejáratá előtt meg fogja vizsgálni azt.

A jelenlegi, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás és a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi keret mindaddig hatályban marad, amíg új jogi aktus és jogi eszköz nem módosítja azt vagy nem lép annak helyébe.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Mitchell (H-0335/09)

Tárgy: Az Európai Tanács elnöke

Ha a Lisszaboni Szerződést elfogadják, akkor az októberi Európai Tanácsnak lehetősége lesz az Európai Tanács újonnan létrehozott elnöki tisztségére vonatkozó jelölések megvitatására.

Az új elnökre nagyon fontos szerep fog hárulni a Tanács világszinten történő képviselete tekintetében. Ezért rendkívül fontos, hogy a fenti jelöléseket gondosan megvizsgálják.

Milyen eljárást hoznak létre az Európai Tanács elnökének megválasztására vonatkozóan, és hogyan fogja biztosítani a svéd elnökség az eljárás tisztességességét és demokratikusságát, valamint azt, hogy a sikeres jelölt az Európai Unió polgárainak elveit és értékeit képviselje?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Lisszaboni Szerződés szerint az Európai Tanács jövőbeli elnökének fontos szerepet kell játszania a világban, ahogy azt a képviselő kiemeli, de általánosságban az Európai Tanács munkájának előmozdításában, valamint annak előkészítése és folytonossága biztosításában is.

Még nem világos, hogy az új Szerződés mikor lép hatályba, és mikor nevezik ki az Európai Tanács jövőbeli elnökét. A Szerződést 26 tagállam jóváhagyta, de a Cseh Köztársaság még nem ratifikálta.

A megfelelő időpontban az Európai Tanács elnöke valamennyi kollégájával konzultálni fog azzal a céllal, hogy az állam-, illetve kormányfők megegyezésre jussanak a feladatra leginkább alkalmas személy

vonatkozásában. A Lisszaboni Szerződés szerint az Európai Tanács elnökét maga az Európai Tanács választja meg minősített többséggel. Az elnököt két és fél év időtartamra választják, amely egyszer megújítható.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0337/09)

Tárgy: Az EU társadalma és az új technológiák előnyei

Tudná-e közölni a Tanács, hogy milyen programokat valósít meg azért, hogy az új és fejlesztés alatt álló technológiák az európai társadalom valamennyi szektora előnyére váljanak, különösen ebben az igen nehéz gazdasági helyzetben?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szövegben az Európai Parlament 2009. októberi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a tisztelt képviselő véleményét, miszerint elengedhetetlen annak biztosítása, az új és fejlesztés alatt álló technológiák az európai társadalom valamennyi szektorának előnyére váljanak. Ez alapvető fontosságú ahhoz, hogy Európa reagálni tudjon az előttünk álló közös, hosszú távú kihívásokra, például a globalizációra, az éghajlatváltozásra és az elöregedő népesség problémájára. Ez rövid távon gazdaságaink fenntartható fellendülésének előmozdításához is létfontosságú.

A kutatás, a technológiai fejlesztés és innováció területén számos, az Európai Közösség által szervezett program és tevékenység segíti annak biztosítását, hogy az új és fejlesztés alatt álló technológiák az európai társadalom valamennyi szektorának előnyére váljanak:

- A 2007 és 2013 közötti időszakra elfogadott, kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram általános célkitűzése a közösségi ipar tudományos és technológiai alapjainak erősítése. A tudástranszfer – annak biztosításával, hogy a kutatási eredményeket és technológiákat a társadalom hasznosítja – a keretprogram szerves része. E program törekszik továbbá arra, hogy az Európai Kutatási Térség (EKT) számára szilárdabb alapot biztosítson azáltal, hogy a kutatásban és a technológiafejlesztésben a kutatás és a beruházás számára vonzó feltételeket, valamint hatékony és eredményes irányítást nyújt, így elősegíti valamennyi tagállam társadalmi, kulturális és gazdasági fejlődését. A jövőbeli keretprogramoknak alaposabban kell foglalkozniuk a főbb társadalmi kihívásokkal. A Tanács azon következtetéseinek előterjesztésére, amelyek ismertetik, hogy ezt hogyan kellene megvalósítani az érdekelt felek nagymértékű bevonásával, a svéd elnökség alatt kerül sor.

- A 2007 és 2013 közötti időszakra elfogadott versenyképességi és innovációs keretprogram elsősorban a kis- és középvállalkozásokra irányul. A program támogatja az innovációs tevékenységeket, beleértve az ökoinnovációt, valamint jobb hozzáférést biztosít a finanszírozáshoz és a vállalkozástámogatási szolgáltatásokhoz. Ösztönzi az információs és kommunikációs technológiák hatékonyabb bevezetését és használatát, továbbá előmozdítja a megújuló energiák fokozottabb használatát és az energiahatékonyságot.

A fent említett programokon felül az egy 2008. márciusi európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) célja, hogy a tagállamok és a Közösség innovációs kapacitásának erősítésével hozzájáruljon az európai gazdaság fenntartható növekedéséhez és versenyképességéhez. Ez az intézmény a tudásháromszög elvére épít, amely alapján a tudásba történő európai befektetések jobb kihasználása érdekében ösztönzik a felsőoktatás, a kutatás és az innováció közötti szoros kapcsolat létrehozását. A tudásháromszög előmozdítása a svéd elnökség egyik prioritása.

A Bizottság jelenleg is foglalkozik a programok végrehajtásával. Az EKT a saját tevékenységei tekintetében nagyfokú önállósággal rendelkezik.

Az Európai Közösség a programjain és tevékenységein kívül a Tanács, a tagállamok nemzeti programjainak önkéntes egyeztetése révén meghatározza a közös programozási kezdeményezéseket az európai kutatás terén. Ennek célja a főbb globális és társadalmi kihívások kezelése annak érdekében, hogy Európa hatékonyabban tudja kutatási eredményeit a társadalmat és gazdasága általános versenyképességét szolgáló, kézzelfogható előnnyé alakítani.

Az innovációs politika területén az egy bizottsági közlemény által, a Tanács felhívását követően létrehozott, „a vezető piacokra irányuló kezdeményezés” az innovatív szolgáltatások és termékek piacainak előmozdítására összpontosít olyan területeken, mint például az e-egészségügy. Célja, hogy segítsen abban, hogy az új technológiák kutatásából és fejlesztéséből a társadalom egésze számára gyakorlati előnyök származzanak.

2008 decemberében a Tanács elfogadta a „2020-as jövőképet”, amelyben kijelentette, hogy 2020-ra az Európai Kutatási Térség területén valamennyi szereplő teljes egészében élvezheti az „ötödik szabadság”, a kutatók, a tudás és a technológia szabad mozgásának előnyeit. A svéd elnökség alatt várhatóan elfogadnak egy új, koherensebb stratégiát felölelő irányítási rendszert.

Az i2010-stratégia összefogja a digitális technológiák fejlesztésének, valamint a mindennapi munkában és magánéletben történő használatának fellendítését szolgáló valamennyi uniós szakpolitikát, kezdeményezést és intézkedést. Az i2010-stratégia különféle intézkedéseket foglal magában, például a szabályozást, a kutatási és kísérleti projektek finanszírozását, a promóciós tevékenységeket és az érdekelt felekkel kötött partnerségeket. A folyamatos növekedés és az ökológiai szempontból hatékonyabb fejlődés kihívásainak való megfelelés érdekében a Tanács jelenleg ösztönzi a megújult európai IKT-politikai menetrend kialakítására irányuló erőfeszítéseket.

Végül szeretnék emlékeztetni arra, hogy az Európai Tanács által 2008 decemberében elfogadott európai gazdasági fellendülési terv a kutatási és technológiai fejlesztés terén olyan intézkedéseket tartalmaz, mint például a szélessávú internet fejlesztése, többek között a szolgáltatással rosszul ellátott területeken. Az Európai Tanács megállapodott abban, hogy az Európai Unióban a nagy sebességű internetlefedettség 2013-ra érje el a 100%-ot. Az EU tagállamai támogatták az Európai Bizottság 2009. januári, arra vonatkozó javaslatait, hogy 1 milliárd eurót irányozzanak elő a vidéki térségek internet-hozzáféréseinek elősegítéséhez, új munkahelyek teremtéséhez és a vállalkozások növekedésének előmozdításához.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0339/09)

Tárgy: Izland csatlakozása

Nyilatkozna-e a Tanács az Európai Unió Izlanddal folytatott csatlakozási tárgyalásainak jelenlegi helyzetéről?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Izland uniós tagság iránti kérelmét hivatalosan 2009. július 16-án nyújtották be az Európai Tanács elnökének, a svéd miniszterelnöknek, Fredrik Reinfeldt úrnak, valamint az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa elnökének, Carl Bildt úrnak is, és haladéktalanul továbbították a Tanács tagjainak. A svéd elnökség üdvözlí Izland tagfelvételi kérelmét.

2009. július 27-i ülésén a Tanács emlékeztetett a 2006. december 14–15-i Európai Tanács következtetéseiben kifejtetteknek megfelelő, a bővítésre vonatkozó megújult konszenzusra, beleértve azt az elvet, miszerint minden csatlakozni kívánó országot saját érdemei alapján bírálják el, valamint határozott az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikkében meghatározott eljárás végrehajtásáról. Ennek megfelelően a Bizottságot felszólították, hogy e végrehajtásra vonatkozóan nyújtsa be véleményét a Tanácsnak.

A Tanács e véleményt annak benyújtását követően meg fogja vizsgálni.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0341/09)

Tárgy: Az izraeli tengeri útvonalak megnyitása

Felkészült-e arra a Tanács, hogy az izraeli hatóságokat arra kérje, engedélyezzék a tengeri útvonalak megnyitását annak érdekében, hogy a Gázában élő palesztin lakosság létfontosságú ellátmánnyal való biztosítását megkönnyítse, illetve elégedett-e a Tanács azzal, hogy az izraeli hatóságok tartják magukat az Euromed megállapodások feltételeihez?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács számos alkalommal kiemelte, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1860. számú határozatának teljes körű végrehajtásával sürgősen biztosítani kell a gázai válság tartós megoldását. Ami az elért konkrét kérdését illeti, megerősíthetem, hogy az EU rendszeresen felszólít arra, hogy az átkelőhelyeket haladéktalanul és feltétel nélkül nyissák meg a humanitárius segélyek, valamint a Gáza felé és Gázából kifelé tartó kereskedelmi áruk és személyek előtt, ami nélkül a humanitárius segélyek akadálytalan szállítása, az újjáépítés és a gazdasági fellendülés lehetetlen lesz, és hivatkozik a 2005-ös határátlépési és határforgalmi megállapodás teljes körű végrehajtására.

Az Izraellel kötött euro-mediterrán megállapodás biztosítja a politikai párbeszéd keretét, amely lehetővé teszi a felek közötti szoros politikai kapcsolatok kialakulását. Ez a párbeszéd és együttműködés elősegítheti a kölcsönös megértés javulását, és lehetőséget teremt arra, hogy az izraeli hatóságokkal különféle szinteken valamennyi vonatkozó kérdést felvessük.

Szeretném továbbá hozzátenni, hogy a Tanács fenntartja azt a nézetét, hogy kizárólag a felek előzetes kötelezettségvállalásain alapuló politikai folyamat révén érhető el a két fél által tárgyalásos úton elfogadott, a két állam együttélését biztosító megoldás, aminek eredményeképpen független, demokratikus, egységes és életképes palesztin állam jön létre, amely békében és biztonságban él az izraeli állam mellett.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0346/09)

Tárgy: Elektronikus felügyelet az Európai Unióban

Egy 2009. augusztus 31. és 2009. szeptember 6. között, az EU 24 tagállamában végrehajtott nagyszabású gyakorlat keretében egy héten belül összesen 1 041 821 Görögországba belépő vagy azt elhagyó személy személyes adatait rögzítették. Európai uniós szinten összesen 12 907 581 személy adatait jegyezték fel és rögzítették elektronikusan. Ezt a gyakorlatot az EU Bevándorlási Stratégiai Bizottságának 10410/09. számú dokumentumával összhangban hajtották végre, célja pedig az EU határain belépő és kilépő személyek személyes adatainak összegyűjtése volt. Az EU intézményi keretének végrehajtásakor, amelyet a Nea Dimokratia és a PASOK kormány korábban jóváhagyott, Görögország gyorsan végrehajtotta az adatgyűjtési intézkedéseket, és az általa regisztrált személyek számát tekintve az ötödik a sorban.

Hogyan értékeli a Tanács az ilyen gyakorlatokat, amelyek egyfajta „Európa-erődítmény” felépítésére vonatkozó terv részét képezik, és az elektronikus határellenőrzések és valamennyi utazó megfigyelésének óriási rendszerét hozzák létre, drasztikusan megnyirbálva a demokratikus jogokat és a szabadságjogokat?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács fel kívánja hívni a tisztelt képviselő figyelmét arra a tényre, hogy a 2009. augusztus 31. és szeptember 6. között végrehajtott adatgyűjtési gyakorlat a különböző típusú külső határokon, különböző kategóriába tartozó utasok belépése és kilépése számának rögzítésére korlátozódott. Nem terjedt ki a személyes adatok rögzítésére.

Valójában a gyakorlat célja a különböző típusú külső határokon, különböző kategóriába tartozó utasok belépésére és kilépésére vonatkozó, összehasonlítható adatok összegyűjtése volt, tekintettel arra, hogy ezek jelenleg nem minden tagállamban állnak rendelkezésre. Ezen adatok a Bizottságon belüli előkészítő munka során lennének hasznosak. A cél az, hogy 2010 elejére jogalkotási javaslat előterjesztésére kerüljön sor a belépési és kilépési adatok elektronikus rögzítési rendszerének kidolgozásáról. Ha sor kerül az előterjesztésre, egy ilyen rendszerre vonatkozó javaslat célja az lesz, hogy megkönnyítse az engedélyezett tartózkodási idejüket túllépő személyek észlelését és az okmányokkal nem rendelkező személyek azonosítását.

Egy ilyen rendszer létrehozásának ötletét a Bizottság az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről szóló, 2008. februári közleményében vetette fel. A közleményt a Tanács támogatta.

Az Európai Unió tagállamainak külső határigazgatásáról szóló, 2008. júniusi következtetéseiben a Tanács kiemelte, hogy a külső határok igazgatásának javítása és az illegális bevándorlás megfelelőbb kezelése érdekében alkalmazni kell a rendelkezésre álló technológiát. Ezért a Tanács felhívta a Bizottságot, hogy amennyiben helyénvalónak tartja, 2010 elejéig nyújtson be belépési/kilépési és regisztráltatás-rendszerre vonatkozó javaslatokat a harmadik országok állampolgárai tekintetében.

Az ilyen irányú javaslat vizsgálatakor a Tanács figyelembe fogja venni az Európai Unió külső határainak igazgatása terén teendő újabb lépésekről és a harmadik országok hasonló tapasztalatairól szóló, az Európai Parlament által 2009 márciusában elfogadott állásfoglalást. A fent említett következtetések hangsúlyozták azt a követelményt, hogy az új rendszereknek teljes egészében meg kell felelniük a közösségi jognak, az adatvédelemre, az emberi jogokra, a nemzetközi védelemre és az arányosságra vonatkozó elveknek, valamint tükrözniük kell a költség-haszon megközelítést és a technológiai többletértéket.

Biztosíthatom a tisztelt képviselőt, hogy a belépési/kilépési rendszer célja nem az, hogy visszatartsa az embereket attól, hogy az Európai Unióba utazzanak, vagy hogy „Európa-erőd” jöjjön létre, hanem hogy átfogóbb képet kapjunk arról, hogy valójában ki tartózkodik itt. A biztonság és az integritás egyensúlyának kérdését tekintve ez egy olyan dolog, amelyet a svéd elnökség, és úgy gondolom, hogy a többi tagállam is nagyon szorosan figyelemmel kísér, és ahogy a Bizottság javaslatában szerepel, a jövőben is így teszünk.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0350/09)

Tárgy: Az Oroszország és Grúzia között zajló háborúról szóló jelentéssel kapcsolatos tanácsi álláspontról

2009. szeptember 30-án az EU által megbízott, a grúz helyzetre vonatkozó tényfeltáró csoport kiadta az Oroszország és Grúzia között 2008 augusztusában kirobbant háborúval foglalkozó jelentését. A jelentés arra vonatkozó részét, hogy ki a felelős a katonai beavatkozásért és több száz ember életének kioltásáért, a szembenálló felek eltérően értelmezték. Ugyanakkor a jelentés egészen egyértelműen fogalmaz a háborút megelőző orosz provokáció tekintetében és megjegyzi, hogy Dél-Oszétiában és Abháziában évekig illegális volt grúz állampolgárok számára az útlevél kiállítása.

Mi a Tanács álláspontja a jelentéssel és az abban szereplő tényekkel kapcsolatban? Milyen változást hoz a jelentés a régió politikai helyzetében? Szükségesnek tartja-e a Tanács a régióban való aktívabb fellépést a konfliktus további elfajulásának megakadályozása érdekében? Hogy kíván reagálni a Tanács a jelentésre és a benne szereplő tényekre?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács elismerését fejezte ki Heidi Tagliavini nagykövetnek és a grúziai konfliktussal kapcsolatos független nemzetközi tényfeltáró misszió valamennyi tagjának azért a munkáért, amelyet e nagy kihívást jelentő feladat teljesítése során végeztek. Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy ez egy független jelentés. Az EU támogatta a vizsgálat ötletét, megbízást adott egy tényfeltáró misszióknak és annak pénzügyi támogatást nyújtott, de semmilyen módon nem vett részt sem a vizsgálatban, sem annak megállapításaiban. Az EU üdvözölte a jelentés nyilvánosságra hozatalát. Reméli, hogy a megállapítások hozzájárulhatnak a 2008. augusztusi konfliktus kialakulásának és folyamatának további jobb megértéséhez, valamint tágabb értelemben ösztönzősül szolgálnak a megelőző diplomácia terén a jövőbeni nemzetközi erőfeszítésekhez.

A Tanács úgy ítéli meg, hogy a grúziai konfliktus békés és tartós megoldásának függetlenség, a szuverenitás és a területi integritás elveinek tiszteletben tartásán kell alapulnia, ahogy azt a nemzetközi jog, többek között az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet Helsinki Záróokmánya, valamint az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának határozatai elismerték, és továbbra is elkötelezettek vagyunk ennek elérése mellett.

Ebben az értelemben a Tanács továbbra is teljes mértékben elkötelezett a genfi nemzetközi tárgyalások iránt. A fennálló nehézségek és a résztvevők közötti nézeteltérések ellenére a Tanács úgy ítéli meg, hogy a genfi

tárgyalások folytatása nagy jelentőségű, mivel ez az egyetlen fórum, amelyen valamennyi fél képviselteti magát, és a három fő nemzetközi szereplő – az EU, az EBESZ és az ENSZ – szorosan együttműködik a régió biztonságának és stabilitásának támogatása terén. Várjuk a következő, november 11-i tárgyalási fordulót.

Szeretném továbbá hangsúlyozni, hogy az EU továbbra is aktív szerepet vállal Grúziában. Kötelezettségvállalása többféleképpen is kifejeződik. Elsősorban az EU Megfigyelő Missziójának (grúziai EUMM) – amely az egyedüli nemzetközi jelenlétet jelenti, miután az EBESZ és az ENSZ misszióinak ki kellett vonulniuk – állandó helyszíni jelenlétén keresztül, amelynek feladata a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i tűzszüneti megállapodás végrehajtásának ellenőrzése, amit továbbra is el kell végeznie, valamint a háború által érintett területeken a helyzet stabilizálásához és normalizálásához való hozzájárulás, továbbá az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának megfigyelése. Az EUMM megbízatását 2010 szeptemberéig meghosszabbították.

Ebben az értelemben, és ahogy az már a tisztelt képviselő előtt is ismert, az EU, az Európai Unió grúziai válságért felelős különleges képviselőjén keresztül, az ENSZ-szel és az EBESZ-szel együtt, a genfi nemzetközi tárgyalások – az egyetlen olyan nemzetközi fórum, amelyen valamennyi fél képviselteti magát – társelnökeként vezető szerepet játszott.

Az EU fokozott pénzügyi támogatási kötelezettséget is vállalt a 2008. október 22-i nemzetközi adományozói konferencia keretében, amelynek célja a konfliktust követő helyreállítás, az országon belül a lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek és a gazdasági stabilitás támogatása.

Az EU az Európai Unió Dél-Kaukázusért és a pénzügyi támogatásért felelős különleges képviselőjén keresztül továbbra is folyamatos támogatást nyújt Grúziának a belső reformfolyamatokhoz, amelyek célja a demokratikus intézmények és a jogállamiság megerősítése, valamint az emberek közötti kapcsolatok és a civil társadalmi párbeszéd előmozdítása.

Végül, az EU kötelezettségvállalása tükröződik abban a célkitűzésben és felajánlásban, hogy a keleti partnerség keretében mind szorosabb kapcsolatot kíván kiépíteni Grúziával és a többi dél-kaukázusi országgal.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Jacek Włosowicz (H-0352/09)

Tárgy: A többpárti demokráciák integritása és megerősítése

Európai országai elkötelezték a többpárti demokráciák megerősítése és integritásuk megőrzése mellett. Milyen intézkedéseket javasol a Tanács a liberális és demokratikus indiai nemzet szétzúzására törekvő Kalisztán-mozgalomhoz hasonló csoportok visszaszorítására?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió tevékenyen támogatja azokat az értékeket, amelyek a béke és a demokrácia fenntartására szolgálnak. Ide tartoznak az alapvető értékek, például az emberi jogok és a jogállamiság, a szabadság, a szolidaritás és a sokféleség tiszteletben tartása.

India a világ egyik legnagyobb és legösszetettebb társadalma. Valamennyi főbb vallás, köztük a buddhizmus, a kereszténység, a hinduizmus, az iszlám és a szikh vallás számos követője megtalálható Indiában. Az EU elismeri a tényt, hogy India alkotmánya az alkotmányos keretrendszerben biztosítja mind az egyének, mind pedig a csoportok jogait.

Az Európai Unió határozottan ellenzi erő alkalmazását az olyan államok meglévő demokratikus intézményeinek meggyengítéséhez, mint India. A Tanács ezért 2005-ben jóváhagyta a „Kalisztán Zindabad Erőnek (Khalistan Zindabad Force – KZF)” a terrorizmus elleni küzdelem érdekében hozott korlátozó intézkedésekkel érintett egyes személyek és szervezetek listájára történő felvételét. A lista 2009. júniusi felülvizsgálatakor a Tanács úgy határozott, hogy a KZF továbbra is a listán marad.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Cymański (H-0354/09)**Tárgy: Beludzsisztán tartomány területének Pakisztánhoz történő csatolása**

Tudatában van-e a Tanács annak, hogy Beludzsisztán tartomány területét erőszakkal és manipulációval csatolták Pakisztánhoz? Ha igen, úgy gondolja-e a Tanács, hogy az európai országoknak a beludzsisztáni nép törekvését az önkormányzatra és önrendelkezésre teljes mértékben támogatniuk kell?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem foglalkozott a beludzsisztáni nép önrendelkezésének kérdésével. Ezért nem foglal állást a tisztelt képviselő által feltett konkrét kérdéssel kapcsolatban.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0359/09)**Tárgy: A Tanács honlapja**

A Tanács főtitkárának „a Tanács munkájának nyitottságáról és átláthatóságáról” szóló 2005.12.22-i tájékoztatója szerint „a hatályos szövegekben meghatározott feltételek mellett minden polgár hozzáférhet a Tanács dokumentumaihoz. A Tanács nyilvános dokumentum-nyilvántartása hozzáférhető a Tanács internetes honlapján (<http://register.consilium.eu.int>) keresztül.”.

Ha ez így van, akkor a Tanács internetes oldalán (<http://www.consilium.europa.eu>) miért nincs olyan link, amely erre a nyilvántartásra mutat?

A nyilvántartás (<http://register.consilium.eu.int>) és a Tanács internetes oldala összességében miért nem felel meg az áttekinthetőségre, egyértelműsége és egyszerűsége vonatkozó, időközben létrehozott nemzetközi szabványoknak?

Mit kíván tenni a Tanács a fenti problémák orvoslása érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács honlapján valójában megtalálható a nyilvános nyilvántartáshoz kapcsolódó link. Ez a link legegyszerűbben a „Hozzáférés a tanácsi dokumentumokhoz: A nyilvántartás” elnevezésű címfeliratra kattintva érhető el, amely közvetlenül a Tanács honlapján található. A nyilvántartáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében ez a link az Európai Unió mind a 23 hivatalos nyelvén hozzáférhető.

A nyilvános nyilvántartást 1999-ben hozták létre, amely a nagyközönség számára a tanácsi dokumentumokhoz való hozzáférés eszközüül szolgál, fokozva ezáltal a Tanács munkájának átláthatóságát. A nyilvántartás azóta jelentősen kibővült, és mára több mint egymillió dokumentumot tartalmaz, amelyek közel háromnegyede teljes egészében közvetlenül hozzáférhető. A nyilvántartást tavaly közel 900 000 alkalommal látogatták, ami egy másik jele annak, hogy a felhasználók értékelik az oldalt, akik ezen eszköz révén könnyedén hozzáférnek a tanácsi dokumentumokhoz.

Szeretném felhívni a tisztelt képviselő figyelmét arra a tényre, hogy az általa említett tájékoztató elavult, és már nem tükrözi a jelenlegi helyzetet. Helyébe 2009 januárjában egy új, a „Hogyan tájékozódhatok az Európai Unió Tanácsának tevékenységeiről?” című broszúra lépett, amely a Tanács honlapján hozzáférhető és letölthető az EU valamennyi hivatalos nyelvén.

Valójában a Tanács nyilvántartását a nagyközönség részéről tapasztalható, növekvő információigény kielégítése érdekében rendszeresen frissítik. A nyilvántartáshoz az interneten keresztül történő felhasználóbarát hozzáférés és a többnyelvűség elvének tiszteletben tartása nemcsak azt eredményezte, hogy a dokumentumokat egyre nagyobb számban tekintik meg és kérik le, hanem azt is, hogy az ezen eszközhöz hozzáféréssel rendelkező internetes felhasználók köre szakmai és földrajzi szempontból is szélesebb lett.

Természetesen van még javítani való, és a Tanács dolgozik a honlap korszerűsítésén. Az első szakasz – az új stílus kialakítása – már folyamatban van. A nyilvános nyilvántartáshoz kapcsolódó linkek a honlapon mindenesetre továbbra is rendelkezésre állnak.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

33. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0306/09)

Tárgy: A támogatásokhoz való jobb hozzáférés

Figyelembe véve az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank (EBB) pozitív kezdeményezéseit, amelyek biztosítják, hogy a kkv-k hozzáférhessenek a számukra oly fontos támogatásokhoz (a kkv garancia eszközhöz, a nagyarányú növekedés és innovatív kkv eszközhöz, valamint az Európai Beruházási Bank kkv kölcsöneihez), és figyelembe véve egy, a közelmúltban Írországból készült felmérést, amely rávilágít arra, hogy az EBB kölcsönökkel foglalkozó pénzügyi intézmények 2009 januárja óta az írországi kkv-k 54%-ától megtagadják kölcsönt, milyen konkrét intézkedéseket kíván tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az ezekkel a alapokkal foglalkozó pénzügyi intézmények megadják a kkv-knak a szükséges támogatáshoz való hozzáférést? Milyen mechanizmusokat indított be az Európai Bizottság e kölcsönök hatékonyságának, hatásának és kiegészíthetőségének ellenőrzésére?

Válasz

A Bizottság a versenyképességi és innovációs programot a tagállamokon és a többi részt vevő országon belül hajtja végre.

Az e program keretében rendelkezésre álló két eszköz közül a program indulása óta a gyorsan növekvő és innovatív kis- és középvállalkozások (kkv-k) támogatására létrehozott eszköz tekintetében egy megállapodás aláírására került sor egy ír kockázati tőke társasággal, egy összesen 15 millió eurós beruházásra vonatkozóan. A kkv-garanciakeret alapján a mai napig egy szerződést írtak alá egy ír pénzügyi közvetítővel, a First Step Ltd. mikrofinanszírozási szolgáltatóval, amely legfeljebb 3 millió eurós, üzletfejlesztésre fordítandó hiteleket garantál.

A jövőbeli pénzügyi közvetítőket a programban való részvételre való jelentkezés módjáról tájékoztató végrehajtási értesítéseket az Európai Unió Hivatalos Lapjában, 2007.09.26-án és 2007.12.14-én tették közzé, és minden ilyen pályázatot a Bizottság nevében eljáró Európai Beruházási Alap (EBA) vizsgált meg.

Az ezen eszközök keretében nyújtott garanciák és befektetések azzal a feltétellel jöhetnek létre, ha az ilyen finanszírozást a versenyképességi és innovációs program jogalapjában meghatározott célágazatokban történő hitelnyújtásra vagy beruházásra használják fel.

A Bizottság a költségvetési rendelet, valamint a versenyképességi és innovációs program jogalapjában előírt mechanizmusokat alkalmazza az eszközök hatékonyságának, hatásának és kiegészíthetőségének ellenőrzésére:

az eszközök hatékonyságát a pénzügyi közvetítők negyedéves jelentésén és a külső értékeléseken keresztül ellenőrzik;

a hatást többek között a támogatott társaságok számára, a megvalósult beruházások összegére és az európai uniós garanciában vagy beruházásban részesülő kisvállalkozásoknál a munkahelyek számára vonatkozó statisztikai adatok alapján ellenőrzik;

a kiegészíthetőséget többek között azzal érik el, hogy a közvetítőket támogatják a hitelösszegek jelentős növelésében és kockázati tőkebefektetések létrehozatalában.

A versenyképességi és innovációs program keretében a Bizottság által rendelkezésre bocsátott finanszírozáson kívül az Európai Beruházási Bank (EBB) a kkv-knak hiteleket nyújt, amelyek célja, hogy azok beruházásait közép- és hosszú távú finanszírozáson keresztül támogassák. Ez a támogatás a helyi banki közvetítőkön keresztül biztosított, amelyek pedig saját hitelpolitikájuk feltételei szerint továbbkölcsonőznek a végső kedvezményezett kkv-knak.

Jóllehet a Bizottság nem vesz részt az EBB és a banki közvetítők között megállapodásokban, az EBB ténylegesen nyomon követi azoknak a pénzeszközöknek a kkv-khoz történő kihelyezését, amelyeket az EBB ír közvetítői hívtak le (az EBB által rendelkezésre bocsátott összesen 350 millió euróból 125 millió eurót már lehívtak és várhatóan 50 millió eurót hamarosan le fognak hívni). Az EBB és a banki közvetítők közötti megállapodás alapján a bankok számára meghatároztak egy határidőt, ameddig ki kell utalniuk a pénzeszközöket a kkv-knak. A bankok úgy tájékoztatták az EBB-t, hogy a kiutalások viszonylag lassan haladnak, ami az ír kkv-k közép- és hosszú távú beruházási hiteligénye tekintetében egy alacsonyabb arányt tükröz.

Az EBB szerint, miközben a mostani körülmények között a kkv-k nagyon nehezen jutottak hitelekhez, az ír bankok továbbra is prioritásként kezelik, hogy a kkv-knak nyújtott támogatásukat tovább folytassák. Különösen az EBB közvetítői nem utaltak arra, hogy lényegesen nagyobb arányban utasították volna el a kkv-k közép- és hosszú távú beruházásainak finanszírozására vonatkozó támogatható és releváns kérelmeket. Az EBB képviselői hamarosan találkoznak az ír bankokkal annak megvizsgálása érdekében, hogy vannak-e előre nem látott akadályok az EBB-támogatás elosztásában, és hogy megpróbálják felgyorsítani a finanszírozás kkv-knak történő banki kiutalását.

*

* *

34. kérdés, előterjesztette: Georgios Papastamkos (H-0307/09)

Tárgy: Pénzmosás az európai futballban

Milyen információkkal rendelkezik a Bizottság az európai labdarúgásban tapasztalható pénzmosást illetően? Milyen intézkedéseket javasol a jelenség leküzdésére?

Válasz

A sportról szóló, 2007 júliusában közzétett fehér könyvében⁽¹⁾ a Bizottság megjegyezte, hogy a korrupció, a pénzmosás és a pénzügyi bűncselekmények egyéb formái a sportot helyi, nemzeti és nemzetközi szinten érinthetik. A fehér könyv tartalmazza a Pierre de Coubertin cselekvési tervet, amely nevezetesen a (44) és a (45) fellépésen keresztül azt javasolja, hogy a határon átnyúló korrupcióval kapcsolatos kérdéseket európai szinten kell kezelni, és az EU pénzmosásellenes jogszabályainak végrehajtását a sportágazat tekintetében nyomon kell követni.

Jelenleg a Bizottság nem rendelkezik közvetlen bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy az európai futballpiacon pénzmosás történt. A FATF (Pénzügyi Akció Munkacsoport), amely a pénzmosás megelőzésére és a pénzmosás elleni harcra vonatkozó globális előírásokat megállapító nemzetközi szerv, 2009 júliusában közzreadott egy jelentést a futballágazaton keresztül történő pénzmosásról. A jelentés gazdasági és társadalmi szempontból vizsgálja az ágazatot, és esetekre vonatkozó példákat sorol fel, meghatározva azokat a területeket, amelyeket a futballba illegális pénzt befektetni kívánó személyek ki tudnának használni. Az érzékeny területek a futballklubok tulajdonjogával; a játékospiaccal és a játékosok tulajdonlásával; a fogadási tevékenységekkel; az image-jogokkal; a szponzorálási és reklámmegállapodásokkal vannak összefüggésben. A jelentés azonban nem bizonyító erejű az európai futballágazaton belüli pénzmosás mértéke tekintetében.

Az FATF-jelentésben foglalt kérdések vonatkozásában a Bizottság a Pierre de Coubertin cselekvési terv mellett és annak részeként is számos tanulmányt kezdeményezett, illetve számos ilyen tanulmány készül. A sportmenedzserekről szóló tanulmánynak ((41) fellépés) 2009 végére kell elkészülnie. A tanulmány az európai sportmenedzserek tevékenysége kapcsán felmerülő problémákkal foglalkozik. Egy másik, a sportfinanszírozás előtt álló belső piaci akadályokról szóló tanulmány 2010-ben készül majd el ((37) fellépés). A tanulmány többek között a sportfogadás témakörével fog foglalkozni.

Végül hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel a pénzmosást vagy más bűncselekményt érintő konkrét panaszok kivizsgálásához, kivéve, ha ez a Közösség pénzügyi érdekeinek védelméhez kapcsolódik és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) hatáskörébe tartozik.

*

* *

⁽¹⁾ COM(2007)391.

35. kérdés, előterjesztette: Athanasios Plevris (H-0308/09)

Tárgy: A bevándorlók Európába történő beáramlása

Tervezi-e a Bizottság, hogy gazdasági segítséget nyújt a tagállamok azon régiói számára, amelyeket érint a nagyszámú illegális bevándorló beáramlása (pl. Athén központi részét), és az EU milyen lépéseket tervez az Európába beáramló bevándorlók problémájának leküzdésére rövid és hosszú távon? Konkrétan tervezi-e, hogy a bevándorlók visszavitele céljából nyomást gyakorolnak a bevándorlók származási és tranzitországra (pl. Törökországra), és a Bizottságnak szándékában áll-e elfogadni az illegális bevándorlóknak a tagállamok népességével arányos, egyenlő elosztását a tagállamokban annak érdekében, hogy ne kizárólag a földközi-tengeri országokra helyeződjen teher?

Válasz

Az Európai Unió a tagállamoknak a migrációs területeken a Szolidaritás és a migrációs folyamatok kezelése elnevezésű keretprogramon belül négy alapon keresztül nyújt pénzügyi támogatást. Ez a négy alap a következő: a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap, az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Külső Határok Alap és az Európai Visszatérési Alap. A két utóbbi különösen az illegális bevándorlás következményeinek megelőzésében és kezelésében segíti a tagállamokat. Az alapokat minden tagállamban a nemzeti hatóságok decentralizált módon kezelik.

Emellett az Európai Bizottság már technikai és pénzügyi támogatást nyújt, párbeszédet alakít ki és bizonyos esetekben tárgyalásokat is folytat azokkal a harmadik országokkal, ahonnan a bevándorlók származnak, és amelyeken átutaztak, annak támogatása érdekében, hogy az illegális migrációt a nemzetközi előírásokkal összhangban tudják kezelni, és hogy megkönnyítse az Európai Unióval e kérdésben folytatott együttműködésüket.

A tranzitországgént szolgáló harmadik országokkal való együttműködés tekintetében hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság az Európai Közösség nevében visszafogadási megállapodásról tárgyal Törökországgal, amelyben a harmadik országok állampolgárainak visszafogadásával összefüggő rendelkezéseknek is szerepelniük kell. Ezenkívül a Bizottság – amely már körülbelül 90 millió euró összegben finanszíroz projekteket Törökországban, hogy támogatást nyújtson ahhoz, hogy Törökország a határfelügyelet, az illegális migráció megelőzése és kezelése, valamint a menekültügy területén jogszabályait és igazgatási gyakorlatát az európai uniós előírásokkal összhangba tudja hozni – arra ösztönzi a török hatóságokat, hogy ezeken a területeken tovább fokozzák az Európai Unióval folytatott együttműködésüket.

Ebben az összefüggésben és a 2009. júniusi Európai Tanács közvetlen folyományaként a Bizottság vezető tisztségviselőinek küldöttsége 2009. szeptember 16-án és 17-én látogatást tett Ankarában azzal a céllal, hogy a török hatóságokkal tárgyaljon a Törökország és az Európai Közösség közötti visszafogadási megállapodásról szóló hivatalos tárgyalások folytatásának lehetőségeiről, valamint az illegális migráció megelőzése és a vegyes migrációs áramlások kezelése terén történő kötelezettségvállalásaik fokozásának módjairól és eszközeiről. A küldöttség rámutatott, hogy a török hatóságok készek az Európai Unióval folytatott együttműködés megerősítésére, és készek arra, hogy hivatalosan, határozott kötelezettségvállalásban és számos konkrét intézkedésben állapodjanak meg Barrot alelnök úr és Billström miniszter úr 2009. november eleji látogatása alkalmából.

A Bizottság teljes mértékben tisztában van azzal, hogy egyes tagállamokra sajátos és aránytalan migrációs nyomás nehezedik, és megjegyzi, hogy az Európai Tanács 2009. június 18–19-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy üdvözlí a Bizottság szándékát, hogy e tekintetben kezdeményezésekre készül. Miközben az illegálisan tartózkodó migránsok újraelosztásának kérdése uniós szinten jelenleg nincs napirenden, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy alapvető fontosságú, hogy a leginkább érintett földközi-tengeri országok gyakorlati segítséget kapjanak. Ezért új típusú szolidaritási kezdeményezéseket indít – ilyen például a nemzetközi védelemben részesülő személyek tagállamok közötti, önkéntes alapon történő újraelosztása –, amelyek célja, hogy az egyes tagállamokra nehezedő aránytalan teher a többiek segítségével csökkenjen. Az első kísérleti projekt kidolgozásával Máltán foglalkoznak.

*

* *

36. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0309/09)**Tárgy: Megtakarítások az igazgatási költségek terén**

A gazdasági és pénzügyi válság jelenlegi időszakában az Európai Unió tagállamai külön erőfeszítéseket tesznek az államapparátus igazgatási költségeinek csökkentése, valamint az eszközök és erőforrások minél takarékosabb felhasználása érdekében. A tagállamok és különösen az EU polgárai minden bizonnyal Brüsszeltől is hasonló lépésekre számítanak.

Milyen intézkedéseket tett ebben az irányban a Bizottság és milyen lépéseket tervez a jövőben?

Válasz

A Bizottság teljes mértékben elkötelezett igazgatási forrásai leggazdaságosabb felhasználása mellett. 2010-re a Bizottság saját igazgatási kiadásai szerény, 0,9%-os emelését javasolta.

A költségvetés e kismértékű emelése fedezi a megnövekedett biztonsági igények hatását, a belső politikák kívülrre történő kivetítésének megerősítése miatti, a központoktól a küldöttségekhez történő jelentős átcsoportosítást és az energiaárak emelkedését is.

A szakpolitikai prioritások és a költségvetési keret összehangolása érdekében a Bizottság különös erőfeszítéseket tett a kiadások korlátozása és a források lehető leghatékonyabb módon történő felhasználása érdekében.

Először is, 2010-re a Bizottság nem kérte új álláshelyek létrehozását. A szakpolitikai prioritásokhoz szükséges emberi erőforrásigényeket belső átcsoportosítással fogják kielégíteni (2010-ben összesen körülbelül 600).

Másodszor, a kiadási tételek alapos átvizsgálása egyes áruk csökkenő árának, az ökológiai elvek alkalmazásának és a technológia kihasználásának köszönhetően megtakarításokat eredményezett.

Harmadszor, a Bizottság már korábban kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy 2013-ig valamennyi személyzeti igényt változatlan erőforrás-szint mellett elégít ki, amennyiben nem következnek be olyan jelentős események, amelyek komoly hatást gyakorolnának a Bizottság hatásköreire vagy nyelvi rendszerére. Ezenkívül továbbra is gondosan ellenőrzi a különböző típusú kiadásokat, és minden lehetőséget kihasznál, amely takarékoságot eredményez.

Összefoglalva: a Bizottság ambiciózus szakpolitikai célkitűzései végrehajtását a lehető legnagyobb mértékű igazgatási költség-takarékosság mellett fogja végrehajtani.

*
* *

37. kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0313/09)**Tárgy: Az EU alkoholstratégiája**

Lassan három év telt el azóta, hogy elfogadtuk az EU alkoholstratégiáját. Eredetileg a stratégiáról 2009 nyaráig értékelést kellett volna készíteni.

Úgy tudom, a Bizottság az alkoholstratégia értékelésének elhalasztása mellett döntött.

Mi az oka, hogy a stratégia értékelésére nem került sor? Mikorra várhatjuk az EU alkoholstratégiájának értékelését? Milyen módon felügyelte a Bizottság a stratégia végrehajtását az egyes tagállamokban?

Válasz

A Bizottság szeretne köszönetet mondani a tisztelt képviselőnek, hogy a közegészségügyi politika egy fontos vetülete, az alkoholpolitika iránt érdeklődik.

A svéd elnökség és a Bizottság által szeptember 21–22-én megrendezett, „Alkohol és egészség” című szakértői konferencián az Egészségügyi és Fogasztóvédelmi Főigazgatóság benyújtotta az EU alkoholstratégiájának végrehajtása terén elért előrehaladásról szóló első jelentést. A jelentés hozzáférhető a Bizottság Közegészségügyi Igazgatóságának weboldalain⁽²⁾.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alcohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

Az elért előrehaladásról szóló jelentés szerint a Bizottság a tagállamokat számos módon támogatja a stratégia nemzeti szinten történő végrehajtásában. Ide tartozik a nemzeti alkoholpolitikával és fellépéssel foglalkozó bizottság létrehozása, amely a tagállamok számára a tapasztalatok cseréjére és közös megközelítések kidolgozására szolgáló fórum. Ez a bizottság eddig öt alkalommal tartott megbeszélést.

A Bizottság az Európai Unión belüli összehasonlító elemzés lehetővé tétele érdekében közös mutatók kifejlesztése terén is megkönnyítette a bizottság munkáját. Az elért előrehaladásról szóló jelentésben szerepelnek a tagállamok által eddig hozott intézkedések, különös tekintettel a 2001-es tanácsi ajánlásban⁽³⁾ jóváhagyott helyes gyakorlatra. A Bizottság a stratégiában meghatározott prioritási területeken két felmérést is végzett a tagállamok által hozott intézkedésekkel kapcsolatban. Az elért előrehaladásról szóló jelentés 1. melléklete a tagállamok által, a stratégia elfogadása óta hozott intézkedéseket is tartalmazza a legutolsó állás szerint.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Rolandas Paksas (H-0314/09)

Tárgy: Energia

Az EU tagállamaiban, köztük a Litvániában tapasztalható nehéz gazdasági helyzet nem nyújt elegendő alapot a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozásának feltételeiről szóló okmány 37. cikke és a 4. jegyzőkönyv 4. cikke rendelkezéseinek alkalmazására, valamint arra, hogy a Bizottság határozatot hozzon annak a határidőnek a meghosszabbításáról, amely szerint Litvánia kötelezettséget vállalt az Ignalina Atomerőmű 2009 és 2012 közötti bezárására?

Válasz

A nukleáris biztonság az EU számára abszolút prioritást jelent, amint ezt az is bizonyítja, hogy a nukleáris biztonságról szóló irányelvet⁽⁴⁾ a Tanács 2009. június 25-én egyhangúlag elfogadta. Tekintettel a reaktor kialakításában meglévő rendszerszintű gyenge pontokra (különösen a reaktor zárt kármentőjének hiányára), az Ignalina Atomerőmű megfelelő biztonsági előírások szerinti korszerűsítése nem lehetséges. A korábbi korszerűsítések csak 2009 végéig teszik lehetővé az alapvető működési biztonságot, amikor is az Ignalina Atomerőmű második egységét be kell zárni. Ez részét képezi Litvánia uniós csatlakozási kötelezettségvállalásainak. A Litvánia csatlakozási okmányának 37. cikkében található, komoly gazdasági nehézségekre vonatkozó védzáradékokra csak a Litvánia csatlakozását követő három évig lehet hivatkozni.

Az EU az Ignalina Atomerőmű leállításának és a litvániai alternatív áramellátó rendszerek fejlesztésének támogatására összesen 1,3 millió eurót biztosított, és biztosít továbbra is. E finanszírozás feltétele, hogy Litvániának tiszteletben kell tartania az Ignalina Atomerőmű bezárására elfogadott határidőt.

A csatlakozási okmány 4. jegyzőkönyve a Litván Hőerőmű környezeti korszerűsítését az Ignalina Atomerőmű elsődleges jelentőségű helyettesítésének ismeri el. A korszerűsítést 2008 szeptemberében befejezték, tehát az Ignalina Atomerőmű bezárását követően a rendelkezésre álló energiaellátásban nem várható hiány. Emellett a Bizottság támogatta az ignalinai távhőellátó projekteket és a lakóépületeket érintő energiahatékonysági intézkedéseket, valamint egy kombinált ciklusú gázturbinás létesítményre vonatkozó projektet, amelyet várhatóan 2013-ra fejeznek be.

Fontos, hogy a balti-tengeri régióban folytatódjon az energiabiztonság biztosításával kapcsolatos munka, beleértve az energiahatékonyság és a határokon átnyúló kapcsolatok javítását. A Bizottság az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank támogatásával elkötelezett abban, hogy az Ignalina Atomerőmű hatékony leállításának biztosítása érdekében továbbra is szorosan együttműködik Litvániával.

*
* *

⁽³⁾ A Tanács 2001. június 5-i javaslata a fiatalok, különösen a gyermekek és a serdülők alkoholfogyasztásáról, HL L 161., 2001.6.16.

⁽⁴⁾ A Tanács 2009. június 25-i, 2009/71/EURATOM irányelve a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról, HL L 172., 2009.7.2.

39. kérdés, előterjesztette: Sławomir Witold Nitras (H-0315/09)**Tárgy: Autópálya-matricák Ausztriában**

A legtöbb európai ország az autópályákra vagy a gyorsforgalmi utakra díjat vezetett be. A díjfizetésre vonatkozóan minden tagállam saját rendelkezéseket hozott. A díjakat vagy díjfizető kapuknál kell közvetlenül megfizetni, amely kapukon áthaladva egy meghatározott útszakasz elkezdődik, vagy korlátozott időbeli érvényességgel rendelkező matricák megvásárlása révén kell leróni a díjakat. A matricadíjak megállapítása az egyes tagállamok mérlegelési körébe tartozik.

Egyes tagállamokban például úgy állapítják meg a díjakat, hogy azok az előterjesztő véleménye szerint igazságtalanok a más országokból érkező átutazókkal szemben. Ezek a gépjármű-vezetők rendszerint egy nap alatt áthaladnak az adott tagállamon, de (például Ausztriában és a Cseh Köztársaságban) nincs lehetőségük egy napos matrica vásárlására.

Kétségtelen, hogy minden tagállamnak jogában áll az autópályái használatáért fizetendő díjak megállapítása és kivetése. A kivetett díjnak az autópálya-használat tényleges időtartamához való igazítására vonatkozó egységes szabályok hiánya azonban jelentősen veszélyeztetheti az Európai Unió egyik alapelvét, nevezetesen a szabad mozgás elvét. Nem kellene esetleg az Európai Közösségnek az uniós polgárok szabad mozgására vonatkozó alapelvekre való tekintettel iránymutatásokat készítenie a tagállamok számára, amelyekben olyan keretet írnak elő, amely az összes polgár egyenlőségét biztosítja a szóban forgó kérdésben?

Válasz

Az úthasználók egyenlő elbánást biztosító keretrendszere a kereskedelmi szállításra létezik. A 2006/38 irányelvvel⁽⁵⁾ módosított, az úthasználókra kivetett díjakról (az euomatricáról) szóló 1999/62 irányelv⁽⁶⁾ oly módon szabályozza a nehézgépjárművekre vonatkozó díjszabási rendszert, hogy a távolságalapú díjak vagy használati díjak kivetése során nem alkalmaznak sem közvetlen, sem közvetett megkülönböztetést a nemzetiség, a letelepedési ország, illetve letelepedési hely, valamint a jármű nyilvántartásba vételi helye, illetve országa, vagy a szállítási művelet kiindulási vagy rendeltetési helye alapján. Az irányelv előírja, hogy az időalapú használati díjakat egy nap és egy év közötti időszakokra kell megállapítani.

A tagállamok, nemzeti jogszabályok alapján szabadon alkalmazhatnak autópályadíjakat és használati díjakat más járművekre, például könnyű haszongépjárművekre, autóbuszokra és személygépkocsikra, feltéve hogy tiszteletben tartják a Szerződés megkülönböztetéstől való mentességre és arányosságra vonatkozó elveit. A tranzitra vagy az infrastruktúra rövidebb ideig tartó használatára vonatkozó, arányosan kivetett díjnak abban az alkalmazás helye szerinti tagállamban és azon kívül is elérhetőnek kell lenniük, a forgalomáramlás lehető legkisebb akadályozásával.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Carlos José Iturgaiz Angulo (H-0317/09)**Tárgy: A szardellára vonatkozó terv**

Az Európai Bizottság júliusban hosszú távú tervet fogadott el a Vizcayai-öböl szardellaállományának újratelepítésére. Az említett javaslat kidolgozására a Bizottság Halászati Főigazgatóságának illetékes szolgálataival egyetértésben, az ágazati szereplők által megfogalmazott kérések maradéktalan figyelembevételével került sor.

Joe Borg, a halászati és tengeri ügyek európai biztosa azt szeretné, ha erről még az év vége előtt megállapodás születne. Vajon ez azt jelenti, hogy a Bizottság lehetőséget lát a szardella halászatára vonatkozó tilalom jövő évtől való feloldására? A terv értelmében módosulnak-e a teljes kifogható mennyiség megállapításához jelenleg alkalmazott tudományos kritériumok?

Válasz

A Bizottság szeretné hangsúlyozni, hogy a jelenlegi tilalom bármely lehetséges feloldása az állomány állapotától függ, a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által a Bizottság rendelkezésére bocsátott vonatkozó tudományos ajánlás alapján történő értékelés szerint. Ez az értékelés legközelebb 2010 júniusában

⁽⁵⁾ HL L 157., 2006.6.9.

⁽⁶⁾ HL L 187., 1999.7.20.

áll rendelkezésre, amikor a tavaszi tudományos felmérés eredményeit feldolgozták. A javasolt terv szerint – amelyet a Bizottság reményei szerint ezt követően szeretne hatályba léptetni – a Vizcayai-öbölben a szardellahalászat akkor folytatható, ha a tudományos ajánlás értékelése szerint az állomány élőtömege 24 000 tonna feletti. Alacsonyabb szint esetén a terv azt írja elő, hogy a halászat tilos marad.

A hosszú távú gazdálkodási megközelítés irányába történő elmozdulás nem garantálja a halászat automatikus megnyitását, ha a jelenlegi alacsony élőtömeg-szint továbbra is fennáll. A terv biztosítja az állomány halászatának korlátozását, ami csökkenti az összeomlás veszélyét. Ezért célja az ágazat számára az állandó halászat lehetőségének, valamint a fenntarthatóság korlátain belül az állomány által nyújtott legmagasabb hozam garantálása. A Bizottság javaslatait mindig a rendelkezésre álló legújabb tudományos ismeretekre alapozta, és a szóban forgó ágazat hosszú távú érdekeit vette figyelembe. A tervben az éves halászati lehetőségek meghatározására használt módszert a délnyugati vizek regionális tanácsadó testülete teljes mértékben támogatta.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0323/09)

Tárgy: Transzzsírsavak

Javasolja-e a Bizottság az élelmiszerekben található hidrogénezett zsírsavak/transzzsírsavak felső határértékére vonatkozó irányelv bevezetését, tekintettel arra, hogy ez az összetevő bizonyíthatóan hozzájárul a szívkoszorúér-betegségek kialakulásához?

Válasz

A Bizottság a fogyasztók védelmének és egészségének támogatása érdekében elkötelezett a rendelkezésre álló megfelelő eszközök alkalmazása mellett. Ösztönzi azokat a kezdeményezéseket, amelyek segíthetnek Európában a szív- és érrendszeri megbetegedések kialakulásának megelőzésében. Európában az általános zsírbevitel és a telített zsírsavak bevétele mellett a transzzsír-sav-fogyasztás a szív- és érrendszeri megbetegedés egyik kockázati tényezője.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a táplálkozási szokások számos különböző tényezőtől függnak. Ezek befolyásolása igen összetett feladat, amely különféle intézkedéseket kíván. Ezeknek arányosnak kell lenniük, és figyelembe kell venniük az Európai Közösség és tagállamai vonatkozó hatáskörét és felelősségét. Ebben a keretben a Bizottság egyrészt ösztönzi az önszabályozó intézkedések elfogadását, másrészt mérlegeli a szabályozási intézkedések meghozatalát. A szabályozási intézkedések kiterjedését bizonyára befolyásolja az önszabályozó intézkedések hatékonysága.

Jelenleg az élelmiszerek transzzsír-tartalmára vonatkozó jogi korlátozást a Bizottság uniós szinten nem tekinti sem megfelelő, sem arányos intézkedésnek.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0326/09)

Tárgy: A lovak jóléte

A gazdasági recesszió a lóállomány eladási értékének jelentős csökkenését eredményezte. Több tagállamban jelentős növekedés tapasztalható az olyan elhagyott lovak számát tekintve, amelyek tulajdonosai nem képesek fizetni állataik ellátásáért. Oszlja-e a Bizottság az állatjóléti szervezeteknek az állatok jelenlegi jólétével kapcsolatos aggályait? Tervezi-e a Bizottság a kérdés kivizsgálását vagy javasol-e intézkedéseket ez ügyben?

Válasz

A Bizottság a tagállamoktól nem kapott tájékoztatást, illetve az állatvédelmi nem kormányzati szervezetektől nem érkezett panasz a telivér lovak eladási ára miatt elhagyott lovak számának jelentős emelkedésével kapcsolatban. A Bizottság azonban a sajtóban megjelent cikkekből értesült a kérdéstről.

Az 1998. július 20-i 98/58/EK 1998 tanácsi irányelv⁽⁷⁾ a tenyésztési célból tenyésztett vagy tartott állatok, köztük a lovak védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket határozza meg. Az irányelv nem vonatkozik

⁽⁷⁾ A Tanács 1998. július 20-i 98/58/EK irányelve a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről, HL L 221., 1998.8.8.

a versenyeken, bemutatókon, kulturális vagy sporteseményeken, vagy ilyen tevékenységek során történő felhasználásra szánt lovakra. Az irányelv előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a tulajdonosok vagy tartók minden ésszerű intézkedést megtegyenek az általuk gondozott állatok jólétének biztosítása, illetve annak érdekében, hogy ezen állatoknak ne okozzanak felesleges fájdalmat, szenvedést vagy sérülést.

Ezen irányelv végrehajtása a tagállamok elsődleges felelőssége és a hivatalos ellenőrzésekről szóló 882/2004/EK rendelettel⁽⁸⁾ összhangban minden szükséges intézkedést megtesznek az állategészségügy és az állatok jólétének védelmével kapcsolatos közösségi rendelkezések végrehajtásának biztosítására.

A tagállamok felelőssége annak biztosítása, hogy a közösségi jogszabályok által nyújtott lehetőségeket ésszerű módon használják ki, segítve ezáltal a gazdasági okokból már nem megfelelő körülmények között tartott lovak elhanyagolásának vagy elhagyásának megelőzését. E tekintetben a Bizottság szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét a lófélék azonosításáról szóló 504/2008/EK rendeletre⁽⁹⁾, amely fontos, ha mérlegelik – az élelmiszer-biztonság tekintetében ellenőrzött feltételek szerint – a lófélék esetleges levágását.

*

* *

43. kérdés, előterjesztette: Syed Kamall (H-0328/09)

Tárgy: Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság csatlakozása

Ez év márciusában az Európai Parlament szavazott a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló, 2008. évi bizottsági jelentésről szóló állásfoglalási indítványról (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0135&language=HU>). A Parlament a 10. bekezdésben sajnálatát fejezi ki amiatt, „hogy az EU-tagjelölti státusz [Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak történő] megadása után három évvel még mindig nem kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások, ami tarthatatlan és elkedvetleníti az országot, valamint a régió destabilizálódásának kockázatát hordozza magában; kívánatosnak tartja, hogy ez a kivételes helyzet megszűnjön; sürgeti a folyamat felgyorsítását...”

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság parlamentje mára jóváhagyta azt a négy fennmaradó jogszabályt – a belügyekről, a köztisztviselőkéről, a politikai pártok finanszírozásáról, valamint a parlamentről szóló törvényt – amelyek révén maradéktalanul végrehajtja a csatlakozási partnerség legfontosabb prioritásait.

Tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban folyó reformokra és a tárgyalások megkezdése kapcsán tapasztalható, eddig példátlan hosszúságú késedelemre, tervezi-e a Bizottság, hogy következő jelentésében kitűzi a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal folytatandó tárgyalások megkezdésének dátumát?

Válasz

A Bizottság a bővítésre vonatkozó éves stratégiáját október 14-én fogadta el. Ennek keretében a Bizottság megállapította, hogy amióta Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság 2005-ben elérte a tagjelölt státuszt, a jogállamiság biztosításával és az alapvető jogok tiszteletben tartásával megerősítette demokráciája működését és biztosította intézményei stabilitását, bár ezeket az erőfeszítéseket folytatni kell.

Emellett Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság alapos munkát végzett a csatlakozási partnerség kulcsfontosságú prioritásaival kapcsolatban. Tekintettel a reformok általános előrehaladására, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ország kellő mértékben teljesítette az 1993-as koppenhágai Európai Tanács, valamint a stabilitási és társulási folyamat által meghatározott politikai kritériumokat. Az ország közelebb került ahhoz, hogy működő piacgazdasággá váljon és előrehaladást ért el számos olyan területen, amely képessé teszi a tagsággal járó kötelezettségek vállalására.

Figyelemmel a fenti megfontolásokra és tekintetbe véve a 2005. decemberi és 2006. decemberi európai tanácsi következtetéseket, a Bizottság azt javasolja, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal meg kell kezdeni az Európai Unióhoz való csatlakozásról szóló tárgyalásokat.

⁽⁸⁾ A Parlament és a Tanács 2004. április 24-i 882/2004/EK rendelete a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről, HL L 191., 2004.5.28.

⁽⁹⁾ A Bizottság 2008. június 6-i 504/2008/EK rendelete a 90/426/EGK és a 90/427/EGK tanácsi irányelvnek a lófélék azonosítási módszereinek tekintetében történő végrehajtásáról, HL L 149., 2008.6.7.

A jószomszédi kapcsolatok fenntartása, beleértve az elnevezés kérdésében megtárgyalt és kölcsönösen elfogadott megoldást, az Egyesült Nemzetek Szervezetének égisze alatt továbbra is alapvető fontosságú.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Carl Schlyter (H-0329/09)

Tárgy: Vegyi anyagokra vonatkozó határértékek túllépése ruházati cikkekben

Egy közelmúltban közzétett vizsgálat (SVT Plus, Svéd Televízió) arra az eredményre jutott, hogy farmernadrágokban magas koncentrációban fordulnak elő különböző vegyi anyagok, jócskán túllépve többek között a dimetil-fumarátra, a nonilfenol-etoxilátokra és a nehézfémekre vonatkozó határértékeket. Ezen anyagok közül több is erősen allergizáló, és a bőrrel való közvetlen érintkezésük nem javasolt. Ennek ellenére a gyártók és az értékesítők a jelek szerint nem ellenőrzik, hogy áruik biztonságosak-e.

Milyen kezdeményezéseket tett vagy kíván tenni a Bizottság annak biztosítására, hogy a piaci szereplők betartsák az e területre vonatkozó jogszabályokat?

Válasz

A közösségi jogszabályok, például a termékellenőrzések végrehajtása a tagállamok hatáskörébe tartozik. E célból a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabály, a REACH-rendelet (az 1907/2006/EK rendelet)⁽¹⁰⁾ 125. cikke előírja, hogy a tagállamoknak hivatalos ellenőrzési rendszert és egyéb, megfelelő tevékenységeket kell fenntartaniuk, ugyanakkor a 126. cikk előírja, hogy a tagállamoknak szankciókat kell megállapítaniuk a REACH-rendelet megsértésének esetére. Az akkreditálásról és a piacfelügyeletről szóló rendelet (a 765/2008/EK rendelet, amely 2010. január 1-jétől alkalmazandó⁽¹¹⁾) a tagállamok számára a megfelelő intézkedések meghozatalának egy másik eszköze.

A Bizottságot úgy tájékoztatták, hogy a tagállamok többségében a tervek szerint a végrehajtó hatóságok 2008-ban lesznek teljes egészében működőképesek, és a legtöbb tagállam a korábbi jogszabályok szerinti, meglévő végrehajtási struktúrákat használja.

Az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) a végrehajtásra vonatkozó információcsere fórumának elősegítésével támogató szerepet játszik. Az ECHA Fórum különösen a közösségi szintű végrehajtási kérdésekkel foglalkozik. A Fórum a végrehajtásra vonatkozó információcserére szolgáló platformként működik és koordinálja a tagállamok végrehajtó hatóságainak hálózatát. A Fórum feladatai közé tartozik összehangolt végrehajtási projektek és közös ellenőrzések ajánlása, koordinálása és értékelése. A Fórum első ülését 2007 decemberében tartották, azóta az ülésekre évente kétszer kerül sor.

Bizonyos anyagokra, például a nonilfenol-etoxilátokra és a nehézfémekre a 76/769/EGK tanácsi irányelvben⁽¹²⁾ megállapított korlátozások vonatkoztak, amelyek helyébe most a REACH lépett és azok annak XVII. mellékletében találhatók.

A Bizottság a jelenlegi intézkedéseket újabb kiegészítő információk alapján tudja felülvizsgálni. Ez azt jelenti, hogy amennyiben a Bizottság vagy egy tagállam úgy ítéli meg, hogy az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető elfogadhatatlan kockázatokkal közösségi szinten kell foglalkozni, a REACH ezekre az anyagokra vonatkozóan a szükséges intézkedések meghozatalát célzó eljárást ír elő, amely adott esetben a REACH XVII. mellékletének módosítását vonja maga után.

⁽¹⁰⁾ A Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1907/2006/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 396., 2006.12.30.

⁽¹¹⁾ A Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és a piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, EGT-vonatkozású szöveg, HL L 218., 2008.8.13.

⁽¹²⁾ A Tanács 1976. július 27-i 76/769/EGK irányelve az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és használatának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről, HL L 262., 1976.9.27.

A dimetil-fumarát (DMF) tekintetében az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv⁽¹³⁾ alapján létrehozott 2009/251/EK bizottsági határozat⁽¹⁴⁾ előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezt a vegyi anyagot tartalmazó termékeket nem hozzák forgalomba és nem teszik hozzáférhetővé a piacon, valamint az ilyen anyagot visszavonják a fogyasztóktól, miközben a fogyasztókat tájékoztatják a DMF kockázatairól. Az Európai Unióban tehát valamennyi, DMF-et tartalmazó fogyasztási cikk tilalom alatt áll.

A REACH hatályba lépése az árucikkek gyártóira és/vagy importőreire új kötelezettségeket rótt. 2008. június 1-jétől az árucikkek gyártójának vagy importőrének az árucikkekből a felhasználás rendes és ésszerűen előre látható körülményei között kibocsátott anyagokat regisztrálnia kell, amennyiben az ezekben az árucikkekből jelenlévő anyagok mennyisége meghaladja az 1 tonnát. Ezenkívül az árucikkek gyártóinak és importőreinek a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban tájékoztatniuk kell az ECHA-t a kiemelten aggodalomra okot adó vegyi anyagok jelenlétéről, ha az anyagokat az 59. cikk (1) bekezdésének megfelelően azonosították és felkerültek a jelöltlistára. Ezáltal bővül az árucikkekből lévő és kibocsátott, kiemelten aggodalomra okot adó vegyi anyagokra vonatkozó tájékoztatás.

Röviden, tekintettel arra, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó közösségi jogszabályok végrehajtása elsősorban a tagállamok felelőssége, a tisztelt képviselő biztos lehet abban, hogy a Bizottság teljes mértékben elkötelezett a REACH átfogó végrehajtását érintő kötelezettségek ösztönzése terén, és aktívan támogatja az ECHA munkáját, amely a REACH előírásainak végrehajtása tekintetében bizonyos tudományos és technikai feladatokért felel. A fogyasztási cikkek területén is a tagállamok elsődleges felelőssége a végrehajtás, és a Bizottság e feladatban ösztönzi és támogatja a tagállamokat. A DMF-et tartalmazó termékek bejelentésének tagállamok által történő közlése⁽¹⁵⁾ ennek egyik gyakorlati példája.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Britta Thomsen (H-0330/09)

Tárgy: A 2002/73/EK irányelv Dánia általi végrehajtása

A Bizottság 2007 márciusában felszólító levelet küldött a dán kormánynak a 2002/73/EK irányelv⁽¹⁶⁾ Dánia általi végrehajtását illetően. 2008. november 4-én tettem fel először azt a kérdést a Bizottságnak, hogy hol tart az ügy, és mikorra várható, hogy az ügyben előrelépés történik. A Bizottság 2008. november 20-án azt válaszolta, hogy még folyamatban van annak a vizsgálatnak a lezárása, hogy a dán jogszabályok megfelelnek-e a 2002/73/EK irányelvnek.

Most ismét megkérdezem a Bizottságtól, hogy mikor és milyen módon kívánja biztosítani, hogy Dánia eleget tegyen az irányelv rendelkezéseinek?

U t a l á s a k o r á b b i k é r d é s r e
(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0863&language=HU>) és az arra adott válasza.

Válasz

A dán kormány értesítette a Bizottságot a 2008. május 27-i, egy új, egyenlő bánásmóddal foglalkozó testület létrehozásáról szóló 387. számú jogszabály elfogadásáról. E fejleményre figyelemmel a Bizottság úgy határozott, hogy felülvizsgálja a dán jog és a 2002/73/EK irányelv⁽¹⁷⁾ közötti összhangot vizsgáló értékelését. A Bizottság a továbbiakról a következő hetekben dönt, és erről tájékoztatni fogja a tisztelt képviselőt.

⁽¹³⁾ A Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve az általános termékbiztonságról (EGT-vonatkozású szöveg), HL L 11., 2002.1.5.

⁽¹⁴⁾ A Bizottság 2009. március 17-i 2009/251/EK határozata a dimetil-fumarát biocidot tartalmazó termékek forgalomba hozatala vagy piaci hozzáférhetővé tétele megtiltásának a tagállamok számára való előírásáról (az értesítés a C(2009) 1723. számú dokumentummal történt), EGT-vonatkozású szöveg, HL L 74., 2009.3.20.

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, görgesse lefelé és keresse a DMF-et (dimetil-fumarátot).

⁽¹⁶⁾ 8 HL L 269., 2002.10.5., 15. o.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK irányelve a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 269., 2002.10.5., 15. o.).

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Andres Perello Rodriguez (H-0334/09)

Tárgy: A biohulladékról szóló irányelv előterjesztésére vonatkozó munka késedelméi

2008 decemberében a Bizottság zöld könyvet nyújtott be a biohulladék-gazdálkodásra vonatkozóan, ezt követően pedig nyilvános konzultációkat folytatott, amelyek idén márciusban zárultak le. A Bizottság előreláthatóan idén decemberben nyújtja be a Tanács munkacsoportjának a meghallgatásokból levont következtetéseit, és adott esetben a biohulladék-gazdálkodásra vonatkozó javaslatát vagy kezdeményezését is.

Tekintettel arra, hogy

– egy lehetséges jogalkotási javaslat hatásvizsgálatának is el kell készülnie az év végéig,

– ez az irányelv a Tanács számára prioritást élvez, mivel a 2009. június 25-i ülése következtetéseiben is megjegyzi a zöld könyvre vonatkozóan, hogy „a biohulladékok hatékonyabb kezelése hozzá fog járulni az erőforrások fenntartható kezeléséhez, a talajvédelem javításához és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint a biohulladék hulladéklerakókon kívül történő elhelyezésére, az újrahasznosításra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó célkitűzések eléréséhez”,

meg tudja-e erősíteni a Bizottság, hogy amennyiben a tervezett határidőket betartják, 2010 elején készen fog állni jogalkotási javaslat benyújtására?

Válasz

A biohulladék-gazdálkodás hatásvizsgálatával kapcsolatos munka a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának egyik prioritása. A Bizottság most tart a hatásvizsgálat-tervezet befejezésénél és novemberben belső jóváhagyásra be fogja nyújtani azt.

Az Európai Unió biohulladék-gazdálkodása terén a további lépések, köztük a lehetséges intézkedések (jogalkotási javaslat vagy egy közlemény), a különböző biohulladék-gazdálkodási lehetőségek mellett és ellen szóló érvek értékelésének eredményétől függenek. E határozat ezért várhatóan az említett hatásvizsgálat befejezése – amelynek várható időpontja 2009. decembere – előtt nem születik meg. Amennyiben a hatásvizsgálat igazolja, hogy jogalkotási intézkedések elfogadására van szükség, a Bizottság 2010 tavaszán el tudna fogadni egy javaslatot.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0340/09)

Tárgy: Az ír nyelv mint az EU munkanyelve

Tud-e az Európai Bizottság olyan átfogó nyilatkozatot tenni, melyben megjelenik, milyen gyakorlati lépéseket tett 2007. január óta a mai napig annak érdekében, hogy az ír nyelvet mint az EU munkanyelvét integrálja?

Válasz

Amint azt a Bizottság a H-0622/08 és a H-0636/08 szóbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában már jelezte, a 2005. június 13-i 920/2005/EK tanácsi rendelet 1. cikkével módosított 1958. április 15-i 1. sz. tanácsi rendelet értelmében az ír nyelv 2007. január 1-jétől az Európai Unió intézményeinek egyik hivatalos nyelve és munkanyelve.

FORDÍTÁSOK

A 920/2005/EK rendelet 2. és 3. cikke az ír nyelv európai uniós intézményekben való használatára vonatkozóan részleges, öt éves, megújítható időszakra vonatkozó eltérést tartalmaz. A gyakorlatban ez az eltérés csak az együttdöntéssel hozott szabályozási javaslatokra (és bizonyos kapcsolódó dokumentumokra⁽¹⁸⁾)

⁽¹⁸⁾ Nevezetesen az együttdöntési eljárás során a módosított javaslatok (az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése) és az Európai Parlament vagy a Tanács állásfoglalásaira vonatkozó észrevételek (az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdése).

vonatkozik, valamint a nyilvánossággal folytatott közvetlen levelezést most is lefordítják ír nyelvre (illetve ír nyelvről).

Így e rendelkezésekkel összhangban a Bizottság a jogalkotási eljárásban valamennyi, ír nyelven kért fordítást el tudott készíteni és biztosítani tudta azok határidőre történő rendelkezésre bocsátását. Ezenkívül azoknak a polgároknak és jogi személyeknek ír nyelven válaszoltak, akik ezen a nyelven fordultak a Bizottsághoz.

A Bizottság – Fordítási Főigazgatóságán belül – e célból létrehozott egy független ír nyelvi egységet. Jelenleg ennek személyzetéhez tartozik az egység vezetője, egy asszisztens, öt teljes munkaidőben foglalkoztatott fordító és egy nemzeti szakértő. Ez elegendő a jelenlegi munkamennyiség elvégzéséhez, de a helyzetet folyamatosan ellenőrzik. Ezenkívül egy másik nemzeti szakértőt is megbíztak az internetes fordító egységben történő munkavégzéssel. Az egység személyzete megkapta a munkájához szükséges informatikai képzést, és a Fordítási Főigazgatóságon belül rendszeresen tematikus képzéseket is szerveznek. Az ír fordításoknál együttműködnek a nemzeti hatóságokkal, különösen a terminológia-fejlesztés területén, ami különösen pozitív és üdvözlendő, tekintettel arra, hogy a közösségi vívmányok egy jó része nem érhető el ír nyelven. 2007 óta a Fordítási Főigazgatóság számos pályázati felhívást írt ki ír nyelvre fordító szabadúszó fordítók számára, aminek eredményeképpen az egység számos professzionális ír fordítóügynökséggel is dolgozik, amelyek képesek fordítási szolgáltatásnyújtásra, amikor arra a legnagyobb szükség van.

Jelenleg is tart egy közös tanácsi/bizottsági versenyvizsga, amelynek célja egy olyan tartaléklista felállítása, amelyből ki fogják választani a Tanács és a Bizottság ír nyelvű egységeinek vezetőit. A tartaléklistát várhatóan rövidesen közzéteszik. A megfelelő időben az ír nyelvű fordítók számára új versenyvizsgát is szerveznek.

A módosított 1. sz. rendelet szerinti kötelezettségein túl, valamint a rendelkezésre álló erőforrások figyelembevételével, a Bizottság néhány felsőbb szintű weboldalát ír nyelven már hozzáférhetővé tette, prioritást biztosítva az ír nyelvű polgárok különös érdeklődésére számot tartó tartalmaknak. 2007 óta a Bizottság egyre több weboldalt jelentetett meg ír nyelven. Ezt a munkát Írországból elismerték és különböző médiumok átvették ezeket az oldalakat.

Az EU egyik hivatalos nyelveként az ír nyelv egyike azoknak a nyelveknek, amelyek szerepelnek a Fordítási Főigazgatóság középfokú iskolák diákjai számára évenként megrendezett Juvenes Translatores fordítási versenyének nyelvei között.

Toborzási igényeire figyelemmel a Fordítási Főigazgatóság részt vesz a tagállamokban szervezett fordítási tanfolyamok fejlesztésében, és a Bizottság a közelmúltban elindította az európai mesterszintű fordítóképzés hálózatát, amelyben 34 magas minőségű, mesterszintű egyetemi fordítóképző program vesz részt. Az első sikeres pályázók közül az egyik az MA Léann an Aistriúcháin, amelyet az Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge (Galway NUI) kínál, a másik az MA in Translation Studies, Dublin City University, School of Applied Language and Intercultural Studies. A Bizottság várja az e két programmal és más, ír nyelven professzionális fordítói programokat kínáló egyetemekkel való szoros együttműködést. Ennek kapcsán a Bizottság reméli, hogy az uniós intézményekben vagy az azok számára történő munkavégzésre vonatkozó sajátos követelményeknek megfelelő, elegendő fordító kezd szabadúszóként belépni a piacra.

Ezenkívül, politikai szinten a Fordítási Főigazgatóság igen kezdeményezően lépett fel az ír hatóságokkal szemben annak érdekében, hogy Írországból kellő figyelmet tanúsítsanak a fordítók egyetemi képzése, az ír terminológia fejlesztése és az ír fordítók toborzása iránt. Ez többek között a főigazgató, a Fordítási Főigazgatóság személyzetének feladatain és más kezdeményezéseken keresztül történt.

TOLMÁCSOLÁS

Az ír hatóságok kérésére 2007 januárjától a Bizottság, a Miniszterek Tanácsa, a Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága és a Parlament ülésein biztosították az ír nyelvű tolmácsolást.

A Bizottság Tolmácsolási Főigazgatósága elegendő forrással rendelkezik a Tanácsban és a Régiók Bizottságában jelentkező, ír nyelv iránti jelenlegi igény fedezésére. A Parlamentben (amely ugyanazon szabadúszói csoportra támaszkodik) a plenáris ülések hetében az igények koncentrációja miatt nehézségek adódhatnak. A legutóbbi parlamenti választásokat követően úgy tűnik, hogy az ír nyelv iránti igény inkább emelkedik, mint csökken.

A Tolmácsolási Főigazgatóságban jelenleg két tolmács tud ír nyelvből dolgozni. Ezenkívül most 11 EU által akkreditált szabadúszó tud ír nyelvről angolra tolmácsolni. Ezek közül öten ír nyelvre is tudnak tolmácsolni. Jelenleg van még egy akkreditált, ír anyanyelvű szabadúszó tolmács, aki angolra is tolmácsol, valamint van további kettő, akik ideiglenesen akkreditáltak. Két jelölt 2009 júniusában tette le az akkreditációs vizsgát.

A képzés tekintetében a Westminsteri Egyetem 2006–2007-ben, majd ismételtén 2007–2008-ban speciális tanfolyamot indított (a Parlament pénzügyi támogatásával és a Tolmácsolási Főigazgatóság képzési támogatásával) ír tolmácsok számára. Máig összesen hat, Westminsterben diplomát szerzett tolmács tette le az akkreditációs vizsgát (három 2007-ben, három 2008-ban). A Galway-i Egyetem 2008 őszén új posztgraduális tolmácsolási tanfolyamot indított. Négy hallgató fejezte be a tanfolyam első évét, akik közül az egyik 2009 júniusában letette az intézményközi akkreditációs vizsgát. Most kezdődik a tanfolyam második évfolyama. Eddig nyolc hallgató iratkozott be, akik az ír és az angol nyelven kívül többek között a francia vagy német nyelvkombinációt választották.

JOGI FELÜLVIZSGÁLAT

Az egyéb jogalkotó intézményekhez hasonlóan a Bizottság jogi szolgálata olyan jogi felülvizsgálati csoporttal rendelkezik, amelynek tagjai valamennyi hivatalos nyelven tudnak dolgozni. A Bizottság esetében két olyan jogi felülvizsgáló van, akik tudnak ír nyelven dolgozni. Ez a többi hivatalos nyelv helyzetével megegyező.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Eleni Theocharous (H-0342/09)

Tárgy: Famagouste város visszaszolgáltatása

Hajlandó-e az Európai Unió, és különösen a Bizottság arra, hogy Famagouste törvényes lakóit támogassa a török hadsereg ellenőrzése alatt álló város azonnali visszaszolgáltatására irányuló kérésükben, amely intézkedés visszaállítaná a bizalmat, hozzájárulva a ciprusi probléma végleges megoldásához?

A város azonnali visszaszolgáltatását az 1979-es csúcstalálkozón (Kyprianou – Denktash) kötött megállapodások, és az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa által hozott rendelkezései írják elő.

Válasz

Ciprus újraegyesítése és ennek az európai földön 40 éve tartó konfliktusnak a lezárása közös érdek. A sziget Európai Unión belüli megosztottsága elfogadhatatlan.

A Bizottság ismételtén megerősíti teljes mértékű elkötelezettségét a mellett, hogy támogatja a két közösség vezetőinek erőfeszítéseit, hogy az ENSZ égisze alatt átfogó megoldást érjenek el a ciprusi problémával kapcsolatban.

Tekintettel a sziget rendezésének és újraegyesítésének konkrét lehetőségére, a Bizottság reméli, hogy Varoshát hamarosan visszaadják törvényes lakosainak.

Amennyiben a két vezető úgy dönt, hogy bizalomépítő fellépésként, amint azt a tisztelt képviselő javasolja, Varoshát korábban visszaadják, ebben őket a Bizottság teljes mértékben támogatni fogja.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Rosa Estaràs Ferragut (H-0344/09)

Tárgy: Az EK-Szerződés sziget jellegű régiókkal kapcsolatos rendelkezéseinek betartása

Az Amszterdami Szerződés 158. cikke és a záróokmányhoz csatolt 30. számú nyilatkozat elismeri, hogy a sziget jellegű régiók elszigeteltségükből adódóan állandó strukturális hátrányokkal küzdenek, melyek akadályozzák a gazdasági és szociális fejlődésüket. Ugyanakkor kimondja, hogy a közösségi jognak figyelembe kell vennie ezeket a hátrányokat, és különleges intézkedéseket kell tennie a szigetek érdekében a belső piacba egyenlő feltételekkel történő integrációjuk céljából. A Lisszaboni Szerződés megőrzi ezeket a rendelkezéseket, és azzal, hogy a területi kohéziót alapvető célkitűzéssé teszi, meg is erősíti azokat.

Az említett 158. cikk alkalmazását és fejlesztését eddig gyakorlatilag figyelmen kívül hagyták. Olyan európai szintű, integrált, célzott politikára van tehát szükség, amely lehetővé teszi a szigetjellegből adódó hátrányok enyhítését, és amely egyenrangúvá teszi a sziget jellegű régiókat a kontinentális térségekkel.

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Bizottság annak érdekében, hogy eleget tegyen az Amszterdami Szerződés 158. cikkében előírt rendelkezéseknek és a Lisszaboni Szerződésben foglalt, annak életbe lépésekor hatályossá váló, a sziget jellegű térségekkel kapcsolatos előírásoknak?

Válasz

A szigetek földrajzi sajátosságai (például elérhetőségük, éghajlati viszonyaik) miatti jelentős sokféleségükkel különleges kihívást jelentenek a regionális politika számára.

A Bizottság természetesen tisztában van ezzel a helyzettel, és nagy jelentőséget tulajdonít a megfelelőbb európai gazdasági, társadalmi és területi kohézióknak. A Bizottság számára elsődleges fontosságú az Európai Unió harmonikus és kiegyensúlyozott fejlődésének biztosítása, amelynek során el kívánja kerülni az európai politikák felaprózódását.

Különösen a kohéziós politika kínál számos lehetőséget az olyan egyedi földrajzi jellemzőkkel bíró területek fejlesztésének támogatására és erősítésére, mint például a szigetek. A regionális versenyképességi és foglalkoztatási célkitűzés keretében lehetőséget nyújt például a társfinanszírozási arányok modulálására. Ezenkívül a tagállamok és a régiók a sajátos területek különleges társadalmi-gazdasági és területi jellemzőihez más eszközökön, például az operatív programok különleges területi rendelkezésein keresztül alkalmazkodhatnak.

A sajátos területek számára más közösségi politikák is kínálnak lehetőségeket. Például az állami támogatásra vonatkozó szabályozások bizonyos területek gazdasági fejlődésének előmozdítására lehetővé teszik a támogatásnyújtást. Ez többek között a szigeteket, hegyvidékeket és az alacsony népsűrűségi régiókat érinti, feltéve, hogy megfelelnek bizonyos követelményeknek.

Ezenfelül azok a szigeti közösségek, amelyek a halászattal összefüggő tevékenységektől függenek, támogatást kaphatnak az Európai Halászati Alaptól, amelynek beavatkozása szintén területi dimenzió alapul. Különösen az Európai Halászati Alap 4. tengelye alapján támogatás áll rendelkezésre azoknak a helyi fejlesztési stratégiáknak a végrehajtására, amelyek segítik a helyi halászati közösségeket tevékenységük diverzifikálásában és területükön az életminőség javításában. Ezek a stratégiák foglalkozhatnak egyedi hátrányokkal vagy épülhetnek a szigeti területek különleges területi forrásaira.

Természetesen e téren van még lehetőség a rendelkezésre álló eszközök további fejlesztésére, amennyiben a polgárok képessé válnak vagy továbbra is képesek arra, hogy az általuk lakott területek adottságait a leghatékosabban kihasználják, ahogy azt a területi kohézióról szóló zöld könyv kijelenti.

Hangsúlyozni kell azonban, hogy a földrajzi sajátosság önmagában nem feltétlenül jelent problémát. A statisztikai adatok azt mutatják, hogy társadalmi-gazdasági szempontból ezek a területek egyáltalán nem homogének. Ezért az univerzális megközelítésnek (például a szigetekkel kapcsolatos általános politikának) nincs sok értelme. Emellett a zöld könyvre válaszolók elsöprő többsége elutasította az e területekre vonatkozó különleges politikák szükségességét.

Mindazonáltal a Bizottságnak tovább kell fejlesztenie a rendelkezésre álló elemzési eszközöket (például adatokat, mutatókat, hatásvizsgálatot). A cél az e területek különleges jellemzőire vonatkozó ismeretek bővítése és azok megfelelőbb figyelembevétele. Az Európai Uniónak teljes mértékben ki kell használnia fejlődési dinamikájukat és segítenie kell komparatív előnyük és versenyelőnyük erősítését.

Ezért a Bizottság kidolgozott egy, a különleges földrajzi jellemzőkkel rendelkező területekről szóló munkadokumentumot, amelyet a tervek szerint ez év őszén tesz közzé. További gondolatébresztő anyag várható az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) különleges típusú területek európai szintű kezeléséről szóló tanulmányában.

E két tanulmány bizonyára segíti a Bizottságot abban, hogy a különleges földrajzi jellemzőkkel rendelkező területek, különösen a szigetek helyzetének további javulását eredményező további intézkedésekre vonatkozó javaslatokat készítsen.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen (H-0345/09)

Tárgy: A harmadik országbeli légi utasok átszállása

Az EU-n kívüli országokból a tagországokba utazó személyek esetében nem szokatlan, hogy egy másik tagállamban kell átszállniuk, mielőtt végső úti céljuk felé folytatnák útjukat. Konkrét esetek említhetők azonban, amikor harmadik országbeli személyeknek megtagadták az átszállást, annak ellenére, hogy a végső

úti céljuk szerinti vízumkövetelményeknek megfeleltek. Egy konkrét esetben továbbá egy harmadik országbeli lakosnak 6 hónapra megtiltották, hogy belépjen az EU területére.

Egyetért-e a Bizottság, hogy az átszállásokat engedélyezni kell, amennyiben a végső úti cél szerinti vízumkövetelményeknek eleget tesznek?

Egyetért-e a Bizottság, hogy a Közösségen belüli szabad mozgás alapvető jogának megsértése az, ha az átszállás országa szerinti tagállami hatóságok megakadályozzák, hogy a harmadik ország polgára elérje végső úti célját?

Intézkedik-e a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok polgárainak ne tagadják meg véletlenszerűen végső úti céljuk elérését? Egyetért-e a Bizottság, hogy az ilyen átszállás megtagadását megfelelő indokolással kell ellátni, amely ellen fellebbezni lehet?

Válasz

A külső határok átlépésére és harmadik ország állampolgárainak a tagállamokba történő belépésére alkalmazandó szabályokat a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK parlamenti és tanácsi rendelet (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)⁽¹⁹⁾ szabályozza.

A Schengeni határ-ellenőrzési kódex tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket. Hangsúlyozni kell, hogy a szabad mozgáshoz való feltétel nélküli alapjog – a charta 45. cikkében meghatározottak szerint – csak az Unió állampolgáira vonatkozik, nem pedig harmadik ország állampolgáira. Harmadik ország állampolgárai esetében az Európai Unión belüli szabad mozgás joga csak a közösségi jogszabályok különös szabályaiban meghatározottak szerint biztosított.

Amikor az utasok az Európai Unión kívülről érkeznek, a csatlakozó belső légi járáshoz való elindulásuk előtt – a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 7. cikkével összhangban – módszeres határellenőrzésen kell átesniük, amelynek célja a Schengeni határ-ellenőrzési kódexben megállapított belépési feltételek teljesülésének ellenőrzése. Ide tartozik különösen, hogy az utasnak érvényes úti okmánnal, szükség esetén érvényes vízummal kell rendelkeznie, igazolnia kell a tartózkodás célját és feltételeit, a SIS-ben nem állhat beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt és nem lehet olyan személy, akit a közrendet fenyegetőnek tartanak.

A Schengeni határ-ellenőrzési kódex I. melléklete tartalmazza azon igazoló okmányok részletes, nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

Ebből következik, hogy a vízum megléte vagy annak hiánya az egyik, de nem az egyetlen követelmény, amelyet a határőröknek a határellenőrzés során figyelembe kell venniük.

A 13. cikk előírja, hogy meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított valamennyi feltételt. A beléptetés megtagadására azonban csak megindokolt döntés alapján kerülhet sor, a megtagadás indokainak pontos megjelölésével. Azok a személyek, akiknek a beléptetését megtagadták, jogorvoslattal élhetnek – a nemzeti joggal összhangban – a nemzeti hatóság által a beléptetés megtagadásáról hozott határozattal szemben.

Következésképpen a Schengeni határ-ellenőrzési kódex teljes mértékben tiszteletben tartja az egyének arra vonatkozó jogát, hogy egy elutasító határozatot felülvizsgáltsanak egy jogorvoslati szervvel.

A tisztelt képviselő által rendelkezésre bocsátott információk alapján és a pontosabb részletek (például az érintett személy állampolgársága; az érintett tagállamok és a beléptetés megtagadására vonatkozóan a nemzeti hatóság által megjelölt indokok) hiánya miatt a Bizottság nem tudja megállapítani, hogy a Schengeni határ-ellenőrzési kódex fent említett szabályait megsértették-e a tisztelt képviselő által említett esetekben.

*
* *

⁽¹⁹⁾ HL L 105., 2006.13.04.

51. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0347/09)**Tárgy: Öngyilkosságok a France Telecom alkalmazottai körében**

A France Telecom nevű privatizált francia távközlési társaság alkalmazottai körében történt tragikus öngyilkosságok riasztó méreteket öltöttek, 24 alkalmazott követett el öngyilkosságot a francia multinacionális vállalatnál, és valójában minden monopolhelyzetben lévő üzleti csoportnál uralkodó „középkori munkakörülmények” miatt. Ezek az öngyilkosságok a hírhedt „rugalmas biztonság” („flexicurity”) intézkedések általánosított végrehajtásának, a munkaügyi kapcsolatok aláásásának és meggyengítésének, a munkaterhelés könyörtelen növelésének, valamint az alkalmazottakat fenyegető munkanélküliség és bizonytalanság sötét kilátásaitól való félelemnek az eredményei. Ez a stratégia az EU és a tagállamok (köztük az ND és a PASOK egymást követő kormányzása alatt Görögország) egyik alapvető politikai választása.

A Bizottság szerint az EU által követett, a „rugalmas biztonság” („flexicurity”) általánosított alkalmazására, a munkaügyi kapcsolatok meggyengítésére, a kollektív munkaszerződések felszámolására, valamint a munkavállalók védelmét célzó jogszabályok eltörlésére vagy aláaknázására törekvő stratégia a munkavállalók érdekeit szolgálja-e, vagy csak és kizárólag a vállalati versenyképesség és jövedelmezőség céljait, szó szerint feláldozva ezzel a munkavállalók életét a haszon oltárán?

Válasz

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a rugalmas biztonságot nem szabad összetéveszteni a rugalmassággal vagy azzal a politikával, amelynek célja a munkavállalók elbocsátásának megkönnyítése. Ellenkezőleg, a rugalmas biztonság fő célja a foglalkoztatás biztonságának növelése. Ez az új munkahelyek megtalálásáig az átmenethez nyújtott támogatás biztosításával történik annak érdekében, hogy a munkavállalók számára azokat minél biztosabbá tegyék, és a lehető legnagyobb mértékben biztosítsák, hogy ezek az átmenetek előrelépést jelentsenek.

A rugalmas biztonság intézkedések kombinációját foglalja magában, és célja, hogy megfelelő támogatást nyújtson az embereknek, hogy a foglalkoztatásban maradjanak vagy oda gyorsan térjenek vissza, ha elveszítik munkahelyüket. Célja, hogy megtalálja a biztonság és a rugalmasság közötti helyes egyensúlyt: mindkét összetevő elengedhetetlen a rugalmas biztonsághoz és mindkettő nélkülözhetetlen, ha a munkavállalókat hatékonyan kell támogatni, és ha a társaságoknak arra van szükségük, hogy könnyebben alakítsanak át vagy hozzanak létre munkahelyeket.

A rugalmas biztonság közös elvei, amelyeket a tagállamok 2007 decemberében fogadtak el, hangsúlyozza, hogy a megfelelő szerződéses rugalmasságot a munkahelyek közötti váltás alatt nyújtott biztonságos átmenetnek kell kísérnie. A rugalmas biztonság alkalmazása nem jelenti az alapvető kollektív szerződések megsemmisítését vagy a védelmet szolgáló jogszabályok eltörlését. Ez az intézkedések helyes kombinációjának, valamint valamennyi főbb szereplő, köztük a szociális partnerek aktív bevonásának és támogatásának a kérdése. A minőségi, termelékeny munkahelyek és a stabil munkaszervezés előmozdítása szintén elengedhetetlen a rugalmas biztonság rendszeréhez, valamint valamennyi főbb szereplő bevonása és a köztük lévő együttműködés feltétlenül szükséges a megközelítés megfelelő működéséhez.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a rugalmas biztonság továbbra is alapvető fontosságú, ha a munkaerő-piaci politikának meg kell felelnie az EU előtt álló kihívásoknak. Azt, hogy a rugalmas biztonság a válság leküzdésének és a fellendülés támogatásának helyes politikája, megerősítette a 2009. júniusi Európai Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, amelynek legutóbbi véleménye⁽²⁰⁾ kiemeli a rugalmas biztonságnak a munkanélküliség csökkentésében játszott kulcsszerepét.

*

* *

52. kérdés, előterjesztette: Georgios Papanikolaou (H-0348/09)**Tárgy: Internetes zaklatás a kiskorúak körében**

2009. február 10-én, a biztonságosabb internet nemzetközi napján az EU tájékoztatási kampányt indított a kiskorúak körében tapasztalható elektronikus zaklatás leküzdésére. A kampány részeként 2009-ben egy rövid videofilmet vetített le több köz- és magán televíziós csatorna, amely arra buzdította a gyerekeket, hogy őrizzék meg önkontrolljukat internethasználat közben. Az EU tagállamai súlyos problémaként értékelik,

⁽²⁰⁾ CCMI/66 - CESE 794/2009 végleges

ha az internetes zaklatás elszennvedői vagy elkövetői iskoláskorú kisgyerekek. A Bizottság erőfeszítéseket tett és sikerrel is járt, amikor igyekezett meggyőzni az internetes társaságokat arról, hogy írjanak alá egy megállapodást, amely szerint elkötelezik magukat a fiatal internethasználók még hatékonyabb védelme mellett. Tekintettel arra, hogy jelen megállapodás az internetet használó fiatalok védelmében tett első lépés, válaszolna-e a Bizottság az alábbi kérdésekre:

Milyen egyéb fellépést tervez még ezen kívül a Bizottság? A Bizottság úgy véli, hogy az iskola mint intézmény döntő szerepet játszhat a kiskorúak közötti internetes erőszak csökkentésében és megelőzésében? Amennyiben igen, milyen módon?

Válasz

Válaszolva a tisztelt képviselő kérdésére, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2009 februárjában indított kampány az internetes zaklatás ellen sikeres volt. A klipet nemcsak a televízión, hanem az interneten keresztül is terjesztették: több mint 200 nemzeti és regionális televíziós csatorna és 230 weboldal vett részt a kampányban. A klip segítségével a fiatalok jobban megérthették, hogy mit jelent az internetes zaklatás, és hogy hogyan lehet ezt jelezni.

A 2009 februárjában 18 vezető internetes társaság által aláírt önszabályozó megállapodás, a „Biztonságosabb közösségi hálózatiépítési elvek” fontos lépés a gyermekek online biztonsága és magánélete védelmének javítása terén. Február óta két további cég, a spanyol Tuenti és az észti Rate csatlakozott a megállapodáshoz. Eddig 19 társaság nyújtott be a Bizottsághoz nyilatkozatot, amelyben kifejtik, hogy biztonsági politikáikban hogyan hajtják végre ezt a megállapodást. Ez az információ most már nyilvánosan hozzáférhető.

A Bizottság ezen önkéntes megállapodás végrehajtásáról független értékelés készítésére adott megbízást, amelyet 2010. február 9-én, a Biztonságosabb Internet Napiján kívánnak közzétenni. Az értékelés a vállalati politikák és az elvek közötti összhangra, valamint a kiskorúak védelme tekintetében a hatékonyságra összpontosít. A Bizottság e jelentésből következtetéseket fog levonni, és ennek alapján szükség esetén új szabályokra tesz javaslatokat.

Az iskolákban történő zaklatással és az internetes zaklatás növekvő problémájával szembeni konkrét fellépés szükségességére válaszul a Bizottság a Daphne Programon keresztül a zaklatás minden formája tekintetében számos projektet finanszírozott és finanszíroz a továbbiakban is. A hangsúly valójában az utóbbi években helyeződött egyre erőteljesebben a zaklatásra, és számos érdekes, folyamatban lévő projekt még nem fejeződött be. A Daphne Program a projektek eredményeit az iskolákban történő zaklatásra vonatkozóan az „Erőszak és iskola” című kiadványában, míg az internetes erőszakra vonatkozóan különösen az „Erőszak és a technológia” kiadványban foglalta össze. E kiadványok a Daphne Toolkit honlapon, a következő címen hozzáférhetők:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

Végül a fiatalkorú bűnözésre összpontosító, európai bűnmegelőzési hálózat kezdeményezésére a Bizottság 2004-ben tanulmányt készített a zaklatás megelőzése és visszaszorítása terén az iskolákban alkalmazott helyes gyakorlatokról.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a gyermekek számára az internet biztonságosabbá tétele a hatóságok, a szülők, az iskolák és az internetes ágazat közös felelőssége. A tudásközpontok egyik feladata, hogy a Biztonságosabb Internet Program támogassa a tanárok és az iskolások tájékoztatását az internetes kockázatokról és azok kezelésének módjáról – számos tudásközpontban erre vonatkozóan specifikus tanárképzési programok indultak. A Bizottság 2009. október 22–23-án Luxemburgban ezért konferenciát szervez „Az online biztonság előmozdítása az iskolákban” címmel, amelynek lesz ifjúsági csoportja és egy tanári csoportja is. Következésképpen várakozásaim szerint születik egy felmérés a biztonságosabb európai internetes oktatás szintjéről, valamint elkészülnek a Bizottságnak és más érdekelt feleknek szóló ajánlások a biztonságosabb, hatékony internetes iskolai oktatás támogatásának módjáról.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0349/09)

Tárgy: Magas villamosenergia-árak Belgiumban

Tud-e a Bizottság bármilyen tájékoztatást adni az egyéni háztartások és vállalkozások által fizetendő villamosenergia-árak átlagos szintjéről, a szomszédos országokkal való összehasonlításban?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a viszonylag magas belgiumi árakat a verseny hiánya okozza a villamos-energia piacán?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy ha az atomerőműveket a leírásuk után tovább üzemeltetik, az pénzügyi teret biztosít a fogyasztókat terhelő magas árak jelentős csökkentésére?

Számításai alapján meg tudná-e határozni a Bizottság az atomerőművek rendkívüli nyereségének abszolút értékét arra az esetre, ha három atomerőmű számára lehetővé teszik, hogy hosszabb ideig üzemben maradjanak?

Támogatni fogja-e a Bizottság az arra irányuló kezdeményezéseket, hogy az atomerőművek hosszabb üzemben tartásából származó „osztalékot” elsősorban az alacsonyabb árakba, másodsorban pedig a megújuló energiaforrásokba fektessék be?

Válasz

A 2008-as teljesítményértékelési jelentés⁽²¹⁾ kimutatta, hogy a nemzetközi piacon az emelkedő olajárakkal párhuzamosan a villamosenergia-árak is emelkedtek, bár a villamosenergia-árak változása lényegesen eltérő volt a tagállamok között. A jelentés szerint a lakossági és az ipari villamosenergia-árak különösen megemelkedtek egyes tagállamokban, köztük Belgiumban. A számadatokból az is kitűnik, hogy a háztartások és az ipari felhasználó felé felszámított végfelhasználói árak Belgiumban (beleértve a héa-t és az adókat) az Európai Unióban a legmagasabbak közé tartoznak.

A tagállamok villamosenergia-árai közötti különbségeket több tényező magyarázza. Először is a villamosenergia-termelés költsége a termelőknél tapasztalható különböző energiahordozó-összetételtől függően eltérő. A második tényező az elegendő termelőkapacitás és a (határokon átnyúló) átviteli kapacitás rendelkezésre állása. Harmadszor a nagykereskedelmi és kiskereskedelmi piacon folyó verseny mértéke is fontos szerepet játszik.

A belga villamosenergia-piacok még mindig nagyon koncentráltak. A Bizottság a közelmúltban értesült a belga nemzeti hatóságok döntéséről, hogy a két fő villamosenergia-szolgáltatónál be nem jelentett ellenőrzéseket indítanak. A Bizottság még nem kapott tájékoztatást ezen ellenőrzések eredményeiről. A Bizottság most vizsgálja, hogy a GDF Suez (Electrabel) a nagy ipari fogyasztók tekintetében visszaélt-e a belga villamosenergia-piacon fennálló erőfölényével. A Bizottság vizsgálja továbbá az egyesülések és a felvásárlások esetleges, a belga villamosenergia-piaci versenyre gyakorolt hatását.

A menetrend szerint bezárandó atomerőművek (függetlenül attól, hogy az értékcsökkenést már elszámolták-e vagy sem) továbbüzemeltetésére vonatkozó döntés a fogyasztói igények kielégítésére rendelkezésre álló nagyobb termelési kapacitást eredményez. Ez a jövőben alacsonyabb árakat jelenthet annál, mintha ez a kapacitás már nem állna rendelkezésre.

A Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy meg tudná adni a belgiumi atomerőművek élettartamának meghosszabbításából eredő váratlan nyereség abszolút értékét, nemcsak azért, mert ez nem képezi megbízatása részét, hanem azért is, mert nincs hozzáférése az ilyen számítás elvégzéséhez szükséges adatokhoz.

Amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok úgy határoznak, hogy az atomerőműveket birtokló társaságnak engedélyezik azok működtetésének meghosszabbítását, a hatóságoktól függ, hogy az érintett társasággal megállapodjanak a meghosszabbítás feltételeiről. Nyilvánvalóan valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie az EK-Szerződés belső piacra és a versenyszabályokra vonatkozó szabályaival.

*

* *

54. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0351/09)

Tárgy: A keleti partnerekkel megkötendő mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások kilátásai

A keleti partnerségi politika bevezetésével az EU elkötelezte magát mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások esetleges megkötésére a hat kelet-európai szomszédjával: Fehéroroszországgal, Ukrajnával,

⁽²¹⁾ COM/2009/115/végleges, amelyet a Bizottság honlapján, a következő címen közzétettek:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0115:FIN:FR:PDF>.

Moldovával, Grúziával, Azerbajdzsánnal és Örményországgal. Sor fog-e kerülni e megállapodások megkötésére az elkövetkező években?

Hol tartanak az Ukrajnával folytatott szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalások? Mikorra várható a megállapodás megkötése? Mi az EU álláspontja a mezőgazdasági termékeknek a megállapodásba történő felvételével kapcsolatos ukrán követeléssel szemben? Ki lehet-e jelenteni, hogy az Ukrajnával folytatott tárgyalások mintát nyújtanak a többi kelet-európai partnerrel folytatandó tárgyalásokhoz is?

Válasz

Amint azt a 2009. május 7-i prágai együttes nyilatkozat kijelenti, a keleti partnerség fő célja, hogy „megteremtse az Európai Unió és az érdekelt partnerországok közötti politikai társuláshoz és mélyebb gazdasági integrációhoz szükséges feltételeket”.

Kétoldalú együttműködésekkel kell biztosítani a társulási megállapodások új generációjának alapját, amelyeknek tartalmazniuk kell a szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térségek létrehozását vagy létrehozásának célkitűzését.

A szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térségek létrehozására vonatkozóan nem határoztak meg határidőt, egyenként fogják értékelni, hogy az egyes országok készen állnak-e erre. Az EU és a keleti partnerek közötti tárgyalások megkezdéséről akkor fognak határozni, ha a szükséges feltételek teljesülnek, nevezetesen amikor

- a partner befejezte a Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) való csatlakozását;
- a jövőbeli, szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térség életképességét részletes megvalósíthatósági tanulmány igazolta;
- a partner megerősítette, hogy a jövőbeli szabadkereskedelmi térség vonatkozásában osztja a magas szintű célt, azaz hogy „szoros, széles körű együttműködésen alapul”, valamint
- a partner képessé vált arra, hogy szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térségben állapodjon meg, és következképpen a vállalt kötelezettségeket fenntartható módon hajtsa végre.

A 2009. szeptember 14–15-i tanácsi következtetésekkel összhangban a Bizottság most készíti elő a társulási megállapodás tárgyalására, többek között a szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térség létrehozására vagy létrehozásának célkitűzésére vonatkozó irányelveket mindhárom dél-kaukázusi országgal – Örményországgal, Azerbajdzsánnal és Grúziával. A Moldovával folytatott tárgyalásokra vonatkozóan hasonló tárgyalási irányelveket fogadtak el 2009 elején. A tárgyalások a fenti feltételek teljesülését követően kezdődhetnek meg.

A szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térségről szóló tárgyalások Ukrajnával 2008-ban kezdődtek, egy évvel a társulási megállapodás politikával és együttműködéssel kapcsolatos részéről folyó tárgyalások után, mivel Ukrajna csak 2008 májusában csatlakozott a Kereskedelmi Világszervezethez. Az Ukrajnával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás az Ukrajnával létrehozandó általános társulási megállapodás részét fogja képezni és célja, hogy fokozza Ukrajnának az európai piachoz való hozzáférését, és ösztönözze a további európai beruházásokat Ukrajnában. Az Ukrajnával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás szoros és széles körű lesz, azaz átfogó, „határokon átnyúló megközelítést” nyújt a gazdasági integrációhoz, és lényegében az áru- és szolgáltatáskereskedelem teljes területét lefedi. Rendelkezéseket tartalmaz továbbá a kereskedelmi és gazdasági kötelezettségvállalások végrehajtására vonatkozóan, beleértve a közösségi vívmányokhoz való közelítés konkrét céljait. A tárgyalások összetettek és magas szintű szakértelmet követelnek, ami valódi kihívás az ukránoknak és az EU-nak. A Bizottság várakozásai szerint a szabadkereskedelmi megállapodásról a keleti partnerség többi országával folytatott tárgyalások hasonlóan komoly kihívást jelentenek majd.

A szabadkereskedelmi megállapodásról folyó tárgyalások 8. fordulójára október 5. és 9. között került sor Brüsszelben. Mind az EU, mind pedig Ukrajna továbbra is elkötelezett a tárgyalások mielőbbi befejezése mellett.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Jacek Włosowicz (H-0353/09)**Tárgy: A polgári kormányzás Pakisztánban**

Pakisztánban választott polgári kormány működik. Úgy gondolja-e az Európai Bizottság, hogy a polgári kormány teljes ellenőrzéssel rendelkezik az országban, vagy véleménye szerint a pakisztáni hadsereg rendelkezik a tényleges hatalommal, akárcsak a múltban?

Válasz

Az Európai Bizottság elkötelezett a Pakisztánnal való erős és hosszú távú partnerség kiépítése iránt. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az EU-nak szorosan együtt kell működnie Pakisztánnal számos közös érdekű területen, beleértve a politikai és regionális kérdéseket, a demokráciát és az emberi jogokat, a biztonsági kérdéseket, a kereskedelmi és fejlesztési támogatást.

E megközelítés kulcsfontosságú eleme különösen a kormányzati és a demokratikus világi intézmények megerősítése. A 2009. júniusi EU-Pakisztán csúcstalálkozóon hangsúlyozták ezt a kérdést. A csúcstalálkozó együttes nyilatkozata tartalmazza a kapcsolatok továbbhaladásának menetrendjét.

Hosszú évek után először egy demokratikusan megválasztott pakisztáni kormánnyal állunk kapcsolatban. A Bizottság fő célja, hogy az ország demokratikus kormányának politikai és anyagi támogatást nyújtson.

Történtek pozitív fejlemények. A pakisztáni kormány határozottan fellépett a maklandi, köztük a swat-völgyi lázadók ellen, ami szintén hozzájárulhat a nagyobb regionális stabilitáshoz.

Jelenleg az jelent sürgős kihívást, hogy a Bizottság kötelezettségvállalása alapján segítséget kell nyújtani a maklandi régió helyreállításához és újjáépítéséhez. A 72 millió eurós humanitárius támogatáson felül a Bizottság eddig 52 millió eurót különített el a helyreállításra és újjáépítésre. Kötelezettségvállalásait fokozza továbbá a biztonsági ágazat reformja, a választási rendszer és az emberi jogi párbeszéd erősítése terén is.

A Bizottság arra ösztönzi Pakisztánt, hogy úgy konszolidálja a stabil demokráciába való átmenetet, hogy a katonai rendszer egyszer s mindenkorra véget érjen. Fontos lépések történtek az igazságszolgáltatás függetlenségének megerősítése terén. A kormányzásban további intézményi megerősítésre van szükség, beleértve magát a parlamentnek történő elszámolási kötelezettséget is.

A Bizottság kész arra, hogy e folyamatot a 2008. februári választásokat követően az uniós választási megfigyelő misszió által benyújtott ajánlásokkal összhangban támogassa.

Pakisztán azzal kapcsolatos eltökéltsége, hogy az állam képes hatékony és pártatlan igazságszolgáltatást biztosítására és a korrupció leküzdésére, döntő szerepet játszik a szélsőségesek legyőzése és a demokratikus rendszer konszolidálása érdekében tett erőfeszítéseiben.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Cymański (H-0355/09)**Tárgy: Pandzsáb**

Az indiai Pandzsáb állam különböző vallási közösségekből álló liberális társadalom, amely ellenáll a terrorizmusnak és elkötelezte magát a demokrácia mellett. Meg kívánja-e a Bizottság győzni az európai országokat arról, hogy ne támogassák a kalisztáni szélsőségeket, akik a vallás segítségével akarják destabilizálni az indiai Pandzsábot? Ha igen, milyen módon?

Válasz

Meg kell jegyezni, hogy az indiai Pandzsáb államban, amelyet az 1980-as években több mint 15 évig tartó erőszak sújtott, a mozgalom 1990-es évek közepén történt sikeres kezelése után visszatért a rendezett állapot. Az Új-Delhiből történő közvetlen szabályozás éveit követően a demokratikus folyamat az 1997-ben demokratikusan megválasztott kormánnyal sikeresen újraélesztették. A 2007-es legutóbbi állami választások nyomán az Akali Dal párt (amely kizárólag a szikhek érdekeit képviseli) került ismét kormányra.

A szikh aktív politikai hálózat fennmaradásával összefüggő kockázatokról szóló rendszertelen jelentések ellenére a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a lakosság visszautasította azt az ideológiát, amely Pandzsábban másfél évtizednyi erőszakot idézett elő.

Következésképpen nem kell meggyőzni az európai országokat arról, hogy ne támogassák a khalisztáni szélsőségeket. Elsősorban Indiának kell fellépnie az e kérdéssel kapcsolatos aggályok tekintetében. Ez azt jelenti, hogy emlékeztetni kell arra, hogy India a közelmúltban az uniós tagállamok e kérdésben akkor tanúsított szolidaritását dicséretesnek és hasznosnak nevezte.

*

* *

57. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0356/09)

Tárgy: A véleménynyilvánítás szabadsága és szeparatista törekvések Indiában

Hogyan kívánja a Bizottság biztosítani azt, hogy India határ menti tartományaiban az emberek szabadon kifejezhessék ellenzéki álláspontjukat és különböző politikai nézeteiket, és hogy ezt a szabadságot ne az indiai állam ellen irányuló szeparatista törekvések támogatására használják?

Válasz

A véleménynyilvánítás szabadsága mind az EU, mind pedig India által elismert alapvető jog. Annak biztosítása azonban, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának jogával ne éljenek vissza, és ne használják az indiai szeparatista mozgalmak támogatására, elsősorban az indiai kormány és az indiai belügyminisztérium feladata.

*

* *